

ஓம்

தக்ஷஸ

சந்திரபாபாஹ்மணேநமஃ.

சூருவருட் பிரகாச வள்ளலார் மரபு

ஸ்வகீயாநந்தசொருபராசிய

ப. அநுணசல சுவாமிகள்

பாதசேகரர்

காஞ்சிபுரம்

நிச்சல, இராமாநந்த சுவாமிகள்

இயற்றியருளிய

பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்பு.

மகாமகேசுவரர்

உ. கோ. சாமிநாதர்

இது

சென்னை-ஹிந்து தியலாஜிகல் ஐஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

புநீமத். கோ. அடிவேலுசேட்டியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

பிறைசை சேணியத் தெருவு

ப. சி. தவசுமுத்துநாடார் மனைவியார்

அலர்மேலம்மாள்வர்களால்

சென்னை, கோமகேசுவரன் பேட்டை,

சச்சிதாநந்தம் பிரஸிஸ்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஜனவரி 1913.

; இதன் விலை]

[0-12-0

ரிஜிஸ்தர் காபிரைட்.

ஓம்.
தக்ஷஸு.

ஸ்ரீசந்தநு பாப்பாஹ்மணே நமஃ.

பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்பின்

மு க வு ரை.

→=4=←

“தூர்லபம் பிராப்ய மாதுஷ்யம், ஜந்தூரம் நரஜகம் தூர்லபம்” என்றும், “அரிதரிது மானிட ராத லரிது” என்றும், “மக்க னாக்கையிற் பிறத் தலே யரிது” என்றும் கூறியுள்ளவாறு அரிபதினூரரியதாகிய மானிடப் பிறப்புடைய ஜீவர்களுக்கு முக்கியப் பிரமாணங்களாக விருப்பன வேதம், வேதாங்கம், நியாயம், மீமாஞ்சை, தருமசாஸ்திரம், புராணம் என்பனவாம். இவையே சதுர்த்தசுவீதையெனக் கூறும் இத்தசுதூர்த்தசபதினூரூபிதையெனக் கூறும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் புருஷார்த்த நான்கினையுமடையு மார்க்கங்களை விளக்குவனவாம். இவற்றுள், “மோட்ச யேவ பரமபுருஷார்த்தம், நிதயத்வாத் நசுபுருவார்த்தே நசுபுருவார்த்தஇதி சுருதே” என்றபடி மோட்சமே பரமபுருஷார்த்தமாம் (புருஷணடையத்தக்க பிரயோஜனமாம்). “சித்தியத்தன்மையுடைமையால் அவன்மறுபடியும் பிறக்கிறதில்லை; அவன் மறுபடியும் பிறக்கிறதில்லை” என்று சுருதிகள் கோஷித்து வருகின்றமையால், சித்தியமாயும் பரமபுருஷார்த்தமாயும் விளங்குகின்ற தன்னையறிந்து தன்மயமாக நின்றலே ஜன்மமெடுத்ததற்கு முக்கியப் பிரயோஜனமாம். ஆகையால், பரமபுருஷார்த்தமாகிய தன்னை யறியுமளவும் ஜன்மவடிவ துக்கம் ஈழிதமாகாதென்பது “வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்திற்து, தீராத சுழல்காற் றற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப், பேராத காலகேசிப் பிரமையிற் பிரிவன் போதம், ஆராயுந் தன்னைத் தானென் றறியுமல் வளவுந் தானே” என்று கைவல்லிய நவநீதமும், “தருமம் பொருள்காமம் வீடெனு நான்கும், உருவத்தா லாய பயன்” “உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவதெல்லாம், உடம்பினி லுத்தமனைக் காண்” என்று ஔவைகுறளும், “தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை, தன்னை யறியாமற் றானே கெடுகின்றார்” “தன்னை யறிவ தறிவா மஃதன் றிப் பின்னை யறிவது பேயறி வாமே” என்று திருமத்திரமும், பிறவும் கூறுவதனால் நன்கு விளங்கும். தேகேந்திரியாதி சர்வப் பிரபஞ்சங்களுக்கும் விலக்ஷணமாயிருக்குந் தன்னை அறிந்து தன்மயமாகவிருப்பதே முக்கியப் பிரயோஜனமாம். மெய் றிதனால் வெளியாகின்றமையால், ஜன்ம பரம்பரைக் கேதுவாயுள்ள காமிய கருமங்களைச் செய்யாது, நிஷ்காமிய கருமஞ்செய்து, சித்தசத்தியடைந்து, சந்தருவையிடுத்துத் தன்னையாரென்று விசாரித்தறிந்து, தானே பொருளாயும், தானே யின்புருவாயும், தானே வீடுருவாயும் இருக்கின்றமை

யைத்தெரிந்து, தனக்கெனியமாக அறம் பொருளின் பம் வீடும அவற்றையடைபவனும் இல்லையென்றுகண்டு, பிரபஞ்சம் உண்மையில் வந்தியாபுத்திரன், ககநாரவிர்தம்போலச் சொன்மாத் திரமாயுள்ளதென்று துணிந்து, சர்வாகாரமாயும் சர்வாதாரமாயும் துவிதாசுதமாயும், கர்விகாரமாயும், சர்வபரிபூரணமாயும், சகுணநிர்க்குண விலட்சணமாயும் சர்வசாட்சியாயும், சோதித்திரயங்களை விளங்கச்செய்யுஞ்சுயஞ்சோதியாயும் விளங்கும் பரமாததுமாவே தானென்றிருக்கவேண்டும்; அதுவே பரம்பருஷார்த்த சாதனமானென்பது ஆத்மாநுபவிகளுக்குக் காதலாமலகம்போன்று விளங்குவதாம்.

“பூதலயமாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர் பொறிபுல னடங்கு மிடமே, பொருளென்பர் சிலர்கரண முடிவென்பர் சிலாகுணம்போனவிட மென்பா சிலபேர்; காதலடி வென்பர்சிலர் விந்துமப மென்பர்சிலர் நட்புநடு வேயிருந்த, நாமென்பர் சிலருருய நாமென்பர் ஸ்லாகுநி நாமிலரு வென்பர் சிலபேர்; பேதமற வுயிர்க்கட்ட விலயமென் றிவிலாசிலர் பேசிலரு னென்பர் சிலபேர், பின்னுமூன் றுங்கெட்ட சூனியம தென்பர்சிலர் பிறவுமே மொழிவ ரிவையாற்; பாதரச மாய்மனது சஞ்சலப் படுமலாற் பரமக கட்டை பெறுமோ, பார்த்துமிட மெனதுமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணநத்தமே” என்று தாயுமான சுவாமிக ளருளியபடி தெய்வநிசயத்தை நாளவாகக் கொண்டிருக்கும் பேதமறவாதுகாநின் அபிப்பிராயங்களை யெல்லாம் மிதஸ்தெய்ந்து சுழிதது, சுருதியுத்தியனுபவங்களுக்கொப்ப, தேவீகத்திரியாந்தக்காணுதிசுதிருசியப் பரபஞ்சவகளை “கேதி கேதி (இதுவல்ல, இதுவல்ல)” என்னும் மகாவாக்கியப்படி வியதிசெய்து, சாவசாட்சியாயும் சாவாத்தமாயும் விளங்கும் பரமாதமாவே தானெனவறிந்து, அதனே தானென்று நிருவகர்ப சகஜாமநங்க சுவராஜயோக சமாதி பெற்று, சுவகல்-சாட்சியாய்த தன்மய சபாவமுற்ற ஜீவன் முத்தர்களின் ஒழுக்கத்தை யனுசரித்து, யாவருங் தனுகரண புவனபோகங்களுக்கு விலக்ஷணமாயத் தனனை (ஆசமானை) யறிந்து பரவதக்க நிவாததி, பரமாந்தப் ப்ராப்திவடிவமான பரமபதத்தை யடையநிர்த்தம் இப்பரமார்த்த கியாயத்திர்ப்பு எழுதப்பட்டது. இதுகாறும் பெரியோர்க ளேற்படுத்தியிருந்த ஜட்ஜிமெனெடெனும் ஆத்மாந்தக் கியாயத்திர்ப்புக்களின் ரஸாமிருதமாயும், ஆங்காங்கு உபந்ததாதிப் பிரமாணங்களைன்னும் தேன்முதலியவற்றைப் புகட்டி மகாவுந்தமாயும், சித்தாந்தபிந்து வெண்ணு மறியதூலினர்த்தத்தை விளக்குவதாயும், பஞ்சகசி விசாரசாகர முதலிய வேதாந்தசாஸ்திரங்களை யாதவாகக்கொண்டு விளங்குவதாயுமுள்ள இந்நூலுக்குப் பரமார்த்த கியாயத்திர்ப்பு என்று பெயரவைக்கப் பட்டது. இதில் பிரதிவாதிக்கள் தரப்பில்சாட்சிசுளாகவந்த சமயவாதிகளை சாட்சைசமயதலும், யாதுதரப்பில் சாட்சிகளைய வந்த மீடேகருதவாக சன்மனவகளைப்பெய்ததலும், சந்திரசுவாமிகள் (ஜட்ஜி) கியாயாதிபதியாக விருந்த கான், கானென்னும் ஆதமார்த்த சொத்த யாவர், அதும் பொறுவென்று தீர்ப்புச்செய்வதும் கணரக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த வியாஜ்ஜியத்தில் வாதி முமுக்ஷு, வாதுவகில் அறிஞக்குமகிராகிய ஸாத்த்வீகாம்ச புத்தி, வாதியின் சாக்ஷிகளவீவேகஞ்ஞாதியாகள், வாதிரிகார்ட்டுகள் வேதாந்தாதி சாஸ்திரங்கள்; பிரதிவாதிகள் அஞ்ஞானியின் புத்திரர்களான பாமரன், கர்மி, மூடபக்தன் என்பவர்கள், பிரதிவாதி வகில் கோரமூடபுத்தி, பிரதிவாதி சாக்ஷிகள் தனதமன், கனததிராதமன், புத்திராதமன், தேகாதமன் முதலியவர்கள், பிரதிவாதியின் சாஸனங்கள் ஆகமபுராண இதிகாசாதிகள், தாவாசொத்து ஆத்மார்த்தப் பொருள். இந்த ஆத்மார்த்த சொத்துயாவர்க்கும் பொதுவாய்ப்பாத்தியதையுடையதாயிருப்பதாம். பாமார்த்த சொத்தைச் சிலர் தமக்கேயுரியதென் றனுபவிப்பது சுரியன்றென்றும், அதனையாவருமனுபவிக்கச் செய்வது முறையாமென்றும் யோசித்து, பிரமாந்தமென்னும் ராஜ்யத்தில் காயாபுரியென்னும் நகரத்தில் நவததுவாரபுரமென்னும் கோட்டையில் சிதாசாபரணவ மென்னும் மண்டபத்தில், மகாவந்தமாயலங்கரித்த வேதாந்தோசித பாமார்த்த நியாயத்தீர்ப்புக் கோர்ட்டில் திரியசிகந்தாணததில் அசல சொருபாபரோஷ்சாட்சாதகாரமாயிலகும் ஸ்ரீ சந்த்ரு பிரபுச்சக்கிரவர்த்தியென்னு கியாயாதிபதியவர்கள் சுக்வாமதேவ பிருங்கிமார்க்கண்டேய ராதிசென்னும் ஐடிரிகள் புடைகுடி, சங்கல்ப விகற்பங்கென்னும் துவாரபாலகரும், அறிவென்னும் முனிஷிதும், சர்வாபிமான ரஹிசென்னும் டபேதாரும், இமையாராட்டமென்னும் ராயஸக்காரரும் விழிப்பாயிருக்க, தும்புருநாரதரைய மயக்கும் தசவிதநாதகளுந் தாந்தாமென்று முக்ககக் கொலுவமந்திருக்குஞ் சமயத்தில், தாபதகிரயதுக்கமொழியிமுயலும் முமுக்ஷுவென்னும்வாதி சாதவீகாம்சபுத்தி யென்னும் வகில் மூலமாய் ஆத்மார்த்தசொத்தை அஞ்ஞானியின் புத்திரர்களாகிய எதிரிகள் அக்கிரமமாயபகர்த்துக் கொண்டனர்; அவர்கள் அந்தச்சொத்துத் தமக்கேபாத்தியமுடையதென்றும், மற்றையர்க் கிலீலையென்றும் கூறித் தாங்கக்ள யனுபவித்து வருகின்றனர்; அந்தப் பொதுவாகிய நானென்னும் ஆகமசொத்தை யாவரும் அனுபவிக்கும்படி செய்யவேண்டிய; அவர்க்காயும் அவர்கட்கு வாராகசச் சாட்சி சொல்ல வருபவர்க்களையும் தக்கபடிவிசாரித்துத் தண்டிக்கவேண்டும் என்று பிரியாதாஜி தாக்கல் செய்வதும், எதிரிகளுக்கு கோபச அனுப்புவிதும், அதற்கவர்கள் கிரமப்பிரகாரம் பிரதியாட்சேப மருவதாகக்ல் செய்வதும், கோர்ட்டார் பையின்டேசுகள், ஈரங்க முதலியவற்றைக் கிரமமாய் நடத்திய பிறகு, கியாயாதிபதியவர்கள் தீர்மானஞ்செய்வதும், வரிசைக்கிரமமாக இதில் வெழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இத்துல் மந்தாநிகாரிக்கும் தெளிவுண்டாகுமாறெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இதனை அவர்கள் ஆதிமோடந்தமாகப் படிப்பாராயின், சித்தசுத்தி முதலியன கிரமமாகவுண்டாக்கப்பெற்றுச் சீர்த்திரய விலக்ஷணமாயும், அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியுமாயும் விளங்கும் தமது ஸ்சொருபத்தை யுள்ளவாற்றித்து நத்தியதிருப்பி பெறுவாரென்பது இதனை யூன்றிப்படிப்பவர்க்கு

வினங்காமற் போகாது. இதில் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் வேண்டியவள வாகசுகருதிஸ்மிருதிபுராணேதிகாசகுகளும் தேவாரம், திருவாசகம், திருமத் திரம் நாலாயிரப்பிரபந்தம், திருக்குறள், கைவல்லியநவீதம் முதலியனவும் பிரமாணங்களாயக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்பென்னு மிந்நூல் அச்சுவாகனமேறி யுலவு மாறு பொருளுதவி புரிந்த, பிறமை ம-ந-ந-நூற் ப. கி. தவசுமுதநாடா தர்ம பத்தினியாகிய மாதாநீர் அவர்மலம்மாளவர்களது நன்றியொரு போது மறக்கத்தக்கதன்றும். இந்நூலின்கண் பிராகுதிப் பிரமாதங்களால் பழைகளிருப்பின், அவற்றையறிவுடையோர் தெரிவித்தால் மறுபதிப்பில் அப்பிழைகளைத்திருத்தி அச்சிடுவதுடன் அவர்களுக்கு வந்தனமு மளிக்கப் படும் இந்நூல் ஁ாதோ ரிடை யுமமினறிப் பூணமாக முற்றுப் பெறுமாறு திருவருள் புரிந்த எல்லாம்வல்ல இ஁ரவன் இ஁தெஞ்ஞானமும் நிலைபெறு மாறும் அருள்புரிவாரெனப் பிரார்த்திக்கின்றனன். இத்திற்பழையுளதாயின் உலகம் பொறுக்க.

காஞ்சீபுரம்,

17—3—1913.

நச்சல இராமாநந்தன்.

ஒம்.

தத். சத்.

பரப்பிரஹ்மணே நம

சாற்றுகவிகள்.

காஞ்சீபுரம்-பாசனையப்பன் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர் வேண்பாபுலி

புநீமந். வேலுசாமிப்ள்ளையவர்களியற்றிய

எழுதிக்கழிநெடிட்டி யாசிரியநிந்தம்.

புகலும் வேதாத் தத்தனிப் பொருளாப புவிபுளோ ரெளிதினி லுணர்
வான், திகழ்பர மார்த்த சியாயத்தீர்ப் பெனுநூ நெளிவுற. வினிதுசெய்
தளித்தான், பகரரு மோட்ட சாதன வினக்கம் பகர்த்தவன் ப்ரவுசர்க்காஞ்சி,
நகருறை மேலோ னிச்சல ராமா நத்தனும் பகதமந் தயமீன

இந்தூலாசிரியரின் பாதிசேகரமும்

சேன்னை-பிரசிடென்சி மாஜி. மாஜிஸ்ரோட்டுமாகிய

புநீமான் பு. இராஜரத்தின முதலியாரவர்களியற்றிய

எழுதிக்கழிநெடிட்டி யாசிரியநிந்தம்

வைச்சலை யெறியுங் கடலுடை கொண்ட வசுந்தரை மன்பதை போற்
று, மெச்சல மின்றி யோங்குக முத்தி யெழிலுட னருட்பது யேழுட், கச
சியென் நெவருங் கணிகருஞ் சீர்சால் கவினுடைப் பதிதனில் வாழும், கிச
சல ராமா நத்தனென் நெவரு கிகழ்த்துபேர்க் குரவனின் தம்மா. (1)

அறுசர்க்கழிநெடிட்டி யாசிரியநிந்தம்.

மணிகொண்ட முடியரவின் சுமையாகும் வசுந்தரையின் மருவி வாழ்,
மணிகொண்ட வெழுவகையா முயிரகனுட் காட்சிபெறு மணித ராவார்,
துணிகொண்ட தன்றெய்வ மென்றெய்வ மென்றெவருந் துணிவி னோகி,
எணிகொண்ட வழக்கதனை சியாயநிலா மையினுலே யெழிலார் கோர்ட்
டில். (2)

வரமார்த்த ஜட்ஜியின்முன் வாதிப்பதி வாதியரை வக்கீ தம்மால்,
திரமார்த்த மொழிபலவுற வினாவிடையின் வினவியதன் நிண்மை யாவும்
கரமார்த்த நெல்லியினற் கணிபோலக் கணித்தெவருங் கணிக்கும் வண்ணம்,
பரமார்த்த சியாயத்தீர்ப் பதையளித்துப் பொன்றாத பதம்பெற்றானே (3)

சென்னை-பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர்
ஸ்ரீமத். பூ. கிருஷ்ணசாமி முதலியார் அவர்கள் மாணவர் விதவான் -
ஸ்ரீமான். அ. மே. சென்னகேசவுறு
நாயுடவர்களியற்றிய

எழுந்திருக்க கழிநெடி ஸடி யாசிரியவிறந்தம்.

திருவருட் பிரகாச வள்ளலா ரென்றுஞ் சுகம்பர பிராமலிங் கப்பெர்,
மருவரும பெயர்கொண் முனிவரன் ருட்குண் மன்னிய வன்புடைச் சீர்
சால், பெருவரங் கொண்ட மரபகிற் பிறங்கும் பேரரு ணைசலச சாதி.கரு
வனர் வழியைக் கடிந்தருள் பெற்ற கச்சிமா கார்தனில் வந்தே. (1)

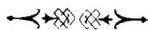
கடலுடைப் புலியிற் கற்றுணர்ந் தவருங் கனதவம் புரிந்தவர் தாமுந்,
திடமுடன் கடவு ளின்ன சென றரியாத் தினா ளினம் பெருவழக்கிட்டே,
யடலுட னெருவர்க கொருவர்போர செய்தே யரசன்முன் முறையிட
வவனும், மடலவிடி மலாமாட் கிறைபவன் முனு மதிமருண் டிருந்
வண்ணம். (2)

பலமத வாதி யாரையு மவைத்த பட்சமோ டவர்தரு மொழியை, கல
முடன் வினவிக் குற்றமீ தென்று கம்படும வண்ணமே மொழிந்து, கலம
தில் லாம லீணகிந் றொன்று கலந்தமேல் வீட்டினை யடைசல், பலமதா
மென்றே பரமார்த்த ந்யாயத் திர்ப்பினைப் பகர்ததான் மாடேதா (3)

நிச்சல ராமா நக்கியா நீகதான நிரந்தர மார்வமே வடிவா, யிச்சல
வாரி சூழ்புலமிதி விற்புடன் வந்தவ கரித்தேதான், வாய்ச்சல கோபந்
குரோதமே முதலாம புலனிலாப புண்ணிய சில், னிச்சல மடியேன் னுள்த
கினி லறியாய் கிறொளிர் தத்துவன் மாடேதா (4)

நேரினை மெய்யா,

இதசகைய ஞானநா லீண்டாணய மில்லாமல்
மெத்தத தவிததார்கள் மேன்மை பெறப்—பித துலகோர்
சித்த மிகத்தெளிந்து சிவகா ருண்ணியத்தால்
நித்தலும் வாழ்க் கிறைந்து

வித்வான்-ஸ்ரீமான்-மா. இராஜகோபாலய்யர்
அவர்களியற்றிய

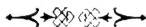
எழுந்திருக்க கழிநெடி ஸடி யாசிரியவிறந்தம்.

வாய்த்தவருட் பிரகாச வள்ள லார்த மரபினிது வளரவரு மகிபன்
ஞான, மேய்த்தவருட் பிரசித்த மெயது தேய னினியதிருக் கச்சிக ரேந்
தரன மேலோ, ராய்த்தசீர்ப் பரமார்த்த ந்யாயத் திர்ப்பென் றறையுமொரு
நூல்யற்றி யளித்தா னின்பந்,தோய்த்தவிரா மாந்த சுவாசி யென்றன் துய
ரிருட் காஞ் சுடிரிவதித் துணைவன் மாடேதா.

**தமிழ்ப்புலவர், கெல்லி ஸ்ரீமான்
அப்பாசாமி உடையாரவர்களியற்றிய
பதினாறு சீரீக்கழிநெடிலடி யாசிரியநிருத்தம்.**

சீரேறு தொண்டைநன் னாட்டினினை மேனபாற் சிறக்காஞ் சிப்பதி யில்வாழ், சித்தசாத் விசுனிதை பொறைவிரவு சாந்தமே திருந்துமா கரம தாகப்; பாரேறு ாடரிற் மடசு திருந்தெ வைக்குமருள் பரமார்த்த மிது விது வெனப், பசுராரியப் பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப் பெனவுலகோர் பகரமா வோர்நூ லினை; வாசீரறு விரிபுவனம் வளருசது ராசிரம மாணிமனை காண் றுற வினில், வருந்தலற மேடச் சாதன விளக்கம்மெனு மாநூல்கண முத லியவெலாம; பேரேறு மிசைசலந் துக்கவிகல் கெடப் பிரியமெய்ச சுத்த ஞானப், பெயரினிச சலராமா கந்தகவா மிகன்கொடிய பேதமறச சாற்றி னரோ.

கைலாயகிரி-பிரமீடம்

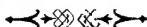
ஸ்ரீ நிஜநந்த சுவாமிகளாநினம் புலத்தியபுரம்-
சம்பதிக்கீ. ஸ்ரீமத் அச்சுதாநந்த சுவாமிகளாது
மாணக்கரு ளொருவராகிய வல்லநகர் வித்வான்
ஸ்ரீமான் வைத்திய விங்கம்புள்ளை யவர்களியற்றிய
அறுசீரீக் கழிநெடிலடி யாசிரியநிருத்தம்

எம்மதமே னம்மதமற் றேனையுன் மதங்கொளு வினுமாப் பெய்தித், தம்மதமேற் கொடுகுளிறித் தட்டழிவா ளுள்தெரிந்து தலைசாய்ந் தைய, சம்மதமே யெனக்கொள்ளச சுருதுயுத்து யருபவங்க டழையத் தந்தா, னம்மதமே யாயபர மார்த்தந்யா யத்தீர்ப்பே னலங்கொ ளுறலே.

இத்தகையான் றனைநன்கண்ண டறைகுதுங்கேள் பசங்குதலை யுணங் குபோல்வாய், தந்தைமொழி யுமையறன்முன் தகப்புரிந்த வெழிற்காஞ்சி தவப்பே றன்றோ, னுத்தமமாம் பொறையறியுன் படக்கமுத லாங்குணங்கட் குறையு ளாகி, யித்தலத்தின் ஸுத்தரொலாம் மெமமவனென தம்மநனி யிய ம்பப் பெற்றோன்.

பண்ணியல வியல்குலவப் பசுந்தமிழினை விழுத்தகைமை பரவி யோங்க, மண்ணியலு மெண்ப்போற்கன் மனத்தவழி நெக்குருகி வாழ்த்தியெங்கள், புண்ணியமே யெனவோதிப் புறையினெறி யுறவருட்பா புணந்து தந்த, கண்ணியவி ராமலிங்கக் கனகநெடுந் தருவழியிற் கவினு மேலோன்.

மெச்சபுக முருணச லாரியன்றன் கருணையினுன் விளக்க மேவி, யுச்ச ஸூறு தொழுமபந்தமக் கிளங்குடிவிக் கணையமுத ஸூட்டு மாபோற், சொச்ச முறு மறைமூடிவாம் பரநிலையைத் தெரிந்தறிவார் துலங்க நாட்டு, சிச்சவரா மாந்த னிவன்பெருமை யளத்தெடுத்து நிகழ்த்தற் பாற்றோ.

ஸ்ரீமான். சாமியார் குப்புசாமி அவர்களியற்றிய

பதினாறு சீர்க்கழிநேடி லடி யாசிரியவிரந்தம்.

தருமார்த்த காமமோட் சங்களே தடையின்றித் தங்கிடத் தக்க தானை
தரையன்றி மேலுலகுங் கீழுலகு மெந்நாளுஞ் சார்ந்துதவ மாற்று நல்வ;
தருவார்த்த நறையாறு வயற்பாயக் கதிரோங்கு தருகாஞ்சி மாநகரினான்,
தக்கநத கல்விமுதல் யாவுமே படியாமல் சந்ததங் கலிசொல் லுவோன்;
கருவார்த்த பிறப்பிறப் பாங்கடலை யறிவெனுங் கலத்தின்வழி கரை
யேறினான், கண்டுகேட் டவரெலா மோட்சமெனு நியாயத்திற் கட்டுண்டு
நன்மை பெறவே, பரமார்த்த நியாயத்திற் பென்னுமோ ரரியநூல் பணித்
திடுமி லக்கண முறப், பட்சமுறு நிசசல ராமாநந் தப்பெரியோன் பகர்ந்
தன னறிவா மமோ.

செந்தமிழ்ப் புலவர்.

ஸ்ரீமான். பொன்னுவேற்றிள்ளை யவர்களியற்றிய

அறுநீர்க் கழிநேடி லடி யாசிரிய விரந்தம்.

சீர்பூதத காஞ்சிநகர் வந்தத்து விதமார்க்கஞ் சிறக்க வோர்ந்து
பேர்பூதத வுலகினர்க்கிங் காதார மெனவென்றெண்ப் பிரிய மாக
வேர்பூதத புகழ்பெருகு பரமார்த நியாயத்திற் பெண்ண வோர்நூ
றார்பூதத ஞானவுரு நிசசலரா மாந்தர் நவின்முா மாதோ.

இந்நூலாசிரியரின் பாதசேகரராகிய

ஸ்ரீமத். கா. சொருபாந்தமணி அவர்கள்

இயற்றிய

அறுநீர்க்கழிநேடி லடி யாசிரியவிரந்தம்.

உலகமெலா நிறைந்தொளிர் முண்மையுய ருத்தமார்க் ஞானத்தி லோங்
கிக், கலகமிலா வறிவாகி யறிவிற்காண் கற்பகத்திங் கணியு மாகிச், சலன
முரு வடலூர்ச்சிறி சபைவாழுஞ் சின்மயனைத் தன்னுட் கண்டு, திலக
மார் திருவருட்பாத் திருமுறையை யாருகத் தெரித்த தீரன்.

எழுநீர்க் கழிநேடி லடி யாசிரிய விரந்தம்.

அருட்பெருஞ் சோதி யண்ணலின் கருணை யகம்புற நிறைந்துநன்
மோன, குருபர னாகிக் கோ திலா வழுதைக் குவலயத் தோர்க்களித தென்
றும், மருவிலா தோங்கு மருணை வேச மாசிலான் நிருவருட் பெருக்கால்,
நிருமல னாகு நிசசல ராமா நந்தன மென்குரு நிமலன்.

என்சீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

பரமார்த்த மிதவெணவே பகுத்தறியா மாநதர் பவரோகக் கடல்கடற்
து பரமபதத் தோங்கப், பரமார்த்த குரவனருட் பாதமலர் குடிப் பாசாதி
யற்றென்றும் பண்பார்த்து வாழப், பரமார்த்த மாநதன்னைப் பகுத்துணர்வ
தென்றும் பாதாதி கேசார்தம் பரிபூர்ண மாக்கும், பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்
பாகுமிந்த னூலைப் பட்சமுடன் பரிநதளித்தான் பாரோரின் புறவே.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

சீர்பூத்த விந்தூலைசெ செப்பவரும் பிறைசையெனசெ செழிப்புற்றோங்
குத், தார்பூத்த நகரினில்வாழ் சற்குணஞ் தவசிமுத்து தனைம ணந்து, நீர்
பூத்தவருந்ததியை நிகரலர்மேல் மங்கையென நிகழ்த்து மன்னாள், பேர்பூ
தத பகருவர்க்கா யசசியற்றி யளித்தவருட் பேசற் பாற்றோ.

இந்தூலாசிரியரின் மாணுக்கருள் ஒருவராகிய

காஞ்சீபுரம்-பிள்ளைபாளையம்.

ஸ்ரீமான், ம. திருவேங்கட முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

தேயமெலாம் புழக்கச்சி சிசசலரா மாநந்தச செல்வர் வேத, ஞாயமெ
லாக் தெரிந்துணர்ந்து பரமார்த்த நியாயமென நலக்கத் தந்தார், நூயவெ
லாக் தரும்பிறைசைத் தவசிமுத்துக் கிசைந்தமனைத் துணைவிமுத்தி, நேய
முறு மலர்மேலு நல்லம்மை யச்சிட்டா ணிலவ மாதோ.

இந்தூலாசிரியரின் மாணுக்கரு ளொருவராகிய சந்தாதிரிப்பேட்டை

ஸ்ரீமான். சா. நிச்சலாநத்து சுவாமிகளியற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருவோங்கி யருட்பொழியும் வள்ளலெனப் பெயர்பூண்டு செழிப்புற
றென்றும், மருவோங்கு மருணை லேசனருட் குரவனடி மகிழப் பெற்றுக்
கருவோங்கா தறுத்தெரிந்த சிசசலரா மாநந்த கருணைக்கோமா, னுருவோங்
கும் பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப் பெனுமருதா லுரைத்திட் டானால்.

சென்னை-சுமரச ஞான சங்கத் தங்கத்தினரும்

வித்வான் கன்னிபுத்தூர்.

ஸ்ரீமத்-வேலாயுதமுதலியார் துமாரநுமாகிய

ஸ்ரீமான். வேதாசல முதலியார்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திரமார்த்த நம்பொருணீ யதுவென்னுந் தெளிஞானத் திணித றன்
னை, யுரமார்த்த சீவர்களின் நசைப்பிறவிப் பிணியதனை யொருவி மேவப்,
பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப் பென்னுமொரு பெயர்புதுக்கிப் பரிவிற் றந்த,
வரமார்த்த கச்சிபுரு நிச்சலரா மாநந்தன் வண்மை நன்றே.

வித்வான் ஸ்ரீமத். ஆ. மே. சென்னகேசவலு நாயுடவர்கள்

மாணவருள் ஒருவரும் தமிழுபாத்தியாயர்

ஸ்ரீமத். கோ-பாநுட்பிள்ளையவர்கள்துமாரநுமாகிய

ஸ்ரீமான். கோ. பா. தங்க சேவலுபிள்ளை யவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வரும்பிறவிக்கடன்முழ்கி வலியவினைச சுழல்பட்டு வகுக்கு நோய்
பன், னரும்பசியிற் திரியமெனு மகரநங்க வணங்குதுமா னிடரை மோக்
கப், பெருங்கரைக்க ணடைவிகுதம் வங்கமிரா மாநந்தப் பேரான் சர்மை,
பொருந்ததுவல் பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப் பென்னுமொரு புதிய தூலே.

பொதிவக மலைச்சித்தர் பொன்னடிக் காவாகிய

ஞானநந்த ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ ல. நாராயண தேசிகரின்

பிரதம மாணவகராகிய

ஸ்ரீமத் - பு. ஜயராமப்பிள்ளை யவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வேதமுத லாகமபு ராணமிதி காசமதன் விவரங் கண்டு
எதமுறு வகையருளுஞ் சுநர்முதலா மெதிகளுக்கு மிணையா யுற்ற
நீதமுறு மிராமலிங்க வள்ளல்புக முெஞ்ஞான்று நிலையுற் றோங்கப்
பாதலத்தி லெம்மதமுஞ் சம்மதமாயப் படித்து பயன் பயக்கு மாறு.

சீருற்ற ஞானவருட் பிரகாச வள்ளலடி சேர்ந்து மேலாம்
 பேருற்ற நிச்சலரா மாநக்த சுவாமியெனும பெரியோன் தேர்ந்த
 ஒருற்ற சுகபோக மெவ்வுயிரு மெளிதிற்கண் டின்ப மெய்த
 நானுற்ற பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப் பெனுநூலை நவீன்றான் மாதோ.

ஜாகிர் ஆரணி நோட்டம் வித்வத் சிரோமணி

பிரஹ்மபூநீ செல்லகுட்டி யாசாரியா ரவர்களியற்றிய

எழுநீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பார்புகழும் கசசிகைர் வந்துதித்த நிச்சலரா மாநக்தப் பரமயோகி, நார்
 திகழு மன்பதைக வெவரேனு நானுமன நண்ணியிதை நனகு சுற்கின்,
 ஏர்திகழு முண்மைநெறி கடைப்பிடித்திங் கீறினிலை யீதெனவே யென்
 றும் வாழ்வார், சீர்திகழும் பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப் பினிதியற்றித் தந்ததற்
 கென் செப்ப லாமே.

அங்குரகமணிகை.

பக்கம்.

1. நூற்பாயிரம்.	1
2. நூலாரம்பம்.	4
3. நியாயாதிபதி கொலுவமருந்தலமலங்கரித்தல்.	8
4. வாதிபிரியாதர்ஜி தாகல்செய்தல்.	10
5. பிரதிவாதிகளுக்கு நோட்சு அனுப்புதல்.	12
6. பிரதிவாதிகளின் ஆணை.	13
7. கோர்ட்டார் கொடுத்தஇஷ்டவு.	15
8. தனோதமன் விசாரணை.	16
9. களத்ராதமன் விசாரணை.	23
10. புத்திராதமன் விசாரணை.	32
11. தேகாதமன் விசாரணை.	38
12. பிராணாதமன் விசாரணை.	47
13. மனோமயன் விசாரணை.	52
14. விஞ்ஞானமயன் விசாரணை.	60
15. ஆந்தமயன் விசாரணை.	70
16. குனியாதமன் விசாரணை.	73
17. சாங்கியன் விசாரணை.	76
18. சாலோககாமி விசாரணை.	77
19. விவேகன் விசாரணை.	85
20. வைராக்யன் விசாரணை.	97
21. சமனென்பவன் விசாரணை.	103
22. தமனென்பவன் விசாரணை.	106
23. உபரதியென்பவன் விசாரணை.	114
24. சித்தையென்பவன் விசாரணை.	118
25. சமாதானன் விசாரணை.	125
26. விசுவாசன் விசாரணை.	130
27. பிரதிவாதி வகில் செய்யு மீரங்கி.	140
28. வாதி வகில் செய்யு மீரங்கி.	141
29. ஜட்ஜி தீர்ப்புச் சொல்ல ஆரம்பித்தல்.	145
30. முதல் பயிண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.	146
31. 2-வது பயிண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.	147
32. 3-வது பயிண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.	147
33. 4-வது பயிண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.	148
34. 5-வது பயிண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.	149
35. நியாயத்தீர்ப்பென்னுஞ் ஜட்ஜிமெண்டு	150

பிழைத்திருந்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
2	2	மாகாண்கள்	மகாண்கள்.
"	30	தீர்ப்பை	தீர்ப்பை
6	26	யோடு	யோடு.
7	11	விதங்களாக	விதங்களாக.
"	12	லக்ஷணங்	லக்ஷணங்.
"	13	கோர்ட்டாராகிய	கோர்ட்டாராகிய
8	11	வன்னாசிரமா	வன்னாசிரமா.
"	15	பிரகாரங்	பிரகாரங்.
"	23	மாராம;	மாராம;
10	2	சர்வஞ்ஞத்வாதி	சர்வஞ்ஞத்வாதி.
15	5	கோரபுத்தி	கோரபுத்தி.
"	15	மெண்டும்	மெண்டும்.
16	16	தானாதம்	தானாதம்.
19	18	கிராகிய	கிராகிய.
20	26	புஜ்ஜாஃ	புஜ்ஜாஃ
"	"	ஷெஹிநா	ஷெஹிநா
23	17	தாலும்	தாலும்
25	25	ஸஹி	ஸஹி
"	"	திஷ்டி	திஷ்டி
"	26	வலிஷ்டி	வலிஷ்டி
"	31	வலிஷ்டி	வலிஷ்டி
36	19	பிருத்யஸ்த	பிருத்யஸ்த
27	21	சத்குணி	சத்குணி
29	19	ஸத்பார	ஸத்பார
"	29	ஹிஷ்டி	ஹிஷ்டி
"	"	வெஸ்டி	வெஸ்டி
30	3	ஸ்திரீயை	ஸ்திரீயை
"	4	சகத்தை	சகத்தை
"	12	மாத்ரி	மாத்ரி
"	30	நெய்தோலென	நெய்தோலென
32	29	ஜயந்தி	ஜயந்தி

பக்கம்.	வரி.	பிறை.	திருத்தம்.
33	28	ஹுவா	ஹுவஃ
35	31	யநீஸெநு	யநிஸெநு
„	32	வாடுத்ரு	வாடுத்ரு
36	15	குருடன்	குடருண்
37	22	யனேகமாகப்	யனேகமாகக்
„	25	கோர்ட்டார்	கோர்ட்டார்
„	27	புத்திரேணை	புத்திரேணை
„	28	சர்பங்களிநுல்	சர்ப்பங்களிநுல்
38	22	எச	எஷ
39	15	மெச்சரிகை	மெச்சரிக்கை
41	27	மொணித	மொணித
„	28	வஜம்	வவஜம்
„	30	நிஜம்	நிஜம்
„	31	ஸம்மத	ஸம்ஹத
42	4	வாஸி	ஸாஸி
„	„	தேசோஹ	தேஹோஹ
„	11	பீதி	பீதி
„	12	பீதி	பீதி
„	27	ஸீஸிவாமுராரஃ	ஸீஸிவாமுரார
43	9	நியக்ஸவ	நியதஸ்வ
„	31	நெமகொஹ	நெமகொஹ
„	„	வரிபுஸ்ய	வரிபுஸ்ய
44	25	தஸ்ஸைவ	தஸ்யைவ
„	28	வஜம்	வஜம்
„	29	வ்யயிவ்யம்	வ்யயிவ்யம்
45	15	நீராலம்	நிராலம்
„	16	சரணம்முபம்ய	சரணமுபகம்ய
„	18	ப்ரஹ்மைவாஹ	ப்ரஹ்மைவாஹ
„	35	தவதி	தருதி
46	9	குப்தி	குப்தி
„	11	பூஜார்க்க	பூஜார்க்க
47	7	சாட்கி	சாட்கி
48	5	ப்ராணே	ப்ராணே
„	27	ப்ராணஸஸா	ப்ராணஸஸா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
„	28	வெண்ணை	வெண்ணை
„	30	விவிலுரணவெ	விவிலுரணவெ
49	25	கிராகிய	கிராகிய
50	29	பிராணன்	பிராணன்
„	32	புராணம்	புராணம்
51	4	லகுகின்	லகுகின்
53	23	முனையன்றி	முனையன்றி
„	25	சென்மமதே	சென்மதே
55	5	அறியப்பட்டது	அறியப்பட்டது
56	28	வகல கோட்டார்	வகல கோட்டார்
59	33	உருநா	உருநா
60	7	பின்னவண்ண	பின்னவண்ண
61	6	எதன்மாதமாமகோபயாநகரே	எதன்மாதமாமகோபயாநகரே
„	11	கோசா	கோசோ
„	12	ஸகாததிகம்	ஸகாததிகம்
63	27	சமான்வர்	சமான்வர்
64	34	பெரு	பெரு
65	17	புத்தத்தனியை	புத்தத்தனியை
66	18	பரிசின்ன	பரிசின்ன
„	31	உருபு	உருபு
67	17	பிரதி	பிரதி
„	21	சுவாசுதி	சுவாசுதி
68	13	கேவலம்	கேவலம்
69	3	வெருவிறுனை	வெருவிறுனை
„	9	மேததரிய	மேததரிய
73	16	சோததுருத்தல்	சோததுருத்தல்
74	10	யதுபவந	யதுபவந
75	4	மோட	மோட
„	8	ஸத	ஸத
„	30	கின்றனது	கின்றனது
76	3	மென்ற	மென்ற
80	16	வேக்கியம்	வேதயம்
„	31	வனகெடுவாநு	வனகெடுவாநு
85	9	தாமானித்துத்	தாமானித்துத்
„	19	நெருங்கியே	நெருங்கியே

பக்கம்.	வரி,	பிறை.	திருந்தம்
87	13	கந்ததிருசுதுத்வாதி	கந்ததிருதவாதி
„	16	ருதுசவாதி	ருத்வாதி
„	27	கருத்	கருத்து
89	21	வாசனா	வசனா
99	29	தண்டனை	தண்டனை
102	26	சமுவவ	சமுவுவ
104	15	ன்றது	கின்றது
106	7	யாலெ	யாலெ
107	8	சந்தந	சந்தந
„	16	வேத்தி	வேத்திவேத்தி
„	24	நஸ்பருயாசேச	நஸ்பருஷேச
111	26	நிருவணைச கந்த	நிருவணைச கெந்த
115	21	மந்தயா	மந்தய
116	17	யெயநா	யெயநா
„	20	கோமவட	கோமவட
125	4	மரபலத	மரபலத
126	34	மயமாகிய	மயமாகி
127	5	யன்றி	யன்றி
„	6	ஆலயபப(சு)சல	ஆலயபப(சு)சல்
128	17	யர்ன்	யர்லின
„	23	பகத்தில	பகத்தில
131	21	ஹி	ஹி
„	31	ஹோயரி	ஹோஹி
133	19	பெயருடைதா	பெயருடையதாய
136	13	வசிப்பவா	வசிப்பா
142	10	சின்முத்திரை	சின்முத்திரை
145	18	கூறினா	கூறி
„	29	சித்தாதத	சித்தாதத
„	3	சககிரவாததிச	சககிரவாததி
150	2	மெண்ட	மெண்ட
155	8	சாத்திய	சத்திய
„	17	ஸோஹமஸசுவா	ஸோஹம்ஸஸுவா
157	26	விஸிஹா	விஸிஹா
164	5	பராப்தவயப்	பராப்தவயம்
„	11	ஸ-கம்	ஸ-கம்

செய்யுளின் 12-ல் குறிப்பகராதி.

அகரமாயுள்	1	உததம முழுவதே	10
அகதகிருளகல	2	உதத1 ஞான	2
அகிலசத்த	53	2 நதிசகபியா	101
அசலம் ஞான	89	உதது நீரககட	33
அசகத நகண்ட	2	உலவுபா ரபானே	112
அட்டமாசித்தி	51	உறவுட லே	53
அடை வறவரு	125	உறறத கவசு	113
அணியணி	60	உனனேரோ யலலால	129
அன் ிலா ஞெரு	55	உததைதச சீராததை	93
அறப காலத்தின	133	உவளுகலு மீங்க	139
அறிவுகா மென	51	எனன : ணணியமீமா	166
அறிவுட ஙகா	51	என ஹடை சாட்சி	140
அறிந்துள் தெனினு	131	மபுலன் வபி	113
அறுவகையவத்தை	134	உகியபா நீ ஸவகக்ய	116
அலையுமனத்தை	129	உதய வசுணமாது	113
அழநது துரிய	137	கருகைபாறு	4
ஆகா றுனபமரும	21	சயவகை 12 நறுமலா	24
ஆசையாற் சுகிரண	101	கருதகடகி	128
ஆதிக்கமாங் யொன்	85	கருமமே யது 12 டப	69
ஆதகதம பிரம	70	கரைத்தலும	113
ஆயினுட பிரஹ்மை	3	கரைகா றுதிடகட	165
ஆரணங்கள்	1	கல்லாமுலை	33
ஆரண முடிவா	5	கல்லாமின யா றுலும	18
ஆரியனல்லன	49	கனக றுராதனை	23
ஆருத புண்ணில	30	காபித வஸது வகரு	159
இகழுமிதது வித	159	கனகத மவண	6
இஞஞானபத	135	கனா தரு மெவரும	16
இந்த கட்டபசை	135	காககை கரி செநாய	44
இதுதனை மெழிய	133	காலகட்டி கைகாட்டி	30
இதுதா நடுவய	72	காமதகா விதகாரா	101
இமமையு மருமை	103	காயக கின் வேராக	165
இருமை மெய்	137	காரண நிலா கதேரா	6
இல்லாமை மெல்லாரு	19	கிடுகரு வெளுத்தது	158
இல்லையேக மெனு	75	குடிப்பாடயி லபிமான	6
ஈசனுக் கபராத	134	குணமிருந்தாலு	18
உணடுறங்கி	131	குருவே சிவமெனக	123

கூடிற் கைப்பொருள் 30
கெடுக்கவல்லது 129
கையிலுறு புண்ணுக்கு 79
சக்கரநாடி 51
சடமிது கிருமிப்பை 36
சபதபம் 114
சனாதனப் பொருடா 52
சாக்கிரமிலை 73
சாதன நான்கு 3
சாதிசூலம் 158
சாத்திரம் புத்தகம் 116
சித்தத்திலே கின்றோ 132
சித்குஞ் சிற்பாவம் 136
சினமிதக்கச்சற் 129
சீர்மலியுலக 1
சீரிலகு பரமார்த்த 141
சீரிலகு மருட்சோதி. 166
சீவன முததரை 138
சீவன் முததி 55
சுகரிபுவரம 2
சுக்கிலமு நீருஞ் 44
சும்மாவிருக்க 111
சுழுத்தியதனில் 70
செடமாகியறியுறழ் 92
சென்மாந்திரஞ் 91
செறியு முடிச்சு 137
சொன்னதன் மேல 138
ஞானம்போலச 159
தருமமதறிவிற் 122
தரையாதியுலக 3
தவயகந் தீர்த்தஞ் 68
தவவிய புலனைதது 113
தனதானியாதி 95
தன்னுடைய விவேக. 129
தன்மையறியு 138
தன்மையறிய 165
திருதருமையாலே 76
தீரனும் வந்து 15
துப்புறு பொருளின் 21

தேனாகமலத் 124
தோவிரத்தம் 43
நற்பொருளறத்தை 18
நவையுரு மோக 135
நளின விதயச 111
நாவா ரஜேன 101
நாற்றமிகக காட்டு 45
நானென ஸ்டலைத் 166
நானெனும் பொருடான் 73
நானெனும் பொருள்கா 165
நானெனமுன் 90
நிகழுகிறவான 79
நியாமஞ்ஞான 130
நிததன்பரமே 70
நிததியம் பூரணம். 89
நியமலட்சணமு 49
நிலந்தருமுயர் 106
நிறைந்த விவை 138
பகலவனிருள் கடிந்த 1
படையினீதியி 6
பத்திக்நிறி 116
பரமார்த்த மென 8
பரவிபுலனகள் 113
பன்னிய பரமா 3
பன்னு சாங்கிய 80
பிராணவாயவதஞ் 47
பரிந்திடக கடைந்த 124
புகழுத்தையாற் 123
புத்திரானறி 32
புருடார்த்தம் 2
புன்புலால் 43
புலியுருகூலமெனி 95
புலையறு தொழிலாற் 55
புழுமலக்குடருண் 36
புள்ளினூலிகக 43
புரம்புகாண்குயன் 81
பூசை மென்பது 82
பூதலயமாகின்ற 158
பூவிற்கும்வான் 159

புவுலகா தியாக	145	முத்துகண்டதனை	133
பெண்ணலத்தின்	24	முன்னவர்களுனை	2
பெண்ணை வந்தொரு	30	மேலாய பொருண்	77
பெருத்த சார்வாகராதி	118	மேவரு மறை	159
பொருள் கொண்ட	121	மோகத்தாற்றவ	38
பொருளுண்டாகில்	21	யௌவன பருவத	101
பிராக்ருதமென	97	வந்துறுபோதி	101
மதிலையப் பெருநாள்	36	வாக்குமொனம	110
மருளினுன் மயங்கி	3	வானகருதியமறை	121
மணை யடக்கமன	129	வான்சகலர்க்கும்	13
மாண்கு வான	53	வாதியின் ரிகார்ட்டி	12
மாதுயானத்தின்	31	விரல் கொளமன்னரி	21
முத்த வசுண்டத்	131	வேகாகமகவள	159
முதுதுயர் பூட்டார்	30		

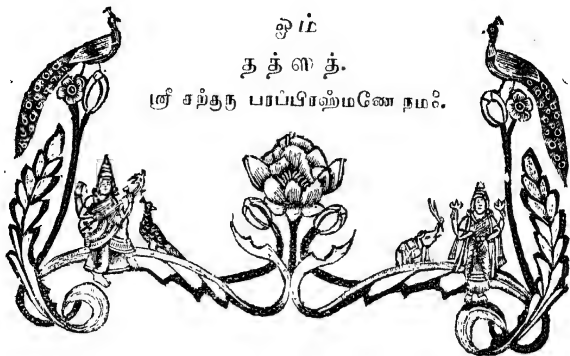

சுலோகங்களின் முதற் குறிப்பகராதி.

சுவிவர	42	வணதஸ்யபூண	50
சுவிஸூருணம்	41	வணஷாஸ்யவரஃ	93
சுதொநாயம்	66	சுரேஷ்டியெ	50
சுயபூஜாநிவிஷம்	20	காஸிஸகஸ்ய	52
சுயபூஜாருவா	156	கௌசகஸ்யபா	28
சுயபூஜாநாஜிபு	20	பூஜிஸ்கம்	106
சுஹரஸெநெநவ	44	மாருஸுஹா	123
சுமெகஸித	115	மாருஸெவவரம்	128
சுமெநூநூனாரா	47	ஸஸஸுஜெண	79
சுமெநூனாராதா	115	ஸதுவஸுவது	17
சுமெநூவிஜூந	71	ஸவாதினி	112
சுமிஹோது	8	ஸம்ஸுஸம்ஸு	26
சுபெயெ	72	ஸநீரகாஷம்	38
சுமஹிநாநஸுந	35	ஸாஸுபயெ	23
சுவிஸூயிதயா	118	ஸுருயதெயபூ	119
சுஸபெவ	74	ஸுருயதஹதி	119
சூகாஸாதி	49	ஜநநுஸம்	91
சூகாஸொவெ	156	ஜநவஸு	99
சூதாமெவஸுது	33	ஜநபூது	110
சூதாமெவஜாயதெ	69	ஜஹாயாநி	108
சூதாநாயிநம்	66	தபெதகஸ்யெயம்	94
சூதெதவபெவபி?	35	தபெதகஸ்யூயா	44
சூபியூவஸாநெ	38	தயாவியஸுவம்	107
சூநநூருபெயா	163	தபஹதாவதுயா	72
சூநாயதெ	119	தஸாக்ஸாணதஸாக்ஸா	52
வணகெவாதித்யம்	4	தஸாக்ஸாணதஸாக்ஸா	71
வணகாரூபம்	84	தபுவிபெஹிதி	33
வணகஸிஸம்	155	பாரபுபாரா	24

பெருஹாஹிதி	41	நீஜைமு	131
பெருஷெணபீஷெ	112	புலிபுலி	65
புருகுயிதி	17	புருகுயி	84
புருகுயி	163	புருகுயி	24
புருகுயி	68	புருகுயி	53
புருகுயி	68	புருகுயி	53
புருகுயி	4	புருகுயி	127
புருகுயி	161	புருகுயி	17
புருகுயி	116	புருகுயி	20
புருகுயி	157	புருகுயி	43
புருகுயி	80	புருகுயி	161
புருகுயி	75	புருகுயி	134
புருகுயி	29	புருகுயி	156
புருகுயி	88	புருகுயி	84
புருகுயி	163	புருகுயி	25
புருகுயி	17	புருகுயி	83
புருகுயி	163	புருகுயி	55
புருகுயி	120	புருகுயி	127
புருகுயி	72	புருகுயி	54
புருகுயி	107	புருகுயி	92
புருகுயி	91	புருகுயி	154
புருகுயி	120	புருகுயி	18
புருகுயி	128	புருகுயி	61
புருகுயி	50	புருகுயி	119
புருகுயி	48	புருகுயி	119
புருகுயி	33	புருகுயி	121
புருகுயி	111	புருகுயி	161
புருகுயி	43	புருகுயி	82
புருகுயி	4		

ஓம்
த த ன த்.
ஸ்ரீ சந்திர பரப்பிரஹ்மணே நமஃ.

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

ஆரணங்கள் போற்றவொளி ரற்புதனா யெப்பொருட்குங்
காரணனாய் நின்றான்றாட் காப்பு.

அகர மாபுல காதி யா யற்றென்றும்
பகரொ னாதருட் பான்மைபெற் றேவளர்
சுகர நிட்கள தேஜோம யத்தனை
நிகரி லாதநன் னெஞ்சி னிறுத்துவாம்.

சீர்மலி யுலக மெல்லாந் திகழ்சயஞ் சோதி யாவ
'னேர்மலி மறைய னந்த மியம்புமா புருடன் யாவன்
பேர்மலி யகில நாமம் பெற்றெனா மாகான் யாவ
னேர்மலி யவன்று னெஞ்சி னிணையா மனினைதல் செய்வாம்

பகலவ னிருள்க டுந்த பான்மைபோன் ஞான மோனப்
பகலவன் குருவாய்ச் செய்த பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பைச்
சகலரு மறிந்தா நந்தஞ் சாருமா றிங்கியா னோத
வகலங்க சொருப னுரு மண்ணலை யதத்துட் கொள்வாம்.

மாகாங்கள் வணக்கம்.

சுகர்ரிபு வாம தேவர் துருவாசர் வசிட்ட ராதி
யிகமதிற் பிரம ஞான மெய்தினோ ரடிகள் வாழ்த்திப்
புகல்பவக் கடல்க டத்தும் புணையென மக்க னுக்குத்
திகழ்பர மார்த்த நியாயத் தீர்ப்பினைத் தெளிவிப் பாமால்.

பரம துருஸ்துதி.

உத்தர ஞான சித்தி புரந்தனை யுகந்தெஞ் ஞானனுஞ்
சித்திர விளக்கி தென்னத் திகழ்நிரு விகற்ப மெய்திச்
சத்திய ஞான நந்தந் தரவருட் பாவு மீந்த
முத்தன்பூர் ராம லிங்க முதல்வனரு தெித்து வாழ்வாம்.

சந்தருஸ்துதி.

புருடார்த்தம் பலவாய் மாந்தர் புகல்பேதந் தமக்கெட் டாது
புருடார்த்த மெவைக்கு முன்னுப் பொலிபரி பூர்ணமோனப்
புருடார்த்தப் பொருணீ யென்று புகலரு ணைச லேச
புருடோத்த மன்றுள் சென்னிப் பொலிந்திடப் போற்றி செய்வாம்.

ஆக்கியோன் மரபு.

அச்சுத னகண்ட மோன வருட்டிர காச வள்ள
ஹச்சுத மரபில் வந்திங் கொளிரரு ணைச லேச
னச்சமில் லாம லென்று மதுக்கருஞ் செய்யப் பெற்ற
நிச்சல ராமா நந்த னிகழ்த்தினு னியாயத் திரப்பே.

இந்நூல்து முதலா லிதுவேனல்.

அகத்திரு ளகல வன்பர்க் கத்வைதா நந்த மீந்த
சுகக்குரு பகவத் பாத சங்கரா சாரி யாசான்
வகுத்தருள் தசகந் தன்னில் வழங்கிய சிவோகத் தீர்ப்பைச்
சுகத்தினி னியாயத் தீர்ப்பாய்ச் சாற்றினு ரனந்த மேலோர்.

முன்னவர் கருணை யாலே மொழிந்தவே தாந்த சார
மின்னிய தீர்ப்பிற் றன்னை விசாரித்தும் விளங்கா தார்க்குத்
தன்னிக ரில்லா தோங்குஞ் சற்குரு தயவா லெற்குச்
சொன்னதோ ருத்திக் கொண்டு சொல்கின்றேன் நியாயத் தீர்ப்பை

இந்நூல் பெயர்க் காரணம்.

பரமார்த்த மெனப்பி ணங்கும் பலபேத மதத்தர் கொள்கை
பரமார்த்த மன்று மோனப் பண்புபெற் றெங்கு மோங்கும்
பரமார்த்த மதுநீ யென்று பன்னுமிந் தூற்கு நாமம்
பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பாய்ப் பகர்வநல் லறிவின் மிக்கார்.

இந்நூல் பயன்.

தரையாதி யுலக மெல்லாந் தனிச்செங்கோல் செலுத்து கின்ற
குருவாகுங் கோமான் வந்து கொலுவமர்ந் திருந்து நோக்கி
வெருவாம லுலகோர்க் குண்மை விளங்குமா றுகச் செய்த
பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பைப் பகருவ னுலகின் மாநோ.

மருளினை மயங்கி நாநா மதவாத மேற்றுப் பேத
விருளிலே தியங்கி வாடு மேழைமா னுடர்க டானும்
பொருளினை வழக்காற் காணப் புகல்பா மார்த்தத் தீர்ப்பைத்
தெருளினு லுணரின் மௌனச் சித்திபெற் றுய்வர் தாமே.

இந்நூல்க்காரி இவரெனல்.

சாதன நான்கு நன்றிச் சாதித்த வதிகா ரிக்குப
போதமுன் வடிவ மென்னிற் பூரணப் பொருடா னுவன்
வேதனை மனத்தி னூர்க்கு விளங்கிடா விந்நான் மாட்சி
சாதன முடைபோர் காணிற் தனைக்கணித் தன்ப ராவார்.

அவைமடக்கல்.

பன்னிய பரமா நந்த பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பைத்
தனனையே சிவமாயக கண்ட தலைவர்முன் கல்லை னேதல்
பொன்னின்முன் காக்கைப் பொன்னு பொலிவது போலும் பானு
முன்னர்மின் மினிதான் விண்ணில்மொய்யொளிகாட்டல்போலும்.

ஆயினும் ப்ரஹ்மை வாக வர்த்தமாய் தின்ற மேலோர்
தாயினு மெரிய ராகிச் சாற்றிய முதனூற் கொண்டு
சேயனைன் வழிநூ லாகச் செப்பியிந் நியாயத் தீர்ப்பைத்
திபன வில்லா னேடுபஞ் செறிதலாற் கொள்வர் மேலோர்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

நு லா ர ம் ப ம்.

கலிவிருத்தம்.

கங்கை யாருங் கடல்வளை வையக
மெங்கு நானென் றிருக்கு மறிவினைத்
தங்கு ளாக்கணற் சார்ந்தறி யாதவர்
சங்கை மாறவித் தீர்ப்பினைச் சாற்றுவாம்.

ஸ்ரீ மதகண்டைக்கிய ரஸாமிர்த மாயும், அத்திதா நந்தப
பெரும்போகச் செல்வமாயும், நிட்கள தேசோமயமாயும், ஆதி
மத்தியாந்த ரகிதமாயும், * “ஏகமே வாத்விதீயம் பிரஹ்ம” என்ற
வாறு சுஜாதி பேதமற்றதாயும், † “ப்ரஹ்மமாத்ர மஸந்நஹிதி”
என்றவாறு விஜாதிபேதமற்றதாயும், ‡ “நசட்சர் நசோத்ரமபாணி
பாதம்” என்றவாறு சுவகத பேதரகிதமாயும், சுயம்நிரகாசமாகிய
தனது தேஜசினால் அநேக சூரிய சந்திராக்கினிசனின் காந்திகளைத்
திரஸ்கரிப்பதாயும், இருக்காதி சதுர்வேதங்களாலும், அவ்வீவதாஸ
கங்களாய சட்சாஸ்திரங்களாலும், பிரமாண்டாதி பஷ்டாதசபுரா
ணங்களாலும், பாரதாதி யிதிகாசங்களாலும், காமிகாதி யிருபத
தெட்டாக மங்களாலும் அறிதற்கரியதாயும், பகுவித ப்ரஹ்மகூத்
திரிய வைசிய சூத்திராதி வர்ணங்களும், அவற்றிற் றையந்த தரு
மாநுட்டானகருமங்களும், சத்துவாதி குணத்திரியங்களும், இராம
கிருஷ்ணாதி நாமங்களும், மர்ச கூர்ம வராகாதி அவதாரங்களும்,
சட்பாவ விகாரங்களும், சட்வித சக்திகளு ம்ற்றதாயும், பிரமீந்
திராதி தேவர்களும் அசுரர்களும், அநந்தாதி சர்ப்பங்களும், கரு
டகந்தர்வ கிந்ர கிம்புருஷ சித்த சாத்திய வித்தியாதா சாரண

* ஷக்லேவா கிரீயம் ஸ்ரீஹ, † ஸ்ரீஹோ து ஸேஹ்ஹிதி,

‡ நயக்ஷுநுஸொ து லோணிவாடி.

அப்சாசயட்சர் முதலியோர்களும், சூரிய சந்திராதி கிரகங்களும், நாரதாதி தேவரிஷிகளும், சநகசநந்தனாதி ப்ரஹ்மரிஷிகளும், கபிலதத்தாத்ரேயராதி யோகீஸ்வர்களும், அகஸ்தியராதி முனீஸ்வர்களும், கோவிந்த பகவத்பாத ஸ்ரீசங்கராசாரியராதி யதீஸ்வர்களும், வால்மீகாதி கவீஸ்வர்களும், மற்றையவர்களும் சேவிப்பதாயும், காலத்திரயத்திலும் நசியாததாயும், பிரகிருதி குணங்களும், சங்கல்ப விகல்பங்களும், ஜனனாதி விகாரங்களும், தேவர பசுபட்சி ஜலசராதி வடிவங்களு மற்றதாயும், சாதனாந் தரங்களின்றி ஒரேபடித்தாய் விளங்குவதாயும், சிவனாதிசுதர்த் தச விடயங்க ளற்றதாயும், கேட்பதற்கும், தரிசிப்பதற்கும், தியானிப்பதற்கும், புகழ்வதற்கும் சாத்திய மாகாததாயும், இவ்வள வவ்வளவென்று பிரமாணங்களால் பிரமாணிக்கத் தகாததாயும், ஆகாயம்போலச் சூட்சுமமாய் வியாபகமாய் அசங்கமாயிருப்பதாயும், சாக்கிராதி பஞ்சாவஸ்தைகட்கு மப்பாற்பட்டதாயும், சத்தியஞானந்த பரப்ரஹ்மமாயும் விளங்கும் நானெனும் பரமார்த்த தத்துவம் அஞ்ஞானியின் புத்திரர்களாகிய பாமரன் கர்ம்மி முடபக்த னென்பவர்களால் அபகரிக்கப்பட்டுப் போயினமையின், காலாதீதமா யநாதி யவித்தியாந்த காரத்தி லகப்பட்டுள்ள ஜீவர்கள் தமது நிஜவடிவை மறந்து அநந்த ஜன்மங்க ளெடுத்து அளவிலாத் துன்பங்களை யடைந்து, புத்தி பூர்வகமாகவோ அபுத்தி பூர்வகமாகவோ செய்த சத்கர்ம் புண்ணிய பரிபாக விசேடத்தினால் மானிடஜன்மமெடுத்து, அநந்த ஜன்மங்கடோறும் செய்துவந்த நிஷ்கரம் சத்கர்ம் புண்ணிய பரிபாக மேலீட்டால் சித்தசுத்தி முதலிய நற்குணங்கள் முதிர்ந்து விவேகியராகி விசித்திர மாயாவிறோத ஜாலமாய் விளங்கும் தனு கரண புவன போகங்க ளனைத்துஞ் சொப்பனப் பொருள், வந்தியாபுத்திரன், கானல்ரீர், இப்பிரிவில் வெள்ளி, கட்டையிற கள்வன், இரச்சு சர்ப்பம் முதலிய கற்பணைபோன்று விசார முகத்திற் கற்பணையாயுள்ள படியால் இவை யாவும் அரித்தியமென்று நீக்கி, நித்தியமாய் விளங்கும் பேரின்ப வீடாகிய பரம புருடார்த்தத்தை யடைவதே ஜன்ம மெடுத்ததற்குப் பிரயோசனமென்று அதிகாரி புருஷனொருவ னறிந்து, ஒரு வீடு நாற்புறமு மக்கினிபற்றிவேக அதனடுவிலகப்பட்ட ஒருவன் ஜலத்தைத் தேடித் தவிப்பது போன்று தாபத்திரயத்தினால் வெம்பிச் சகிக்கமாட்டாது ஆத்மஞான தீர்த்தத்திற் படிந்து நிரதிசயானந்த மடையக்கருதி, கான

வர் வலையிலகப்பட்டுத் தெய்வகதியாக விடுபட் டோடுகின்ற மாணப்போன்று மனைவி மக்க ளர்த்தமென்னு மீடணையாகிய பந்தபாசமற்று, ஏகனாய்ச்சென்று, தனது மாயாஜன்னிய துக்க நாச நிமித்தம் ஆத்மார்த்தமாகிய பரமார்த்த சொத்தை நமது சுவாதீனமாக்குவார் யார்? நம்மைப்போல யாவரும் அதனை யறு பவிக்கச்செய்வார்யார்? என்று கருதி, பரமார்த்த சொருப ஆத்தும ஞான சோரதுக்க நிவாரணமாகுமாறு நானென்னு மாத்மார்த் தத்தைப் பிரதிவாதிகளாய பாமரன்முதலியோரிடத்திருந்து வாங்கிக்கொடுத்துக் காக்கும் அதிகாரிபைப்பற்றி நெடுநேரம் நின்று லோசித்து பிறகு,

“ களைத்தவெண் டிரையெழுந் கதிர்க்க ரங்களா
லனைத்திலும் வியாபக மான தன்மைபோன்
மனத்தினிற் றாதரான் மதியுள் ளோர்கட
நினைப்பினை யுணர்பவ னிருப னாகுமே”.

“ காரண மிலாததோர் கனிப்புக் கோபங்கள்
சாரொணு தியாவையுந் தான றிந்துபி
னேருறு மூதியம் விரய நித்தமுந்
தேருற விசாரணை செய்ப வேண்டுமால்”.

“ படையினி னீதியின் மதுரப் படையிற்
கொடையினி லீணையிலாக் கொள்கை வேண்டுமாற்
றடையிலா வேலையிற் சதுரு பாயத்தி
னடையலர் செயிப்பவ னரச சிங்கமே”. என்று பாரதமும்,

“குடிபடையி லபிமான மந்திரா லோசனை குறிப்பறிதல் சத்
திய வசனங்—கொடைதித்த மவரவர்க் கேற்றமரி யாதைபொறை
கோடாத சதுரு பாயம், படிவிசா ரணையோடு ப்ரதானிதள
கர்த்தரைப் பண்பறிந் தேய மைத்தல்—பல்லுரி ரெலாந்தன்
னுயிர்க்கு நிகரென்றே பறித்தல்குற் றங்கள் களைதல், துடிபெறு
தனக்குறுதி யானநட் பகமின்மை சுருணமொடு கல்வி யறிவு—
தோலாதகாலமிட மறிதல்வினை வலிகண்டு துஷ்டநிக்நிகரக செளரி
யம், வடிவுபெறு செங்கோ னடத்திவரு மாசர்க்கு வழுவாத
முறைமை யிதுகாண்,” என்று ஆன்றோர் வாக்கியமும், கூறுமாறு
அவ்வதிகாரி வாதிகள் கொண்டு வந்த பிரியாதுகளையும், தாவா
சொத்துக்களையும், பிரதிவாதிகளையும், உபயக் கட்சிக்காரர்களைப்

சேர்ந்த சாட்சிகளையும், தஸ்தா வேஜுகளையும் கண்ணுற்று நன்றாய் விசாரித்துத் தீர்மானிப்பதற்கு மிகுந்த சமர்த்தனா யிருக்க வேண்டும். சமர்த்தனா யிருந்த போதிலும் அவன் இலஞ்சம் வாங்காதவனாயும், சத்திய பாஷாமிர்தனாயும். நிஷ்பட்ச பாதியாயும், அதிகுட்சம புத்தி யுத்தனாயும், பாமதயாநுவாயும், துட்ட நிக்ரக சிட்டபரிபாலனாயும், சர்வாபிமான ரகிதனாயும், சாந்த மூர்த்தியாயும், வேதாந்த விசாரனாயும், சமரச சபாவனாயும், விதரண சாலியாயுமிருக்க வேண்டும்; அவ்வாறில்லாத பட்சத்தில் நம்மைப்போன்று மிகுந்த வேழைகளாகிய முழுட்சுக்களுக்கு அணுவளவேனும் நியாயம் கிடைக்காதென்று பற்பல விதங்களாக யோசித்துத்தெரிந்தவர்களுடன் கலந்து தீர்க்கமாய் விசாரித்துச் சர்வ லட்சுணங்களும்மைந்த பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்புக்கோடாராகிய பூர்ச்சுரு ப்ரபு சக்கிரவர்த்தி யென்னும் நியாயாதிபதி(ஜட்ஜி) அவர்கள் சன்னிதானத்தில் தனக்கு நியாயம் கிடைக்குமென்று தெளிந்து சச்சிதாநந்த பரப்ரஹ்மமாய் விளங்கும் பரமார்த்த சொத்தை யாவரும் தடையின்றி எக்காலமும் நிராங்காரமா யதுபவிக்குமாறு தாவாகொண்டு வருவதற்குப் பிரயத்தனஞ் செய்து, நாம் செய்யப் போகின்ற வியாஜ்பப் பொருள் வாக்கினால் வசனிப்பதற்கும், மனத்தினு லுன்னுவதற்கும், அறிவின லளப்பதற்கும் முடிவுறுதாயிருப்பது; அவ்வாறிருந்த போதிலும் பிரகிருதத்தில் கோர்ட்டா ரவர்களுக்குச் சங்கதியைச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுவதற் கேனு மொரு வகில் வேண்டுமென்று கித்து அதுபற்றிப் பரமார்த்தநியாயத் தீர்ப்புக் கோர்ட்டில் மிக வழக்கமாய்க்கேசுகளைப் பிடித்துச் சட்டத்தி லுள்ள லாப்பிரகாரம் வாதாடித் தாம்பிடித் த வழக்குகளை ஜயித்து வருகிற அதிகுட்சம கிராக்ய சாத்வீகாம்ச புத்தியென்னும் வகீலவர்களைக் கண்டு வணங்கி, உமது சகாயமின்றித் தலையெடுப்பதரிதாயிருக்கிறதென்று தனது குறைகளைச் சொல்லி, உபநிடதமாதி நிகார்ட்டுக்களை விரித்துத் தனக்குள்ள சம்பந்தங்களை யெடுத்து காட்டி, எனக்கு வகீலாயமாந்து “ஏகமேவாத்வி நீயம்” என்பதை நில்லாட்ட வேண்டு மென்று பன்முறை பணிந்து வேண்டிக் கொண்டான். வகீலவர்கள் அன்பென்னும் பொருளை அட்வான்சாக வவனிடத்திற் பெற்று கொண்டு வகாலத்துப் பத்திரத்தில் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு பிரியா தர்ஜி தயார்செய்ய வாரம் பித்தனர்.

அ

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

நியாயாதிபதி கொலுவமருந்

தல மலங்கரித்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

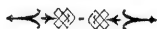
ஆரண முடிவா யொன்றா யகண்டமா யளவி லாத
பூரணப் பொருணா நாவாய்ப் புகல்பேத சமயி கட்டுக்
காரணப் பொருடா னென்று கனமுடன் நீர்ப்ப ளிக்குஞ்
சீரணி நியாயத் தானஞ் செழிப்புட னலங்க ரிப்பாம்.

அகிலாண்டகோடி புவனங்களுக்கு மத்தியில் வேதாந்த சித்
தாந்த நாதாந்த மாதி வீதிகளும், விஷயேந்திரியாதி யாய பற்
பல கடைத் தெருவுகளும், தேகாத்ம புத்தி வர்ணாசிராமாசார
நிருணய தருமங்க ளென்னும் ரத கஜ துரக பதாதி சதுரங்க
சேனைகளும், திருசிய தர்சன ராகங்க ளென்னும் ஸ்ரீ புருஷர்க
ளும், கூடி விளங்கும் பிரமாநந்த ராச்சியத்தில், காயாபுரி யென்
னும் பட்டணத்தில் அவ்வியக்தம், மகத்தத்துவம், பஞ்சதன்
மாத்திரைகளென்னும் சப்தப் பிரகாரங்களும் ஆகாயத்தையளாவி
யோங்க, இகபரபோக விரக்தியும், உபரதியும், நிச்சல சித்தமும்,
திவிரமோட்சாபேகைகூழி மென்னும்திவ்வியதலங்களில் முளைத்து,
நிரதிசயாநந்த ஜலத்தினால் நனைந்து, விருத்தியாகி நிர்மலநிச்சலாதி
மொக்குக ளோடுகூடி, பலா பேட்சையற்று, † “ அக்னி ஹோ
த்ரம் தபஸ் ஸத்யம் வேதா நாம் சாதுபாலனம், ஆதித்யம் வைஸ்
வதே வஞ்ச இஷ்ட மித்ய பிதீயதே !! வாபீகூப தடாகாதி
தேவதாயத நாசிச, அந்நப்ரதான மாரமம் பூர்ண மித்யபி தீயதே”
என்றவாறு நித்திய ரைமித்ய காதி கர்மங்களும், தேவதாந்தா
மந்தரோபாசனைகளும், பாகஹவிஸ்ஸோமமுதவியயக்கியங்களும்,
இயம நியமாசனப் பிராணாயாம பிரத்தியாகார தாரண தியான
சமாதிக ளென்னும் அட்டாங்கங்களோடு கூடிய மந்திர லய ஹட

† “ சுதீஹோத்ரம் தவஸுத்ரம் வெஹாநாம் யாநுஹாநம்।
சூஷ்யம் வெஸுஷெவம் உஷ்ரிக்ருணி யீயகெ||
வாவீகூப தடாகாதி ஷெவதாய தநாநி||
சுஹபூஹாந ஶாராஜீ வஹுணபூரிக்ருணி யீயகெ||

இராஜ யோகங்களும், காயந்திரி பஞ்ச தசாட்சரி சோடசி முதலிய மந்திர ஜபங்களும், கிருச்சிர சாந்திராயணத் தபசுகளும், உன்னும் புறம்புஞ் சத்தமாகிய சத்திய மொழிகளும், ஜீவகாருண்ணியமாதிரி சீலங்களும், ப்ரஹ்ம சரியாதி நிரதங்களும், அந்நதானமாதிரி சர்வ தானங்களும் சேர்ந்து விளங்கும் பலஜாதி விருட்சங்கள் கூடிய உத்தியான வனங்களும், தர்க்கம் விபாகரணம் வேதாந்த முதலிய சட்சாஸ்திரங்களாதி சுகந்த புஷ்பங்களும், வேத முடிவாய் விளங்கும் தூற்றெட் பெகிடதங்களும், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், கர்ப்பம், கர்த்துரு, ஸூர்த்தி, அஸூர்த்தி, சிவமஹா சாதாங்கிய முதலியவற்றி னர்த்தங்களைத் தெளிவிக்கும் வாக்கியங்களாய் சம்பக விருட்சங்களும், பாகியாந்தரசனிகல்ப நிருவிசல்ப சட்சமாதிக ளென்னும் மாட மாளிகைகளும், மோட்ச மென்கிற பொத்திஷக் கிடங்குகளும், சாவந்திற் கு மேலாகிய பிரஹ்மகிட்டையிற் பெருகிய நிரதசபாநந்த சுவத்திலூறிப் பரிசுத்தமாகிய விருதயத்தின்கண்ணெ டந்த விருந்தி ஞானமென்னுந் தலைவாசல்களும், சாந்த சமதமாதி சட்ருணங்களும், தருணை முதிதை மைத்திரியாதி குணங்க ளென்னும் இரத்தினமாவா விட்டகோலங்களும், குருபத்தி விசுவாசம் சிரவண மநந நிதித்யாசன சமாதிகளும், அவற்றுள் திரந்தரமாகச் சிந்தனை செய்கின்ற ப்ரஹ்மவைவாஹம், ப்ரஹ்மாஸ்மி, ஹம்ஸோஹம், அச்சதோஹம் அநந் தோஹம், சிவோஹம் முதலிய படிகளும், ஞான விஞ்ஞான மென்னும் இராஜ வீதிகளும், பஞ்சாட்சரி, அஷ்டாக்ஷரி முதலிய சப்தகோடி மஹாமந்திரங்களென்னும் மாணிக்கத் தோரணங்களும்மையக் கட்டி, மஹாஉன்னதமா யலங்கரிக்கப் பட்டு, க்ஷிணிக்ஷிணி முதலிய தசவிதப் பிரணவ நாதங்க ளென்னும் மங்களவாத்தியங்கள் அண்டமதிரு மாறு கோஷிக்க விளங்கும் நவத்துவார விசித்திர கோட்டையின் கண், வேதாந் தோகித பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்புக் கோட்டில், இரகசியார்த்த மணிமய சிதாகாசப் பிரணவ மண்டபாந்தரான கர்ப்பக் கிருகத்தில், சுத்த ஓங்கார ஹரிய மென்னும் ஸ்திர சிங்காதனத்தின் கண்ணே, ஆஜிமத்யாந்தரகிதராகியும், சுஜாதி விஜாதி சுவகதபேத ஞானியராயும், அனந்த கோடி ஞானிய சந்திராக்கினிகளி னொளிமழுங்கச் செய்யுஞ் சொப் பிரகாசராயும், அகண்ட பரிபூரண சித்திய நிர்மல நிர்க்குண நிருவிகல்ப நிரஞ்சன நிர்விகார நிர்விஷயா தீர்திரிய அவாஹ்மானச கோசா அநாமய அப்விமேய சுத்த புத்த முக்தகேவல அநிந

திய அசல அசங்கசர்வசாட்சி சர்வஞத்வாதி அகணிதசமக்ர சகுண பரிக்கராரயும், சத்தியஞநாநந்த சர்வவியாபக சோதிர்மயசொரு பராரயும், ஆத்மநாயக சமேதராகியும், “சருகுசல பட்சணிக ளொரு கோடி யல்லாற் சகோரபட்சிகள் போலவே - தவளநில வொழுசு மிர்த தாரையுண் டழியாத தன்மைய ரனந்த கோடி, யிருவினைக ளற்றிரவு பகலென்ப தறியாத வேகாந்த மேன ஞான-விற்பநிட் டையர்கோடி மணிமந்த்ர சித்தினிலே யெய்தினர்கள் கோடிசூழக், குருமணி யிழைத்திட்ட சிங்காத நத்தின்மிசைகொலுவிற்றிருக் கு நின்னை” என்றவாறு சுகவாம தேவாரூங்கி நாரத மார்க்கண் டேய சநகசநந்தன சநத்ருமார சநகாதி முனிபுங்கவர்கள் ஜலரி யர்களெனப் புடைசூழச் சபாலங்கார ராரயும், சமானரகித ராரயும், சர்வலோகங் களையும் வகசக்கிராதி பதியாயாளுஞ் சற்குரு ப்ரபு சக்கிரவர்த்தி யென்னும் நியாயாதிபதி (ஜட்ஜி) அவர்கள் கொலுவ மர்ந்திருக்கும் சமயத்தில், தாபத்திரயத்தால் துன்புறும் முமுட்சு வாகிய ஜீவன் ஞட்சமக்கிராகிய சாத்துவிகாமச புத்தி யென்னும் வகில் முகாந்திரமாய்ப் பிரியாதர்ஜி தாக்கல் செய்வானான்.

பிரியாதர்ஜி தாக்கல் செய்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

உத்தம முமுட்சு வேன்ன வொளிர்வாதி யாலோ சித்துப் பத்தியா நியாயத் தானப் பதியெனக் கொலுவ மர்ந்த சத்திய குரவன் முன்னர்த் தகைசாத்வீ காம்ச புத்தி பெத்தநல் வகிலைக் கொண்டு பிரியாது செய்ய லுற்றான்.

“கானகமி லங்குபுலி பசுவொடு சூலாவுநின் கண்காண மத யானை நீ - கைகாட்ட வுங்கையா நெகிடிக்கெனப்பெரிய கட்டை மிக வேந்தி வருமே, போனக மமைந்ததென வக்காம தேனுநின் பொன்னடியி னின்று சொலுமே - புவிராசர் கவிராசர் தவராச ரென்றுனைப் போற்றிசய போற்றி யென்பார், ஞானகரு ணாகர முகங்கண்ட போதிலே நவநாத சித்தர் களுமுன் - னட்பினை விரு ம்புவார் சுகவாம தேவர்முநன் ஞானிகளு முனை மெச்சுவார், வா னகமு மண்ணகமும் வந்தெதிர் வணங்கிடுமுன் மகிமையது சொ ல்ல வெளிதோ - மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேஞான மர பில்வரு மௌனகுருவே” என்றவாறு

பூமிதந்த கலியாண குணகண சுகிதோன்னத சமரச சன்
மார்க்க சம்பூரண சுதந்தர சின்மய சுபாவராயும், சுவிரர வே
தார்தோ சித பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்புக் கோர்ட்டா ராயும்,
அசல் பரப்ரஹ்ம சுவரூபாரோக்த சாக்ஷாத்கார சத்ருரு ப்பு
சக்கிரவர்த்தியாயும் விளங்கும் ஜட்ஜி அவர்கள் சன்னி தானத்
திற்கு ஏழைகளில் மிக வேழையான முழுட்கவாகிய ஜீவனென்
னும் வாதி பன்முறை வந்தனம்புரிந் தெழுதிக்கொண்ட பிரியா
தர்ஜி வருமாறு:—

சர்வகால் சர்வதேச சர்வவஸ்து சர்வா வஸ்தைகளிலும் சம
மாகி நிறைவுற்றுத் தானே தானாகி விளங்குகின்ற ஆத்மார்த்த பா
னது ஒருவனுக்கே யென்ப தின்றிச் சகலருக்கும் பாத்நியதை
யுடையதா யிருக்கின்றது; அன்றி, அரங்க சர்ப்பூரணமா யெங்கு
நிறைந்திருக்கின்றது. அவ்வா றிருந்தும், உண்மையாக நோக்கு
மிடத்து எப்போது மில்லா நிருந்தும், இப்போது லோபகுணப்
பிரதாபங்களில் அக்கிர கண்ணியர்களான மதுகைடவ இந்திர
சித்து முதலியவர்களுக்குச் சமானாகிய அஞ்ஞானி யென்பவன்
அது வெளியிற் றலைக் காட்டாவாறு தன்னுடைய ஆவரண சத்
தியையேவி, அதனது அசங்க்தவ லட்சணத்தை மறைத்து, விட்
சேப சத்தியை ஏவிவிட்டான். அதனற் சுற்பிக்கப் பட்ட வாசனை
களோடு கூடிய பாமரன், கர்மம்மி, மூடபத்தன் என்னும் விரோதி
கள் நானென்னும் ஆத்ம சொத்தைத் தங்கள் தங்கள் அநாத்ம
சொத்துக்களுடன் சேர்த்துக் கொண்டு தங்களுடன் கலந்தொ
ழுகி வருமாறு அதற்கு ஆனி செய்தார்கள். ஆகையால் மேல்விய
வகரித்த சிவோக மென்னும் ஆத்தம சொத்தைக் கல்பனா ரகித
மாயும், எப்போதும் அசங்க்சுபாவமாய் மிருக்கச் செய்து, இனி
யெக்காலத்தினும் மேற்படி பிரதி கட்சிக் காரர்கள் துர்வியாஜ்யத்
திற்குவராமலிருக்கச்செய்தல்வேண்டும்; ஒரு கால்வருவரேயாயின்,
அது செல்லத் தக்கதன்றென்று அவர்களுடைய துர்வியாஜ்யத்
தை ரத்துசெய்ய வேண்டும்; மேற்படி அஞ்ஞானி யென்பவன்
ஆத்மார்த்தத்தை மறைத்தமோசமும், ஆவரணன் சுயம் பிர
காசமாகிய பிரஞ் ஞானத்தை அபகரித்த சோரியும், விட்சே
பன் மித்தியா சகத்தைச் சிருஷ்டிசெய்த போர்ஜரியுமாய தபபி
தங்களைக் குறித்துக் கோர்ட்டார் தீர்க்க விசாரணை செய்து
அவர்களைக் தண்டிப்பது மன்றிச் சுயம்பிரகாச மாயும் சர்வ

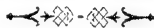
சுதந்தரமாயும் விளங்கும் ஆத்மார்த்த தந்தையானும் என்வார்க்கு
களும் நிராட்சேபமாக வதுபவித்து, சுகமடையச் செய்ய வேண்டு
மென்று பன்முறை வணங்கிப் பிரார்த்திக் கின்றேன்.

இதற்குச் சாட்சிகளாக. விவேகன், வைராக்கியன், சமன்,
தமன், உபரதி, திதிட்சை, கிரத்தை சமாதானன், விகவாசன்
முதலிய அநேகரிருக் கின்றனர். இதற்கு ஸாசனங்கள் உபநிட
தங்கள், ப்ரஹ்ம சூத்திரம், கீதை, அவற்றின் பாஷியங்கள்,
அத்வைத சாஸ்திரங்களாம். அவற்றைப் பிரியா தர்ஜியுடன் தாக்
கல் செய்து ருக்கின்றேன். ஆதலால் தரும துரைகள் கடாசுதிக்
து நிஷ்பக்ஷபாத நியாயமணிக்க மிகவும் வருந்தி அடிக்கடி தங்க
ளுடைய மேலான கனத்தைப் பிரார்த்திக்கின்றனன்.

இப்படிக்கு முழுட்சு வாகிய வாதி கையெழுத்து.

இது வாதிவசில் ருக்குமக் கிராக்கிய சாத்வீகாம்ச புத்தி
யென்பவனால் தாக்கல் செய்யப் பட்டது.

காலாதித்யோ துவாதசாந்தமீ திதிதசாந்தத் தேதி.

பிரதிவாதிகளுக்கு அறிக்கைப் பத்திரம்

(நோட்டீசு) அனுப்புதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வாதியின் ரிகார்ட்டி யாவும் வரிசையாய்ப் பரிசோ தித்து
நீதிசேர் கோரட் டார்க ணிகழ்பாம ராதி யோர்க்குப்
போதஞ்சேர் பரமார்த்த தத்தைப் பொய்யினின் மறைத்தீ ரென்று
வாதிசேய் வழக்குக் காக வரவேநோட் டீசு செய்தார்.

முழுட்சு வென்னும் வாதி பிரியா தர்ஜியுடன் தாக்கல் செய்
திருந்த உபநிடதாதி சாசனங்களைச் சோதித்து, சற்குரு ப்ரபு
சக்கிரவர்த்தி அவர்கள் பிரதி வாதிகளாகிய பாமன், கும்பரி,
மூடபக்தன் என்பவர்களுக்குத் தமது குமஸ்தா வாயிலாகத் தெரி
யப் படுத்தும் (அறிக்கை) நோட்டீசு:—

அசங்கமா யாவருக்கும் பொதுவாய் விளங்கும் ஆத்ம சொத்
தை அநாதம் ரொத்துகளுடன் சேர்ந்து நீங்களும் உங்களுடன்
சேர்ந்தவர்களும் துராக்கிரகமாய் மறைத்து வைத்துக் கொண்டு
தூர்வினியோகப் படுத்தி வருகிறீர்களென்றும், அப்படி செய்வது

சட்டத்திற்கு விரோத மென்றும், அதைச் சர்வஜனங்களும் அநுப
லிக்குப்படியாகத் தீர்ப்புச்செய்யவேண்டுமென்றும், பிரதி வா திகள்
செய்திருக்கும் மோசம், சோரி, போர்ஜரிமுதலிய தப்பிதங்களுக்
குத் தக்கபடி அவர்கட்குத் தண்டனை செய்ய வேண்டுமென்றும்,
வாதி உங்களைப் பிரதிவாதிகளாகச் சேர்த்துப் பிரியாதர்ஜிதாக்கல்
செய்திருக்கின்றான். ஆதலால் இந்த அறிக்கைப்பத்திரத்தைக்கண்
டதஷணம் நீங்கள் கோர்ட்டார் முன்னுராகித் தகுந்தஜவாப்புச்
சொல்லல்வேண்டும். உங்கள் தரப்புச்சாட்சிகளும், தகுந்தசாசனாதி
களுடன் ஆஜராகவேண்டும். இல்லாவிடின், கிரமப்பிரகாரம் விசாரித்
து வாதிபக்கம் கேசு தீர்மானிக்கப்படுமென்று கோர்ட்டார்களுடை
ய உத்தரவின்படி. முத்திரையிட்டனுப்பப்பட்டது. இந்தநோட்டீசு
கண்ட பதவித் தனத்திற்குள் நீங்களாவது உங்கள் தரப்பு வக்லா
வது வந்து தகுந்தபடி ஜவாப்புச் சொல்லல் வேண்டும். சொல்லா
விடின், தாவாசொத்தை வாதிபக்கம் தீர்ப்புச்செய்து, கோர்ட்டாளை
அலட்சியஞ்செய்த குற்றத்திற்காக ஷங்க்ஷாசு குத் தண்டனையும்
விதிக்கப்படும்.

இப்படிக்குக் கோர்ட்டார்கள் உத்தரவின்படி

குபஸ்தா—பிரியமுகன்.

பிரதி வா திகள் செய்யு மான்ஸர் (விடை).

அறுசீர்க்கழி நேடிடை யாசிரிய விருத்தம்.

வான்சக லர்க்கும் பெய்த வனமடு விருக்கு மாபோற்
கோன்சக லர்க்கு மின்றிக் குடியிருப் பென்று மெங்கள்
பான்சக லார்த்த தீர்ப்புப் பகர்நதுமீவ் வாதி கேசைக்
கான்சல்செய் தருளு மென்று கடுகவந் தான்சர் செய்வார்.

சர்வ சுதந்தர சின்மய சுபாவ சுவிசார வேதாந் தோகித
பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்புக் கோர்ட்டாராகிய அசுலபாப்ரஹ்மசொ
ரூபாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார சத்ஞரு ப்ரபு சக்கிரவர்த்தியா ரவர்
கள் சன்னி தானத்திற்குப் பிரதிவாதி களாகிய பாமரன் கர்மி
முடபத்த னென்னும் நாங்கள் மூவரும் நமஸ்கரித்து எழுதித்
கொண்ட மதுவாஜியாகிய ஆன்சர்:—

இந்த வாதியின் பிரியாதர்ஜி சுத்தஜூட்டா; விவாதாம்ச
மாகிய நானென்னும் பரமார்த்த சொத்தானது சகலருக்கும்
எப்போதுஞ் சாமானிய மாவதன்று; அங்ஙன மிருக்க, அஃகி

யாவருக்குஞ் சொந்தமா மென்பது சுத்தப்பொய்; அதை நாங்க ளொவ்வொருவரும் அநாதியா யறுபவித்து வருகின்றோம்; எங் கள் மூதாதைகள் முதலியாவரும் பரம்பரையா யறுபவித்துவந்த மைபற்றி, அஃது எங்கள் சொந்தமா யிருக்கின்றது; இப்போது நாங்களு மறுபவித்துக்கொண்டு வருகின்றோம்; ஆகையாலிப்போது பிரியாது கொண்டுவந்தவாதி அருகனன்று. அருகனென்றுசொல் வது சுத்த டக்கு. இந்த வியாஜ்யத்தின்கண் நானென்னுந் தாவா சொத்துக் காலாதீதமா யெங்க ளுபவத்தி லிருக்கிறது. அதற்குக் காலதோஷ நேரிட்டமையாலும், காலநிருணயசட்டத்திற்கு அதிக கிரமித் திருப்பதனாலும் தாவா சொத்தை யெங்களிடத்திலிருந்து வாதிக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதற்குக் கோர்ட்டாருக்குக் கிஞ்சித் தேனு மதிகார மில்லை. விவாத சொத்தை நாங்கள் அக்கிரமமா யபகரிக்கவில்லை. ஆதலால், எங்களைத் தண்டனை செய்வதற்குக் கொ ஞ்ச மேனும் சட்டமிடங் கொடுக்க மாட்டாது. மேலே கூறிய நானென்னுஞ் சொத்தை யெங்க ளிடத்திற்குள்ளே யெப்போது மிருக்கும்படி செய்வதன்றி இந்த வாதியின் பிரியாதைத் தள்ளி விட்டு, அவர் கொண்டுவந்த தப்புத்தாவாவினால் எங்களுக்குண்டா கிய செலவுகள் யாவும் வாதி கொடுக்கும்படி தீர்ப்பளிக்க வேண்டு மென்று கோர்ட்டா ரவர்களை மிகவும் பிரார்த்திக் கின்றோம். இத் தற்குச் சாட்சிகள் விவரம்.

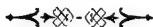
தனாத்தமன்-1. களத்திராதமன்-2. புத்திராதமன்-3. தேகாத் மன் - 4. பிராணாதமன் - 5. மஹிமயன் - 6. விஞ்ஞானமயன் - 7. ஆனந்தமயன் - 8. சூன்னியாதமன் - 9. சாங்கியன்-10. சாலோக காமி - 11. சாமீபவாதி - 12. சாஸூபவாதி - 13. சாயுஜ்யவாதி - 14 இன்னு மனேகர்.

இதற்கு ஸாஸனங்கள் இக்லோக காழகராகிய எங்கள் பெரியோர்கள் தமது காலத்தில் நடந்தேறி வந்த வழக்கப் பிர காரம் எழுதி வைத்த கணக்குகளும், பரலோக காமியரான எங் கள் பெரியோர்கள் தமது காலத்தில் அறுசரித்து வந்த கர்மம் காண்ட தஸ்தா வேஜிகளும், பத்தி காண்டிக ளறுசரித்து வந்த ஆகம புராணேதி காசங்களுடாம். வாயிதாப் பிரகாரம் தாக்கல் செய் திருக்கின்றோம். கோர்ட்டார் அவர்கள் கிரமப் பிரகாரம் விசாரணை செய்து கீழ்க் கோர்ட்டா ராகிய ஹரி ஹர பிரஹ்மேஸ்

திராதிபர்க ளெங்கள் பக்ஷத்தீர்ப்புச்செய்திருக்கும் வண்ணம் எங் களுக்கே காயஞ் செய்விக்கக் கோருகிறோம்.

இப்படிக்குப் பாமரன், கர்மி, மூடபத்தன், நமஸ்காரம்.

வகீல் கோரபுத்தி கையெழுத்து.

கோர்ட்டார் கொடுத்த இஷ்டுவு.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருந்தம்.

தீரனாய் வந்து வாதி செய்திட்ட பிரியா திற்ரு
நேரதா யெதிரி மூவர் நிகழ்த்திய வான்ச ராதி
சீரதா யாவு நோக்கிச் சின்மயக் குருவா யோங்குங்
கோரட்டர் ராலோ சித்துக் கொடுத்தநல் லிஷ்டுவைச் சோல்வாம்.

பிரக்ஞானகன சத்துஸ்வரூபராகியும், பரமார்த்த நியாயாதி பதி யாகியும் விளங்காநின்ற ஜட்ஜி சத்குரு ப்ரபு சக்கிரவர்த்தியா ரவர்கள் சன்னி தானத்தில் வாதி கொடுத்த பிரியாதும், பிரதிவா திகள் கொடுத்த ஷ்டேட் மென்டும், படிக்கக் கேட்டும் நேரில் பார்த்தும் அதற்கு மேல் கோர்ட்டார் கொடுத்த இஷ்டுவாவது:—

1 - வது விவாத சொத்தாகிய நானென்னும் ஆன்மா சர்வ சாமானியமா யாவரும் அதுபவித்தற் குரியதா ? அல்லது சில ருக்கு மாத்திரம் உரிமை யுடையதா?

2 - வது வாதிப் பிரியாது கொண்டு வருவதற்கு அருகனா? அன்று?

3 - வது இந்தப் பிரியாதாகிய தாவா கால நிருணய சட்டத் தினால் பாதிக்கப் படுகின்றதா? இல்லையா?

4 - வது இந்தப் பிரியாதிற் சேர்ந்த விவாத சொத்தாகிய ஆன்ம சொத்தை அக்கிரமமாக மறைத்து வைத்த எதிரிகள் தண் டனைக்குட் படுவார்களா? அன்று?

5 - வது வாதிக்கிந்தத் தாவா சொத்தைப் பிரதிவாதிகளிடத் திருந்து வாங்கிக் கொடுக்கலாமா? கொடுக்கக் கூடாதா?

என்றிந்த ஐந்து இஷ்டுவு களையுந் தந்து இஷ்டுவாபிதானியமி த்துப் பப்பளிக் செய்வித்ததை வகீல் முகாந்திரமாகத் தெரிந்து, அந்த வாயிதாப் பிரகாரம் வாதிப் பிரதி வாதிகளும் சாஸ்திரிகளும் ஆஜரானார்கள்; ஆஜரான வுடனே, அசத்தாகிய லோக வியவகார விசாரணைகளுக்கு முதலில் வாதிதரப்புச் சாட்சிகளை விசாரிப்பது

நியாய ஸ்தானங்களில் வழக்கமாம்; அப்படியிருந்தாலும், அதற்கு எதிர்மறையா யிருக்குங் கேசுகளைக் கோர்ட்டார் தம் மிஷ்டப்படி நடத்தலாமென்று சட்ட மிருப்பதனால், கோர்ட்டாரவர்கள் முதலில் பிரதிவாதி தரப்புச் சாட்சிகளை விசாரிக்குத் தொடங்கினார்.

பிரதிவாதி தரப்பு.

பரமான் ருஜுப படுத்துதல்.

1-வது-சாக்ஷி தனத்தன் விசாரணை.

அறுதீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

கனந்தரு மெவரும் வந்தென் கழலடிப் பணியச் செய்யுமினந்தரு மெல்லை யற்ற விற்பந்தர் துவவாய் நிற்குந் தனத்தனை யன்றி யான்மா சாற்றவே றில்லை யென்று சனந்தருங் கோர்ட்டார் முன்பு தனத்தன்சொல் சாட்சி சொல்வார்.

தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றைகா லென்று சாதிக்குங் கோர முடபுத்தி யென்கிற பிரதிவாதி வகிலெழுந்து பேரிட்டழைத்து, தானுத்ம நென்பவனைக் கோர்ட்டார் முன் நிறுத்தி, சர்வ சக்தியுள்ள சக்தரு ப்பாபு சக்கிர வர்த்தி அவர்கள் சன்னிதானத்தில் நிஜந் தவிர மற்றெதனையுஞ் சொல்வதில்லை யென்று பிரமாணஞ் செய்வித்துக் கேட்டுங் கேள்விகள்.

பிரஸ்னை - நீர் - ஆ?

உத்தரம் - நான் தனத்தன்; பிரஜைகளென்னைப் பெரிய மனிதனென்று சொல்லுவார்கள்.

பி - எதனால் உம்மைப் பெரியமனிதனென்று சொல்லுவார்?

உத் - நான் பிரபல தனிகளு யிருத்தலால், என்னைப் பெரிய மனிதனென்று உலகத்தார் சொல்லுவார்.

பி - அகம் சத்தார்த்தமான ஆன்மாவை நீரறிவீரா?

உத் - திரவியமே அகம்பதார்த்த மென்றறிவன்.

பி - அதற்குச் சுருதி யுத்தி யதுபவங்க ளுண்டா?

உத் - திரவியமே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதி யுத்தி யனுபவங்க ளனந்தமுண்டு.

பி - தனத்தையே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதியாதோ?

சுலோகம்.

‡ வாஸச் சர்ம விபூஷணாநி பணிகோபஸ்மாங்கராகோதுநா,
கௌரேகஸ்ஸச கர்ஷணேன குசலஸ்ஸம் பத்தி ரேதாத்ருசி,
இத்யா லோப்பிய விமுச்சய சங்கர மகா தத்நாகரம் ஜாஹ்நவி,
கஷ்டம் நிர்த்தனி கஸ்ய ஜீவித மஹோதாரா ரபித்யஜ்யதே.

(இ-ள்). நுத்திரன் அணிவதற்கு வஸ்திர மில்லாமல் சர்மத்
தைத் தரித்தான். ஆபரணங்க ளில்லாமல் சர்ப்பங்களை யணிந்தான்,
சந்தனக் குழும் பில்லாமல் பஸ்பர் தரித்தனன், குதிரை யொன்று
கிடைக் காமையால் எருதை வாகன மாக்கிக் கொண்டான். இக்
துரவஸ்தைகளைப் பார்த்துக் கங்கை சிவனைவிட்டுச் சமுத்திரத்தில்
பிரவே சித்தாள்; ஆகையால் திரளிய ஹீனனை மதியானு அவன்
பெண்சாதியும் மற்றொருவனைச் சேருகின்றான். என்றுமுள்ள பிர
மாணங்களால் தனமே ஆன்மாவாகும், மேலும்,

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

குணமிருந் தாலுங் குலமிருந் தாலுங் கொழுந்தமிழின்
மணமிருந் தாலு மதியிருந் தாலு மழுத்திடுவங்
கணமிருந் தாலுமோர் காசும் பெறுதுசீந் தாரவரைப்
பணமிருந் தாலல்லவோ வெல்லோரு மஞ்சவி பண்ணுவரே.

ஒளவையார்.

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயி
னெல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வ - ரில்லாண்
யில்லாளும் வேண்டாள்மற் றீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள்
செல்லா தவன்வாரின் சொல்.

“திரைகட லோடியுந் திரவியந் தேடு”

பஞ்ச தந்திரம்.

“நற்பொரு ளறத்தை யின்ப நலத்தைஞா னத்தை மிக்க
பற்பல ருறவை நட்பைப் பகைதவிர்த் திடுந்நு றத்தைச்

‡ “வாஸஸூகி விஹகுஷணாநி வணிகோபஸமாங்கராகோதுநா
மொயஸா | மௌரோகஸூகஷணேந் குசலஸ்ஸம் வத்திரோ
தாடிஸி | ஐதூரொஹிவிஸூயி ஸங்கரமகா-தநாகரம் ஜாஹ்ந
வி | கஷ்டமநிபத்தினி கஸ்ய ஜீவிதமஹோதாரா ரபித்யஜ்யதே.”

சொற்பெரும்புகழை யென்றுந் துகளும் பெருமைதன்னைப்
பொற்புறு கதிபை யெல்லாம் பொருளலாற் றருவ தன்றே.

குறள்.

இல்லாரை யெல்லாரு மென்றாவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

என்றனந்த பிரமாணங்களு முண்டு. ஆதலால், பொருளே
தேடத் தக்க வாத்மாவாம்.

பி - தனமே ஆன்மா வென்பதற்கு யுத்தி யாகு?

உத - பொருளில்லா தவனை நடைப்பிணமென்று திரஸ்கரி
த்து, என்னைப் பார்த்தவளவில் யாவரு மெழுந்து வந்தனாதிகள்
செய்து ஆசன மளித்து மரியாதை செய்வதே யுத்தியாம்.

பி - திரவியமே ஆன்மா வென்பதற்கு அறுபவ மியாகு.

உத - என்னுடைய தன சமுகத்தைப் பார்க்கும்போதும்
பரிசிக்கும் போதும் சந்தோஷ சாகரத்தில் முழுகிச் சதாநந்த
முற்றிருப்பதே அறுபவமாம்.

இவ்வாறு சுருதிபுத்தி யறுபவங்களுடனே சொல்லிநின்ற
தனாதம் வாதினையப் பார்த்து வாதிவகீல் சூட்சுமக் கிராக்கிய சாத்
விகாம்ச புத்தி யென்பவ நெழுந்து கேட்கும் குறுக்குக் கேள்
விகள்:

கிராசு - நீர் தனத்தை நானெனச் சொல்லு கின்றீரா?
எனதெனச் சொல்லு கின்றீரா? நீர் கூறியவையெல்லாம், தத்
துவ சாஸ்திர பரீசீலனஞ் சிறிதளவு மில்லாத அய்யுத்பன்
னர்களான பத்த சம்சாரி களுக்கு ஒரு பரியாய மாகப் புரா
ணங்கள் கற்பித்துக் கூறுகின்ற லௌகிகநியாயங்களே யன்றி வே
தாந்த தத்துவ சாஸ்திர விபக்ஷகரான பரமார்த்திகளுக்கு அங்கி
கார மாகா. இப்போது யான் சொல்லப் போகிற தத்துவ சாஸ்
திரப் பிரமாணங்களால் நீர் கூறிய லௌகிக திருஷ்டாந்தங்க
ளெல்லாம் பூர்வ பக்ஷமாம்; கிரம தர்க்கங்கள்முன் நிற்கமாட்டா;
படாப் பஞ்சியாய்ப் பறந்து போம்.

சுலோகம்.

¶ “ அர்த்தநா பார்ஜநே துக்க மார்ஜிதா நந்து ரக்ஷணே
நாசேதுக்கம் விரயே துக்கம் கிமர்த்தம் துக்க பாஜநம்”

(இ-ள்). பொருளைச் சம்பாதிப்பதினாலுந் துக்கம், சம்பாதித்
தபொருளை இரக்ஷிப்பதினாலுந் துக்கம், அதற்குக் கெடுதிவருமாயி
னுந் துக்கம். ஆதலால் விசனத்திற் கேதுவாகியபொருளால் யாதா
பிரயோஜனம். அதனை நெருப்பாற் றகிக்கவேண்டும். என்று மது
கூறுகின்றார்.

சுலோகம்.

§ “ மாதாபுத்ர விரோதாய ஹிரண்யாய நமோநமஃ”

(இ-ள்). பொருளில்லாதவனுக்குப் பெற்ற தாயும் புத்திர
னும் விசுவாசமற்று மகாவிரோதிக ளாவர், ஆதலால் சகல விதத்
தாலும் துக்கத்தைத் தருகின்ற பொருட்கு நமஸ்காரம் நமஸ்
காரம். என்று புராதன வசனம் கூறுகின்றது.

இருடிக ளபிப்பிராயம்.

* அர்த்தஜாநிவிது: ப்ராஜ்ஞா: து: கஸ்யேதாநி தேஹிநாம்
அர்த்தஸ்யோத் பாதநேசைவ பால்நேச ததாக்ஷயே
ராஜிதஸ் ஸலிலாதக்நேச சோரத ஸ்வஜநேநபி
பயமர்த்தவதாம் நித்யம் ம்ருத்யோ ப்ராணப்ருதாமிவ
யதாஹ்யமிஷமாகாசே பட்சிபி:ச்வாப தைர்புவி
பட்ச்யதேஸலிலைமச்சே: ததாஸர்வத்ரவித்தவான்.

¶ “ சுயபூநா ஜாஜுநெ ஁ஃவ ஜாஜுதா மந்தாருக்ஷணே
நாஸௌ஁ஃவ ப்ருபெ஁ஃவ கிபியபு஁ஃவஹாஜநம்”

§ “ ஜாதாவூத்ருவிரோ஁ய ஹிரண்யாயநமோநம:”

* சுயபூஜாநிவி஁: ப்ருஜ்ஞா: ஁ஃ வஸ்யேதாநிஷேஹிநா: ।
சுயபூஸ்யோதா஁நெநெவ வானெநயதயாக்ஷயே ।
ராஜிதஸ்ஸலிலா஁நெநெநெநெ வஜநெநவி ।
ஹபியபு வதாநித்யம் ப்ருத்யோபுராண ஹதாஜிவ ।
யதாஹ்ய ஜிஷஜாகாஸௌ வக்ஷிவி: ஸாவநெ஁ஃபுவி ।
ஹக்ஷுநெ ஸலிலெ஁ஃவ: தயாஸவபுத்ரு விதவாந ॥

(இ-ள்). பொருளைச் சேர்ப்பதனாலும், பாது காப்பதனாலும் செலவிடுதலாலும் வரும் துக்கங்கள் ஜீவருக்கு நீங்காமலிருக்கும் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவர். இராஜனாலும், ஜலத்தினாலும், அக்கினியினாலும், பந்துஜனங்களாலும் வரும் பயம், தேகதாரிக னுக்கு மிருத்தியு அடுத்ததுபோலத் தனவான்களுக் கிருக்கும். மாம்ச கண்டம் ஆகாயத்தில் பட்சிகளாலும், பூமியில் நாய்கள் முதலிய குரூர மிருகங்களாலும், ஜலத்தில் மச்சங்களாலும் எவ் வாறு பட்சிக்கப்படுமோ அவ்வாறு தனவான்களும் யாவற்றாலும் பட்சிக்கப் படுவார்கள்.

குறுந்தீரட்டு:

ஆக்க துன்ப மரும்பொரு ளப்பொரு
ஹேக்க துன்ப நுகரினுந் துன்பமே
போக்க துன்பமாம் போதத் துலையிநிற்
றாக்கி னுலதில் வேறில்லைத் துன்பமே.

தப்புறு பொருளினைத் தேட துன்பமாங்
கைப்பொரு ளுண்டெனிற் கருத்து மோகமா
மப்பொரு ளழிந்திடும் பொழுது மல்லலா
மெப்பொழு தோபொரு ளின்ப மாவதே.

விறல்கொண் மன்னிற் சோரனில் விரும்பிய மகவி
லறலி லங்கியிற் கிளைஞ்சரி லரும்பொரு ளழிவா
யுறவி னெஞ்சினுக் கொழிவற வெருவுத லுளதா
மறலி யாற்பிறப் பவர்க்கெலாம் வரும்பயம் போல.

மகாராஜா குறவு.

பொருளுண் டாகிற் காப்பதனற் பொருந்துந் துன்ப மரசாகின்
ஒருதம் மிகுத்த வரசரா லுதவுந் துன்ப மொருகுடைக்கீழ்
நிருப னாகி நோய்மரண நேரு மென்னும் பயந்தானும்
வருவ தெனையோ மறுமையினி லென்னும் வாடித் துன்புறுமே.

நீதிவேண்பா.

இன்ன தரும்பொருளை யீட்டுதலுந் துன்பமே
பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமே—யன்ன
தழித்தலுந் துன்பமே யந்தோ பிறர்பா

விழத்தலுந் துன்பமே யாம். என்றும் பெரியோர் கூறியிருக் கின்றார்கள்.

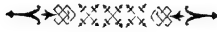
நீர் பிரமாணமாகக் கொண்டிருக்கும் புராண மிதிகாசங்களிற்
சேர்ந்த பௌஷ்யத்புராணத்தையும் பாகவதாதிக்கிரந்தங்களைபும்
பார்த்தறியீர் போலும், “கோமனாண்டி திருடருக்கு மின்டன்”
என்கிற வாறு லோகாறு பவத்தின்கண் பொருளில்லாதவன் திர்ப்ப
யனாய்க் காட்டிலாகிலும் நாட்டிலாகிலும்மற்றெவ்விடத்திலாகிலும்
சுக ஜீவியாதிருக்கின்றனல்லவா? தனலோபம் பற்றிப் பிறர்க்குக்
கடன் கொடுத்தால், உலகத்தவாக ளபகரித்துக்கொள்ளுதலினால்
சதா துக்கசாகரத்தில் முழுகுவது பிரசித்த மல்லவா? திருடர்
வந்து சொத்தை யபகரிக்க யத்தனப்படும்போது அவர்களைத் தடு
க்கும் பொருட்டு நீர் குறுக்கே விழுந்து தடுக்கவேண்டு மல்லவா?
தனபேட்சையால் தடுத்தாலன்றோ தனம் நிற்கும். அப்போது
உமது பிராணனுக்கே அபாயம்நேரிடுவதில் கிஞ்சித் தேனுஞ் சந்
தேகமில்லையல்லவா? இப்படி சுகலவிதத்திலும் துக்க சொருபமா
யிருந்து பிராண ஆனியைத் தரும் திரவியத்தை யெவ்வாறு சுக
மென்று நம்புகிறீர்? மேற்காட்டிய அநேகப் பிரமாணங்களினால்,
தனத்தினால் கிஞ்சித்தேனுஞ் சுகமில்லாமை நன்கு விளங்குமே;
அநேகர் தனத்தினால் இராகத்துவேஷ கர்விதாய்ப் பெரியோர்
களைத் திரஸ்காராதித் துன்பங்களைச் செய்து வருவது அநுபவ
சித்தமாபிருக்க, துக்காஸ்பதாமாகிய திரவியத்தை நித்தியானந்த
மாகிய ஆன்மாவென் றெவ்வாறு சொல்லத் துணிந்தீரென்று பற்
பலபிரசனைகளைச் செய்யும்போது, தனாத்மனென்கிறசாட்சி விடை
சொல்வதற்கு யாதாந் தோன்றாமல் திக்பிராந்தி கொண்டு நிச்
சேட்டிதனாய், இலையற்ற பனைபெனவசைவற்று நின்றான். அப்
போது கோர்ட்டா ரவர்கள் சாட்சியாக வந்த தனாத்மன்முகத்தை
நோக்கி, புன்சிரிப்புக்கொண்டு தப்புச்சாட்சி புகலவந்த இவனை
அஞ்ஞானமென்னும் காடாந்த காராக் கிருகத்தில் தலைக்கீழாகவி
ழுத் தள்ளி விஷயேந்திரியங்க ளென்னுஞ் சர்ப்பங்களைக்கொண்டு
இம்சிக்கும்படி ஏவலாளருக்கு ஆக்ஞாபித்து, இரண்டாவது சாட்
சியை அழைக்குமாடி கட்டளை யிட்டார்.

பா ம ர ன் த ர ப் பு.

௨-வது சாட்சி களத்திராத்மன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நெடிஹ யாசிரிய விருத்தம்.

களத்திரந் தன்னை நோக்கிற் கடும்பசி கோப தாப
முளத்தினி லுற்ற துன்ப மொழிந்துடன் சுகம ளிக்குங்
களத்திர மன்றி யான்மா காணவே றில்லை யென்னுங்
களத்திரான் மாவும் வந்து களிப்புடன் சாட்சி சொல்வான்.

சற்குரு பாபு சக்கிரவர்த்தியாகிய ஜட்ஜி அவர்கள் சன்னதி யில் பிரதிவாதிகளின் வசிலாகிய கோரமூட புத்தி யென்பவன் எழுந்து களத்திராத்மனைப் பேரிசைச்சலிட்டழைத்துப் பிரமா ணஞ் செய்வித்து, இரண்டாவது சாட்சியாக வந்த நீர் நானென் னும் ஆன்மாவை யறிவீரா? எக்காலதும் அறியவில்லையா? என் று பிரசனை செய்தான்.

உத. இந்தவுலகத்தில் பெண்சாதிபை ஆத்மநாயகியென்றும், களத்திராத்மா வென்றும், பிராண நாயகி யென்றும், களத்திரந் திற்கு அன்னியமாய் வேறொரு பிரிய வஸ்துவுமில்லை யென்றும், சுருதிக ளியம்புவதலாலும், உலகி லெல்லோரும் பெண்சாதிபைப் பிரியமாகக் கொண்டாடுகின்ற படியாலும், இன்னு மநேக விதங்க ளாகவுஞ் சிலாகித்து அநுபவித் தின்றார்க ளாகையாலும், களத்தி ரத்தை ஆன்மா வென்பதற்குச் சந்தேக மில்லையாம்.

பி - நீர் சொல்லியாடி களத்திரமே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதி யுத்தி யநுபவங்க ளெவை?

பூநீமத் ராமாயணம்.

உத - சாஸ்த்ர ப்ரயோகாத் விவிதாச்ச வேதா
தாத்மாஹ்யநந்ய புருஷஸ்யதாரா:

* ‘ஸாஸு வப்யொமாவிலியம்வெடா
ஹா தூஹுநநிஃ வுருஷஸ்யதாராஃ

தார்பர தாநாந்நஹிதானமந்யத்ப்ரத்ருச்யதே
க்ஞாநவதாம் ஹிலோகே.

(இ-ள்). தரும சாஸ்திரவசனம் பலமுகங்களைக் கொண்டு புறமும் வேதங்களினாலும், புருஷனுக்குப் பாரியாஸ் வேறுகாமல் ஆன்மாவே யாகின்றனள்; ஆதலால் விவேகிகள் சர்வதானங்களைக் காட்டிலும் கன்னிகாதானம் முக்கியமென்பார்கள்.

பிரமோத்ர காண்டம்.

கயங்கெழு நறுமலர் கலங்கு ருவகைப்
பயங்கெழு தேனுக் கரும்பின் பான்மைபோல்
வழங்கிழை மகளிரை மனத்தி ருத்தியே
முழங்கினர்க் கன்றிமற் றின்ப முற்றுமோ.

காஞ்சி புராணம்.

பெண்ண லத்தினைப் பெறுதவர் மகளினைப் பெறுதார்
பெண்ண லத்தினைப் பெற்றவர் மகளினைப் பெற்றார்
பெண்ண லத்தினுள் மகவுபெற் றிருமையும் பெறுவர்
பெண்ண லத்தினுள்ளியோர் பெறும்பொரு ளுண்டோ.

சுலோகம்.

“பாரியா ஸமோ நாஸ்தி சரீர போஷணம்” எ-ம்.

(இ-ள்). சகல புருஷார்த்தங்களுக்கும் அநுகூலமாய், சரீரத் தைப்போஷிக்கிறதற்குப் பெண்சாதியையன்றி வேறெவர்கள் சமர்த்தராவர்.

என்று மிக வற்புறுத்திச் சாஸ்திரங்கள் சொல்லுவதால், மனையாளே ஆன்மாவென்று சொல்லப்படுகின்றாள். மேலும், வஸதுதத்துவ ஞானிகளாய்ச் சுகத்தை மித்தை யென்றும், அதில் பூர்கள் மகாநிந்தாஸ்பதர்க ளென்றும், மிக நன்றாய் நிந்தவசிக்ஷை, அகஸ்தியர், கௌதமர், ஜமதக்வினி முதலிய மஹாரிஷிகள் மனையாளே ஆன்மாவக்குச் சமமென்றும் அவர்களின்றி நித்திய நைமித்திகாதி கருமங்கள் முடிவுறு வென்றும், அவர்களை சர்வத்திற்கு மேதுவென்றும் நிச்சய முடையவர்களாய், பத்தினி சமேராய் விளங்கினார்கள்.

ஞானபு-ஞானாஹிஞான நதிநிஷ்பு-புஷ்யதே

ஞானவதாஹிஹோகே ”

† “ ஹாஸ்யாஸநோநாஸி ஸரீரவோஷணம் ”

சுலோகம்.

† யதாசுரீ மஹாபாகா ஸக்ரம்ஸமுப திஷ்டதி
 அருந்ததி வசிஷ்டஞ்ச ரோஹிணி சசிரம்யதா
 லோபாமுத்தராய தாகஸ்த்யம் ஸுதந்யாசச வஸ ரம்யதா
 ஸாவித்ரீ ஸத்யவந்தஞ்ச கபிலம் பூநீமநிபதா
 ஸௌதாஸம மதயந்தீவ கேசரீ ஸகரம்யதா
 நைஷதம் தமயந்தீவச் சேமீபதி மநவிரதா
 வரிஷ்டா ஸர்வநாரீணா மேஷாச நிஸிதேவதா
 ரோஹிணி நரிநாசந்தரம முகுர்த்த மபிந்ருச்ய தே.

(இ-ள்). ஸவிதேவி யிரதிரணையும், அருந்ததி வசிஷ்டனையும், ரோகணி சந்திரனையும், லோபாமுத்தரிை அகஸ்தியரையும், சுகந்தியாதேவி வசுவென்பவனையும், சாவித்திரி சத்தியவந்தனையும், பூநீமதிதேவி கபிலனையும், மதயந்தி செளதானனையும், கேசினிதேவி சகரனையும், தமயந்தி நவனையும், அடைந்தமை பற்றியன்றோ அவர்கள் மேன்மை யுற்றார்கள்.

இந்தப் பிரகாரம்மகாத்மாக்கள் ஸ்க்ரீகளைவரித்து ஆத்மநாயகி திலகராயினார்கள். இவை ஸுலோகப் பிரசித்தமாய விஷயமாம்.

பி- களத்திரமே ஆன்மா வென்பதற்கு யுத்தியாது?

உ-த- யாருடைய ஆக்கினைக்குப் பயப்படா விட்டாலும் சிர் துணிக்கும் அரசனுடைய ஆக்கினைக்குப் பயப்படுவது போன்று நாமெல்லோரும் பெண்சாதி யாக்கினைக் குட்பட்டிப் பயபக்தி விசுவாசங்களுடன் நடந்து கொள்வதே யுத்தியாம்.

பி - களத்திரமே யான்மா வென்பதற்கு அதுபவம் யாது?

† “யயாஸஹி ஜஹாஹாஸகூஸஸஃவகிஷ்டதி ।
 ஸுரஹிதீவஹிஷ்டஃ ரொஹிணீஸஸிநஃபயா ।
 லொவாஸுராய லாமஸுர ஸுகந்யாஸ வஸுஃபயா ।
 ஸாவித்ரீஸத்யவந்தஸ கபிலஃ பூநீமநிபயா ।
 ஸௌதாஸம் மதயந்தீவ கௌரீஸ்ஸகரஃபயா ।
 நௌஷதம் மதயந்தீவ சேமீபதி மநவிரதா ।
 வரிஷ்டாஸர்வநாரீணா மேஷாஸ நிஸிதேவதா ।
 ரொஹிணீநரிநாஸந்தரம முகுர்த்த மபிந்ருச்ய தே. ”

உத் - என்னுடைய அநுபவமேயாம். அன்றி, லோகோத் தரங்களாய் அநுபவங்களிலும் சிலவெடுத்துக்காட்டுதும், சற்றுக்கவனித்துக்கேட்கவேண்டும். இப்பிரபஞ்சத்தின்கண் முக்கியத் தெய்வங்களெனப்படும் பிரம்மா விஷ்ணு மகேசுரர்களாகிய மும்மூர்த்திகளும் தங்கள் தங்கள் மனைவியாகிய சரஸ்வதி இலட்சுமி பார்வதியென்னும் மூவரையும், ஆன்மப்பிரியர்களென்று கருதி யிருப்பது புராணப்பிரசுத்தமாம். சதூர்முகப்பிரமன் தனது மனைவியை நாளில்லைவத்துக் கொண்டனன். விஷ்ணு மூர்த்தி தனது தேவியை மார்பில் இருக்கச் செய்தனன்; சாமபவமூர்த்தி தனது நாயகியைத் தன் சரீரத்தில் பாதிபாக வைத்துக் கொண்டான்; அன்றி, கங்காதேவி ஈருக்கச் சிரத்திலு மிடங்கொடுத்தனன். இவை உலகமறிந்தனவே யாம். பெண்சாதிகள் ஆன்மாவா யிருப்பதாற்றான் அவர்களை அவ்விதமாய் வங்குகரித்தார்கள். இவர்களைப் பிச்சிகளென்றாவது காழ்க்கென்றாவது நிச்சயிக்கலாமா? இல்லாள் தன் புருஷனுக்கு ஆத்மா வாகாளென் றாட்சேபிக்கின்றவரே அளிவேகிய ராவர். இன்னமுங் கேட்கின், அந்தத் திரிமூர்த்திநூக் கான்மாவாக வவர்களது பெண்சாதிக் விருப்பதாற்றான், அவர்க ளவர்களுக்குப் பிருத்திபஸ்தப பிருத்தியாகளாகியும் அடிமைகளாகவு மிருக்கின்றார்கள். பேலும்,

‡ சம்புஸ்வயம்பு ஹாயோ ஹரிணேக்ஷணாம்

ஏநாக்ரயந்தி ஸததம் க்ருஹகரம் தாஸா:.

(இ-ன்). சாம்பகிவணம் சதூர்முகனும் விஷ்ணுவும் எந்தக் காரணத்தால் கலைமாண்புபொன்ற கண்களுடைய உமா சரஸ்வதி லட்சுமி யென்கின்ற ஸ்திரீ ஜனங்களுக்குச் சதா அவர்கள் வீட்டு வேலைக் காரர்களாவரோ? என்று சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது.

அன்றியுஞ் சில மனோரஞ்சித சாஸ்திரங்களில் சகத்காரண முக்கிய நியாயங்களைக் குறித்து ஸ்திரீ புருஷசங்கம ஹேதுக்களினால் பிரஜாவிருத்தி யாகின்றது; அவ்வாறல்லாது வேறுவிதத்தில் முடியாது. மனைவிபைவிட்டுப் புருஷன் மாத் திரம் குழந்தைகளை யுண்டாக்கமாட்டா னென்பது யாவருக்குந்தெரிந்தவிஷயமேயாம்.

‡ “सममुखायामु ஹாயோ ஹரிணேக்ஷணாம்

யெநாக்ரியந்தி ஸததம் க்ருஹகரம் தாஸா: ||

என்றும்கொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும், பாரியான் சர்வனுக்க ரோகங்களுக்கு ஒளஷதமாயு மிருக்கின்றான். பாரியான் சமேதனுக் கெவ்வள வாயத்துக்கள் சம்பவித்தாலும், அவை கணப்போதில் நீங்குமென்று பாரதாதி பெருநூலகண்டமுறைவிதி கின்றன. இவை நல்ல அநுபவங்களாம். இவைபோலே போதுமானவை யாமென்று சமயோசித புராண வாக்கியங்களைத் திருஷ்டாந்தங்களாகக் காட்டித் தன் கட்சியைப் பலப்படுத்தப் பிரயத்தனப்படும்தோது வாநி வக்கில் கேட்குங் குறுக்குக கேள்வி:

கிராசு - நீர் சத்தங்க சகவாசமும், பாம சானுக்கள் சேவையும்தத்திரந்தக் காலட்சைங்களுமென்றுப்பெய்ததியின்போலும்! நீர் கேவலம்பெந்த சபாவமுடைய ராகையால் அநுக்ஷலமாய் சில லௌகிக கிரந்தங்களைக் கொண்டு சமயோசித திருஷ்டாந்தங்களைக் காட்டினீர். அவை அப்பால் திருஷ்டாந்தங்களையன்றி, பிரபல திருஷ்டாந்தங்களன்று. பரமார்த்திக விசாரணையென்னுஞ் சஞ்ஜமாநுதத்தா லுமமுடைய லௌகிக யுத்திகள் எச்சிற் கலைகளாய்ப் பழநதுபோம்.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் அகேசகோடி ஸ்திரீ ஜனங்களுள், உம்மாற் சொல்லப் பட்டவர்கள் மிகவுஞ் சிறியவர்கள்; அவர்க ளொருகணக்கி லகப்பட்டவர்களன்று; சமுத்திரத்தில் கழுகு விதைகள் போட்டாற் போல்பவராவர். “அநிஷதம் சத்தூணிபார்யா” என்றவாறு உத்தம ஸ்திரீகள் உத்தம மகாரிஷி களுக்கென்றே அவதரித் திருப்பார்கள். அவர்களந்த மகரிஷிகளுக்கு இருந்த தபசு யக்யம் முதலிய சட்கர்மங்களுக்கு அநுக்ஷலமாயிருப்பா ரன்றி, ஆகாரம் நித்திரை மைதுனாநுகளுக்குத் திரியு மிருகாதி களைப்போன்று பிரலிந்திக்கும் காரதமர்கள் போல் சம்போகா பேட்சை கொண்டவர்க ளாகார். இவ்வாறு அநி சலப கணக்குடைய குலாங்குணிகளின் திருஷ்டாந்தங்களைக் கூறுவ தனற் பிரயோஜன மில்லை. பிரயோஜன மற்ற திரிமூர்த்திக ளின் பத்தினிகளைத் திருஷ்டாந்தமாகக் கூறுவது பண்டித ரங்கோரமாக பாட்டாது. ஏனெனின், “புராணங் கல்பனுகதா” என்பது பிரசித்த மல்லவா? அப்புராணங்கள் தேவ தாரந்தரங்கள் மதார் தரங்கள் முதலிய அர்த்த வாதங்களை அஞ்ஞானிகளாகிய லௌகிகர்களின் திருப்தியர்த்தமாய்

உபசாரமாகக் கூறியனவே பன்றி நிசமாகக்கூறவில்லை. வேதாந்த சாஸ்திர பரிசுப் முடையவர்க்கே இவற்றின் பதார்த்தம் வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்கும். ஸ்தூரீகளைச் சாமான்னியராசுத் தத்துவார்த்த வேறுகொன்னும் மகான்கள் ஆஷித்தா ரென்பதற்குப் பிரபலப்பிரமாணங்க ளிருக்கின்றன.

யாக்ஞவல்கோபநிஷத்.

* கேசகஜ்ஜல தாரண்யோ துஸ்பர்சா லோசனா | ரயா:
துஷ்க்ருதா க்ஞி சிகாநாபோ தகந்தி தரண வனனரம்”
ஜ்வலிதா அதிநூரேவி ஸாஸாஅபி ரோஸா:
ஸ்திரீயோஹி நாகாக்நீர நிந்தனம் சாருதாருணா
காமநாம்நா கிராதேந விகிராண முக்தசேதஸ:
நாரீயோ நர விகங்காநா மங்கபருதன வாசுராய:
ஜந்மபல்வல மதஸ்யாநாம சித்தகர்த்தம சாரிணாந்
பும்ஸாம் தூர்ஸாசநாஜ்ஜுந் நாலபடிச பிண்டிகா
ஸர்வேஷாந தோஷரக்ரநாம ஸுஸ முதகிக யாநயா
துக்கக்ருங்க லயாநித்ரய மலாஸ்து மமஸ்திரீயா
யஸ்யஸ்திரீ தஸ்யபோகேதசா நஸ்திரீகஸ்ய கவபோகபு:
ஸ்திரீயந்த்யக்த்வா ஜகதயகதா ஜநத்யக்த்வா ஸுபோகபு:

[illegible]

(இ-ள்). ஸமர்ப்பய கல்களை யுடைய ஸ்திரீகளைப்பார்க்கா
சுந்தரமாயிருந்த போதிலும், அவர்களைத் திண்டலாகாது; அவர்
களுடைய ஜுவரலைக் ககாபடல் கூடாது; அக்கணியானது காட்
டங்களைச் சுட்டுச் சாம்பலாக்குவது போலப் புருஷர்களைப்
பாவமாகிய சுடராலவர்கள் தகித்துப் பாழ்செய்வார்கள்; மன்மத
னென்னும் நிராதகன் புருஷர்களைச் சிறு பட்சிகளைப் பெண்களை
ஊம் வலைகளைப் போட்டுப் பிடித்துப் பாதிக்கின்றனன். ஜன்ம
மென்னும் குளத்தினது சித்த மென்னுஞ் சேற்றில் சஞ்சரிக்கும்
புருஷனென்னும் மீன்களைத் தாவாசனை யென்னும் காரிற்றற்பிணை
த்து ஸ்திரீகளென்னுந் தூண்டு மூன்றைப் போட்டு மன்மத வலை
ஞன் பிடித்து மோகாக்கொழிபு சமைக்கிறது; துக்க பொருடமா
கிய ஸ்திரீகள் புருஷர்களுக்குக் கால்விஸங்கு போன்றவர்கள்.
எவனுந் ஸ்திரீயுண்டோ அவனுக்குப் போகத்தி விசை யுண்
டாம். ஸ்திரீ இல்லாதவனுக்குப் போக விடைய யுண்டாகாது.
ஸ்திரீயின் பற்றொழிந்தால் சுகத்தின் பற்றொழியும்; சுகத்தின் பற்
றொழிந்தால் சுகவடிவமாகின்றன.

துவாதசமஞ்சரி.

† காரி ஸ்தம்பர நாயகேசம் திருத்தவா மாற்றாமோ ஹா விவசம்
யதன்மாமஸ் வஸாதி விகாரம் மகஸி க்சித் திய வாரம் வாரம்.

(இ-ள்), ஸ்தூதிரீ கருடைய ஸ்தன வகலோப பார்த்து விகாரமடைகின்றார்கள். அவற்றி லுள்ள மாமிசத்தையும், நாபிஸ்தானத்தி லுள்ள மலசுத்தாதிக்களையும் கிளைநீர் நிர்விரி குடல்களையும் சிந்தித்தல் ஆனை வெகு விகாரமுள்ளன வாகையால், அவர்களிடக் துண்டாகிய பிராந்தியை நீக்கிவிடு.

மகாவாக்கிய ரத்தினாவளி.

ஆ. திருமதியா வஸானேஷு துக்கம் ஸர்வ மிதம்பயத:
ஸ்திரீயக்த்யக்த்வாஜகந் த்யக்தம் ஜகத்யக்த்வாஸுகூடவேத:

† சாஸ்திரமும் நால்குறும் புறமுதலும். கொல்லென்று
வந்ததனால் வலாடிக் கொண்டு உயிரிழந்த வாராவாரும்.

சுதிரை ஜோவ்வாடு நஷ்ட ஈடுபெறாமல் திரியுதல்
வெரியுதல் || இரண்டு குகை || இரண்டு குகை || மலர்ச்சிவெய்தல்

(இ-ள்). சம்சாரத்திற்கு மூலமாய்ப் பெண்ணாகவந்த மனையா ளிடத்துக் காலத் திரயத்திலும் துக்கமே சம்பவிக்கும். ஸ்திரீபை விட்டால் சுகத்து நீங்கும்; சுகத்தைக் விட்டால் சுகமடைவார்கள.

பட்டினத்தார்.

பெண்ணாகி வந்தொரு மாயப்பிசாசும் பிடித்திட் டென்னைக் கண்ணால் வெருட்டி முலையான் மயக்கிக் கடிதடத்துப் புண்ணங் குழியிடைத் தள்ளியென் போதப் பொருள்பறிக்க வெண்ணு துணைமறந் தேனிறை வாகச்சி யேகமபனை.

குறந்திரட்டு.

மாதி யானத்தின் மந்திரத் தாவிடும்
பூதி யால்விடப் போகப் படாதுநா
லோதி யாது முணர்ந்தவ ருள்ளமும்
பேதி யாநிற்கும பெண்ணெனும் பேயரோ.
கூடிற் கைப்பொரு ளியாவையுங் கொள்ளுவா
விடி லாருயிர் தன்னையும் விட்டுவ
ராட வற்கிவ் வரிவைய சொப்பதோ
கேடு முண்டோ முழுதுங் கெடுப்பதே.

பத்திரகிரியார்.

கால்காட்டிக் கைகாட்டிக் கண்கண் முகங்காட்டி
மால்காட்டு மங்கையரை மறநதிரூப்ப தெககாலம்
ஆளுத புண்ணி லழுந்திக் கிடவாமல்
தேருத சிந்தைதனைத் தேற்றுவது மெக்காலம்.

சடகோபர்.

சதிரிள மடவார் தாழ்ச்சியை மதியார்.

ஞானவாசிட்டி

முதுதுயர் பூட்டாற் பூட்டி முடிவில்கா மாதி யென்னும்
புதுமணி வைத்த செர்பாம் பூவைய ரின்பம் வேண்டேன்
இதுதசை யினுநெய் தோலென் பிலுநரம் பிதுவென் றெண்ணில்
விதுமுக மாதர் வேட்கை விரோதமாஞ் சிறிது நாளில்.

என்றுள்ள பிரமாணங்களால் கிஞ்சித்தேனும் தத்துவவித்துக் கள் ஸ்திரீகளை விரும்பினார்களென்று தெரியவருகின்றதா? காலத் திரயத்திலும்தத்துவவேதிகள் ஸ்திரீகளைச் சுகவடிவமாக நினைக்க

மாட்டார்கள். இந்தச்சாஸ்திரங்களின் முன் உம்முடையகற்பித புராணதிகள் நிற்குமா? உமக்கன்னியமா விரந்து சதா துக்கத்தைத் தருவதற்கு மூலமாயுள்ள பெண்சாதிக்கு நீர் பயப்படுவது உம்மி லும அவளுக்குத் தேகபலமும் மனோவியாபகபலமும் அதிகமா யிருக்கின்றனவென்பதையன்றி காட்டுகின்றது; அல்லது வித் தியா புத்திசாமார்த்திய சம்பததுமுதலிய வற்றாலோ? அல் லது மற்றெதனாலோ அதிகமென் றவளுக்கு பயப்படுகின்றீர். ஸ்திரீகளிடத்தில் விபா மோகப்பட்டு அவர்களுக்கு வஸ்யராகி அவர்கள் கைரிலகப்பட்டுக் குரங்குக் குட்டிகளை யாட்டுவதைப் போல் அவர்களாட்டீராடு கின்றீரல்லவா? இம்மாத் திரத்திற்கு அவர்களைச் சிலாகித்துச் சொல்லுகின்றீர்.

உம்மிடத்திற் புருஷத்துவ மிருந்தால் இவ்வாறு வெட்க மற்ற வார்த்தைகளை யுபயோகிப் படுத்த மாட்டீர். மேலும், நீர் பெண்சாதி முகம் பார்த்த மாத் திரத்தில் துக்கங் களைத்தும் நாசமா மென் றியம்பினீரல்லவா? அவன் முகத்தைக் கண்ணுற்ற போதே காம விகாரமாகிப் துக்கமும், சுக்கில விமோ சன மாகிய துக்கமும், வியாதி வருமோ வென்கிற துக்கமும், அவன் கோரியபடி வஸ்திராபரணமும், சீனி மணிலா கர்சூர் முத லிய பழவர்க்கங்களும், மஞ்சள் குங்குமம் புஷ்ப சந்தன தாம்பூ லாதி மிட்டாய்த்தினுக்களும் கொண்டு தருவதற்குச் சக்தி இல்லா மையா லவன் பிறர் கைவசப் படுவானோ வென்கிற கிலேசமும், வியபிசாரஞ்செய்து வருகின் றானோ வென்கிற சந்தேகமும், இனி பெய்ப்படி யாகுமோ வென்னுந் திநிலும்; மற்று மனந்த வேதனை களும், உண்டு பண்ணுகின்ற ஸ்திரீகளை பெவ்வாறு பரமானந்த சுக தாயக மென்று சொல்லக் கூடுமென்று கேட்டார். கேட்ட கேள் விகளுக்குத் தகுந்த விடை சொல்லத் தோன்றாமலும் தப்பித்துப் போவதற்கு வழி காணாமலும் மௌனத்தை அவலம்பித்துத் திருடனைப்போன்று விழித்துக் கொண்டு தலையும் வாலுந் தறித்த பனைமரம் போல் அவன் நிற்பதைக் கோர்ட்டார் பார்த்து இவனை ஈடணத்திரய விலங்கு போட்டு ஜனன மாணசம்சார மென் கிற சுழற் காற்றினில் திருப்புங்களென் றேவாலனர் களுக்கு ஆக்கியாபித்து, முன்றாவது சாட்சியாகிய புத்திராத்மாவை யழை யு மென்றார்.

3-வது சாட்சிபுத்திராத்மன் விசாரணை

—•••••

விருத்தம்.

புத்திர னன்றி முத்தி பொருந்துவ தில்லை பெற்ற
புத்திரன் சொல்லை யன்றிப் புகலுநற் சுகம தில்லை
புத்திர னன்றி யான்மா புவியில்வே றில்லை யென்னும்
புத்திராத் மாவும் வந்து பொருந்தச்சொல் சாட்சி சொல்வாம்.

தான் பிடித்ததைச் சாதிக்கும் கோரமுட புத்தி, யென்கிற
பிரதிவாதி வகில் எழுந்து புத்திராத்மா வென்னுஞ் சாக்ஷியை
யழைத்து, சர்வ சக்திபுடைய சக்துரு ப்ரபு சக்கிரவர்த்தியவாகள்
சன்னதியில் நிஜந்தவிர வேறெதுவுஞ் சொல்லுவ தில்லை, நான்
சொல்வ தெல்லாஞ் சக்திய மென்று பிரமாணஞ் செய்வித்து,
தன் கட்சியை ரூபபடுத்தும் திமித்தமாய்க் கோரட்டார் முன்னி
லையிற் கேட்குங் கேள்விகள்:

பி. - உம்முடைய பெயரென்ன?

உத. - புத்திராத்மா.

பி. - பிரகிருத கேசின் தாவா சொத்தாகிய நானென்னும்
பொருளை அறிவீரா?

உத. - புத்திரனை ஆன்மாவென் றறிவன்.

பி. - எவ்வாறு புத்திரனை ஆன்மாவென் றறிந்தீர்.

உத. - சதாநந்தமா யிருப்பதால்.

பி. - புத்திர னெங்ஙனஞ் சதாநந்தமா யிருக்கின்றான்.

உ. - அண்டை வீட்டுச் சேஷய்யனுக்குப் புத்திரனில்லாமையால் அவன் சதாதுக்க மடைந்து வருகிறான். எனக்குப் புத்திர னிருப்பதினால் நான் எக்காலமுஞ் சுகமா யிருக்கிறேன்.

பி. - நீர் புத்திரனை ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதி புத்தி யறுபவங்கள் யாவை?

சுருதி.

“ஆத்மாவை புத்ரநா மாஸி, புத்ரேண லோகாண்ஜயந்தி
அபுத்ரஸ்ய கதிர்நாஸ்தி ஸ்வர்கோ ஹவச ஹவச,

* தஸ்மாத் புத்ர முகந்த்ருஷ்ட்வா பவேத் பச்சாத் திவாபஸு
புந்நாம்நோ நாகாதராய தேஸ்வயம், தஸ்மாத் புத்ரபிதி
ப்ரோக்த ஸ்வயமேவ ஸ்வயம்புவஸு'

(இ-ள்). ஆன்மாவே புத்திரனா யிருக்கிறான்; புத்திரனானந்த
லோகத்தை ஜயிக்கலாம்; புத்திரனற்றவாக்குச் சுவர்க்காதிபோக
மில்லை. புத்திரன் முகத்தைப் பார்த்த வளவில் பரமாரந்தம் வாய்
க்கும்.

† “ புத்ரோபுஷ்டே அஹமேவ புஷ்ட:
புத்ரோ நஷ்டே அஹமேவ நஷ்ட:”

(இ-ள்.) புத்திரனானது புஷ்டியுண்டாக யான் புஷ்டி படை
வேன், அங்ஙனமே புத்திரனான நஷ்டமுண்டாக யான் நஷ்ட
மடைவேன்.

‡ “ ஆத்மாவை ஜாயதே புத்ர: ” (இ-ள்). ஆத்மாவே புத்திர
னாகப் பிறந்தான்.

பாரதம் ஆதிபர்வம்.

கல்லா மழலைக் கனிபூநல் கலந்து கொஞ்சுஞ்
சொல்லா லுருக்கி யாழகோடி, தொடர்ந்த பற்றி
மல்லார் புயத்தில் விளையாடு மகிழ்ச்சி மைந்த
ரில்லாத வர்க்கு மனைவாழ்வி னினிமை யென்றும்.

பிரமோத்திர காண்டம்.

உந்து நீர்க்கட லுறிந்தபார் முழுவது மொருங்கே
வந்து தாடொழு மரசியல் வளமெலாம் பெரினு

* சூதாவெவ வுத்ருநாரிவரி | வுத்ருண மொகாந் ஜயதி ||
சுவுத்ருஸு மதிநபூஸி வுமெபூ மெநவயமெநவய
தஸாதுத்ரு ஸுவம் ஐபுஷ்டா ஸ்வெதஸா! ஐவாவஸம்
வுநாரொநா நாகா தூய தெவ்யபு! தஸாதுத்ருயிதி
பொக வயலெவஸயவாவா

† வுத்ரு வுஷ்ட சுஹலெவ வுஷ்ட:

வுத்ரு நஷ்ட சுஹலெவ நஷ்ட:

‡ “ சூதாவெவ ஜாயதே வுத்ரு: ”

மிர்தி ராதிபர் பெரும்பதத் திருக்கையெய் தடினு
மைந்த ரின்றிய வாழ்வது வாழ்வுமற் றன்றே.

என்று வருவனவும் பிறவும் சாஸ்திரப் பிரமாணமாம். ஒரு தீபத்தில் மற்றொரு தீபத்தை யேற்றியவாறு குணரூபங்களால் என்னைப்போ லென் புத்திரனிருப்பதே யுத்தி. எவ்வளவு துக்கம் நேரிட்டபோ திலும் புத்திரன் முகத்தைப் பார்த்தளவிலது நீங்கு வதும் பரமானந்த பாவமுண்டாவதுவே பிரத்தியட்சாதுபவம்; என்றுநின்றமாத்நிரத்தில் வாதி வகிலெழுந்து செய்யுங்குதுக்குக் கேள்வி:

பி - “ஆத்மோஹம்” என்றவாறு நானென்னு மான்மாவை நீர்புத்திரனென்று சுட்கவாதம் புரிவதற்காகக் காட்டிய பிர மாணங்களுக்கெல்லா சாதனமாகா. அவற்றிற்குத் தப்பு அர்த் தஞ் செய்வதா லென்ன பிரயோஜனமாம்? புத்திர சப்தத் திற்கு நிரசயாதிகம் தெரிந்திருக்கு மாகின், இப்படி சொல் வதற் கஞ்ஞயிர். மாம்சம் ஆஸ்தி சர்மம் இரத்தம் மல முக்தி சமுதாய மதிதாபாகக் கிருமி விசேஷங்களோ அகண் டாகார சக்ஷிதாந்த பரிபூரணவஸ்து விசேஷ மாகும். நா னென்பதன்பொருளை நீரறிந்தீரீ போலும்! இந்த மானிட சரீர தத்துவஸ்திதிபை, தேக தத்துவசாஸ்திர ஞானிகள் நெடுங்காலஞ் செய்த பரிசோகணையற் கண்டதை நீ ரறிந்தீரா? அவர்கள் மானிட சரீரத்தினைக்கொள்ள மாமிசம் இரத்தம் ரோதச மலமுத்திரங்க ளாதியா யுள்ளவற்றில் அசங்கியமான கிருமி சமுதாயங்களிருக் கின்றன வென்றும, இவற்று னொதுவும், மைக்ராஸ் கோப்பென் னும் பூதக் கண்ணாடிக் கொழையில் காணப்படு மென்றும், ஸ்திரீ புருஷர்கள் சம்சர்க்க சமயத்தில் ஸ்திரீயின் கருப்பத்தில் புகு கின்ற ஸ்கலிதாபித ரோதலில் சில கிருமிகள் பிண்டகோச மாகிய கருக்குழியில் கிற்பதுமுண்டு; அவற்றுள் ஒன்றிரண்டு நாசமடையாமல் ஸ்திரீயின் கர்ப்பத்திலிருக்கும் இரத்தாதிகளை யாதாரமாகக் கொண்டு, கம்பிளிப் புழுக்கள் சுயமா யொருவித கவச மேற்படித்திக் கொண்டு மற்றொரு ஆகிருதியாய் வெளி யில் வருவது போல மனிதர் ரோதலி லிருந்த கிருமிகளும் ஒரு கவசத்தை யேற்படுத்திக் கொண்டு அதில் நவராசங்களில் கர சாணாதி அவயவக் கமையப் பெற்றுப் பத்தாவது மாசத்தில்

மாதுஷா கிருதுபுடன் வெளிவருகின்றதென்றும கூறுவர். இங்குப் பிண்டோத்பத்தி சாஸ்திரங்களை விசேதமாக விரித்துக்கூறுவது அநாதாகூல மாதவினால் மிக சங்கடமாகத் கூறினும். இவ்வாறு பரிணாம மடைந்து மாதுஷா கிருதி பொருத்திய புத்திர நென்பவன் சுத்த சைதன்யபமாசைய உமற் வடிவமாவ தெப்படிபிரபந்தத்தில் மனித சமாளியர்கள் அருந்தவித பிராந்திக் ளடைந்த வண்ணம் அநுர்தஜட துக்க வடிவமான புத்திராநுநியை நானென்னுஞ் சச்சிதானந்த வடிவமாமைன்று பிராகதி கொள்வது தக்கதன்று. இதுபற்றிச் சிலவுபதிடதப் பிரமாணங்களைக் கீதப்படியாக.

யாஞ்ஞ வல்க்யோப நிஷத்

* அலப்ப மாந்தநய பிதரௌ க்வேச பீயரபிரம,
லப்தோஹி கர்ப பாதேத ப்ரஸவேந்த பாததே,
ஜாதஸ்ய க்ரஹரோகாதி குமாரஸ்யச நூர்ந்ததா
உபநீதெய வித்யத்வ மநுத்வாஹர்ச பண்டிதே!
பூநர்ச பரதாராதி தாரித்ரயஞ்ச குடிம்பிக்.
புத்ரதுக்கஸ்ய நாஸ்த்யந்தோ ததிசேச ம்ரிபநேததா
ஏவம் விவிச்ய புத்ரோஸௌ ப்ரீதிம த்பபத்வா நிஜாதயதி
நிச்சித்ய பரமப்ரீதிம் வீக்ஷயதே ததஹர்சிதம்.”

(இ-ள்) தாய்தந்தைகளுக்குப் புத்திரனில்லாதபோதுந் துக்கம்; கருக்குழியிலிருந்த போதுந் துக்கம்; அக்கரு வழிந்த போதுந் துக்கம்; பூமியிலுதித்தபோதுந் துக்கம்; வளர்ந்து வருகிறபோதுந் துக்கம்; பிரகரோகங்களினாலுந் துக்கம்; குமார பருவத்திலுந் துக்கம்; உபநயன வித்தியாப்பியாசங்களினாலுந் துக்கம்; புத்திரனால் சர்வதா துக்கமே யதுபவிக்க வேண்டி வருவதால் புத்திரன் மீது

* ‘‘கூஹி ராநதநயம் விதரௌ கௌஸ்யெவிரம்
ஹெஸாஹி மஹவாதெந ப்ரஸவேந்தய ஸாரயதெ
ஜாதஸ்ய க்ரஹரோகாதி குமாரஸ்யச யநுந்நதா
உபநீதெய வித்யத்வ மநுத்வாஹர்ச பண்டிதே!
பூநர்ச பரதாராதி தாரித்ரயஞ்ச குடிம்பிக்.
புத்ரதுக்கஸ்ய நாஸ்த்யந்தோ ததிசேச ம்ரிபநேததா
ஏவம் விவிச்ய புத்ரோஸௌ ப்ரீதிம த்பபத்வா நிஜாதயதி
நிச்சித்ய பரமப்ரீதிம் வீக்ஷயதே ததஹர்சிதம்”

வைத்திருக்கும் ஆசக்தியை யாவரும் விட்டு ஆத்து மார்த்தத்திற்
பரமப் பிரிதியை வைக்கவேண்டும்.

குசேலோபாக்கியானம்.

“ மதலைபைப் பெறுநாள் துன்பம் வளர்த்திடு நாளுந் துன்பம்
விதலைநோ யடையிற் துன்பம் வியன்பரு வத்துந் துன்பம்
சதமுறு காலர் வந்து கைப்பற்றிற் கணக்கி துன்பம்
இதமுற லெந்நாள் சேயா லெற்றைக்குந் துன்ப மாளுல்.

பிரபோதசந்திரோதயம்.

“ சடமிது கிருமிப்பை தானென்றன் மலமோ
டிடர்மேவு புண்ணோ டெழுக்கண்ட துண்டே
புடன்மீதிவ் வுடல்போ லுதிக்கின்ற புழுவைத்
திடமான மகவென்று சீராட லென்னே.

நாரதசரிதை.

புழுமலக் குருடன் மூழ்கிப் புலாக்கமழ் வாயிற் றேய்ந்து
விழுமவை குழவி யென்றும் விளங்கிய காணையென்றும்
பழுதுறு பிறவு மாகிப் பலபெயர் தரித்த பொல்லாக்
குழுவினை யின்ப மாகக் கொள்வரோ குருடு தீர்த்தார்.

இவைபோன்ற பிரமாணங்கள் பலவுண்டு. அக்க சொருபமா
யுள்ள புத்திரர்க ளற்றவர்களுக்குச் சக்தியில்லை என்பது எப்
படி பொருந்தும்? தான் தன்னியனனால் தனயர்க ளெற்றிற்கோ?
சுகர் நாரதர் மார்க்கண்டர் முதலிய பெரியோர்கள் பெண்சாதி
பிள்ளைகளை ஆர்ஜிக்காமல் உலகில் விபர்த்தர்க ளாயினரோ? திருத
ராஷ்டிரனுக்குத் தண்டியாய் நூறுபிள்ளைக ளிருந்தும் அவர்கள்
தகப்பனை இரக்ஷித்தார்களா? இவற்றைக் கவனித்துப் பார்த்தால்
புத்திரனால்வருந்துன்பம் தெரியவரும். இங்குக்காட்டிய பிரமாணங்
களா லுமமுடைய சுருதி புத்திகள் அடிப்பட்டுப்போயின. நீர் புத்
திரனே நானெனல் கூடுமோ? எனது புத்திரனென்று கூறுவ தே
னோ? என்னுடைய புத்திரனெனின், நீர் வேறு நின்னுடைய புத்தி
ரன் வேறென்று தோன்ற வில்லையா? மேலும், புத்திரனே ஆனந்த
மென்பதற்கு அடுத்த வீட்டுச் சேஷையங் காரைச் சாட்சி
காட்டினீர்ல்லவா? அவன் புத்திர னில்லாமற் சதா துக்க சாகரத
தில் முழுகினுனென்றீர் லல்லவா? நீர் புத்திரன் சதாசுஷமமா

யிருப்பதற்காகச் சதா விசன மடைந் திருக்கின்றீ ரல்லவா? புத்திரனே ஆத்மா வென்கிற சுருதி ஸ்மிருதிகள் சாமானிய ஜனங்களுக்கு உபசாரமாகக் கூறினவேயன்றி யதார்த்தமாகக் கூறவில்லை. தகப்பன் சுருணலுநில புத்திரன் துர்க்குண சிகாமணியா யிருக்கிறான்; தகப்பன் துர்க்குணனு யிருந்தால் புத்திரன் சுருணனு யிருக்கிறான். தகப்பன் பண்டிதனாகில் புத்திரன் நிரக்ஷர குட்சியா யிருக்கிறான். தகப்பன் எழுத்து வாசனை யறியாதவனு யிருந்தால் புத்திரன் மகாகவிச்சுரனுயிருக்கிறான். இவ்வாறாயுள்ள உலகநடையைச் சிறிதேனு மறியாது மனம் போனவாறு சொல்லுகின்றீர். புத்திரனைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் துங்க நாசமா யானந்தப் பிரபத்தியாமென்றீரல்லவா? க்ஷுத்தபாதைமுதலிய வியாதிவந்தபோது போஜனாதி அவுஷத மில்லாமல் உம்முடைய புத்திரனைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் பசியும் வியாதி முதலிய துக்கமும் நீங்குகின்றனவா? புத்திரனே யாத்மாவாயின், புத்திர னுத்பத்தி யாவதற்கு முன்னும் உற்பத்தி யாவதற்குப் பின்னும் இறந்த போதும் இதர தலங்களுச் சுவன் போயிருந்த போதும் நீ ரிருந்தீரா? இல்லையா? மேலும், ஆன்மா வென்பது ஏகத்துவத்தைப் பொருந்தி யிதர லக்ஷணங்களுக் கிடமில்லா திருக்க வேண்டும். அவ்வாறின்றிப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் ஒரு லக்ஷணமற்று அநேக லட்சணங்களுட விரூப்பானேன்? ஆத்துமாவைச் சேர்ந்தது எந்த லக்ஷணமா மென்றிப்படி யனேகமாகப் கேள்விகள் கேட்கும்போது எதற்கும் விடைசொல்லத் தெரியாமல் உன்மத்தம் பிடித்தவனைப் போன்று விழித்திருந்தான், அதைக் கோர்டார் பார்த்து இவன் அபபிரமாண சாட்சி யென வறிந்து இவனை அஞ்ஞான மென்கிற காடார்த கார கிடங்கிற றள்ளி, விஷயாநந்த விலங்குகளைக்கால்களிற் பூட்டிப் புத்திரேகை யென்னும் சர்பங்களினு விம்சிக்கும்படி ஏவலாளர்களுக் காக்கியாபித்து நான்காவது சாட்சியை அழைக்கும்படி சொன்னார்கள்.

4 -வது சாக்கி தேகாத்த்மன் விசாரணை.

விநிதம்.

மோகத்தாற் றவமெஞ் ஞான்று முயன்றநு பவித்த முன்னே
சூகித்துப் பதினான் கேன்று முரைக்கின்ற புவன மாதி
போகத்துக் கேது வாகிப் பொருப்பெனப் பெருத்தி ருக்குந்
தேகத்தை யான்மா வென்று செப்புநற் சாட்சி சொல்வாம்.

பிரதி வாதி வகில் கோர மூடபுத்தி யென்பவ னெழுந்து
சாட்சியாகவந்த தேகாத்மவாதியைக் கோர்ட்டார் முன்பாக நிறு
த்தி நீல பருவத்திற்குச் சமானமாகிய நீர் எவருடைய குமார்?
உம்முடைய பெயரென்ன? என்று வினாவினான். அவ்வினாவிற்குத்
தேகாத்மவாதி.

உத்-என்னுடைய தந்தையின் பெயர் புத்திராத்மா; என்னுடைய பெயர் தேகாத்மா.

பி- நீர் எவ்விதமாகப் புத்திராத்மா வென்பவருக்கு ஜனித் தீர் ?

உத் - என் தகப்பனுடைய சுக்கில பலத்தினால் பிறந்தேன்.

பி- நீர் நானென்னும் ஆன்மாவை அறிவீரா?

உத்- ஆன்மா வென்ப திருத்தத்தேக மன்றி மற்றெதுவு மாக
மாட்டாடுதன்று மிக நன்றாக வறிநடுநடுக்கின்றேன்.

பி - தேசமே ஆன்மா வென்பதற்குச் சூருதி யுத்தி யறு பவங்களெவை?

உத் - ‡ “ஸவாஎச புருஷோந்ந ரசமய தேதேஹாஹம்”
 “ஆத்மைவதேகமயஃ.” “சரீர மாத்யங் கலுதர்ம ஸாதநம்”
 என்று சுருதியும், திரிவிதோ துக்கி மூடோஹம் ஹஸ்த பாதாதி
 மாநஹம் இதிபாவன ரூபேண வ்யவஹாரேண பத்யதே” என்று
 வஷிட்டரும், இவ்வாறு மற்றவரும் சொல்லுகின்ற வாக்கியங்
 களே சாஸ்திரப்பிரமாணமாம்.

† “ஸவாணஷபுரம் ஷொநாஸயி: ஷெஹாஹம்”

“சூர்தேவதேஹிபஃ” “ஸ்ரீராமாஜ்யம் வரமுஜி ஸாயநம்”

தமிழ்தொடும் வீடுயொஹம் | ஹவ்வாபாடி சோகஹம் |

உதிலாவந ருடுபெண வுவுஹாரெண வயுடுத.

தேகம் நசித்த பிறகு போகங்களை யதுபவிப்பதற்கு ஏது வில்லாமையால், தேகமுள்ளபோதே சகல புவன போகங்களும் அதுபவிக்கப் படுகின்றன; ஆதலால், இதுவே யுத்தியாம்.

இவ்வுலகத்தி லெது நன்று யிருந்தாலும் ஆனந்தங் கிடைப் பதில்லை; தேகம் மிகுசந்தரமாய் ஆரோக்யமா யிருந்தால் ஆனந்தங் கிடைக்கின்றது. இதுவே அதுபவமாம்.

அவ்வாறவன் கூறிய போது வாதி வகீல் எழுந்து கோர்ட்டாரைப் பார்த்து இந்தச் சாட்சியானவர் லோகாயத சார்வாகாதி மதஸ்தர்களுடன் கூடித் திருசியமான ஸ்தூல தேகேந்திரியாதி சங்காதங்களை ஆன்மாவாக வறிந்து தமது மதம் சுருதி சம்மத மா மென்பவர். இவர் மற்றையரை மோசஞ் செய்தற்கு விரோசன னுடைய சித்தாந்தத்தைப் பிரமாணமாகக் கொண்டிருப்பவராதலால் இவரைக் கோர்ட்டார் கவனித்தல் வேண்டுமென் றெச்சரிசை செய்து தேகாத்மவாதி யென்பவனை கேட்குங் குறுக்குக் கேள்விகள்:

பி- நீ நிர்த உடலையே ஆன்மா வென்று சொன்னீ ரல்லவா? அப்படி யாயின், ஆத்மாவை யென் தேக மென்று சொல்லுதல் கூடுமா? மேலும், ஆத்மா ஒருவனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறப்பது முண்டா? நீர் எனது தகப்பனுடைய சுக்கிலத்திற்குப் பிறந்தே னென்று செப்பினீ ராதலால், நீர் ஜடமாயிருத்தல் வேண்டும்; சித்தாயிருத்தல் கூடாது; சித்தா யிருப்பதற்குக் காரண மியாது?

உத-என் பிதாமகனது சுக்கிலத்தி னின்று என்நந்தை பிறந்து சித்தாக விருந்த வாறு என் தகப்ப னுடைய சுக்கிலத்தி னின்று நான் ஜனித்துச் சித்தாக விருக்கின்றேன்.

பி- அந்தச் சுக்கிலத்தைச் சித்தாகச் சொல்ல லாமா?

உத- சுக்கிலம் சித்தாதலினால், ஸ்தூலமுஞ் சித்தாக விருக்கின்றது.

பி - உம்மை எந்த ஜாதியானென்று உலகத்தார் சொல்லுகிறார் ?

உத- என்னைப் பார்த்துப் பிராமணசாதி யென்று உலகத்தார் சொல்லி எனக்கு நமஸ்காராதி யுபசாரங்களைச் செய்கிறார்கள்.

பி - எவ்வாற்றா லும்மைப் பிராமணஜாதி யென்பர்?

உத் - பாட்டன் முப்பாட்டன்மாரது காலத்தி லிருந்து பிரா ஹ்மண பரம்பரையிற் சேர்ந்திருந்த வென் தகப்பனார் கற்பத்தி லிருந் துற்பவித்த படியினாலே, என்னையும் பிராஹ்மண வர்ணஸ் த நென்பார்கள்.

பி - உமது தகப்பனாருடைய சரீரத்திலுண்டாகிய மலமூத் ராதிகளும், சுக்கில ரகத்த ரோமாதி களும், மற்றவையும் பிரா மண ஜாதியாகவே யிருக்கவேண்டும். அவை என்ன காரணத்தி னால் பிராமண ஜாதியாகாமல் போயின. மேலும், நீ ரிப்போது எப்படி ஜீவனஞ் செய்கிறீர்?

உத் - பஞ்ச விடயங்களை அனுபவிப்பதே எனது ஜீவனமாம்.

பிர - பஞ்ச விடயங்களை யெவருடைய உதவியா லனுபவித்து வருகிறீர்?

உ. தேகரூபியான என்னாலேயே யானனுபவித்துவருகிறேன்.

பி. ஆனால், மரணத்திலும் சுழுத்தி முர்ச்சைகளிலும் தேகரூபியாகிய நீரெந்த விஷயத்தை அதுபவித்து வருகின் றீர்? மேலும், இந்தத் தேகமெடுக்காத முன்னும், தேகம் நாசமா கிய பின்னும் நீ யிருந்தீரா? இல்லையா? அது பற்றி யொன்று மறி யேனென்றால், தேகத்துடன் நீர் கூடியிருந்த காலத்திலும் அது நிலத்தில் விழுந்து நித்திரையில் பிணம்போ லிருக்கும் காலத்தி லும், சொப்பன காலத்திலும் வருதல் போதல் முதலிய விபா பாரங்கள் செய்தீரல்லவா? மேலும், உம்முடைய தேகத்தை ஞான மென்று நவிலுவீராயின், உமது தேகத்தி லிருந்து பெருகும் மயிர் நகம் மலமூத்திர முதலியனவும் ஞான சொரூபமா யிருத் தல்வேண்டும். இத்தேகத்திற் சேர்ந்தன வெல்லாம் முன்னிருந்த சொரூபங் கெட்டுப்பின் துர்க்கந்த முண்டாய்ப் போகின்றன வல்லவா? ஏனவ்வாறு போகவேண்டும். மேலும், பாதாதிகேசாந் த வரையிற் கூடியிருக்கின்ற அவயவங்களுள் எதனிதத்தி லேனும் கொஞ்சமாகிலுஞ் சுகமிருக்கின்றதா? மேலும், உம்முடைய தேகத் தின்கணுள்ள ரோமத்தி லொன்று அந்நபாநாதிகளி லிருக்கப் பார்த்த போது அவை புசிக்க யோக்கியமா யிருக்கின்றனவா? உமது மயிர்களி லொன்றை யெடுத்து அக்கினியிற் போட்டு நீர்சமீ பத்திலிருந்து சுகிப்பீரா? அன்றியும், குறும்பி, பீளை, சனி,

எச்சில், வேர்வை, நபம், ரித்தம், மலம், மூத்திரம், இரத்தம், சீழ், நரம்பு, எலும்பு, தோல், நாக்குப்பூச்சி முதலியவை சேர்ந்துள்ள இந்தத் தேகத்தில் அவை வெளிப்பட்ட போது அவற்றுள் எதனிடத்திலாகிலும் சுகமிருக்கின்ற தென்று கடுகளவேனுங் காட்ட முடியுமா? இதனுற் கிஞ்சித்தேனு முட்டமிற் சுகமில்லை யென்பது விளங்கவில்லையா?

புராதனவசனம்.

† ஜன்மதுக்கம் ஜராதுக்கம் ஜாயாதுக்கம் புனஃ புனஃ,
ஸம்சார ஸாகரந் துக்கம் தஸ்மாத் ஜாக்ரத ஜாக்ரதஃ,

(இ-ள்). பிறக்கிறதும் துக்கம், ஜரைமுதலிய வியாதிகளாலும் துக்கம், இறக்கிறதும், துக்கம். நவநவமாகப் பிறக்கிறது பிறக்கிறதுமாய் சம்சார சாகரந் துக்கம். ஆதலால் ஜாக்ரததை ஜாக்ரததை.

தேஜோபிஞ்சுப நிஷத்.

† தேஜோக மிதிபத்தஞ்ஞாநம் ததேவநரநம் ஸ்மிரதம்,
(இ-ள்). தேகமே நானென்கிற ஞானம் நரகமாம்.

நாரதபரிவிராஜகோபநிஷத்.

¶ அஸ்தி ஸ்தானம் ஸநாயுபத்தம் மாம்ஸ சோணித லேபிதம்
சர்மாவபத்தம் தூர்க்கந்தம் பூர்ணம் முத்ரபுரீஷயோஃ
ஜராசோகஸமாவிஷ்டம் ரோகாய தநமாதூரம்,
ரஜஸ்வலமநித்யஞ்ச பூதாவாஸ மிமம் த்யஜேத்,
மாம்ஸாய்ருக்பூயகிண்முத்ரஸநாயு மஜ்ஜாஸ்தி ஸங்கீத,

† ஜந்மஃ புனஃ ஜராஃ புனஃ ஜாயாஃ புனஃ வுநஃ புனஃ |
ஸம்ஸாரஸாகரம் புனஃ தஸ்ய தாதுகஜாதஃ ||

† ஷெஹாஹிதி டக்ஷாநம் தஷேவ நாகம் ஸூதம்

¶ சுஷ்ருஷ்ணம் ஸூயஸவஃ சிம்ஸஸுரோணிதமெவிதம்
யஜேதாவஃ புனஃ வுநஃ சித்ருவாஸீஷயோஃ |
ஜரா ஸோகஸமாவிஷ்டம் ரோகாய தநமாதூரம்
ரஜஸ்வலமநித்யஞ்ச பூதாவாஸித்யஜேத
சிம்ஸஸுரோணிதமெவிதம் ஸூயஸுஜ்ஜாஸ்திஸங்கீத

தேகேசேத் பரீதிமாந்முடோ பவிதா நமகேபிஸை
ஸாகால ஸுத்தபதயீ ஸாமகாயீசிவாகுரா
வாஸிபத்ர வநச்ரேணியாதேசோஹு மிதிஸ்திதி
ஸாத்யாஜ்யா ஸர்வயத்நேந ஸர்வநாசெப் யுபஸ்திதே”

(இ-ள்). எலும்பு தூணாயும், நரம்புகளாற் கட்டப்பட்ட தாயும், மாம்சமிரத்தமிவைகளாற் பூசப்பட்டதாயும், வியாதி யுடைய தாயும், அழியத் தக்கதாயும், அழுக்குள்ளதாயும், பஞ்ச பூதங்களுக் கிருப்பிடமாயும் இருக்கிற இச்சரீரத்தில் (அபிமானத்தை) விட்டுவிட வேண்டும். மாம்சம் இரத்தம் சீழ்மலமூத்திர நரம்பு கோழுப் பென்னு மிவற்றின் கூட்டமாகிய தேகத்திற் பிரிதியை வைத்திருக்கிற மூடன் நரகத்திலும் பிரீதி யுடையவனு யிருப்பன். தேகமேநானென்கிற பாவம் எதுவோ அதுதான் 'காலசூஸ்திரம்' என்கிற நரகஸ்தானம்; அதுதான் 'மகாவீசுவாகுரா' என்கிற நரகம். அதுதான் 'அசிபத்திரவநச்சிரேணி' என்கிற நரகம். (ஆகையால்) தேகமே ஆத்மாவென்கிற பாவமானது சகலமும் நாசமடைந்தாலும் தள்ளத்தக்கது.

மைத்திராயண்ணி . யுபநிஷத்.

“\$ அஸ்திராம ஸ்நாயுமஜ்ஜா மாம்ஸ சக்ல சோணித ப்ஸ்வே
ஷ்மாச்ச்ஞநாஷிகா விண்மூத்ர பித்தகதபஸங்காதே தூர்க்கந்தெ நிஸ்
ஸாரெஸ்மின் சரீரே க்ரும்காமோப போகை-”

(இ-ள்). எலும்பு தோல் நரம்பு கொழுப்பு சதை சுக்கிலம்
சோணிதம் சிலேஷ்மம் கண்ணீர் மல மூத்திரம் வாதபித்த கூட்ட
மாயிருக்கிறதும், தூக்கந்தமானதும், சாரமற்றதாயுமிருக்கிற இந்
தச் சரீரத்தில் காமாறு போகத்திலென்ன பிரயோஜனம்.

ஷெஷெயெசு³தி⁴நா⁵கு⁶யொ⁷ ஹி⁸தா⁹ நா¹⁰செ¹¹வி¹²ஸ¹³:
 ஸாகா¹⁴ஸ¹⁵கு¹⁶த¹⁷ப¹⁸டி¹⁹வீ²⁰ஸா²¹ஹா²²வீ²³வி²⁴வா²⁵மா²⁶ரா²⁷:
 ஸா²⁸ஸி²⁹வ³⁰த³¹வ³²ந³³ஸு³⁴ணீ³⁵யா³⁶பெ³⁷ஷா³⁸ஹி³⁹தி⁴⁰ஸி⁴¹தி⁴²:
 ஸா⁴³த⁴⁴ரா⁴⁵ஜி⁴⁶ஸ⁴⁷வ⁴⁸ய⁴⁹த⁵⁰ந⁵¹ஸ⁵²வ⁵³ய⁵⁴நா⁵⁵ஸெ⁵⁶ய⁵⁷ப⁵⁸வ⁵⁹ஸி⁶⁰த⁶¹

§: சுவாமிநாதர் ஸ்ரீமது ஜார்ஜ்ஸ் சுவாமிநாதர் ஸ்ரீமது ஜார்ஜ்ஸ்
உருவிகாவணம் உருவிகாவணம் உருவிகாவணம் உருவிகாவணம் உருவிகாவணம்
உருவிகாவணம் உருவிகாவணம் உருவிகாவணம் உருவிகாவணம் உருவிகாவணம்

விவேக சூடாமணி

¶ “மாதா பித்ரோர் மலோத்பூதம் மலமாம்ஸ மயம் வபு:
த்யக்த்வா சண்டாலவத்தூரம் ப்ரஹ்மாபூய க்ருதீபவ”

(இ-ள்). தாய் தந்தைகளுடைய மலத்தினால் பிறந்த மலமாம்ஸ விகாரமான சரீரத்தைச் சண்டாளனைப்போலத் தூரத்திலிட்டுப் பிரஹ்மசாயுஜ்யத்தை யடைந்து பண்டிதனாவாய்”

† “பூர்வம்ஜநேரபிம்ருதேரபி நாபுமஸ்தி ஜாதக்ஷண: க்ஷண குணோநியகஸ்வ பாவ: நைகோ ஜடச்சகட வத்பரித் ரூஸ்யமாந. ஸ்வாத்மா கதம்பவதி பாவ விகாரவேததா”

(இ-ள்). பிறப்பதற்கு முன்னும் இறப்பதற்குப் பின்னும் இல்லாத இந்தத்தேகம், க்ஷணகால மிருப்பது; க்ஷணகுணமுடையது; நியமமற்ற சபாவமுடையது; கடந்ததைப் போன்று ஜடமாய்த்தோன்றுவது. இவ்வாறுடையது தன்னொத்துமாவென் றெவ்வாறும்.

பட்டணத்தார்.

ஊத்தைச் சரீரத்தை யாபாசக் கொட்டிலை யூன்போதிந்த பிறந்த துருத்தியைச் சோறிந் தோற்பையைப் பேசரிய காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டத்தைக் காதல்செய்தே ஏற்றுத் திரிந்துவிட் டேனிறை வாசுச்சி யேகம்பனே.

மகாராஜா துறவு.

“தோலி ரத்த மெலும்பிறைச்சி சுக்கில மேதை மச்சையொன் றாய்த், தூலி கரித்த வடம்பாகுந் தொட்ட வெவையுந் தன்வடி வாய்க், கோலி யடக்கிக் கொளுமிதனைக் கூறு கூறு நோக்காது போலி யுணர்வோர் மகிழ்வெய்தும் புனித மென்றும் பரமபதம்.

தாயுமானவர்.

புன்பு லானரம் பென்புடைப் பொய்யுட
லன்பர் யார்க்கு மருவருப் பல்லவோ

¶ ராதாவித்ரோஜ்யொஹி-ருதம் சிவோம்ஸ சியவவஃ|

துக்ஷாயம்ஜநேரபிம்ருதேரபி நாபுமஸ்தி ஜாதக்ஷண: க்ஷண குணோநியகஸ்வ பாவ: நைகோ ஜடச்சகட வத்பரித் ரூஸ்யமாந.

† வ-ருவ-ஃ ஜநோவி சூதோவி நாயுசிவஜாதக்ஷண: க்ஷணகுணோநியகஸ்வபாவ: நெருகோநஸ்யவத்பரித ரூஸ்யமாந: ஸூரோந: ஸூரோக்யம் ஹவதி ஹவவிகாரவேததா.

வென்பொ லாமணி யேயிறை யேயித்தாற்
 றுன்ப மன்றிச் சுகமொன்று மில்லைபே.
 சக்கிலமு நீருஞ் சொரிமலமு நானுமுடற்
 புக்குழலும் வாஞ்சையினிப் போது மென்ப தெந்நாளோ.
 காக்கைநரி செந்தாய் கழுகொருநாள் கூடியுண்டு
 தேக்குவிருந் தாமுடலைச் சீயென்ப தெந்நாளோ.
 நாற்றம்கக காட்டு நவவாயில் பெற்றபசுஞ்
 சோற்றுத் துருத்தி சுமையென்ப தெந்நாளோ.

பைங்களோபநிஷத்.

* அந்நர சேனைவ பூத்வாந் நரசே நரபிவ்ருக்திம் ப்ராப்யந்
 நரசமயப் ருதீவ்யாம் யத்விஸீயதே ஸோந் நமபகோசஃ, ததேவ
 ஸ்தூலசரீரம்.

(இ-ள்). எது அந்நரசத்தினாலே யுண்டாய் அந்ந ரசத்தி
 னாலே விருத்தி யடைந்து அந்ந சொருபமான பிருதிவிஸீலே
 லயமடைகிறதோ அஃது அந்நமயகோசம்; அதுவே ஸ்தூலசரீ
 ரம்.

இங்ஙனமாகப் பிரமாணங்க ளிருத்தலை அறியீர் போலும்;
 அநுர்தசட துக்க சொருபமாயுள்ள அசங்கிய தேகத்தையா பிரா
 மணனுக்கு உத்பவித்த தென்றும் பிராமண னென்றும் சொல்
 லுகின்றீர். எக்காலத்திலேனு மிது பிராமண னாகுமா? பிரா
 மண லட்சணங்களை ஒரு காலத்திலும் நீர்க்கேட்டறியீர் போலும்.

(பிராமண லட்சணம்.)

† ததேதத்ருசாப்யுத்தம் ஏஷநித்யோ மஹிமா ப்ராஹ்மணஸ்
 ய நவர்த்ததே கர்மணா நோகநீயாந், தஸ்ஸைவஸ்யாத் பதவித்தம்
 விதித்வா நஸ்ப்யதே. கர்மணா பாபகேநேதி தஸ்மாத்தவம், நிச்.
 சாந்தோ தாந்த உபரதி ஸ்திதிட்சஸ் ஸமாஹிதோ பூத்வாத்மந்

* சுநூஸெநெவ ஹுகூநூஸெநா ஹிவ்யுலிம் ப்ராபூஹ்
 ராஸயவ்யுயிவ்யூம் ய உலீயதெ ஸொஹயகொஸஃ ததேவ
 ஹுகுஸரீரம்

† ததேததஜ்யாஹுக் வனஷநிகேதா ஜஹிஹாஸூஹணஸூ
 நவயுதெ கஜேணா மொகநியாந்। தஸெஸுவஸூததவித்.
 விஜீகா நலிவ்யுதெ கஜேணா வாவகெமேதி தஸூதேவ
 நியாந்தொ டாந்த உபரதி விதி திக்ஷுஸூஹிதொஹுகூதா

யே வர்த்தமாம் பச்யதி, ஸர்வமாத்மநம்பஸ்யதி நைநம் பாப்மா தரதி, ஸர்வம் பாப்மானந்தாதி நைநம் பாப்மாதபதி, ஸர்வம் பாப்மநம்தபதி, விபாபோ விரஜோவிசிகித்தேஸா ப்ராஹ்மணோபவதி.

(இ-ள்) பிராமணத்துவம் பிரஹ்ம ஞானத்தினால் சித்திக்கு மன்றி, கர்மா நுஷ்டானங்களாலும், மற்றவையாலும் சித்திகை மாட்டாது. அந்தப்பிரஹ்மஞான முடைய பிராமணன் கர்மஞ்செய்து கர்மியானபொதும், அதனால் பத்தனுகமாட்டான். சார்த்த தார்த்தி உபரதி திதிட்சை சிரத்தை சமாதானங்க ளென்கிற சமாதி சட்க சம்பத்தி யுடையவனாய், ஆக்தும சொருபனாய், தன்னைத்தானே பிரஹ்மமாயறிந்து சதா ஆக்தமாநுசந்தானத்தோடு, சர்வப்பிரபஞ் சங்களைபும் பிரஹ்மசொருபமாய்ப் பாவிக்கும் அகங்காரரகிதனே பிராமணனாவனன்றி ஜன்மத்தாலும் கர்மா நுஷ்டானத்தாலும் பிராமணனாக மாட்டான்.

நீராலம்போபநிஷத்.

‡ ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய நிர்மமோ நிரஹம் காரோபூக்வா ப்ராஹ்மைகம் சரணம் முபம்ய தத்வமவி ஸர்வமகல்விதம் ப்ராஹ்ம நேஹநா நாஸ்தி கிஞ்சநேத்யாதி பஹ்வாக்யார்த்தாநுபவ ஜ்ஞாநா த்ப்ராஹ்மை வாஹ்மஸ்யீதி நிச்சித்ய நிர்விசுப்பஸமாதிநாஸ் வதந்த்ரோ யதிச்சரதி ஸஸந்பாவஸி ஸமுத்தஸ்ஸபூஜ்யஸ்ஸ யோகி ஸ பரமஹம்ஸ ஸ்ஸோவனாதஸ்ஸ ப்ராஹ்மணஇதிச் "

(இ-ள்). சர்வ தர்மங்களையும் விட்டு, யானென தென்கிற அகங்கார மமகாரங்களையும் நாசஞ்செய்து, பரப் பிரஹ்மத்தி னிடத்திற் பக்தி யுண்டாய்ச் சமஸ்தமும் பிரஹ்ம சொருப

தெனே வாசூநம் வஸூதி ஸவபூசூநம் வஸூதி நெநம். வாபூசூநதி ஸவபூ வாவூநம் தவதி ஸவபூ வாவூநம் தவதி விவாவொவிரஜோ விவிக்கிரே ஸ்ராஹணோ ஹவதி॥

‡ ஸவபூசூநம் வஸூதி நிபூசூநம் நிரஹகாரொஹம் க்வா ஸ்ரெஹகம் ஸரணஹமே தகூலவி ஸவபூ வவிஹ ஸ்ரெஹநாநாவஸி கிம் உ நெதூலி ஹாவாகூசூநம் ஹவஜூநம் ஸ்ரெஹவாஹ லீதி நிபூதி நிவிடகூல ஸராயிநா ஸதகூல யதிஸூதி ஸஸநூலீஸஹகூலவஹிஸ்யபாதி ஸவாஹஸஸொவயஹிஸ்யாஹண உதி॥

மே. அநேக மென்பது கொஞ்சமேனு மில்லை. இருப்பதென்பது பிரஹ்மமே. அதற் கிரண்டாவது பதார்த்த மில்லவேயில்லை. அந்தப் பரப்பிரஹ்மமே ஆத்தும சொரூபமா மென்கிற மகா வாக்கியார்த் தாறுபவ ஞானத்தினால் ஆத்ம சொரூபனாகிய நான் பிரஹ்மத்திற்கு வேறுகேன். நானே பிரஹ்மம் பிரஹ்மமே நானென்னுந் திட நிச்சயமுண்டாய், சர்வ சங்கல்ப சூனியனாய், சகல திருசியங்களையும் மறந்து, கேவலம் ஞப்தி மாத்திரனாய், நிருஸிகற்ப சமாதிகிட்டை யடைந்து, சுதந்தானாய், சஞ்சரிப்பவனே சந்தியாசியென்றும், முக்தனென்றும், பூஜார்க்க நென்றும், யோகியென்றும், பரம அம்ச நென்றும், அவதூதனென்றும், பிராமண நென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறான்.

என்று சொல்லியிருப்பதால் மற்றையர் பிரஹ்மணராகா ரென் றறிந்திலீர்போலும்.

புராணத்திப் பிரமாணங்களைக்கொண்டுசெய்த தப்பர்த்த புக் தமாகிய உமதுசுருதிபுத்தி யறுபவங்களழிந்தொழிந்தன. கிஞ்சித் தேனுஞ் சுகமில்லாத நின் அஸ்திரதேகத்தை நிரந்தர சுகசொரூபமாகிய ஆத்மாவென்று எங்ஙனஞ் சொல்லப் புகுந்திரென் நிவ்வாறநேக பிரசனைகள்செய்ய, எந்தப் பிரசனைக்கும் பதில்சொல்லாமல் முன் சாஸ்திரங்களைப்போல யானுந் தோன்றாமல் விழித்திருந்தான். கோர்ட்டார் அந்தச் சாஸ்திரையப்பார்த்து நகைத்து, அப்பிரமாண சாட்சியாகவந்த விவீண ஜநநமரண தூக்கசொரூபமாகிய தேகாதி சம்சாரபந்த விலங்களைப் போட்டுக் காடார்தகார பிலத்துவாரத்தில் தலைகீழாக விழுத்தள்ளி விடுங்கனென் றேவலாளர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, இகலோக காமியரான வநேகரைவிசாரித்துக் குறுக்குக்கேள்விகளைக்கேட்க, அவர்கள் பதிலேதுஞ் சொல்லவறியாது முன் சாட்சிகளைப் போலத் தண்டனைக்குட் பட்டவர்களானார்கள். பிறகு கோர்ட்டார் இரண்டாவது பிரதிவாதி யான கர்மகாண்டியுடன் சேர்ந்தசாட்சிகளை விசாரிக்கத் தொடங்கிப் பிராணாத்மவாதியை அழைக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தனர்.

கருமகாண்டி தன்கட்சியை ருஜுப்படுத்தல்.

5-வது பிராணாத்மன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய வீருத்தம்.

பிராணவாய் வதனா லாயுள் பெருக்கமுஞ் சயமு நல்தும்
பிராணவாய் வதனாற் சித்தர் பெறுவரெண் சித்தி யந்தப்
பிராணவாய் வன்றித் தேய்வம் பேசவே றில்லை யென்னும்
பிராணாத்ம வாதி கோர்ட்டிற் பேசிய சாட்கி சொல்வாம்.

கோரமுட புத்தியென்னும் பிரதிவாதி வகிலெழுந்து கோர்
ட்டார் சமுதத்தில்கின்று பிரதிவாதி தரப்பில் ஐந்தாவது சாட்கி
யாகவந்த ஹிரணியகருப்ப மதத்திற் சேர்ந்த பிராணாத்மவாதி
யை அழைத்து பிரமாணஞ் செய்வித்து, சத்தியமாய்ச்சொல்லவே
ண்டுமென்று பயப்படுத்திக் கேட்குங் கேள்வி.

பி1- உம்முடைய பெயரென்ன?

உத - பிராணாத்மவாதி.

பி - நானென்னும் ஆன்மாவை நீரறிவீரா?

உத - அறிவேன், அது பிராணனை யன்றிவேறில்லை.

பி - பிராணனை யாத்மாவென்று பெப்படியறிவீர் ?

உத - மரண சமயத்தில் சமீபத்தி லிருக்கும் புத்திராதியர்
பிராணனிருந்தால் ஜீவித்திருப்பதாயும் பிராணனில்லா விட்டால்
இறந்துபோய் விட்டதாயும் அறிகிறார்கள். ஆகையால் ஜீவனமாண
ங்கள் பிராணஜீனமாயிருக்கின்றமையா லந்தப்பிராணனை ஆத்மா
வென் றறிந்தேன்.

பி - நானென்னும் ஆன்மா பிராணனைவிட வேறில்லை என்ப
தற்குச் சுருதி யுத்தி அனுபவங்களுண்டா?

சாந்தோக்கியோபநிஷத்.

உத - † “அந்யோந்த ராத்மா ப்ராணமய” ப்ராணோபாஹம்.”

“ப்ராணோவா ஆசாயா பூயாந்யதாவா அராநாபௌ ஸமர்பிதா

† சுருஷாந்யாந்ராத்மாபூரணஜீவோநொஷ ஹஸ்பாநொ
வா சூஸாயா ஹஸ்பாந்யாவா சுராநாநொ ஸவிஷிப்தாவனவ

சுஅ

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

ஏவமஸ்மிந் ப்ராணே ஸர்வம் ஸமர்பிதம்ப்ராணஃ ப்ராணேநயதி
ப்ராணஃ ப்ராணந்ததாதி ப்ராணாய ததாதி ப்ராணோஹ்மிதிதா
ப்ராணோமாதா ப்ராணோப்ராதா ப்ராணஸ் ஸ்வஸா ப்ராண-
ஆசார்யஃ ப்ராணோ ப்ராஹ்மணஃ”

பஞ்சதசிப் பிரகரணம்.

§ ப்ராணே ஜாகாதி ஸுப்தேபி ப்ராண ச்ரேஷ்ட்யாதிசம
ச்ருதம் கோசப்ராணமய ஸ்ஸமயக் விஸ்தரேண ப்ரபஞ்சிதூ.

(இ - ள்). (இந்தக் தேகமென்னும் பட்டனத்தில்) சுழுத்தி முதல் சர்வ ஆவஸ்தைகளிலும் பிராணாதி வாயுக்கள் லயமடையா திருக்கின்றன.

திருமந்திரம்.

புள்ளினு மிக்க புரவியை நேற் கொண்டால்
கள்ளுண்ண வேண்டார் தானே களிதருந்
துள்ளி நடப்பிக்குஞ் சொம்பு தவிர்ப்பிற்கு
முள்ளது சொன்னோ முணர்வுடை யோருக்கே.

ஆரிய னல்லன் குதிரை யிரண்டு
வீசிப் பிடிக்கும் விரகறி வாறில்லை
கூரிய நாதன் குருவி னருள்பெற்றால்
வாரிப் பிடிக்க வசப்பட்டுத் தானே.
ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாறில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளர்க்குக்
கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே.

ஜெயி நவபுரணெவவடும்வ ஜெயிதகவபுரணம் புரணெநயாதி
 புரணம் புரணெடிடாதி புரணாய டிடாதிபுரணொஹவிதா
 புரணொ ரோதா புரணொ ஸூதா புரணவஸா புரண
 சூயாரா) புரணெ புரஹணம்

† பூரணோ ஜாமதி ஸுவேவி பூணெஸ்ர ஷ்ரதிகு
ஸ்ரதா கொஸ்ரபூணியஸி மிவநெஸ்ர வுலாநித்

தாயுமானவர்

நியம லட்சணமு மியம லட்சணமு மாச னுதினித பேதமு
நெடிது ணர்ந்திதய பத்ம பீடபிசை நின்றி லங்குமச பானலத்
தியல றிந்துவளர் மூல குண்டலீபையினிதி றைஞ்சியவ ளருளின
லெல்லைய ற்றுவளர் சோதி மூலவன லெங்கண் மோனமனு
[முறையிலே

வயமி குந்துவரு மமிர்த மண்டல மதிக்குளே மதியைவைத்துநான்
வாய்ம தெத்தமிர்த வாரி யைப்பருகி மன்னுமா ரமிர்த வடிவமாய்ச்
செயமி குந்துவரு சித்த யோகசிலை பெற்று ஞானநெறி யடைவ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல சிற்சு கோதய விலாசமே. [ஞே

இன்னம் பிறப்பதற் சிடமென்னி னிவ்வுடல மிறவாதிருப்ப
மூலத், தெழுமங்கி யமிர்தொழுது மதிமண்ட லத்திலுற வென்
னம்மை குண்ட லினிபாற், பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்த்
திடப் பேயேனை நல்க வேண்டும்.

என்றிவ்வா றளவிறந்த பிரமாணங்களுண்டு.

இந்திரியாதிகள் லயித்தபோது நான் லபமாகாம விருப்
பதே யுத்தி.

நான் செய்தேன், நான் வந்தேன், நான் வசனித்தேன், நான்
போகின்றேன், நான் போய்விட்டேன், நான் மலமுத்திராதிகளை
விசர்ஜனஞ் செய்கின்றேன், நான் பகிதாசுமக விருக்கின்றேன்,
நான் பல வினனாயிருந் திப்போது பலவான்களுக்குச் சமானனாய்
ஆனந்தமாய் ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறேன், என்பதே அநுபவ
மென்று கூறினான்.

இதுபற்றி வாதி வசில் சூட்சுமகிராக்கிய சாத்வீகாம்ச புத்தி
யென்பவர் செய்த குறுக்குக் கேள்விகள்.

நானென்னும் பொருள் பிராணனு யிருந்தால் நான் பிராண
னையென்று சொல்லல் வேண்டும்; என் பிராணனென்று சொல்லு
தல் கூடாது. மேலும், அது

† “ஆகாசாதீ ரஜோகுண சமஷ்டியா ப்ராணோஜாதஃ”

† சூகாஸாஹி ருஜோமூணஸஷ்டியா ப்ராணோஜாதஃ .

(இ-ள்). ஆகாசமூதலிய பஞ்சபூத சமஷ்டி ரஜோகுணம்சத் திலே பிராணவாயு உண்டாயிற்று.

என்று பிரமாண் மிருத்தலாலும் பஞ்சபூதத்தி லொன்றாய் ஐடப்தார்த்தமா யிருத்தலாலும்! ஒருகாலத்திருந்து மற்றோர் காலத்தி லிலலர்த்தம் யிருத்தலாலும் ஆன்மாவாகிறது.

“† கர்மேந்திரியை ஸ்ஸஹப்ராணாதி பஞ்சகம் ப்ராணமயஃ கோசஃ”

(இ-ள்). கர்மேந்திரியங்க ளைந்தும் பஞ்சப்பிராணனுங் கூடிப் பிராணமயகோசமாம்.

இப்பிராணமய கோசம் எப்படி காலத்திரயத்தினும் அழியாத ஆன்மாவாகும்? அன்றியும்.

* “ஏதஸ்ய ப்ராணஸ்யாபச்சரீரம்”

என்னுமிப் பிரகதா ரண்ணிய சுருதியால் பிராணன் ஆத்மா வென்பது அடிபட்ட டொழிந்தது. நீரே பிராணாதார மென்பதைக் கொஞ்சமேனும் அறியிர்போலும். ஜலமில்லாமல் பிராணன் நிலைக்குமா? பிராணனே ஆன்மாவா யிருந்தால் சுழுத்தி அவஸ்தையில் நரிகாதுவாரத்தி லுள்ள ஆபரணத்தை வேறொருவன் அபகரித்துக்கொண்டு போங்காலத்தில் அஃதவனை யறியச் சக்தியில்லாமற் போவானேன்?

‡ “ப்ராணஃ அநாத்மா வாயுத்வாத் பாக்யவாயுவத்”

(இ-ள்). அநாத்துமாவாக வெளியிலுலவும் காற்றைப்போலவுள்ளே யுலவுங் காற்றுமாம்.

கூணத்திற்கு கூணம் விகாரமடைகின்ற அநாத்மாவாகிய இஃ தான்மாவாமா?

ஞானவாசிட்டம்.

பிராண னசையி லசைந்திடுவர் பிராண னடங்கிற் கற்போல்வர், பிராணன் றன்னைத் தரித்தலினாற் பெருநா ணசியார் யோகிகடாம், பிராணன் றன்னி னெஞ்சத்திற் பிறக்கு மசைவுட் புறனடங்கிற், பிராண நாச மூப்பிரண்டும் பெருந்து ரத்தி லேகிடுமால்.

† கடுமே஽஽ப்யெஸுஹவ்யாணா஽பிவ்யகம் ப்ராணமயஃ கோசஃ

* வனதஸ்ய ப்ராணஸ்யாவஸூரீரம்

‡ ப்ராணஃ அநாத்மா வாயுத்வாத் ஹாஹுவாயுவகம்

தேவிகா லோத்தரம்

சக்கா நாடி சான்றோர் வழித்தெய்வ ரூப மூல
மக்கர மண்ட லங்கண் ஞானம்போ லழிகின் றாகு
மக்கடோய் மாயா விச்சை மந்திரம் பிராண யாமர்
தொக்கசீர் ஞானஞ் சேரத் தொடங்குவார் தொடங்க லாகா.
அட்டமா சித்திமுத லனைத்துள்ள பேறுகளுங்
கட்டமாங் கதிகடரும் பரகதிகா ணக்கொடா
மட்டுலா மாலைபாய் வியாபகமா யறிவாகிக்
கிட்டலா காழுத்தி மறிவற்றற் கிடையாதே.

உபதேசமாலே.

அறிவுநா மென்றறிய மாட்டாதா ரன்றோ
வெறிகாற் புனவுருந்தி யென்றுந்—தறிபோலு
நிட்டையுடன் மட்டாய் நெடுங்கால நின்றாக
னட்டமலா துண்டோ நலம்.

ஒழிவி லோடுக்கம்.

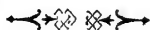
அறிவுடங்கா வாயு வடங்கவசை வற்றுத்
தறியிருந்தாற் போலச் சமாதி - பெருகி
னடந்த குருட்டேம னஞ்சருந்திப் பாழூர்
கிடந்தகுழிப் புக்கதினுங் கேடு.

இப்பிரமாணங்களாற் பிராணவாயு நிரோதத்தாற் சித்தித்
ஞண்டாமேபன்றி ஞானஞ் சித்திக்கா தென்பது சித்தமாம். இது
பற்றிக் கஞ்சித்தேனு மறியாதிருக்கு மும்மையும் உமக்கன்னியத்
தையும் அறியாதிருக்கும் பிராணவாயு எப்படி சத்திய ஞானநந்த
சொருபமாகிய ஆன்மாவாமென் றிவ்வாறு பல பிரசனைகளைக்கேட்
டபோது ஒன்றற்கும்பிரதிபுத்தரஞ்சொல்லத்தெரியாமல் ஊமனைப்
போல விழித்திருந்தான்; அதுகண்டு கோர்ட்டார் இவனைக் கா
டார்தகார கிடங்கில் தலைகீழாகத் தொங்கப் போட்டு ரேசக பூரக
கும்புகங்களாகிய கொசுக்களைவிட்டுத் தேள் கொட்டுவதுபோலத்
கடிக்கச் செய்யுங் கோனென்று ஏவலாளரை நோக்கிக் கூறி,
ஆறாவது சாட்சியாகிய மனோமயனை அழைக்கும்படி ஐக்ஞா பித்
தனர்.

ஆளுவது சாட்சி மனோமயன் விசாரணை

அறுசீர்க்கழநெடி லடி யாசிரியவிர்த்தம்

சுதானப் பொருடா னுஞ் சற்குரு வேன்னுஞ் சட்ஜி
வினோதஞ்சேர் நியாயத் தானம் விளங்கத்தான் வீற்றி ருக்கத்
தனாதுமெய் யருவங் காணச் சார்வாக ராதித் தம்மின்
மனோமயன் சாட்சி யாக வழத்துதல் சொல்ல வுற்றும்.

கோமுகுட புத்தி பென்சிற பிரதிவாதி வகிலெழுந்து நாரத
பாஞ்ச ராத்திரத்தை யறுசரித்த மனோமயனை அழைத்துக்
கோர்ட்டார் முன்னாக நிறுத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்து, நீ
நானென்னும் ஆன்மாவை அறிவீரா? அறியீரா? நிஜமாகச் சொல்
லுகவென்றான்.

உத. பத்தத் திற்கும் மோகூத் திற்கும் மற் றெவைக்கும்
காரணா யிருக்கிற மனோமயனாகிய வென்னை யன்றி வேறொரு
ஆன்மா கிடையா தாகையால் நானே அந்த ஆன்மாவாகும்.

பிர. மனோமயனே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதி யுத்தி
அறுபவங் கூறுக?

உத. † “தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் பிராணமயா அந்யோத்
தராத்மா மனோமய: “மநஸா கல்பிதம் ஸர்வம் மநஸா பரிபாஸி
தம் மநஸாஸம் ஸம்ருதம் தஸ்மாத் மநஏவாஸ்தி காரணம்”.

(இ-ள்). மனத்தின்கண் சர்வமுந் தோன்றியிருந் தொழிவத
னால் சர்வத்திற்கும் மனமே காரணமாம்.

‡ “காமம் சங்கல்போ விசிகித்ஸா ச்ரததா சரத்தா த்ருதிரத்
ருதிர் ஹீர்தீர் பிரிதயே தத்ஸர்வம் மநஏவ”.

† “தஸா தாவன தஸாஸி ப்ராணையா சுந்நோந்தராதா
ஜனோயியா:” “உநஸாகுலிதம் ஸவடும் உஸாவரிவாலிதம் உந
ஸாஸாஸுதம் தஸாஸி உநவனவாவிகாரணஸு”

‡ “காஜி: ஸங்கலோவிவிதிதா ஸுஹாஸுஹா யுகிரயு
கிஹீயுயீயீரிதெய ததவடும் உநவனவ”

(இ-ள்). இச்சை, சங்கல்பம், சம்சயம், சிரத்தை, அசிரத் தை, தைரியம், அதைரியம், லஜ்ஜை, ஞானம், பயம் என்னுமித் த நுமங்கள் மனதின் தருமங்களாம்.

§ “ மநவவாத் ஸ்பாத்மா ஆயோந்த ராத்மா மநோமயஃ” என்றும் ¶ “ மநவவ மநுஷ்பாணாம் காரணம் பந்த மோக்ஷயோஃ” என்றும் இவ்விரண்டு சுருதிகளும் மனத்தை சாக்ஷாத் ஆத்மாவாகக் கூறுகின்றன.

இப்பிரமாணங்களால் சரீரத்திற்குக் காரணம் மனமென்றும் இச்சை முதலியன மனத்தின் தாமங்களென்றும் பெறப்பட்டன. ஞானவாசிட்டம்.

அகில சத்தி யுடைத்தா யனந்த மான பரமம்
புகல்சங் கல்பத் தோடே பொருந்தும் வடிவே மனமா
மிகலுஞ் சத்தோ டசத்தா யிரண்டி னுள்ளுந் தோன்றிப்
பகருந் தொழில்க னோடே பயில்பா வணியு மமேதே.

மாண்டு வானா போனவுடன் மட்டொன் றில்லை யவையெல் லாந், தாண்டி மனத்தா லுண்டாகுஞ் சலத்தா லன்றிக் காடுந் டோ, தூண்டு மனமே முதல்வடி வாய்த் தூலவுடலம் போனாலும், வேண்டு முடல்கள் வினாந்தெ ிக்கும விரியுங் கனவிற் செயல் போலே.

தாயுமான சுவாமிகள்.

உறவுடலை பெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை பொழிந்து தள்ளற், கறவுமரி தரிதன்றே விகபாமு முனையன்றி யாவ துண் டோ, வறியிலுனை யசத்தென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும் வாழ் த்து வேனென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மமதே யத்தினினீ செல்லல் வேண்டாம்.

சீதாரா மாஞ்சநேயம்.

பிருதிவி முதலிய சமஸ்த ஸ்தூல திரவிபங்களும், பாமானு முதலிய சூக்கும் திரவிபங்களும், பிரமாணங் களால் வஸ்து நிருணயஞ் செய்யுந் திருஷ்டாவாம், பிரமாமும், தரிசனமும், பிரமாணங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கட படாதிகளும் மனதைவிடப்

§ “ உநவனவாஸ்துதா சுநொனாஸ்தாஸிநொயிஃ”

¶ “ உநவனவஉநுஷ்யாணாம் காரணம்வாஸுநொக்ஷயோஃ”.

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

பின்னமன்று. அபேட்சையும், சகலேந்திரியங்களுக்கும் அது கூல பதார்த்த அலப்பியத்தினால் உண்டாகிய துவேஷமும், பொருமையும், மனதின் வடிவமே. வர்ணாகிரமங்களும், சகலபுண்ணிய காரியங்களும், பிராப்தமும், அதன் விடுதலையும், மனதைவிட அன்னியமன்று. அறியப்பட்ட சர்வமும் மனமேபாம்.

என்றுள்ளனவும் பிரமாணமாம். சர்வத்திற்குங் காரணமாய் இராஜனைப் போன்றுள்ள நானில்லாத சுழுத்தி காலத்தில் ஐகம் தோன்றாமல் நானுள்ள ஜாக்கி சொப்பன காலத்தில் உலகநீதோன்றுகின்றதே யுத்தியாம்.

நான் விராகி, நான் துவேஷி, நான் மோகி, நான் லோபி, நான் பார்த்தேன், நான் கேட்டேன், நான் தின்றேன், நான் கந்த முகார்த்தேன், என் வீடு, என் வாசல், என் மாடு, என் மக்கள், என் பெண்டிரென்று சதா யதாபிப்பதே யென்ன தாபவமென்ற மனோமயனைப் பார்த்து வாதி வக்கில் செய்யுங் குறுக்குக்கேள்வி.

கிராசு:—மனமானது ஒருகாலமுள்ளதாயும், மற்றொரு காலமில்லதாயும், சங்கல்ப விகல்பங்களை வடிவமாய்ப் பெற்றுச் சதா துக்கத்தை யுண்பெண்ணுவதாயும், பெரியோர்களால் நிந்திக்கப் படுவதாயும், விசாரணை முகத்தில் மலடிமைந்தனைப் போல் காலத்திரயத்திலும் இல்லாததாயும் விளங்குகின்றது. அம்மனத்தைக் காலத்திரயத்திலு மழிவற்றுச் சர்வகாரணமாயும், எங்கும் பரிபூரண தேஜோமயமாயும், நிலைபெற்று விளங்கும் ஆத்மாவென நெப்படிச் சொல்லக் கூடும். தத்துவவாதிகள் நானென்னு மாத்மானவச் சர்வகாரணமாக வறிவார்களேயன்றி, அஃது உம்போலி யரால் அறியத்தக்க தன்றும். அதுபற்றிச் சொல்லப்போகின்ற பிரமாணங்களால் நீரெடுத்துக் காட்டிய பிரமாணங்க ளியாவும் இங்குப் பொருத்த மற்றனவாம். அவைவருமாறு:

கேநோபநிஷத்.

† “யஸ்யாமதம் தஸ்யமதம் மதம்யஸ்ய நவேதஸ:
அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விக்ஞாத மவிஜாநதாம்

† “யஸ்யாஜிதா தஸ்யஜிதம் ஜிதம்யஸ்ய நவெஜிதம்
சுவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாத விவிஜாநதாம்

என்மநஸா நமநுதே ஏநாஹுர் மநேரமதம் ததேவ
பிரஹ்மத்வம் வித்திநேதம் யதித முபாஸதே”

(இ-ள்). எவனுக்குப் பிரஹ்மம் தன்னுலறியப்படவில்லையென்
றெண்ணமோ அவனால் பிரஹ்மம் அறிப்பட்டது; எவனுக்குப்
பிரஹ்மம் அறிப்பட்டதாக வெண்ணமோ அவனால் அலீதறியப்
படாததே. அறிந்தோ மென்றெண்ண முள்ளவர்கட் கறியப்படாத
தாகவும், பிரத்தியட்சாதி பிரமாணங்களால் அறியப்பட மாட்டா
தென்னும் எண்ணமுள்ளவர்கட் கறியப்பட்டதாகவும், எது மன
தினூலறியப்பட மாட்டாதோ, எதனால் மனது அறியப் படுகின்ற
தோ அதனையே பிரஹ்மமென்றறி. என இது இதுவேன் றுபா
சிக்கப் படுகின்றதோ, அதனைப் பிரஹ்மமென் றறிதல் கூடாது.

குறுந்தீரட்டு.

அன்பிலா நெஞ்ச மரும்பினி யெனவு மளவிலாப் பகைநமக்
கெனவுந், துன்பமார் சோக மோகமே முதலாந் துயரெலாம்
விளைநில மெனவு, மின்பவீ டெய்தா துடற்கிடையூற மிருளு
மென் றியம்புவர் பெரியோர், துன்பிலா விறைவற் கன்பிலா நெஞ்
சே துணையலை துணையலை யெனக்கே.

புலையுறு செயலாற் புலனுறு போகப் புகலரும் விடத்தையே
துகர்த்தம், கலமரு கவலைக் கடலுளே தலைகிழாகவே விழுந்தழி
நெஞ்சே, கலைகளி னுணர்வுக் கரியநற் சொருபன் கழல்களை நினைந்
துரைந்துருகி, யெலையறு மன்பா மமுதினை விரும்பா தேதுகொ
ண் டென்செய்தாய் கெடுவாய்.

ஞானவாசிட்டம்.

சீவன் முத்தி தனிலுருவ நாசஞ் சித்தந் தனக்குளதாம்
தானி லுடமீர் முத்திதனிற் சாற்று மருவ நாசமுறு
மேவுஞ் சித்த முண்டாகி விடரா மிறக்கின் மிகுவின்பம்
பாவி யுள்ள மெழாதபடி பண்ணி யதைநா சம்பயில்வாய்.

இப் பிரமாணங்களால் நீர் காட்டிய சுருதியாதிக ளடிபட்
டொழிந்தனவன்றா? இனி நாமும்மைக் கேட்கப் போகிற கேள்

வனநநஸா நநேநுதே வனநாஹு ரீபுநொநிதொ

ததேவ ஸ ஹகம் விவிநேதம் யதித ருவாஸதே

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

விகளுக்கு ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்து விடை கூறல் வேண்டுமென்று எச்சரித்துக் கேட்குங் குறுக்குக் கேள்வி.

கிரிசு. மனமே ஆன்மாவா யிருந்தால் என்னுடைய மன தென்று சொல்லக்கூடாதென்பதை நீர் அறியிப்போலும். கோட்டார் முன்பாக நிகு சாக்கிரதையாக யோசித்துச் சொல்லுவீராக, நீ ராளுடைய குமாரர்?

உத். நான் தாசிகள் மகனானதா லெனக்குத் தகர்பன் இன்னொன்று தெரியவராது.

பி. உம்மைத் தசமாதங் கர்ப்பத்திற் சுமந்து பெற்றதாயின் பெயரியாது.

உத். என்னைப் பத்துமாதங் சுமந்து பெற்றதாயின் பெயர் ஜகன்மோகினி கறுப்பாயி அவித்தையென்பர்.

பி. உம்மை வளர்த்த தாயின் பெயரைச் சொல்லுக?

உத். என்னை வளர்த்த தாய், மனிதர்களை மோசஞ் செய்யும் ஆவரணி என்று சொல்லுவார்கள்.

பி. உம்முடைய ஜீவனம் யாது?

உத். சுரோத்திராதி இந்திரியங்களுள்ளும் தாசீ ஜனங்களுக்குப் பாத நாட்டியங் கற்பித்து வைக்கிறதே எனது ஜீவனமாம்.

பி. இந்த விவாத சொத்து உமக்கு எவ்வாறு கிடைத்தது.

உத். எனது தாயின் முகாந்திரமாகக் கிடைத்தது.

பி. உமது தாயாருக் கஃதெவ்வாறு கிடைத்தது?

உத். என்னுடைய தாய் தாசியானமையா லவளுக்குக்கிடைத்த விஷயம் கோர்ட்டாருக்கே நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கும்.

பி. இப்போதந்தச் சொத்தானது எவருடைய வசத்திலிருக்கின்றது?

உ. எப்போது மெங்களுடைய ஆதினமா யிருக்கின்றது. இவ்வாறவன் சொல்லியமாத் திரத்தில், வாதி வக்கீல் கோர்ட்டாரிடத்தில் மனுவொன்று சொல்லிக் கொள்வாரானால்.

இந்தச் சாட்சி நாத பாஞ்சராத்திரத்தை யநுசரித்தவர்களது சித்தாந்தத்தில் சேர்ந்தவர். இவர் சுற்பனைகளுக் கெல்லாந் தாயகமா யிருப்பவர்; இவரைப் பிரசனைகள் பல கேட்கும்படி உத்தரவளிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, கோர்ட்டாரவர்கள் போசித்துப் பொய் பேசுவதற்கு முதன்மையாக வள்ளவர்களைத் தீர்க்கமாய் விசாரித்து நன்றுய்த் தண்டிப்பதே நமது தர்மமா மென்று தீர்மானித்து, வேண்டியவரையில் பிரசனைகள் செய்யும் படி உத்தரவுசெய்தனர். உத்தரவான மாத்நிரத்தில், வாநி வகில் மஹிமையனைப் பார்த்து நீர் கேட்கிற வரைக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று எச்சரிக்கை செய்து கேட்பாராயினார்.

பி. உம்முடைய சொருபமானது சித்தா? ஜடமா? சித்தெனின், சித்துக்கு விகாரமேதென்னும் ஆட்சேபம் வரும். ஜடமெனின், ஜடம் மண்போல அசித்தியமாக வேண்டும். சித்துஞ் சடமுஞ் சேர்ந்தவையென்றால், அது விருத்தமாய்; ஒரு தருமியில் மாறிப்பட்ட பல தர்மங்க ளிருத்த லமையா தென்பது நியாய நுதி உணிபன்று? இருளும் ஒளியும் ஒன்றாக விருக்குமா? வியதினை வஸ்துக்கள் தம்முட்கூடி ஓரிடத்தில் ஒருகாலத்தில் ஒன்றாக இருக்க முடியாமைபோல, சித்துஞ் சடமும் தம்முட்கூடி ஓரிடத்தி லொருகாலத் தொன்றா யிருக்கமாட்டா. இருந்தால் காட்டுக் இப்போது நீர் செய்துவரும் வேலையாது? யோசித்துச் சொல்லுக.

பி. உத். சப்தாதி விஷயபஞ்சகங்களை விகற்பித்தறிவதே என்னுடைய வேலையாம். அவற்றை நினைப்பதே எனது சொருபமாம்.

4. பி. அந்தச் சப்தாதி விஷயபஞ்சகமும் அவற்றின் காரியங்களும் நீங்கினால், உம்முடைய சொருபமிருக்குமா? அந்தச் சப்தாதி க ளழிந்து ரூனியமாய்ப் போமல்லவா? அப்போது நீரும் அங்ஙனமாக வேண்டுமல்லவா? அன்றியும் சத்தம் ஆகாசத்தின் குணம், பரிசம் வாயுவின் குணம், ரூபம் அக்கிலியின் குணம், இரசம் அப்புவின குணம், கந்தம் பிருதிவியின் குணமாம். இந்தப் பஞ்ச விஷயங்களும் பஞ்சபூதாம்சங்களாம். அவை மாறு மியல் புடையனவாக விருத்தவின, அவை மாறும்போதெல்லாம் நீரும் மாற வேண்டுமன்று? ஆகவே, நானென்பதற்கு அவை யெப்படி சொருபமாகும்? மேலு மவை ஜடங்களல்லவா? அவற்றிற்கு அநியுத்தன்மை யுண்டா?

உத. அந்தக் குணங்கள் நானன்று; அவற்றை யறிகிறவன் நான்.

பி. அறிவது அறிவு, அஃது ஆன்மாவின் வடிவமாம்; உமக்கற்புந் தன்மை பெவ்வாறுண் டாயிற்று?

உத. நேரே எனக்கறிகிற சக்தியில்லாமற் போனாலும் பிராணாதி வாயுவின் வசத்தால் சப்தாதி விஷயங்களை யறியுந்தன்மை யுடையவனு யிருக்கிறேன்.

பி. இந்திரியங்களையும் பிராணாதி வாயுக்களையும் விட்டு, உம் மாலெவ்விஷயங்களை அறியச் சாத்தியமாகும்?

உத. நேர்த்திரணைப்போலச் சர்வேந் திரியங்களுக்கும் நான் மேல் விசாரணை செய்கிறவனு யிருக்கிறேன்.

பி. சர்வஜந சமுகத்திற்கும் மேல் விசாரணைசெய்கின்ற பூபாலகணைப்பான்று சர்வேந்திரியங்களுக்கும் மேல் விசாரணை செய்கின்றவனு யிருக்கிறேனென்று சொன்னீரல்லவா? அப்படி உம்மை அந்த இந்திரியங்களுக்கு மேல் விசாரணை செய்யும்படி நியமித்தவ ரெவர்?

உத. மேல் விசாரணைக் கர்த்தாவாக விருத்தும்படி என்னை நியமித்தவ ரொருவரு மில்லை. இந்திரியங்களுக்கு விசாரணைக் கர்த்தாவாக வெப்போது யிருப்பது என்னுடைய வழக்கமாம்.

பி. எவ்வித வாதரவு மில்லாது ஒருவன் மற்றொருவன் சொத்தைத் திருட்டுத்தனமா யபகரித்து அவனுக்குத் தெரியாமல் அதுபவிக்ஹகாலத்தில், சொத்துக்குப் பாத்தியதை யுடையவன் கண்டுபிடித்து ஏன் திருடினாயென்றால் அவன் என்னுடைய வழக்கமென்றுகூறினால், அவனைச் சொத்துக்குரியவன் விட்டுவிடவானா? கோர்ட்டார் இவன் பிரபல பராகிரமமுடைய பழைய திருடனென்று கருதி, அவனுக்குப் பலமான தண்டனை விதிப்பார்களன்றோ? அங்ஙன மாகவே, உமக்கும் கோர்ட்டார் பலமாகிய தண்டனை யென்னும் வெகுமதி செய்தனுப்புவார்கள். நீர் மேல்விசாரணையி லிருந்து செய்கின்ற வேலைக ளெவை?

உத. என்னுடைய பத்தினி, என்னுடைய புத்திரர்கள், என்னுடைய மித்திரர்கள், என்னுடையயிடு, என்னுடைய வாசல்க

னென்று இந்திரியங்களுடன் கூடிச் சுக துக்கங்களுடன் சேர்ந்துச் சேராமலிருந்து நினைப்பதே என்னுடைய தொழில்களாம்.

பி. நீ ரென்னுடைய பத்தினியென்று சொல்லியதுபற்றிச் சிறிது விசாரிப்பாம். தங்கக் கடடிபைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வெட்டி யெடுத்தால், வெட்டி யெடுப்பது தங்கமாகவே வருமல்லவா? அதுபோல உம்முடைய பெண்சாதியைத் துண்டு துண்டாக வெட்டி யெடுத்தால் வெட்டி யெடுப்பது பெண்சாதிபாகவே வரவேண்டும். அங்ஙன மல்லாது இரத்த மாம்சங்களாக வெப்படி வருதல்கூடும். அன்றியும், நீ ரென்னுடைய பத்தினியென்று சொன்ன அவள் ஸ்தூலபஞ்ச பூதத்திலிருந்து வந்தவள். நீ ரோ சரீரத்திற்குள் இருக்கின்றீர், அவளோ சரீரத்திற்கு வெளியி லிருக்கின்றாள். சரீரத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்றவளுக்கும், சரீரத்திற்குள் இருக்கின்ற உமக்கும் எவ்விதமாகச் சம்பந்தங் கூடும்? மேலும், அவளது அவயவங்களுள், ஏதாவது ஒன்று முன்வந்து உம்மை எனதென்று சொல்லச் சொன்னதா? அது ஜடமாகையால் அங்ஙனஞ் சொல்ல வறியாது. நீ ரோ அதை எனதென்று சொல்லுகின்றீர். அது வாஸ்தவத்தில் பூதங்களுக் குரியது. ஒருவன் சொத்தை யெனதென்று சொன்ன மற்றொருவனுக்குத் தண்டனை கிடைக்குமா? கிடைக்க மாட்டாதா?

† “ ஜ்ஞானேந்திரியை ஸஹமனோ, மனோமய கோசம் ”

(இ-ள்). ஜ்ஞானேந்திரிய மைந்துடன் கூடிய மனம் மனோமய கோசமாம்.

செவியாதி ஜ்ஞானேந்திரிய மைந்துடன் கூடிய மனோமய கோசம் பிராணமய கோசத்திற்குள்ளாய், காமக் குரோத லோப மோக மதமாற்சர்ய மென்னுமபகவர்க்கங்க ளுடையதாய், சரீரத்தில் நானென்னும் புத்தியும் மனைவி மக்கள் முதலியோரிடத்தில் எனதென்னும் புத்தியுமுடையதாய்ச், சங்கற்பவடிவமாயிருப்பதாம். அது நானென்பதன் பொருளாமா? சகல விஷயங்களை யுமெனதெனின், உமக்கெந்த வாதாரமு மகப்படாது. நீர் விகாரியா? சத்தா? அசத்தா? சித்தா? ஜடமா? ஆனந்தமா? துக்கமா? நிர்வி காரியா? என்று அநேகப் பிரச்சனைகளைச் செய்தார். செய்பவீவ,

† ஜ்ஞானொய்யெ ஸஹமனோ யிவ கொஸம் ।

கூய

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

மனோமயன் ஒன்றுத் தொன்றாமல் பலவிதமாக யோசித்தோடிப் போவதற்கு வழியில்லாமல் விழித்திருந்தான்.

கோர்ட்டார் அதுகண்டு இவன் உலகத்தி லிருக்கின்ற திரு டர்களுக கெல்லாம் பெரிய திருடனு யிருப்பதனு விவனுக்குச் சொற்பாறு சந்தானமென்னும் வேலையிட்டு, கிஷய வைராக்ஷிய மென்னும் விலங்குகளைப்பூட்டிப் பின்னவளை இரார்பகலற்றவிட த்தில் படுக்கச்செய்து, சுவாசனையென்னும் பெரியபாறை மேலிட்டுத் தூங்கச் செய்யுங்கனென் றேவலானர்கட்குக் கட்டளை விதித் து, மற்றற் சாக்ஷிகளை யழைக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தனர்.

ஏழாவது சாட்சி விஞ்ஞானமயன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அணியணி யாக வோங்கு மண்டபின் டாண்ட மாதிக்க
கணிகவைம் புலன்க ளோடு கலந்துரு வான புத்திக்
கணமதிங் குணரில் வேறு கடவுளை மதியா ரென்னுஞ்
சணிகவிஞ் ஞானன் வந்து சாற்றிய சாட்சி சொல்வாம்.

பிரதிவாதி வகிலாகிய கோரஜாடபுத்தி யெழுந்து நின்று யோகாசாரணை யதாசரித்த க்ஷணிக விஞ்ஞானமயனைக் கோர்ட்டார் முன்பாக அழைத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்து, சர்வசக்தி யுத்த சற்குரு ப்ரபு சகாவர்த்தபிராகிய கோர்ட்டாரவர்களைப் பார்த்து, கோர்ட்டா ரவாகள் சன்விதானத்தில் பிரதிவாதிகளின் தரப்புச் சாட்சியாக வந்திருக்கும் இவர் எங்களுக்கு முக்கிய சாட்சியா யிருப்பதனாலும், இவர் மிகக் கண்ணியமும் தேசசம் உடையவ ராதலாலும், இவருக்கு மரியாதை செய்து விசாரிக்கும்வரை யாச னமளிக்க உத்தரவுசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, கோர்ட்டார் இருதய மென்னும் ஆசன மளிக்கும்படி கட்டளை யிட்டனர். அப்போதே விஞ்ஞானமயன் இருதயா சனத்தி லமர்ந்தனன்.

பி. தங்களது பெயர் யாது?

உ. விஞ்ஞானமயன்.

பி. உம்முடைய தந்தையின் பெயரென்ன?

உ. மகா அகங்கார நிஷி.

பி. தாங்கள் நானென்னும் ஆத்ம சொத்தை அறிவீரா?

உ. எம்மைவிட ஆத்மசொத் தென்பது வேறென்றில்லை.

பி. நானென்னும் ஆத்மசொத்தை நீ ரென்பதற்குச் சுருதி, புத்தி, அநுபவங்க ளென்னை?

உ. நீ தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்மா மனோமயாந் தந்யோந்த்ராத் மா விஜ்ஞாநமய: விஜ்ஞாநம் தநுதே

(இ.ஸ்.) மனோமயனிலும் வேறு அந்த ராத்மாவாகிய விஞ்ஞானமயன்.

பஞ்சதசி.

† விஜ்ஞாநமய கோசா஽பம்ஜீவ இத்யாக மாஐகு

ஸர்வ ஸம்சார ஏதஸ்ப ஜம்நாசஸு காதிச:

(இ.ஸ்.) இந்த விஞ்ஞாநமய கோசத்தை ஆத்மாவென்று வேதங்கள் சொல்லுகின்றன. ஜனனமான சுகதுக்காதி ரூபமான சம்சார மிபாவும் இந்த விஞ்ஞானமய வடிவான ஜீவனுக்கே உண்டாயிருக்கின்றன. இவைபோன்று மனேக சுருதிகளுண்டு.

இராஜ்ய பரிபாலனஞ் செய்கிற நேர்திரன் ஆக்கனைக்குட்பட்டு, ஜனங்கள் நடந்து கொள்வதுபோலச் சர்வேந்திரியங்களும் என்னுடைய அநுமதிப் பிரகாரம் நடப்பதே புத்தி.

இந்தக் கோர்ட்டில் வந்த கட்சிக் காரருக்கும் சாட்சிகளுக்கும் கோர்ட்டார் மரியாதை செய்பாமல் எனக்கு மாத்திரம் ஆசனங் கொடுத்து மரியாதை செய்ததே அநுபவமாய்.

கிரக: அதிருட்சம கிராஹே ஸாத்வீகாம்ச புத்தியென்னும் வாதி வகிலெழுந்து கோர்ட்டாருக்கு நமஸ்கரித்து நின்று, இப்போது சாட்சியாக வந்தவர் கூணிக விஞ்ஞான மயமாகிய புத்தியை ஆத்மா வென்னும் பெளத்தமத வாதியாவர். இந்தச் சாட்சியை விசேஷமாய் விசாரிக்கத் தயவுசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். உத்தரவாக, அந்தப்பிரகாரம் விசாரிப்பாராயினார்.

‡ தஸூக்ஷா னதஸூந்நோ பிபாஹ்யோந்த்ராதுவிஜ்ஞாநமய: விஜ்ஞாநத் தநுதே

‡ விஜ்ஞாநமய கொஸொ஽யா ஜீவஹ்யூமஜிமஹி

ஸஹஸூஸாரா னதஸூ ஜந்நாஸஸுவாஹிசூ

பி - உம்மை நீர் அறிவீரா?

உத் - என்னையான் விஞ்ஞான மபனென் றறிவன்.

பி - உம்முடைய பாட்டனார் பெயரென்ன?

உத் - ரிஷிமூலம் நதிமூலம் விராயியாமை போல, அதுபற்றி விசாரித்தல் கூடாது.

பி - உம்மைப் பெற்ற தாயின் பெயரென்ன?

உத் - என்னுடைய தாயின்பெயர் அவிவேக சூடாமணி.

பி - சதா நீர்செய்கிற தொழில்க எய்யாவை?

உத் - பார்த்தல், கேட்டல், ஸ்பரிசித்தல், வசனித்தல் முதலிய இந்திரிய வியவகாரங்களாம்.

பி - பார்த்தல், கேட்டல் முதலிய தொழில்கள் சட்டாராகி இந்திரியங்களைச் சேர்ந்தவை. அந்த இந்திரியங்கள் நாசமடைந்த காலத்தில் நீரிந்தத் தொழில்களைப் பெய்வாறு செய்தல் முடியும்? ஆகவே, மேல் விபவகரித்த காரியங்களைச் செய்து வருகிறேனென்பது பொய்யாம். நானென்னும் சொல்லிற்கு விஞ்ஞானமே அர்த்தமாயின், என் விதி என் வாசலென்பது போல, உலகினர் † என்புத்தி பென்று சொல்லுதல் கூடாது. அவ்வாறிருத்தலின், நானென்னும் ஆன்மாவை நீர்நினைத்தபடி தானென்று சொல்லுதல் கூடுமா? என்புத்தி பென்னும் மொழியில் நான்வெறு என்புத்தி வேறு என்றேற் படவில்லையா? அவசரப் படாமல் நிதானித்துச் சொல்லும். மோக்ஷமாவ தென்ன?

உத். நான் நானென்னும் விஞ்ஞானதாரை ஆலய விஞ்ஞான தாரையாம்; அதுவே புத்தியெனப்படும். இதுகடம், இதுபடம், இதுசரீர மென்னும் விஞ்ஞானதாரை பிரவிருத்தி விஞ்ஞான தாரையாம். பிரவிருத்தி விஞ்ஞான தாரை ஆலய விஞ்ஞானதாரையினின் றுண்டாகின்றது. மனத்தின் சொரூபம் பிரவிருத்தி விஞ்ஞான தாரையி லிருக்கிறது; ஆதலால், மனம் ஆலயவிஞ்ஞான தாரை வடிவமான புத்தியின்காரியமாம். அந்தப் புத்தியே ஆத்மாவாம். ஆலய விஞ்ஞான தாரையில், பிரவிருத்திவிஞ்ஞானதாரையின் பாதத்தை (பொய்யென்பதை)ச் சிந்தித்தலா லுண்டாகும் நிர்விசேஷ சூக்ஷ்ம விஞ்ஞானதாரையின் ஸ்திதியே மோக்ஷமாம்.

† என்னுதமா வென்று கூறுவது சேகமுதலிய வற்றினும் ஆத்மாவே ரூபதாம்.

மனம்போன்று புத்தியும் ஜீவனுக்குக் கரணமாயிருத்த லால் அஃதான்மாவாக மாட்டாது. அந்தக்கரணத்தி னொருபகு தியாயபுத்தியை ஆன்மாவென்று கூறுவது ஒருவகையானு மமையாது. ஆன்மாவின் நாசமுண்டென்பதற் கியாதொரு பிரமா ணமு மின்மையின், அதனைக் கூணிகவடிவம் (கூணப்போ திருப்பது) என்று கூறுவது ஒப்பாதக்கதாகாது. ஆத்மா கூ ணிக வடிவமாயின், முதல் மாதத்தில் கடன் கொடுத்தவன் அடுத்த மாதத்தில் அதனைக் கேட்டல் கூடாது; முதல்கூணத் தில் போஜனஞ் செய்தவன் அடுத்த கூணத்தி லிராமையால் போஜனத்தின் முடிவில் நான் திரும்பி யடைந்தே னென் றுரைத்தலுங்கூடாது. ஆதலால், ஆன்மா கூணிக வடிவமென்பது பொருளுவதன்றும். மோட்ச மென்பது கூணத்தில் மறைந்து போவதன்று; நித்திய வடிவினதாம்; கூணத்தில் மறைந்து போவதாயின், மோகூமடைவதன் பொருட்டுள்ள ஸாதனங் களெல்லாம் பயனற்றனவாய் ஒழியும்? இவற்றிற் கெல்லாம் விடைகூறல் வேண்டும். யாது கூறுகிறீரென்று கேட்டார். கேட்க, அதற்கு விஞ்ஞானமபன்,

உத. இதுவரையிலென்னை இவ்வாறு கேட்டவர்களில்லை. இங்கு நான் என தென்பதன் (முட்ந்) ரகசியத்தை எடுத்துக் கூறி எனது சித்தாந்த முழுதுங் கெடுத்துவிட்டீர். என்னுடைய கண்ணியத்தைப் போக்கடித்து விட்டீர். எனது தன்மையைச் சிறிதேனும் நீங்காறியீர். நானே சம்பன்னன்; நானே வித்து வான்; யான் கர்மம் ம காண்டத்தில் சொல்லுகின்ற பிரகாரம் பெளண்டரீக யாகம் வரையில் செய்திருக் கின்றேன்; நான் செய்யாத யாகாதி காரியங்களில்லை. என்னுடைய யோக்கியதை யைக் குறித்துத் தெரிந்து கொள்வதில் எனக்குச் சமானவர்க ளுக்கன்றி மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது. இதனை இந்தச்சபையி லிருக்கும் பிரதி கட்டுக்காரரும் அறியார்கள். நான் எவ்விடத்தி லிருந்தாலும் எனக்கே ஜனங்கள் மிகுந்த வுபசாரங்களுடன் அக் கிரஹசெய்து தாம்பூலங்களுங் கொடுப்பார்கள். என்னைப்பார்த் தபோதே யாவரும் எனக்கு நமஸ்காரஞ் செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்யாதவர் களுக்கு நான் கோபித்துச் சாபங் கொடுப் பேன். நானேகசந்தக்கிராகி; நானே சர்வஞ்ஞன்; எனக்குமேல் ஈசுவரனில்லை; எனக்கொரு குருவுமில்லை. எனக்கிருக்கும் யோக்கி

யதை எவருக் குண்டு; நான் தேவர்களுக்கும் சாத்தியமாகா திருக்கும் சோமபான மெவ்வளவோ செய்திருக்கிறேன்; அந் தப் புண்ணியங்களினால் சிறிதுகாலம் இகலோக விசேஷங்களை நன்றாய் யதூபவிப்பேன்; திவ்விய விமானத்திலேறித் தேவலோகத் திற்குச் சென்று அங்கு இந்திராதி சகல தேவர்களும் எனது பாதப்போதின்னில் விழுந்து சேனித்துப் புகழ் அதி யுந்தமான ஸ்தானத்திருந்து தேவாமிர்தத்தைத் தங்கக் குடங்களில் தேவர் கள் கொண்டு வந்து கொடுக்க வயிராவுண்டு அளவுகடந்த சந்தோ ஷ மடைவேன். இவ்வுலகத்தில் நான் பெண்சாதி பிள்ளைகளுடன் சுபேச்சையாய்ச் சுகமதூபவிப்பது போலவே அரம்பை ஊர்வசி முதலிய அப்ஸரஸ்தரீகளைத் தேவலோகத்திலும் அனுபவிப்பன். நானனுபவிக்கின்ற சுகங்களைச் சொல்லவேண்டு மாயின், அஃது ஆதிசேஷனாகும் முடியாது. என்னுடைய பிரதாபங்களை நன்றாக மனிதர்க ளறியார்கள். என்னைப் புகழுவதற்கு யானே தக்கவனெ ன்று பலவாறுகக் கூறினான். அவன் தன்னைத்தானே வர்ணித்துக் கூறியதைக் கோர்ட்டார் கேட்டு வெறுப்புற்று இவன் மிக துர் மார்க்க னாவனென்று தீர்மானித்து இவனுக்கு இந்திரியநிக்கிரக மென்னும்கிலங்கிட்டு ஆசனமரியாதைகளை பகற்றி வாராங்குள்போ ங்களென்னும் பசுவசனப் பிரயோகங்களை நிறுத்தி, ஏக வசனத் தினால் இவனை யழைத்துவர வாதி விடலுக்கு எச்சரிக்கை செய்த னர். கோர்ட்டார் முன்பாகவே மிக வலக்கிபமாகப் பேசுகின்ற விவன் மற்ற விடங்களி லடங்காளென்பது சாக்ஷிகளில்லாமலே தெரிய வருகிறதினால், முன்னர்த்தண்டனைசெய்த சாக்ஷிகளைப் போல இவனைத் தண்டிப்பது சரியன்று; இப்போதே யிவனைக் கர்த்திருத்வாதி நாசனமென்னுந் தூக்கில் மாட்டி விட வேண்டு மென்று வாதி வக்கில் கூறினார். அதற்குக் கோர்ட்டார் நன்றாய் விசாரியாது யாதொன்றுஞ் செய்ய முடியாதென்று கூறி, மீண் டும் விசாரணை செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

பி. விஞ்ஞான மயனென்னும் உனக்குச் சுருதி யாதரவுண்டா?

உத. + அர்யோந்தராத்மா விஞ்ஞானமய விஞ்ஞானம் ப்ரஹ்ம செத்வேத தஸ்மாச்செநந ப்ரமாத்யதி சரீரே பாப்மநொஹித்வா

+ சுநெஜானுராதா விஜ்ஞாநஸ்யம்” விஜ்ஞாநம் ஸ்ரஹ்ம யெஅடிதஸ்யாவெஹு ஸ்ரஹ்மயி ஸரீரே வாவநொஹித்வா

ஸர்வாங்காமாந்ஸமய்துரீத” விஞ்ஞாநம் யஜ்ஞநம் தநுதெ கர்
மாணி தநுதேபிர ”

(இ-ள்.) புத்திவடிவ விஞ்ஞாநமயம ஆதமா. அந்த விஞ்ஞா
நமே பிரஹ்மம், அவ்விஞ்ஞானத்தின் ஞானத்திற்குச் சர்வபாபங்
களின் தீவிர்த்தி வடிவமும, சர்வ காமங்களின் பிராப்தி வடிவ
பயனுமன்றிச் சுருதிஸ்மிருதிகளால் ஆதமஞானத்திற்கே பயன்
வடிவமாகப் பிரசித்தமாம். அப்புத்தி வடிவ விஞ்ஞாநத்திற்கே
யாக முதலிய கர்மங்களின் காத்நாத தன்மைபு முண்டு.

வேதாந்த பஞ்சதசி.

† “விஞ்ஞாநமய கோபேசாயம ஜீவ இகமபகவானுதூ
ஸர்வஸம்ஸார வதஸ்ய ஜநமநாச ஸுகாதிகஃ”

(இ-ள்.) விஞ்ஞானமய கோபேசாயம எனவென்று வேதங்கள்
சொல்லுகின்றன. ஜநமநாச சுருதிகள்களாய சர்வசம்சார
மும் இந்த ஜீவனுக்காய

விவேக சூடாமணி.

¶ புத்தி புத்தநீர்த்நிபைஸ்ஸாகா ஸவத்தி. காத்நுலக்ஷணஃ
விஞ்ஞாநமய கோபேசஸ்பாத புமஸஸ்ஸாமஸார நாரணம

(இ-ள்.) புத்தி ஞானநீர்த்நிரியங்களுடன் கூடின, காத்நு
கோசமாம்; சர்வ விபரபாபங்களுடன் கூடின, புந்ஷணுக்குச் சா
சார காரணமாய விஞ்ஞானமய கோசமாம்.

இவை முதலிய சுருதி ஸ்மிருத்ப பிரமாணங்களால் விஞ்
ஞான மயமீன ஆன்மாவாம் என்றன.

பி. ஸுபாதிகளின ஞான ஸுபகாரியத்திற்கு தேத்திராதி யிந்
திரியம் கரண(சாதன)மாக இரு பதிலேயில் புத்தி நிச்சயபுருபகாரி

ஸவபூநாநாஜாநு ஸஸிஸூருதே” விஞ்ஞாநமயஜ்ஞநம் தநுதெ கஸிபா
ணி தநுதெவிய”

† விஞ்ஞாநமயகோஸொரபம் ஜீவ உத்திராமஜாமுனி
ஸவபூஸஸார வந தஸ்ய ஜ்ஞநாஸ ஸவபாஷிகஃ”

¶ ஸவபூஷிகஃ பி.யெஸாயபு ஸவதிக் கத்யுபுணஃ
விஞ்ஞாநமயகோஸஸ்யா த் ஸவபூஸாரகாரணஃ

யத்திற்குக் கரணமாக இருத்தலால், அஃது ஆத்மாவாகா தென் றும், எல்லாப்பதார்த்தங்களையும் நிச்சயஞ்செய்யும் புத்தியை அறி வதே ஆத்மாவாமென்றும் சொல்லும சுருதி ஸ்மிருதிகளை நீ அறி யாய் போலும்.

கடவல்லி யுபநிஷத்தின் மூன்றாவது வல்லி.

‡ ஆத்மநம் ரதிரம்வித்தி சரீரம் ரதமீமவது,
புத்திர்து ஸாரதீம்வித்தி மநஃப்ர கரஹமேவச.

என்று ஆத்மாவை ரதிகளுக்கும் தேகத்தை ரதமாகவும், புத்தியைச் சாரதியாகவும் சொல்லுகிறது. ரதிகளைவிடச் சாரதி வேறாதலால் புத்தி ஆத்மாவன்று. என் புத்தி மந்தமா யிருக்கிற து; நிவிரமா யிருக்கிறது என்பனவற்றில் மமதைக்கு விஷயமா யிருக்கிறது; மமதைக்கு விஷயமாயுள்ள அந்தப் புத்தி அகந்தை க்கு விஷயமாக மாட்டாதென் றறியாய்போலும். அது பற்றியாய் சொல்லும் சுருதிஸ்மிருதிகளைக் கவனிப்பாயாக.

விவேக சூடாமணி.

§ அதோ நாயம பராத்மாஸ்யாத விஞ்ஞானமய சபதபாக
விகாரித்வாஜ்ஜடதவாச்ச பரிசின்னத்வ ஹேதுதஃ
தருசயத்வாத் வ்யபிசாரித்வாந நானித்யோ நித்ய இஷ்யதே'

(இ-ள்.) விஞ்ஞானமய கோசம். பரமாத்மாவன்று; ஏனெனி ன், அது விகாரமுடையதாயுப், ஜடவடிவாயு மிருக்கும் ஏதுவினு லும், அற்பத்துவத்தினாலும், திருசசியமாயும் அனித்தியமாயு மிரு ககின்றது அஃது ஆன்மாவன்று. ஆத்துமா யாவற்றையும் அறி யும். அது வேறெதனாலும் அறியப்படாது.

ஆதலால், அறித்யமான புத்தி நித்தியமாகிய ஆன்மாவாக மாட்டாது. மேலும்,

‡ சூதாநம் ரயிந்விஜி ஸரீரம் ரயிந்விஜி
ஹ்விதம் ஸாரயிந்விஜி ஹ்விதம் ஸாரயிந்விஜி

§ ஈதொநாயம் வராத்மாஸ்யா விஞ்ஞானமயஸபதபாக
விகாரிக்ஷயக்வாஹ்விந்விஜிஹ்விதம்
ஹ்விதம் ஸாரயிந்விஜி ஹ்விதம் ஸாரயிந்விஜி

பைங்களோபநிஷத்.

* “க்ஞானேந்திரியைஸ் ஸஹபுத்திர் விஞ்ஞானமயக்கோசஃ”

(இ-ள்.) ஞானேந்திரியங்க ளைந்துடன் கூடிய புத்தி விஞ்ஞானமய கோசமாம். இது மனோமய கோசத்தில் குளளாய் இக பரகருமனிஷய அறிவினையுடையதாய், கர்த்திருத்துவ அபிமான முடையதாய்; நானென்னுஞ் சொல்லிற் (மயக்ககாலத்திற்) பொருளாய், சேதனத்தின் பிரதிபிம்பத்திற் கிடையாநுபபது புத்தியாய்.

உன்னைக் கேட்டதற்குச் சரியான உத்தரங் கொடுக்க வறியாது வினாக வன் கோரித்துக் கொண்டாய், இது காறும் கோர்ட்டாரிடத்து உணர்ந்து எவர்களும் பிரியாது கொடுக்காமையினாலும், உன்னை யிந்தக் கோர்ட்டார விசாரிக்காமையினாலும், உனக்கிவ்வளவு அகங்காரமுண்டாயிற்று. உன்னுடைய (குட்டு) மானம் இப்போதே வெளியாகின்றது. உன்னை நீயே புகழ்ந்து கொள்ளுதல் குறங்கு தன்னுடைய மூலத்தைத் தானே பிரீதியாக முத்தமிடுவது போலாம். எனக்குப் பானே பெரியவனென்று புகழ்ந்துகொண்டு நீ தந்த வாக்கு மூலத்தினால் நீ மகாராகியென்றும், குரோதனென்றும், துர்துண்சிகாமணி யென்றும் நன்றாய்த் தெரிய வந்தன நீ செய்த கருமங்களுக்காக ஈசுவரன் உனக்குச் சுவர்காதி போகங்களைக் கொடுத்திருக்க, அவரை மறந்து எனக்கு வேறாக ஈசுவரனுங் குருவும் இல்லையென்றும் சொன்னாயல்லவா? ஒருவன் ஒரு வேலையைப் பற்றிக் கூலி பேசிக் கொண்டு அந்த வேலையைச் செய்யாமல் தானே தனதுசைப்படி காட்டுக்குப்போய் ஒருவேலைசெய்தால் அந்தத்தொழில் அவனுக்கு என்ன பலனைத் தரும்? அப்படியே ஏகனாகியும், சர்வாதாரனாகியும், சர்வவியாபகனுய் முள்ள ஈசுவரனுடைய நியதியில்லாமல் உனக்குச்சுவர்காதி போகங்களை யாவர் கொடுப்பார்; அவை எவ்வாறு கிடைக்கும். குருவில்லாமலே வித்தைகள் வந்தனவென்று கூறினாய். அஃது ஒரு மங்கையானவன் புருஷன் கிருபையின்றி ஒன்பது குருபுத்திரர்களைப் பெற்றேனென்பது போலாம். மேலும், அவனை உத்தமஸ்திரீயென்று உலகில் ஒருவருஞ் சொல்லார். அது போல உனக்கு யோக்கியனென்னும் பெயரமையாது. நீ கர்மங்

* “ஜ்ஞானெந்நிரியெஸுஹ ஸஹபுத்திர் விஞ்ஞானமயக் கோசஃ”

களைச்செய்து சுவர்க்கபலனாகிய கூலியைவகித்து மறுபடியும் அங் குள்ளவர்களால் கீழே தள்ளப்பட்டு, பூமியின்கண் வந்து கருமங்க ளைச்செய்து வருவது வட்டாயிருக்கின்ற தெனறால், அது பகஷண ன்களுடன் விளையாட்டுறப்பட்டுச் சணங்களை நிறகு மறுபடி யும்விட்டிற்றுவந்து தாயிடத்துப் பட்சணங்களைக்கேட்டு வாங்கிக் கொண்டு வந்து விளையாடுகிற சூழ்நடைகளுக்கூச் சபாநபாரியுக் கின்றது. உன்னையோல அநீக ஜீவிகையு கள் வியவகரித்து வருகிறார்கள்; அவர்களில் நீயொருவரீன, இதில் அதுய மொன்றுமில்லை.

சிவகீதை.

†. “நகர்மண மறுஷ்டாநை ஸ்தபஸா நதாநாபி வா
கைவல்யம் லபிதே மர்தய: கிருஷ்ஞாநை கெவல”

(இ-ள்.) ஸ்காநம் அந்நி ஜபம தபம் தாநாதிகளினால் மோகஷ மடைதலில்லை; கெவல¹ ஞானத்தினால் அது சித்திக் தபம்.

கைவல்லியோபபிஷத்.

† நகர்மண நபஜபா தநை தயாநீகநைகே
அமிர்தத்வமரக:

(இ-ள்.) அநந்தகர்மங்களாலும், புத்திர அந்நானங்களாலும், சவானதானத்தினாலும் மோகஷம் சித்திபா தில்லை.

சூதசங்கீதை.

தேகாதி யிந்திரிய நிறைவான ம புத்தி பன் ஹவ சிதத நரீக
மோகாதி யாகநரும சம்பாத மன்ருழ மு ஞானிக் கில்லை.

ஞானவாசிஷ்டம்.

தவமக தீர்த்தஞ் சேவை யருசனை தான பாதி
வவமயக் கதகா னீணை னிலங்குபா லவத்தர் வாழ்வர்
பவமுறு மிவற்றை விட்டுப் பரிசுத்த பரம போதன்
கவரறப் பறறி யெல்லாக காதலு நீகிக் கிறபாய்.

†. “நகரீணா உருஷாநெந ஸவஸாந ஞாநாவி வா
நெகவயுர மாகதே உகபூக் கிம் கரு ஞாநெந கெவல”

†. “நகரீணா ந ஸ ஜயா யநெந தூரெ
நெககெ சுரீ தகவலா நஸா”

கருமமே யதுட்டிப்போர் கண்ணிலா வொருவன் மற்றோர் கண்ணி லானை, வெருவினுனை யாக்கொடுசென் றெந்நிறுகு பத்த முநக விழுத லேபோற்ற நுதுபர்ப்போ கத்தாலேசெவிர்த்தி யாய்ச் சமுசா ரததில் விழ்வா, மருவதனன் ஞான மனறிக கருமத்தி னைப்பந்த மாய்பு ளுதே.

சிவஞானதீபம்.

சாத்திரம்புத்தகமபுரை சமயமதக தருக்கர் தந்திரமந் திர மோகந் தவனிதந் சல, 'மீமத்திரிய பாவினெபன் சித்திகளே முதலா மெம்மயனு முததினிலக தெனவொருசொல் லதனாந், தீர்த்தவன்மெய்த் தேசுகனாந்."

தாயுமான சுவாமிகள்.

“ ஞான மலது கதி கந் லேம” எனறு பிராமணங்களிருத்தலை நீ சற்றேனும பார்த்தநியாப் போலா' கல்லது நீ, நானை காத்தா வென்று சொல்வதினால் அந்த ஜடமான காத்திருத்தவம், அந்தக் கரணங்களோடு சேரந்திருக்கிறது. அதிலுள்ள சலனத்துவம் பிராணனைச் சேர்த்திருக்கிறது. மீமயம், அஃது ஒருத்தி சுமங்கி வியுமா நாமல், அமங்கி வியுமா நாம விருப்பதுபோலாம. நீ, நான் சித் தாகாமலும், ஜடமாகாமலும், இருக்கமேயெனன் றகூறி இரண்டிவக ட்டவனுனாய், மாயாதறிதிகு லசரீரவாணா சிரமகாமங்களும், தூல சரீரசட்டரவ சிகாரங்களும், இந்தியங்களின் சிகாரங்களுப, பிராணவாயுளின் சலனத்துவமும், அந்தக்கரணத்தின் கத்திருத்தவமும், ஆக்துமளின் பிரகாபத் துவமாயசிய வெல்லாவற்றையுஞ்சேர்த்து நான் கத்தாடுவன் மீ மோலவது எப்படி பொருநதும்? ஆக்தமா அந்தமப பிராணமப லேமயங்களின்னும் முன்று கோசங்களு டன் கூடியபோது அந்தக்கரண மயார்தமான தியான மநநாசி விருத்திக ளுண்டாகின்றன. அப்போது புகதி விஞ்ஞானமய மெனச் சொல்லப்படுகிறது ஆக்துமா அந்தத்துமாக்களை வேறு படுத்தினால் உனகநெப்போ துபிரி யோஜனமில்லை; உனக்கொரு சொருபமுமில்லாமற் போம். ஆதலாலானைத் துக்குட்பாடுமபடி தோமானித்திருக்கே றமெனறு தீர்ப்புக் கூறினா; கூறியபோது அவன் இந்தப் பிரகாரமாய் இறகுகளிடானென்பது தெரியா மலேபோனான். அஃதாவது சுவத்துவமானது பான் யாரென்று விசாரமில்லாது அவிசார மடைந்துள்ளபோது உபஜீவித்துக் கொண் டிருந்தமையின், இப்போது அஃது

திருமந்திரம்.

‘சித்தம் பரனோ யெருற்று நீண்மனஞ், சத்தமுதலைந்துந் தத் துவத் தானீங்கிச், சத்தம் சத்தந் தொடரா வகைகினைந், தத்தன் பரன்பா லடைதல்சித் தாந்தமே”

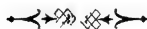
பிரமகீதை.

சுழுத்தியத னிற்றுயர் துவக்குமுட றன்னின்
 நெழுப்பியுள தன்வடிவி னைலிறையை யெய்துந்,
 றழுத்தமுற யாவனது வாகுமவ னெங்கு
 முழுத்தியுள தற்பரம மாகிமுடி வுற்றான்.

என்ற பிரமாணங்களுக் கமைப ஆத்மாநாத்மா, சித்தஜடங் களின் விவேகத்தினாலும், குருகடாக்ஷத்தினாலும், பாயாகாரியங் களாகிய பிரதிபாக பதார்த்தமா மொழிந் தபாவாயிற் றென்ப தாம். விசாரணை மாத் திரத்தினுலே விஞ்ஞானமயன்மித்தையாகப் போயதே இறந்துவிட்டா னென்னும் வாக்கியத்தின் பாவமாம்.

எட்டாவது சாட்சி ஆநந்தாபயன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

ஆநந்தம் பிரம மென்றிங் கருமறை புகழ்வ தன்றி
 யாநந்தஞ் சுழுத்தி யென்றிங் கறிந்துளா ரனைக ரந்த
 ஆநந்த மன்றித் தேய்வ மறைவதற் கில்லை யென்னும்
 ஆநந்த மயனும் வந்து யறைதலாஞ் சாட்சி சொல்வாம்.

கோரமுட புத்தியென்னும் பிரதிவாதி வகிலெழுந்து கோர் ட்டார் முன்னர்ச் சாட்சியாகவந்த பட்டர்மதத்திற் சேர்ந்த வைதிகனாகிய ஆநந்தாவணை அழைத்து, பிரமாணஞ் செய்வித்த மாத் திரத்தில், அவனை வகில் முகாந்தரமாய் விசாரிப்பது கால்தா மத மாகுமென் றெண்ணிக் கோர்ட்டார் நேராய் விசாரணை செய் ய வாய்பித்தனர்.

பி நீ நானென்னும் ஆத்மாவை அறிந்திருந்தால் சொல்லு வாய்?

உத. ஆநந்த மயனென்னும் என்னையன்றி ஆன்மா வேறென்பதில்லை.

பி. ஆநந்த மயனே ஆன்மா வென்பதற்குச் சுருதி யுத்தியதுபவமென்ன?

உத. † “தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாக் விஞ்ஞாந மயாதந்யோந்தராம் மாநந்தமய” “ஆநந்தம் பிரஹ்ம”.

(இ - ள்.) விஞ்ஞான மயனுக்கு ஆந்தரமாகிய ஆந்தமயனே ஆன்மாவாம். ஆநந்தமே பிரஹ்மமாம்.

† “அந்யோ விஞ்ஞாந மயத ஆநந்தமய ஆந்தரஃ
அஸ்தித்யே லோபலப்பதவ்ய இதிவைதிக தர்ஸநம்”.

(இ - ள்.) விஞ்ஞானமய கோசத்திற் கந்நியமாய் அதனுள்ளே ஆநந்தமய கோச மிருக்கிறது.

இவை சுருதிகளாம். ஒவ்வொருவரும் நித்திராநந்தத்திற்கு காகவேண்டிய சித்திர விசித்திரமான பாய், அதிமிருதுவான பஞ்சணை மெத்தை, மகாவுந்ததமான சப்பிரமஞ்சம், அழகான தலையணை, காம்பீரமான திண்டுதிவாசுகர் முதலிய சாதனங்களைத் தேடுவதே யுத்தியாம்.

ஸ்திரமான ஆன்மா ஜடவடிவமாகவும், சித்வடிவமாகவு மிருக்கிறது. எப்படி யெனின், சுழுத்தியி னின்றும் விழித்த புருடன் நான் ஜடனாகத் தூங்கினேன் என்றுரைப்பதால் ஆன்மா ஜடவடிவமெனப் படுகின்றது. தூங்கி விழித்தவுடன் நான் ஜடமாகத் தூங்கினேனென்னும் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அறியப்படாத பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாதென்பது நியமமா யிருக்கின்றது. ஆன்மா ஸ்வரூபத்திற்கு வேறாக யாதொரு ஞானசாதனமும் சுழுத்தியவத்தையி லின்று, ஸ்மிருதிக்குக் காரணமாகச் சுழுத்தியிலும் ஞானமிருக்கின்றது; இராகபக்ஷத்தில் சுழுத்தியிலிருந்தெழுந்தவனுக்கு ஸ்மிருதி யுண்டாதல் கூடாது; உண்டாகின்றபடியால் ஸ்மிருதிக்குக் காரணமான ஞானம் சுழுத்தியி லுளதென்பது திண்ணமாம். அந்த ஞானம் ஆன்மாவின் சொரூபமாகவிருக்கிறது. ஆகையால்; பிரகாசமாபு மப்பிரகாசமாபு மிருப்பது ஆநந்தமயகோசமாம். ஆன்மா வானந்த மயமேயாம். ஆதலால் யாவரும் சாக்கிரத் சொப்பனாவஸ்தைகள் நீக்கி மனதின்

† தஸூக்யா வஸ்தஸூகி விஜ்ஞாநஸ்யா டெந்யோநூதா
நஃஜியஃ சூநந் ஸ ஹ.

‡ சுநெயா விஜ்ஞாநஸ்யத சூநந்நிய சூனாஃ
சுலோகேய வொவவஹுதவ ஐதிவெஃகடிஸபுநு ||

சலனதருமங்களுமின்றி ஒருபோதடையும் அவஸ்தையே சுழுத் தியாநந்தமாம்.

கரும மீமாம்சகருளொரு பகுதியினராயபட்டரது சித் தாந்தத்தை மேற்கொண்டொழுகும் ஆநந்தமயனைப் பார்த்துக் கோர்ட்டார் நீர் கூறிய விஷயம் அஞ்ஞான அவதத்தையிற் சேர்ந்த தாம். அஃதேக தேச ஆநந்தமாம். அஃதவஸ்தாத்திரய வியவ காரங்களிற் சேர்ந்ததாக விருப்பதால், பண்டிதாங்கீகார மாகமாட் டாது. அஃது ஆலையில்லாவூரி விஜுப்பைப்பூ சர்க்கரை யென் பது போலாம்.

† “தத்பிரஹ்ம தாபத்திரயாதீதம், சட்கோச விநிர்முத்தம், சரீர்மி வர்ஜிதம், பஞ்சகோசா தீதம், சட்பாவ விகாரஞன்ய மேவாதி சர்வ விலட்சணம் பவதி”.

§ “நிர்விகல்ப மநந்தஞ்ச ஹேதுத்ருஷ்டாந்த வர்ஜிதம்”

¶ அபர்மேய மநாதிஞ்ச ஜ்ஞாத்வாஸ பரமம்சிவம்”. என்று சுருதி கூறியவாறு.

அந்தப் பிரஹ்மம் தாபத்திரயா தீதமாயும், சட்கோசமற்ற தாயும், சரீரமிகன்றதாயும் அந்நமயமாதி பஞ்சகோசங்களுக் கப்பாற்பட்டதாயும், சட்பாவவிகார ஞ்ஞியமாயும், சர்வவிலட் சணமாயும், சர்வாதீதமாயும், நிர்விகாரமாயும், நிருவிகல்பமாயும், நிருபாதிதமாயும், அளவைகளா ளைக்கப்படாதாயும், நித்தியமா யும், சத்தியமாயும், வினங்குவதாம். அதுவே யுண்மைநோக்கில் நானென்பதன் பொருளாம். அத்தகைய நானென்னும் ஆன்மா சுகாதீதமென்று சுருதிகள் கோஷித்தலை யறிந்தால் நீர் இவ்வாறு கூறமாட்டீர்.

ஞானவா சிஷ்டம்.

“இதுதா னனவு கனவல்ல விடர்சங் கற்ப மிலாமையினால் பொதுவாஞ் சுழுத்தி தானன்று போத மின்மை தீர்தலினால்

† தடி ஹ தாவ துயாதீதம் ஷட்கோஸ விநிர்முக்ஷம்
ஷய-பிரிபுஷ்டிதம் வங்கோஸாதீதம்
ஷயாவ விகாரஸ-புந்ய நேவாஜிஸவ்ய
வியக்ஷணம் பவதி

§ நிவிடகூல உநம் தவ ஹேது டுஷ்டாந்த வஜிதம்

¶ சுபு-நேயநாஜிவ ஜ்ஞாக்ஷாஸ வாரிம் சரிவம்

சதுரா விர்தச் சகநன்றுந் தனது நிலைக்கே சமித்திறக்கு
முதுஞா னிகளுக் கினுதுரிய மூடர்க் குலகந் திரகிலையாம்”.

தசகம்.

“ சாக்கிரமிலை சொப்பனமிலை சார்சமுத்தி யிலையிதிற்
ருக்குவிச்வனிற் றைசதனிலை தங்குபிராஞ்ஞனு மில்லைமூன்
ருக்கையுமிலை யவையளித்தை விகாரமாதவி னூலிவை
நீக்கிநின்றிடு துரியபூரண நித்தபோத சிவோகமே”.

என்று அருந்த பிரமாணங்களிருத்தலையும் அறியாதிருக்கின்
றீர். மேலும், நீர்கூறிய ஆத்மா பிரகாசவடிவமாகவும் அப்பிரகாச
வடிவமாகவும் இருக்குமென்பது விந்தையினும் விந்தையாக விருக்
கின்றது. அது சூரியனொளியுருவமாகவும் இருளுருவமாகவும்
இருக்கிறனென்பது போன் றசங்கதமாம் மேலுமது ஓர் உட
லில் ஒருபாதி பாலியமும் மற்றொருபாதி வார்த்திகமு மென்
றுரைப்பது போலுமாம். பிரகாசமும் அப்பிரகாசமும் தம்முள்
மாறுபட்ட பதார்த்தமாதலா லவையிரண்டும் ஒருங்குசேர்த் திரு
த்தல் எஞ்ஞான்று மியையாது. யான் ஜடமாயிருக்கிறே னென்ப
தற்கு யாதொரு பிரமாணமுமின்று. நான் சித்தாயிருக்கிறேனென்
பது யாண்டுஞ் சிதைபாத சித்தாந்தமா யிருத்தலின், ஆதயா சித்
ஜடமாயிருப்பதென்றுரைப்பதெங்ஙனமெனையும். அறியப்படுதலை
யிலக்கணமாகவுடைய ஜடமும், அறிதலையிலக்கணமாகவுடையசித்
தும், ஒருங்குசேர்ந்து ஒன்றாயிருக்குமென்பது, குயவனும் குட
மும் ஒரேபொருளென்று கூறுதல்போன் றவிவேகவார்த்தையா
யிருப்பதால், இந்தச்சாட்சி தள்ளப்பட்டதென்று கூறித் தகுந்த
சாட்சிகளை யழைக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தனா.

ஒன்பதாவது சாட்சி சூனியாத்மன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நானேனும் பொருடான் சற்றே நாமரு பங்க னோடு
தானமா சகத்த பாவஞ் சகஞ்சிருட் டிக்கு முன்பின்
சூனிய மாகு மேன்று சுழுத்தியைச் சாட்சி காட்டுஞ்
சூனிய வாதி தோன்றிச் சோல்லிய சாட்சி சோல்வாம்.

பிரதிவாதி வகிலான கோர மூடபுத்தியென்பவ னெழுந்து குனியாத்மனை யழைத்து, கோர்ட்டார் முன்பு நிறுத்திப் பிரமாணஞ்செய்வித்து, உம்மைக்கேட்கும் கேள்விகளுக்கது விடை நீர் ஜாக்கிரதையாக விருந்து சொல்லவேண்டு மென்றெச்சரித்துக் கேட்பானானான்.

பி. நீர் நானென்னும் ஆத்மாவை யறிவீரா?

உத். நானென்னும் ஆத்மாவை யசத்சொருபமாக யறிந்திருக்கின்றனன்.

பி. அதற்குச் சுருதி யுகதி யறுயவங்களை வை?

உத். † “அஸதேவ இதமக்ர ஜ்ஞித்” என்றும் † “ஸ்ருஷ்டே புரா நாமரூப விவரஜிதம ஜகத்” என்றும் சுருதி கூறியவாற்றால் சுருஷ்டிக்குமுன னிருநதப் பிரபஞ்சம் நாமரூபங்களற் றிருநத போது, ஆத்மா வசத்தாக விருந்த தென்று பெறப்படுகின்றது. இதுவே சுருதியாய்.

ஒவ்வொருகாரியமும் அதனதன் பிராகபாவத்தி விருந்துண்டாதலே யுத்தியாய்.

சமுத்தியில் யாதுந் தோன்றாமலிருப்பதே அதுபவமாய்.

பி. ஆன்மா எவ்விதமாய் அசத்தபதார்த்தமாய்

உத். எது உற்பத்திக்கு முன்னும் அசத்திற்சுப்பின்னும் அசத்தாயிருக்கிறதோ அது மத்தியகாலத்திலும் அசத்தேயாய், சத்தாகமாட்டாது; ஆதலால், ஆத்மா அசத்துவடிவமாய். அவ்வாறே ஆத்மாவுக்கு வேறான சகலபதார்த்தங்களும் உத்பத்தி நாசமுடையனவா யிருத்தலின் அவையும் அசதுவடிவமாய். இவ்வாற்றால் ஆத்மாவநாத்மாக்களாகிய சகலபதார்த்தங்களும் அசத்வடிவமா யிருப்பதால், குனியமே பரமதத துவமாய்.

பி. பௌத்தமத சித்தாந்தத்தை யறுசரித்து இங்ஙனங் கூறுகின்ற நீர் பூநீமத் சங்கராசாரிய ரியற்றிய தசகத்தைப் பார்த்தறியீர் போலும்.

† சுஸுஷெவ ஊஜிஹ்ருவீசு

† ஸுஷெஷ வுராநாஜ ரூபவிவஜிபுக் ஜமக

தசகம்.

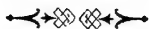
இல்லை யேக மெனுஞ்சொ லும்மிரண் டென்று சொல்லுவ தெங்கனே, யில்லை கேவல மொட கேவல மில்லை சூனியா சூனியா மெல்லை யற்றவ கண்ட சிற்சுக மேக பூரண வஸ்துவாற், மெல்லை வேத முடிப்பொருடனைத் தோன்ற வெப்படி யோ துவாம்.

பகவற் கீதை.

† “நாஸதோ வித்யதே பாஸோ நாபாஸோ வித்யதெஸத”
என்று கூறுவதால் பதார்த்தங்கள், இருந்து உண்டாக வேண்டுமென்பதில் மில்லாமலுண்டாதல் நியாய விருத்தமா மென்றறியீர் போலும். நீர் முதலிற் கூறிய சுருதிக்கு ஆதியில் சூனியமேயிருந்தது என்று அர்த்தமாயினும், பின்னர் சத்தான ஐகத்துப்பதார்த்தங் கோசரமாவதால் நீர் பிராந்தி கொண்ட அசத்தில் சத்து அந்தர் பூதமா யிருந்ததென்று தத்துவ பரிபீலன்களறிவார்கள. அஃதெப்படி யென்றால், சுழுத்தியாவத்கையில் காடாந்தகார சூனியத்தைப் பிரதி திசு மநுபவித்தா லும் நித்திரையினின்று விழித்துகொண்டவளவில் சகலப் பிரபஞ்சங்களும் முன் பிருந்தவாறு பிரகாசமாக விருங்கின்றன. பேதவடிவ காடாந்தகார சூனியதிறுசிய சுழுத்தியில் பிரபஞ்சம் இல்லையென்பதுகூடாது; ஆனால் அஃதாங்குக் காரணவடிவமாக விருங்கின்ற தென்றறிதல் வேண்டும். நீர் கூறிய இரண்டாவது சுருதிக்குப் பொருள் சிருஷ்டிக்கு முன்பு சகத்திலையென்று சொன்னதேயன்றி அத்மாவில்லை யென்றன்றும். எந்தச் சுருதியும் அத்மாவில்லையென்று சொல்லவில்லை. கடம் சூனியத்தி லுண்டாகாது, மண்ணிலிருந்துண்டாவது சகலமும் அறிந்ததேயாம். சுழுத்தியில் ஒன்றுமில்லையென்று கூறுவது பொருந்தாது. அறிந்த நீரிருந்திரல்லவா? அறியப்பட்டது ஒன்றுமில்லை என்று கூறியவன் அவசியமிருக்க வேண்டுமல்லவா? அவனாகில்லை யென்றெங்கனஞ் சொல்லலாம். ஸ்ருவனால் சூனிய மநுபவிக்கப் படுகிறதெனின் அவன் சூனியத்திலும் வேறுபட்டவனென்பது பெறப்படுகின்றனது; சூனிய மநுபவிக்கப்படவில்லையெனின், அப்போது சூனியமேயில்லை யென்பது பெறப்படுகின்றது இவ்வற்றால் சூனியத்திற்கு வேறாய் ஆத்மாவுள

† ‘நாஸதொ விஷ்டெ ஹாவொ நாஹாவொ விஷ்டெஸதஃ

தென்பது சித்திக்கின்றது. இவ்வற்றுளொன்று மறியாது தப்பு சாட்சிகூறவந்த நீர் தண்டனைக்குரிய ரானீறென்றவனுக்குக் கடுங் காவற்மண்டலை விதித்து மற்ற சாட்சிகளையு மழைக்கு மாறு ஆஞ்ஞாபித்தாரா.

பத்தாவது சாட்சி.

சாங்கியன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தீங்குறு மாயை யாலே சேறிந்திடும் பந்த முத்தி
பாங்குட னைந்த மாகப் பரிணமித் திருக்கு மேன்று
மோங்கிடு மான்மா தானே யொன்றல பலவா மேன்றுஞ்
சாங்கியன் கோர்ட்டார் முன்னர்ச் சாதித்த சாட்சி சொல்வாம்.

கோர்ட்டார் சாங்கியவாதியை அழைத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்து விசாரிப்பாராயினர்.

- பி. நானென்னும் ஆத்மா சித்தா? ஜடமா?
உ. நானென்னும் ஆத்மா சித்தேயன்றி ஜடமன்று.
பி. அந்தச் சித்தானது ஏகமா? அநேகமா?
உ. அந்தச் சித்து அநேகமென்று சொல்லவேண்டும்.
பி. எந்த வேதுவால் அநேகமென்று சொல்லுகின்றீர்?
உ. பந்த மோகூங்கன் பலவாயிருப்பதனால்.
பி. அவை பல்வேன்ப தெதனால்?
உ. பிரதானத்தினால்.

பி. நீர் கூறிய பிரதானம் கர்த்தாவினை யபேட்சியாது காரி யத்தை யுண்டுபண்ணுவது ஒருவகையாலும் பொருந்தாது; ஆத் மா அநேக மென்பது பொருத்தமற்றதாம். ஆத்மா பலவாயின், அவைபுகடம் படம் போலப் பரிச்சின்னமும் திருசியமும் அனித் தியமும், பரிச்சின்ன திரனியம் அவயவ முடையதாயிருத்த லின் அது காரியமும், காரியபதார்த்தம் முக்காலத்திலு மிரு ப்பதன்றென்பது நியாயமாம். ஆத்மா நித்தியமா யிருப்பதென்னு

மிலக்கணம், ஆத்மா பலவென்பதனால் மறுக்கப்படுகின்றது. ஆத்மா வனித்தியமாயின் அது முத்தியுற ஞானப்பிராசம் செய்வது பயனற்ற செயலாம். 'அகமெனு மான்மா பூரண மேகம்' 'சித்து நா னிறைந்தோன்' என்றற் றொடக்கத்துப்பிரமாணம் ஆத்மா பல வென்னு முமதுகொள்கையைச் சின்னபின்னமாகச் சிதையச் செய்தலால், ஆத்மாவென்பது ஒருவகையினு மமையாது.

இவ்வினாக்களுக்கு அவன் விடைகூற வறியாது தேள்கொட்டிய திருடன் போன்று நிகைத்துநிற்பதைக் கோர்ட்டார் பார்த்து இவன் மயங்கியவறிவினருள் முற்பட்டிருப்பவன்; இவனைத் தக்கவாறு கத்தண்டிக்க வேண்டுமென்று கூறியவுடன் அவன் மூர்ச்சையாய்ப் போயினன். இவனை வெறுங்காவலில் வைத்துவிட்டுக் கொள்ளை நேவலாளர்களுக்குக் கட்டளைபிட்டு, இப்படி இரண்டாவது பிரதிவாதியின் சாட்சிகளுள் சிலரைத் தண்டித்து மறவர்களைத் தள்ளிவிட்டுப் பின்வது பகதி காண்டியின் சாட்சிகளை விசாரணை செய்ய அழைக்குமாறு உத்தரவு செய்தனா.

பத்தி காண்டி தன் கட்சியை

ருஜுப் படுத்துதல்.

பதினொன்றாவது சாட்சி

சாலோககாமி விசாரணை.

அறுதீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மேலாய பொருண்முன் நீசன் வியாபக னித்தன் ஜீவன் மாலால னித்தன் றுக்கி வந்துவந் திறப்ப னண்ணற் பாலான கருணை யாலே பவித்திர னாவா னென்னும் சாலோக காமி யானோன் சாற்றிய சாட்சி சொல்வாம்.

கோர்ட்டார் சாலோக காமியென்னுஞ் சாட்சியை யழைத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்துத் தாங்களே பிரசனை செய்கின்றார்.

பி. உமது மதத்தில் முக்கியாம்சங்க ளெத்தனை விதமாம்?

உ. ஐக ஜீவ பரங்களென மூன்றுவிதமாம்; அவை நித்தியமாம்.

பி. அவற்றுள் பரம் யாது?

உ. நித்திய ஈசுவரன்.

பி. அவனைங் குளன்?

உ. அவர் சூரியப்பிரகாசம்போ லெங்கு நிறைந்திருக்கின்றார். மேலும், கைலாசாதி லோகங்களிலும், பகதஜனங்களுக்காகப் பூமியிலுள்ள தேவாலயங்களிலுஞ் சமானரகிதராய் வீற்றிருக்கின்றார்.

பி. உம்முடைய சொரூபம் அனித்தியமா? நித்தியமா?

உ. நித்தியமே

பி. ஈசுவரனுக்கும் உமக்குமுள்ள பேதம் யாது?

உ. அவர் சாவஞ்ஞன், நான் கிஞ்சித்ந்நென்பதாம்.

பி. ஆத்ம சொரூபம் சுபாவமாய்ச் சுகியா? துக்கியா?

உ. நானோ சதா துக்கசொரூபியாகத்தா னிருக்கிறேன்.

பி. நீரெதனால் சுபாவதுக்கியா யிருக்கின்றீர்?

உ. நான் பாசபத்தனாயிருப்பதினால் சதா துக்கியாயிருக்கிறேன்.

பி. அந்தப் பாசபந்தம் கற்பனையா? சத்தியமா?

உ. பாசபந்தம் சத்தியமே, கற்பனையன்று.

பி. சத்தியமாயின், பாசபந்தம் நிவிர்த்தியாகுமா?

உ. ஈசுவரன் கிருபையால் நிவிர்த்தியாம்.

பி. ஈசுவரனுடைய கிருபை எவ்வாறு சித்திக்கும்?

உ. திரிகரணசத்தியாய்ச் சதா அவரைத் தியானிப்பதால் சித்திக்கும்.

பி. பாசபந்தம் நெருப்புக்கு உஷ்ணம்போலச் சுபாவமாயின், அவை நீங்குவதெப்படி? நீங்குமாயின், உம்முடைய சொரூபமே நாசமாய்ப் போமன்று? கரியை மெத்தனை நான் தேய்த்தாலும் கருமை நீங்குமா? வெள்ளையாகுமா? யோசித்துப் பாரும்.

உ. கரியை எத்தனைநாள் தேய்த்தாலும் வெள்ளையாகாதென்பது மெய்யே; அதற்குச் சந்தேகமில்லை பாசபந்தம் அங்ஙனமானதன்று. ஜீவனுக்கது சுபாவமாயிருந்தாலும் ஈசுவரனது கிருபையால் நொடிப்போதில் நிவிர்த்தியாம்; சாஸ்திரங்களுமில்லாறே சொல்லுகின்றன.

பி. சுமுத்தியவத்தைதயில் ஜகஜீவபரங்க னெனுந்திரிபதார்த் தங்கள் உண்டா? இல்லையா? சுமுத்தியிற் சுகசொருபியாயிருக்கின் றீரா? துக்கரூபியா யிருக்கின்றீரா? ஆண்டுத் துக்காநுபவமில்லை; பேதப்பிரதீதியில்லை யெனின், திரிபதார்த்தங்கள் சத்தியமென் றும், நான் சதா துக்கியாயிருக்கின்றேனென்றும் கூறியது மித்தை யாம்.

உ. நான் கூறுவது சாஸ்திராநுபவமே யன்றிச் சுவாநுபவமன்று.

பி. சாஸ்திரங்களைப் படித்தே நென்றும் சாஸ்திராநுபவத்
தால் சொன்னென்றும் நீர் கூறுவது யுத்தியில்லாததாம்.

தேஜோபிந்தோப நிஷத்.

† “சசசருங்கேண நாதேந்திரோ மருதச்சேத் ஜகதஸ்திதத்,
மருகந்ருஷ்ண ஜலம் பீத்வா தருப்தச்சேத் அஸ்த்விதம் ஜகத்”
“மாயாகாயாநிகம் நாஸ்தி மாயா நாஸ்தி பயம் நஹி,
இதம் ப்ரபஞ்சம் நாஸ்த்யேவ நொத்பநம் நோஸ்திதம் க்வ சித்”

(இ-ள்). முயல் கொம்பால் மதயானை யிறக்குமாயின், உலகு சத்தியமாம்; எவனாகிலும் கானல்நீரைப் பானஞ்செய்து திருப்தி யடைவானாயின், சுகத்து ஸத்தியமாம்; மாயையும் மாயா காரியங்க ளாகிய இப்பிரபஞ்சாதிகளும் மித்தையாம்.

நிபுக்னைத.

திருமுமறி வானபரப் பிரம மல்லால் நீயுமில்லை நானுமில்லை யாரு
மில்லை, திருமுமறி வானபரப் பிரம மல்லால் நேகமுதற் றிருசிய
மாந் திரளே யில்லை, சகலவறி வானபரப் பிரம மல்லாற் சத்து
மில்லை யசத்துமில்லை சதசத் தில்லை, பகருமறி வானபரப் பிரம
மல்லாந் பரஜீவ சகங்களுனும் பதும்பே யில்லை.

வள்ளலார் சாஸ்திரம்.

கையிலுந்து புண்ணுக்குக் கண்டாடி வேண்டுமோ
மெய்யுணர்வின் இன்னோடு விபரீத—மையறிவு

+ “ஸஸஸ்ஸம்மெண நாமெடுதா ஜேதஸெசு ஜிஷஹி தசு
ஜீமந்நுஷாஜும் லீகா குப்தஸெசு சுவிடிம் ஜிமசு’
காயா காரூடிகம் நாவதி கோபா நாவதி மயம் ந ஹி
ஹம் புவனம் நாவஸ்ய நொதுநம் நொவதித் கலிசு

அய்

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

மோரறிவாய்ப் போனவிடத் தோகோகோ மும்முதலுஞ்
சோராம னிற்குமோ சொல்.

தசகம்.

† நஸாங்கியம் நசைவம் நதத்பாஞ்ச ராத்ரம்
நஜைநம்ந மீமாம்ஸ காதேர்ம தம்வா
ஸிசிஷ்டாது பூத்யாஸி சுத்தாத்ம சுத்வாத்
ததேகோ வசிஷ்டச் சிவகேவ லோஹம்.

ஷை தமிழ்ச் செய்யுள்.

பன்னு ஸாங்கிய சைவமுமில் பாஞ்சராத் திரமுமில்
யுன்னு ஜைனமீ மாம்சை யுமில் யுலகுண் மற்றமதமில்
துன்னு ஞானிக ளதுபவப்பிர சித்ததூய சொரூபமாய்ப்
பின்ன மேயற நின்ற பூரண பிரமமென்ற சிவோகமே.

நிராலம்பாதி வாக்கியங்கள்.

† 'சைதந்யம் ஸிகாகஞ்சிந் நாஸ்தி' 'நதுத்விஜீய மஸ்தி'
'நாஸ்தித்வைதம் குதோ விதிதே வேத்தியம் நாஸ்தி'
'ஏகமேவ ஸந்நேஹநா நாஸ்தி கஞ்சன'
'ஏகதைவாது த்ருஷ்டவ்யம்.

(இ-ள்) சைதன்னியத்தைவிடச் சிறிதேனும்ல்லே. ஆத்மா
வுக் கிரண்டாவதில்லை. துவிதமில்லை; பிரமசொரூபம் காணப்பட்டி-
ருக்க, எதிலிருந்து தெரிந்து கொள்வதில்லை. இரண்டாவதற்ற
வஸ்துவொன்றையிருப்பது. கொஞ்சமேனும் அநேகமென்பதில்லை.
ஒருவிதமாகவே பார்க்கப்படுவதாம்.

† நஸாஸ்யம் நஸைவம் நதத்பாஞ்ச ராத்ரம்
நஜைநம்ந மீமாம்ஸ காதேர்ம தம்வா
ஸிசிஷ்டாது பூத்யாஸி சுத்தாத்ம சுத்வாத்
ததேகோ வசிஷ்டச் சிவகேவ லோஹம்

† நெய்தநம் விநா கிம் விநாஸ்தி' 'நதுத்விஜீயமஸ்தி'
நாஸ்தித்வைதம் குதோ விதிதே வேத்தியம் நாஸ்தி'
ஏகமேவ ஸந்நேஹநா நாஸ்தி கஞ்சன'
ஏகதைவாது த்ருஷ்டவ்யம்

கேனோப நிஷத்.

* யஸ்யாமதம் தஸ்யமதம் மதம்பஸ்ய நவேதஸ:

அவிஞ்ஞாதம் விஜ்ஞாதாம் விஞ்ஞாத மவிஜ்ஞாதாம்'

யந்நநஸா ந மநதிகேயேநாஹுர் மநோமதம்

த தேவ ப்ரஹ்மத்வம் வித்தி நேதம் யதிக முபாஸகே'

(இ-ன்) பிரஹ்மம் தன்னால் அறியப்படாதென்கிற எண்ண முடையவனால் பிரஹ்மம் அறியப்பட்டதாகும்; எவன் பிரஹ்மம் அறியப்படுமென்கிற எண்ண முடையவனோ அவன் அறியாதவனான். அறிவேனென்கிற எண்ண முடையவனால் அறியப்படாதாயும் பிரத்தியக்ஷாதிப் பிரமாணங்களினால் அறியப்படாதென்னும் எண்ண முடையவனால் அறியப்பட்டதாகும், எது மனதினால் அறியப்படாததோ எதனால் மனம் அறியப்படுகின்றதோ, அதனையே பிரஹ்மமென்றறிவாய், எது இதுவென்றுபாசிக்கப்படுகின்றதோ அதனைப்பிரஹ்மமென்று அறியலாகாது.

மேலும், 'குறியாக் குறியினிற் கூடாத கூட்டத், தறியா வறிவி லவிழ்ந்தேன்" என்று திருமந்திரமும், "அளவிலாப் பாவகத்தா லமுக்குண்டிங் கறிவின்றி, வினைவொன்று மறியாதே வெறுவிய னாய்ச் சிடப்பேனுக்கு" என்று திருவாசகமும், 'பாவிக்கும் பாவகத் தப்புறத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே-' என்று திருப்பல்லாண் டும், "யாவையு மெவையுந் தானா யாவரவர் சமயந் தோறுந்,தோய் விலன் புலனைந்திற்குஞ் சொல்படா னுணாவின் மூர்த்தி" என்று திருவாய் மொழியும், இவைபோல்வன பலவு பிருத்தலை நீவிர் சிறிது மறியீர் போலும், ஆத்மாநாயவமின்றிக் கர்பகாண்டத்தை யநுசரித்துக் கூறுவனவெல்லாம் நீரின்பீது மலைகள் மிதக்கண் றன வென்பதுபோன்று உபயோக மில்லாதனவாம்.

பிரபுலிங்கலீலை.

புறம்பு காண்குவன் புல்லிய நீசனை

யறிந்த ஞானி யகமுறக் காண்பன

* யஸ்யாஜிதம் தஸ்ய ஜிதம் ஜிதம் யஸ்ய ந வெஜஸ:

சுவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதாம் விஜ்ஞாதவிஜ்ஞாத தாம்"

யந்நநஸா ந ஜிநுதெ யெநாஹுஜிநுதோ ஜிதம் ।

தஜேவ ஸஹ சூம் விஜிநெஜம் யஜி ஜஃவாஸதெ"

லெறும்பி காணுநி னின்கரும் பேபகொளுஞ்
செறிந்த வாடி லை தின்பன வென்பவே.

உதிரகசியம்.

பூசை யென்பது பூவொடு பாணியோ
வாசை கோப மகத்தை யகற்றியே
நீச வைம்பொறி நெஞ்சு ணிறுத்தியே
யீச னைத்தம் மிதயத் தாட் காண்டலே.

என்பவை போன்று கவனப்படுவ மில்லாது கர்மசாஸ்திரங்
கள் கூறும் காமங்களுக்கும் சாதக விசகிக்கும் பலன்களெல்
லாம் ஜலத்திற்கேரிய னனென்ற போன்றும், சுவரிலெழுதிய சித்
திரம் போன்றும், சிவகங்கையார் பே இரும்பின் மீது விட்ட தண்
ணீர் போன்றும், கரிய முதத்தில அரிதளம் பூசிபது போன்றும்,
நாடகத்தில் விகாமிதிகமவேஷம் பூண்டவன் போன்றும், ஒழி
யுந் தன்மையனவாம்.

§ கூடீணே புண்ணிய மர்த்தியலோகம் விசந்தி'

என்றபடி மனிதர்களு புண்ணிய கர்மங்களின் பயனுனசுவர்க்
காதி பதவிகள் புகழியவராய் அநீதாகதி யடைகின்றார்களென்
பது திண்ணமாய். மேற்கூறிய கருமபக்தி பாராயணர்கள்,
தத்துவசோதனை செய்யுந் சாமாத்திய மில்லாத மந்தாதிகார
ருக்கு தேவதாந்தரங்களுக்கும், மதாந்தரங்களுக்கும், லோகாந்தரங்
களும் கற்பிக்கப்பட்டனவென் றுணராத போனார்கள். அவை
தத்துவ சோதனைகாலத்து லொழிந்துவிடும். அஃதெங்கனமெ
னின், நித்தியமென்பது விலக்கணம் அழிவுபாட் டபாவத்திற்கு
எதிர்மறை யாகாமை அழிவுபாட் டபாவம் கடத்தின் பின்
னின்மை; அபரின்னின்மைக் கெதிர்மறை யாகாமை அக்கட
மாகாமை. அக்கடமாகாமை எனவே அழிவை யடையுந் தன்மை
யில்லாதது நித்தியமென்பதுருளென்றயிற்று. சகமென்பது உற்பத்தி
நாசமுடையதாயி நத்தலால் அகித்தியமாம்; அழிவு பாட்டபாவத்
திற்கு எதிர்மறையாவது அகித்தியமென்பது நியமமாயிருத்தலி
னென்க. ஜீவன் அநாதியாயிருப்பினும், மோட்சகாலத்தில் தனக்
கென வடிவமென்ப தொன்றின்றிப் பரம்பொருளாக விளங்குத
லின், அவனும் சேதனத்தை விட்டு நித்தியப் பொருளன்றும்.

§ கூடீணெஹுணுதபூவொகுவியுனி

பரம் அல்லது பதி எக்காலத்தும் பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாமல் விளங்குதலின், அதுவே நித்தியமாம். நித்தியமான வப்பரம் பொருள் பூரணமாக விருத்தலால், கா அள்ள விடத்துக் கையிருத்தற்கியையா வாறு போன்று அதன் கண் பிரிதொருபொருள் யதார்த்தமாயிருத்தற் கிடனின்றம். ஆகவே, பரம்பொருளுக்கு வேறாகப் பிறப்பொருள்கள் நித்தியமாக விருக்கின்றன வென்னும் வாதம் பொருந்துமா (யுக்தி) மடன் பொருந்துவதன்றும். பின்னை, கயிற்றின் கண் அரவு கற்பனையாயிருத்தல் போன்று உலகமும் ஜீவனும் பரம்பொருளின் கண் கற்பனையா. அதிஷ்டானமாயுள்ள கயிற்றைப் பார்க்கினும் அதன் கண் ஆரோபமாயுள்ள பாம்பு வேறுகாதிருத்தல் போன்று பரம் பொருளினுடைய உயிரும் வேறுபட்டன வன்றும். அன்றாகவே, கவிதே பரம்பாக விளங்குதல் போன்று பரம் பொருளே உலகுநாசக விளங்குகின்ற தென்பது திண்ணமாயிற்று. இவ்வாறு விசாரித்துரைத்த வாற்றால் பரம் பொருளே நித்தியப் பொருளென்பது பெறப்பட்டது. இஃதறியாதார் பதிபசுபாசம் அல்லது ஜகஜ்ஜயபககலி எனபன அநாதி நித்தியப்பொருள்களென்று கூறி வண்ண வடிக்கடல் நெயர். அநாதி யென்பதன் பொருள் உற்பத்தியில்லாததாம். நித்தியமென்பதன் பொருள் உற்பத்தியும் நாசமும் இல்லாததாம். நித்தியமென்ற போதே அநாதியென்பது கூறாமலே பெறப்பட்டிருக்க, மிகைப்படக் கூறலாக (தருக்க உணர் வின்ற) அநாதி நித்தியமென்று கூறுவது அசங்கத்தினும் அசங்கதமாம். பரம்பொருளுக்கு வேறாக உலகுயிர் இருக்குமாயின், பரம் என நுளில்லா விடத்தில் அவை யிருத்தல்வேண்டி. பரம் பொருளில்லாவிடம் யாண்டு மின்மையின், அவை வேறாக விருக்குமென்பது கூடாது. ஆகாயத்தில் பிருதிவி முதலிய நான்கு பூதங்களு மிருத்தல் போன்று பரம் பொருளில் உலகுயிரிருக்கின்றன வெனின், விசாரிப் புழி மண்ணைத்தவிரக் கடமில்லாமையோன்று ஆகாயத்தைத் தவிர அந்நான்கு பூதங்களு மில்லையொழிதலால், ஆகாயத்தினும் அப் பூதங்கள் வேறுபட்டனவன்றும். ஆதலால், திமூர்த்திகளும் இந்நிராதி தேவதைகளும், அவர்களுடைய உலகவைபவங்களும், மற்று முள்ளனவும், திருசியங்களேயாம். || 'யதநிருஷ்டம் தந் நஷ்டம்'

என்றவாறு நாமரூபங்களனைத்தும் நஸ்வரம் (நிலை பெறுதலை) என்பது ஸ்பஷ்டமாக விளங்கும். மேலும் “ † வாசாரம் பணம் விகாரோநாமதேயம்’ என்றும் * “ யதோவாசாநி வர்ததந்தீத அப்ராய மநஸாஸஹ’ என்றும் இன்னு மிவ்வாறுள்ள சுருதி வாக்கியங்களையும் நீர் அறிந்திலீர்போலும். § “ ஏகம் ரூபம் பகுதாயக்கரோதி” ‡ “அஜாய மாநோ பகுதா விஜாயதீ’ எனதுள்ள சுருதிவாக்கியங்களால் இருபபது ஒன்றிற், பல பதார்த்தங்களில்லை யென்பது பெறப்படுவதால், தத் தியதிக்கத் (அதற்கெதிர்மறை) யாகக் கூறுகின்றவற்றிஹா பிரஹ்மாதிகள், சசுருங்கம், ககநாநிந்தம், வந்தியாபுத்திரன், இப்பியில் வெளளி, கட்டையிற் கள்வன் முதலியன போன்று மித்தியா பதார்த்தங்களாம். அவை பரமார்த்திக சத்தியப்பொருளாமெனின், அகண்ட பரிபூரணப் பிரஹ்மம் தேசகால வஸ்து பரிசின்னரகிதமாயிருத்தலின், அநதத்திரி மூர்த்தியாதிகளும் அவரவாகளுடைய லோகங்களும், அந்த லோகங்களின் வைபவங்களும் எப்படி பரமார்த்திக சத்தியப்பொருளாக விருக்கமுடியும்? இருக்குமெனின், அவை சுருதி யுக்தி யதுபவங்களுக்குப்பொருந்தா. அன்றியும் காரியகாரண வாதவாயிலாக நோக்குமிடத்து, அவற்றிற்கு அநவஸ்தாதோஷம் சம்பிராப்தமாம். இப்படிமூர்த்தித்திரயங்களுக்கே உண்மையில் இருப்பேற்படாமையின், அவர்கள் தம் பக்தாக்குததரும் சாலோக, சாமீப, சாயுஜ்ய பதவிகள் சத்ரூபமாகப் பொருநதுவகெங்ஙனமாம்? இஃது அடியென்பதற்கு அகமுடையானில்லை, பிள்ளையெத்தலையென்றதுபோலாம்; ஆசாமியில்லாவிடத்தில கைதட்டி அழைப்பது போலுமாம். உண்மையில் பிரபஞ்சம் பிரஹ்மசொரூபமாயிருத்தலை யறியாது அதற்கன்னியமாய் பிரபஞ்ச மிருக்கின்றதென்று கருதுவது பிராந்தியேயாம். () ப்ரமமூலமிதம் ஜகத்’ என்று காஸ்திரங்கள் கூறுவதை நீர் அறியாதுபோனீர். இருபபது பிரஹ்மமேயன்றிப்பிரபஞ்சமென்பதில்லை என்பது பெரியாரதுபவமாம் என்று பலவாறாக

† வாசாரம்ஹணம் விகாரொ நாஸ்யெயம்

* யதோவாசாநி வததந்தீத சுபூஷுநஸாஸஹ

§ ணகம் ரூபம் வஹுயாயக் கரோதி

‡ சுஜாயபோநா வஹுயா விஜாயதெ

() ஸூகீ-ருஷிஃ ஜமக

விரித்துக்கூறியபோது சாலோககாமிமருள மருளவிழித்துக்கீழும் மேலும் பார்த்து வாளா விருந்தான். அதுகண்டு கோர்ட்டார் இந்தச் சாட்சி இதுவரையில் வந்தவரில் மிகத்தப்பு சாஷியா யிருக்கிறானென்று அவனுடைய சாஷியத்தைத் தள்ளிவிட்டு, சாமீப்யகாமி, சாருபயகாமி, சாயுஜ்யகாமி வரையில் அழைப் பித்து விசாரித்தபோது அவர்களும், கர்மங்களால் ஐக்கியமுத் திகுடைக்கு மென்று கூறினார்கள். அவர்களுடைய வாதங்களி யாவும் பபறறன வென்று கோர்ட்டாரவர்கள் தீர்மானித்துத் சிலருக்குத் தண்டனைகளை விதித்து மற்றச் சாஷிகளைத் தப்புச் சாஷிகளென நிவிர்த்திசெய்து வாதிதர்ப்பு சாஷிகளை விசாரிக்க வாரம்பித்து, அவர்களுள் முதன்மையான விவேக நென்பவனை அழைக்கும்படி ஆளுயாபிததனர்,

வாதி தர்ப்பு.

1—வது—சாட்சி விவேகன் விசாரணை.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிக்கிய மாகி யொன்று யகண்டபே ரோளியா யென்றும்
பாதிக்கா திலகு மோனப் பரம்பொரு ளெவரும் போற்று
நீதிக்கா நியாயத் தான நெருங்கியே வழக்குச் செய்யும்
வாதிக்காய் விவேகன் வந்து வழத்திய சாட்சி சொல்வாம்.

அதிசூட்சும கிராக்ய சாத்வீகாம்சபுத்தி யென்னும்வாதி வகீலெழுந்து நின்று வாதிதர்ப்புச் சாஷிகளில் முதன்மையா யுள்ள விவேகனைக் கோர்ட்டார் முன்வரவழைத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்து, கோர்ட்டார் சமுகத்தில் எந்தரபபு சாட்சிகளை யான்கேட்க வேண்டியபன வென்று மில்லாமையால், எதிரி வகீலவர்கள் வேண்டியவரையில் கேட்கலாமென்று மதுவுசெய் து கொண்டார். கோர்ட்டார் உத்திரவு செய்வதற்கு முன்ன ரே கோர்ட்டாருடைய அநுமதியின்றி மிக அவசரத்தோடு தான் பிடித்ததைச் சாதிக்க வெண்ணுகின்ற கோரமுடபுத்தி யென்னும் பிரதிவாதிவகில் எழுந்து நின்று விசாரிப்பானானான்.

அக

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

பி - உம்முடைய பெயரென்ன? நிசமாகச் சொல்லுக?

உ - என்னுடைய பெயர் விவேகன்,

பி - நீ ரெவரது குமார்?

உ - தத்துவ பரிசீலனுடைய குமாரன்.

பி - நீர் நானென்னும் ஆத்மாவை யறிவீரா?

உ - பாகத்தியாக லக்ஷணையினு லறிந்திருக்கின்றேன்.

பி - ஆத்மாவை யறிவதற்குப் பாகத்தியாக லக்ஷணையெற் றிற்கு?

உ - ஸோயம் (அந்தஇந்த) தேவதத்த நென்னும் வாக்கி யத்தின்' வாசசியார்த்தத்துள், ஒரு பகுதியாய் அந்த இந்தவென் னும் காலதேசங்களைவிட்டு, மறறொருபகுதியாய் தேவதத்த பிண் டத்தை விடாதுகொள்வது பாகத்தியாக லக்ஷணையினுலாம். அங் னனமே இது வல்ல இதுவல்ல என்னும் நேதிநேதி வாக்கியத் தால் தேகவிசிஷ்ட ஆத்மாவில் தேகத்தைவிட்டு, ஆத்மாவை விடாது கொள்ளவேண்டி யிருத்தலின், ஆத்மாவை யறிவதற் குப் பாகத்தியாக லட்சணை அத்தியாவசியகமாம்.

பி - அதற்கு யுத்தியாது?

உ - சப்தாதி விடயபஞ்சகத்தைப் போன்று சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களும் ஜடமாம். அவை அந்தக்கரண சம்பந்தத் தால், சித்துப்போல விளங்குகின்றன. அவை அந்தக் கரணத் தை நோக்கு மிடத்து ஜடமாக விளங்குதல் மாறாத அநுபவ மாம். அவ்வந்தச கரணஞ் சுழுத்தியில் லயமாய்ப் போகின்றமையின் அவையும் ஜடமா மென்பது பிறழாத வநுபவமாம். சபாவ மாகப்பிராணன் ஜடமாகவிருத்தலின் அஃதான்மா வென்பது பற் றிக் கூறல் பெருமபிழையாம். அக்கினியின் சம்பந்தத்தால் திரண காஷ்டாதிகள் அக்கினி சொருபமாக விளங்குதல் போல நானென்னும் ஆத்மாவின் கற்பித சம்பந்தத்தால் பஞ்சகோசங் கள் ஒவ்வொருசாயத்தில் ஆத்மா போன்று விளங்குகின்றன. பஞ்சகோசங்கள் எனதெனதென வறியப்படுகின் றமையால் அவை யொருபோதும ஆன்மாவாகா.

பி - ஆத்மாவிற்குக் காததிருத்தாதி தாமங்களுண்டா? இல் லையா?

உ - உண்மையாக வில்லை.

பி-கர்த்திருத் துவாதி தர்மங்க ளுண்மையாகவில்லை பென்ப தெப்படி?

உ-ஆத்மாவிற்கும் அந்தக்கரணத்திற்கு முள்ள இதரேதராத் தியாசத்தினால் ஆத்மாவின் தர்மம் அந்தக்கரணத்திலும், அந்தக் கரணத்தின் தருமம் ஆத்மாவிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. அந்தக்கரணத்தின் தருமமான கர்த்திருத் துவாதிகள் ஆத்மாவின் கண் பிரதிபலிப்பதாலும் ஆத்மாவின் தருமமான சத்துமுதலியன அந்தக்கரணத் தில் பிரதிபலிப்பதாலும் இவ்வகத்தியாசமாம். இவ்வகத்தியாசத்தினால் அந்தக்கரண தருமமான கர்த்திருத் துவாதிகள் ஆத்மாவில் பிரதிபலிப்பதின் நான்செய்தேன் நானனுபவிக்கின்றேன், என்னும் வியவகாரங்கள் உண்டாகின்றன. சுமுதலியில் ஆத்மபோதாந்த மாகவிளங்குதலால், அது கர்த்திருத் துவாதி தருமங்களில்லாத தென்பது நன்குவிளங்கும். மேலும், அவஸ்தாத்திரயங்கள் தோன் றிதோன்றி நசிப்பன போன்று ஸ்நேஹத்தின் மென்றாகக் கர்த்திருத் துவாதி தருமங்கள் நசிப்பதினாலும் ஆத்மா அஞ்ஞானவிஷயங்களிற்கலவாது அசங்கமாய் விபுவாய், சர்வாதிஷ்டானமாய்ச் சிதா நந்தவடிவமாய், சாட்சிபா யிருப்பதினாலும் ஆத்மாவிற்குக் கர்த்திருத் துவாதி தருமங்களில்லையென்பது நன்குவிளங்கும். இதனால் ஆத்மா அகர்த்தா, அபோக்தா. அசங்கமென்பது செவ்விதற் புலனாம்.

பி-அங்ஙனமாயின், ஆத்மா கர்த்தா வென்றும், போக்தா வென்றும், புண்ணியபாப கருமங்களதற் குண்டென்றும், அதனால் ஜனனமரண சம்சார துக்கங்க ளுண்டென்றும், சுருதி ஸ்மிருதிகள் கூறுதல் பொய்யா?

உ - ஆத்மாவிற்குக் கர்த்திருத் துவாதி தருமங்க ளுண்டென்று சுருதிஸ்மிருதிகள் கூறுவதன்கருத் தத்துவவித்துக்களுக்கு விளங்குமன்றி மற்றவர்கட்கு விளங்காது. அந்தக்கரண விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்குச் சுருதிஸ்மிருதி முதலியன கர்த்திருத் துவாதி தருமங்கள் கூறுகின்றனவன்றி, அந்தக்கரண வுபகித ஆத்மா விற்குக் கூறவில்லை. அந்தக்கரண விசிட்ட ஆத்மாலீவனாம், அந்தக்கரணவுபகித ஆத்மாசாட்சி அல்லதுசிவமாம். அந்தக்கரண விசிட்ட ஆத்மாவிற்குக் கர்த்திருத் துவாதிக ளுண்டென்று கூறுவதையும் நன்குபரிசோதித்துப் பார்த்தல் வேண்டும்.

சேதனபாகம் யாண்டும் அசங்கமாயிருத்தலால், அந்தக்கரண விசிட்ட ஆத்மாவி னிடத்தும் கர்த்திருத்வாதி தருமங்கள் உண்மையாகவில்லை. விசேஷத்தின் தருமம் விசிட்டத்தில் பிரதிதியாதல் கூடும் என்னும் நியாயத்தினால் அந்தக்கரண ஒரு மமான கர்த்திருத்வாதிகள் விசிட்டத்தில் (அந்தக்கரண விசிட்ட வாத்துமாவில்) பிரதிதியாகின்றது, உண்மையில் ஒரு தருமமும் ஆத்மாவிற்கில்லை. அது நிர்தர்மமாம்; நிரக்குணமாம். என்பதற்குச் சுருதிப் பிரமாணங்கள் வருமாறு.

சர்வசாரோப நிஷத்.

† - நாஹங்கர்த்தா நைவபோகத்தா ப்ரக்ருதேஸ் ஸாக்ஷிரூபகஃ
மத்ஸாந்தித்யாத ப்ரவர்த்தாதே தேஹாத்யா அஜடாஇவ
ஸ்தாணுர் நித்யஸ் ஸதாநந்தச சுததோக்ஞான மயோமலஃ
ஆத்மாஹம் சர்வ பூதாநாம் விபுஸ் ஸாக்ஷி நசம்சயஃ,
ப்ரஹ்மை வாஹம் ஸர்வவேதாந்த வேத்யம்
நாஹம்வேத்யம் வ்யோமவாதாதி ரூபம்,
ரூபம்நாஹம் நாமநாஹம் நகர்ம
ப்ரஹ்மை வாஹம்ஸச்சிதா நநதரூபம்,,
நாஹந்தேஹோ ஜநம்ம்ருத்யு குதோமே
நாஹங்காரஃ ஸுப்திபாசே குதோமே,
நாஹம்சேதச் சோஹ மோஹேஹ குதோமே,
நாஹங்கர்த்தா பந்தமோகௌ குதோமே,

† நாஹங்கதா நெநவ ஹோகா வ்ருக்தெ ஸாக்ஷிரூபகஃ
ஃதாநியாஸ்யவ துநெ ஷெஹாஃ ஃதாநியாஸ்யவ ॥
ஸாணுநித்யு ஸாநாநி ஸுமோஃதாநியாஸ்யவ ॥
ஃதாஹம் ஸவஃதாநாநி விஹாஸாக்ஷிநஸம்ஸயஃ ॥
வ்ருக்தெஹாஹம் ஸவஃதாநாநி வ்ருக்தெ ॥
நாஹம்வெஹம் வெஹாஃதாநியாஸ்யவ ॥
நாஹம்வெஹம் வெஹாஃதாநியாஸ்யவ ॥
வ்ருக்தெஹாஹம் ஸவஃதாநாநி வ்ருக்தெ ॥
நாஹம்வெஹாஃதாநியாஸ்யவ ॥
நாஹம் காரஃ க்ஷுதிவாஸெக்தாநெ
நாஹம் வெதஸாஸெக்தாநெ ॥
நாஹம் கதாஸெக்தாநெ ॥

(இ-ள்). நான்கர்த்தா வன்று; போக்தாவன்று, பிரகிருதிக்குச் சாக்ஷி சொருபனாயிருப்பான்; என் சன்னிதானத்தினால் தேகாதிகள் சேதனம் போலக் கருமங்களைச் செய்கின்றன. நான் ஸ்ஷாமாகியும், தித்தியமாகியும், எஞ்ஞான்றும் ஆகதமாயும், சுததமாயும், ஞானசொருபமாயும், மலாததமாயு மிருப்பன். நான் சாவடிகங்களுக்கு மாத்திரம்; எங்கும் விபாதித்திருப்பான்; சாவாசுதியாயிருப்பவன். இதிற் சம்சயமில்லை. சாவில்தொகதமகவரலும் ஆறியப்படுகிறவனும் நானே, அறியப்படுகிற ஆகாசம் வாயு முதலிய பொய்கள் யானன்று; நான் ரூபங்களன்று வாகங்களன்று, கருமாதிகளன்று; சச்சிதானந்த சொருபமான பிரம்மம் நானே, நான்தேகமன்று, எனக்கு ஐக மானுதிகளுள் யாதுமின்று; நான் மனமன்று; எனக்குச் சேக மோகங்களில்லை; நான் கந்தனுமன்று; எனக்குப் பந்தமோக்ஷங்களே உள்.

கைவல்லிய கவந்தம்.

“ நித்தியம்பூ ரணமேகம் பரமார்த்தம் பரமபிரம் ப்தானஞ் சார்தம், சுத்திபங்கே வலத்திரிபந் சமந்தி நுத்தம் ஸுதததன் சாட்சி போதம், சுத்தமில்ந் கிபஞ்சகா தஞ்சுவள் றத்துவர்ஷிந் சோகி யான்மா, முத்தமவிபு நுக்கு மமென் லிவ்வண்ணம் விநிருணங்கண் மொழியும் வேதம்” “அசலபிரநு சனமபிந்த மபிரமேயம்விமலம் வாசனா தீகம், அசடமகா மயமசங்க மதுலசிரம தரமகோ சரம கண்டம், அசாமகத மவிமரி திக்குளரிட களபிவயவம நாதி, அசரீர மவிநார மத்திவிந மெனவிலகா மந்தேக முஷ்டே” என்று கூறுவதும் அறிதற் பாற்றும். சுபூதநி யவத்தைகளில் ஆத்மா மனமில்லாமையால் காத்திருந்தவாநி சமசாரமத ற்சு சாட்சிமாத்நிரமாயிருப்பதனால், அநாகர்த் நிருத்வாநி தரும முடைய தென்பது மனபரோகதி பீயாயம். இன்ன மொரு ரகசியமிருக்கின்றது. அஃதேபாடுதனின், இந்நக ஆத்மா அருஞ்ஞானமென்னும் முதலெதிரி மறைக்க ஆவரணமென்னும் லாகிரி சுறுமி பால்பைத்தியம் விடித்து, விட்டோமென்னுங் குடடரோகஸ்திரி பைக்கடிக் கர்த்திருத்வாநி தருமங்க ளென்னும் ரோகங்களைப் படைத்து, பாமான், கர்மி, முடபக்த ளென்னும் புத்தியங்களைப் பெற்று, சுதா தாபத்திரய துகளங்களை அறுபலிப்பதுபோற் றேன்றுகின்றது. வால்தவத்தில் ஆத்மா கிர்நிசேஷ சின்மாத்நிரவடி வமாம் என்று கூறினன. இவற்றைக் கீகட்டிப் பிரதிவாநிவசில்

கூய்

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு

மிகக் கோபாவேசமாய்க் கண்கள் சிவச்ச, காதுகளிற் றீப்பாறச்ச, திக்கரித்துப்பார்த்துச் சாக்ஷியாய்வந்த நீர் சட்டப்பிரகாரம் கேட்ட வரைக்கும் விடைசொல்ல வேண்டியிருக்க, வரம்பு கடந்து பேசுவதனால் நீர் மிகவும் அழகப் பிரசங்கப்பாக விருக்கின்றீர். இனி யொரு காலப்படி சொல்லுவீராயின், கோர்ட்டாரால் தண்டனையடைவீர், சாக்கிரதையாக வசனியுமென்று பயப்படுத்தப்படுகிரு,

பி - ஆத்மா வென்னுந் ரொத்து, சத்தா? அசத்தா?

உ - முக்காலத்தும் பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாத (பரமார்த்திக) சத்தே.

பி - ஆத்மா எப்போதும் சத்தென்பதற்குச் சருதியாகு?

சாந்தேதாக்கிய வுபநிஷத்.

உ - † ஸதேவ ஸோம்ய இதமர்ர ஆவீத்”

(இ - ள்). சிருஷ்டிக்குமுன் இத்திருதிய அசத் ரூபப் பிரபந்தம், நாம ரூபங்கவந்துக் தேவல திவிசேஷ சின்மாத் திர பரப் பிரஹ்மமா யிருந்தன.

கடோபநிஷத்.

† - ஸ்வந்நாந்தம் ஜாகரி தாந்தம் சோபெளயே நாநுபன்யதி. மஹாந்தம் விபுமாத்திராம் மத்வாதீரோ நசோரதி”

(இ - ள்). சாக்கிரம் சொப்பாம் சுமுததியென்னும் அவஸ் தாத்தியத்திலும், ஞான சொரூபனை ஆத்மா சத்தியமாய் நாச ரகிதமாய்ச் சர்வசாக்ஷியாய்க் சாலத்திரயத்திலும் இருப்பதனாலே சத்து.

திலகநினை விருத்தி.

நானென்றான் நவந்ததரினுண் னேனாக்காய்த் தோன்று நாலேழ்த்த துவங்குவெளி தோக்கா யிதென, தீனமுடன் நேரத் துமே தத்துவங்க ளிருவகையா மையே மூற் தினங்க டோ ஹுமன திரி விதவவத்தை கனினுந் தோன்றி யொழிகையினுங் கூடலொ

† ‘ஸதேவ ஸோஜி ஐஹிகாவீச’

† ஸவாஹ ஜாமிரிதாந்தா மொஹவனநாமுபஸ்யதி ।
உஹாஹாவீசுமோதாநா உஹாஹிரோந ஸொவதி ।

ழி யாமற் றுனே, ஈனமிலா சித்தியமாய் நிலைமையுற்றே யிருக்
கின்ற-நாமேதத் தென்ன வோர்வாய்.

கைவல்லிய நவந்தம்.

சென்மாந்தி ரஞ்செய்த னீனநஞ் - றகுமெனிற செல்கால
மிவனுண் டிலோ, கன்மாறு பவந்தக சொர்க்கமெனில் வருகின்ற
காலத்து மிவனுண் டிலோ' உன்மாத யாதன வுடல்கடவு ளுடன்
மனுட வுடன்மாறி மாறி யழிபும், தன்மைய வுடல்கெடி-னு மிவ
னிருப் பதுகொண்டு சத்தென்ப தொக்கு மகனே.

என்பனவும் பிறவும் சப்தப் பிரமாணங்களாம்

பி - ஆத்மா சத்தென்பதற்கு யுத்தியாது?

உ-கடர் கெடயம் கங்கண பூஷண திராயங்களுக்குக் காரண
மான மண் இரும்பு பொன் முதலிய காரணவஸ்துக்கள் சத்தா
யிருப்பதுபோல இந்தத் திருசியப் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமான
ஆத்மாவும் சத்தாம். மேலும், சரீரத்திரயமும் அவஸ்தாத் திரயமும்
மாதிரியவிடத்தும் ஆத்மா மாறாதொருபடி சத்தா யிருப்பதனாலும்
சத்தாம். 'சன்மாந்திரஞ்செய்த' என்று கைவல்லியநவந்தங் கூறும்
யுத்தியாலும் ஆத்மாசத்தென்பது நன்குவிளக்காமாம்.

பி - ஆத்மா சத்தென்பதற்கு அறுபவரென்றை?

உ - நாமரூபசக்தி தேகேந்திரிய கரணப் பிரபஞ்சாதிகள்
அழியினும் தானழிபாது காலத்திரயத்தினு மிருப்பதும், நா
னிருக்கிறேன் நானிருக்கிறேனென்று வியவகரிப்பதும் அறு
பவமாம்.

பி - ஆத்மா சித்தா? ஜடமா?

உ - ஆத்மா அவஸ்தாத் நியதத்தை அறிவதால் சித்தே
யாம்; ஜடமாயி வறியாது.

பி - ஆத்மா சுழுத்தியில் சித்தாயிருக்கின்றதா?

உ - சுழுத்தியினின்றும் விழித்தவன் ஒன்றுமறியாது கூக
மாக விறங்கினெனென்று கூறுவதனால், சுழுத்தியிலும் ஆத்மாசித்
தா யிருக்கின்றது.

பி - ஆத்மா சித்தென்பதற்குச் சுருதியாவை?

உ - † “ப்ரக்ஞாநம் ப்ரஹ்மோஹம்”

† உஜ்ஜாநம் ஸுஜ்ஜோஹம்

(இ-ள்). ஞானவடிவப் பிரம்மம்நான்.

பிரகதாரன்யோபபிஷத்.

† “யஸ்ஸாவேச பூதேச திஷ்டன்ஸர்வேப்யோ,
பூதேதப் போந்தரோயம் ஸர்வாணி பூதாதி நவின்,

(இ-ள்). சர்வபூதங்க ளிடத்தும் விபாபித் திருப்பினும், அந் தப் பூத பௌதிகாதி இரத்திரியந்தக் கரணங்களினால் அறிவ தற்குச் சாத்தியமாகாததாய், எந்தஞானமுளதோ அந்த ஞான சொரூபமாகப் வஸ்துவே ஆத்மாவாம். பஞ்சபூதங்களுக்கும், பூதாம்சங்களான இத்திரியாதிகளுக்கும், தம்மையும் மற்றையவற் றையும் அறியும் ஞானமின்மையால், அவை சடங்களாம். ஞான சொரூபமாய்ச் சர்வத்தையும் அறிகின்ற ஆத்மா சித்தாம். இவையேயன்றி இன்னும் பல சுருதிகளு முண்டு.

கைவல்லிய நவந்தம்.

“இருளாக மூடுஞ் சுழத்தியி லிராத்திரியி லிரவிசுட மற்ற பொழுது, மருளாக லிருளையும் பொருளையும் தெரிகின்ற வகை கொண்டு சித்தாருமே.

இலக்ஷணவிருத்தி.

செடமாகி யறிவற்றுத் தோற்று கின்ற
செகங்களைபுஞ் செயற்கையறி வாக வுறறு
மடமான துறுமியற்கை யறிவின் மூன்று
வகைபான வுடல்களையு மியற்கை யான
விடமான வறிவாகக் காணு நின்ற
வியல்பான நமக்கறிவே வடிவல் லாமற்
நிடமாமற் றெருவடிவு மிலாத தானஞ்
சின்மாத்ர னெனவென்றுஞ் சிந்தை செய்வாம்,
என்பனவும் ஆத்மா சித்தென்பதற்குப் பிரமாணங்களாம்.
பி - ஆத்மா சித்தென்பதற்கு யுத்தி யானா?

யஸ்வெபுஷுஹுமுகே தஷுதிஷுநஸவெபுஷு
ஹுகேதஷுஹுமுகேதரோபாஸவபுணிமுகேதாதிநவிஷு

உ - அறியப்படுவன திருசிய (ஜட) மாயும், அறிவது திருக்கா (அறிவா)யு மிருத்தலே யுத்தியாம். கண்டேன், கேட்டேன் என்றற் றெடக்கத்து விபவகாரங்கட் கேதுவாகிய விர்திரியங்கள் மாறுமியல் புடையனவாயும், என்னுடைய விர்திரியங்க ளென்று மடதைக்கு விஷயமாயு மிருக்கின்றன. கடாதிப் பிரபஞ்ச முதல் அறித்தை யிறுபுள்ளன வெல்லாம் அறியப் படுவனவா யிருக்கின்றன. ஆகவே, ஆத்மாவே சித்தென்பது சிதைபாதிசித்தாந்தமாம்.

பி - ஆத்மாவே சித்தென்பதற்கு அதுபவம் யாது?

உ - நான்னுக்கிரத்தை யறிந்தேன், சொப்பனத்தை யறிந்தேன், சுழுத்திபபறிந்தேன், சாக்ஷரத்தில் சொப்பன சுழுத்திகுளி னபாவத்தை யறிந்தேன், சொப்பனத்தில் சாக்ஷசுழுத்திகுளி னபாவத்தை யறிந்தேன், சுழுத்தியில் சாக்ஷ சொப்பனங் குளி னபாவத்தை யறிந்தேன் என்பதனுபவமாம். ஆத்மா ஒன்றும் அறியப்படுவதன்று; பாவாபாவம் (இருப்பு இல்லாமை) கட்டுச் சாட்சியா யிருப்பதாம்.

பி - இப்போது விவாத சொந்தாயுள்ள ஆத்மா துக்கசொற்பமா? சுகசொற்பமா?

உ - ஆத்மா எப்போதும் சுகசொற்பமே,

பி - ஆத்மா சுகச்சொற்ப மென்பதற்குச் சுருதி யுத்தி அது பவங்களெவை?

உ - பிரக தாரண்யோபபிஷத்

† “ ஏஷோஸ்ப பாமாந்த ஏதஸ்யை வானந்தஸ்யா
ஸ்தாகிபூதாசி மாத்ரா முபஜீவந்தி”

(இ-ள்) ஆந்தந்தரூபமாகிய ஆத்மா தேகத்தி லிருப்பதனால் ஐந்து ஜாலங்களெல்லாம் ஜீவித்திருக்கின்றன.

† “ஆநந்தம் ப்ரஹ்மோஹம்”

(இ-ள்). ஆநந்தவடிவ பிரஹ்மம்நான்.

† ஷஷோஸ்ய வரூபாநந ஷதஸ்யைவாநநஸ்யா
ஸூநிஹஞ தாகிரூதாஃவஜீவந்தி

† சூநந்ஹ ஷோஹம்

* “தேதத் ப்ரேயஃ, புத்ராத் ப்ரேயோ” வித்தாத் ப்ரேயோ
ஆத்மாநமேவ ப்ரியமுபாஸேத்”

(இ-ள்). அந்நூலிகளுக்குப் பொருளும், மண்ணும், பெண்ணும், புத்திரர்களும் ஆந்தகாமாதத் தோன் அதலால், அவர்களுக்கு அவற்றின் மீது பிரிபமிருக்கிறது. அவற்றுலே தங்களுக்கபாயஞ் சித்திக்குமாயின், மேல் செல்விவயற்றை பெல்லாம் விட்டுத் தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளப் பிரயத்னப் படுவார்கள். அதலால், சகலத்திற்கும் ஆத்மசொருபனாகி தானே தனக்கு மிகப்பிரியமா யிருப்பதனால், ஆத்மா பரமார்த்த சொருபமாம்.

ஸர்வஸாரோப நிஷேத்.

† கிமாந்தமிதி, அம்பஸாமர்ணவ இவஸுக சேதநாநாமதி
ஷ்டாந நித்தியசுத்தா கண்டாத்வைத சிதாநந்தைக ரசமாநந்தம்.

(இ-ள்). ஆந்த மென்பதென வென்றால், ஜலங்களுக்குச் சமுத்திரமீபாலச சகாபமான சேதனங்களுக்கு ஆதாரமாயும் நித்திய சுத்தாகண்டாத் துவைத சிதாந்த ஏகாசமாயும் உள்ள தெதுவோ அதுதான் ஆந்தம்.

‡ வித்தாத் புத்ர ப்ரியம் புத்ராத் பிண்டஃ, பிண்டாத் தசேந் திரியம் இர்திரியேப்பயஃ ப்ரியஃ ப்ராணஃ ப்ராணாத் ஆத்மாபரஃ ப்ரியஃ

(இ-ள்). திரவியத்தைவிடப் புத்திரன் பிரியன்; புத்திரனை விடத் தூலசரீரம் பிரியம், சரீரத்தைவிட இந்நிரியங்கள் பிரியம், இந்நிரியங்களைவிடப் பிராணன்பிரியம், பிராணனைவிட ஆத்மா மகாப்பிரியம். என்பன சுருதுகளாம்.

* தஷேதகஸ்வெ யஃ வுத்ராஸ வ்ரெ பொவிதூஸ வ்ரெ பொ
சூதாநஸ்வெயயஃவாவஸெஸு,

† கிமாநநிதி, சுஹஸாரிண-ஃவ ஹஸுவ வெதநாநா
யிஷ்டாநநித்யஸுஹாவாணாநெ அதிஷ்டாநநெசுரஸாரிணந்

‡ விதூஸவுத்ரஃ வ்யவ் வுத்ராஸ விணஃ, விணாஸ த
ஸெக்யம் உநிபெஷுஃ வ்யவ் ப்ராணவ்ராணாஸ சூதாவரஃ
வ்யஃ,

இலக்ஷணவிருத்தி.

தனதானி யாத்செல் வர்ப்பிரி யானிரா
சுத்தியா நீங்குங் காலை
தவிராத கையுடமை பிரியமது செல்வாதி
தன்னினு லொருவு காலை
யினமான புத்திராதி பிரியமல ரன்னுற்ற
விமலமா நீங்குங் காலை
யிழிதூல வுடல்பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி
லிந்திரியம் பிரிய மதுவும
பினமாய்பி ராணகண் டமதான வாக்கீனை
பெறுபோ தகன்று ஜீவன்
பிரியமது வும்பிராண னிறுகாலை விட்டுமெக்
காலுமே பிரிய வுந்வாங்
கனமான வான்மாவை யன்றியொன் றிவ்விதங்
காணாத படியி னாலுங்
கருதுமெக் காலுமே தாணுத வுற்றநாங்
கழுறுபா மாணந்த மே.

கைவல்லிய நவரீதம்.

புஷ்யமனு கூலமெனி விட்டமாம் பகைசொரிற்
புதல்வனெனி னும்வெறுப்பாம்
உலகிலிரு வகையுமல் லாதபுல் லாநியி
லுதாசீன மாமாதலான்
மணினமறு சின்மபன் பலவகையு மிப்பாடி.
மகிழ்ச்சியில் விருப்பமிடபுரான்
அலகிலா நந்தவடி வாகுமுன் சொருபத்தை
யாராய்ந்து பார்மைந்தனை.
பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன்னி டத்தினிற்
பேராத் பிரியமதனால்
அருகாத பிரியஞ் சுகத்தில்வரு மாதலா
லாந்த மாமைந்தனை.

இவற்றையு முகித்துணர்தற் பாலதாம.

பி - ஆத்மா சுகசொருப மென்பதற்கு யுத்தியானு?

உ - மணமகனுக்காக மாப்பிள்ளை தோழனுக்கு மாமிபார்
செய்யும் உபசாரம்போல, தேகவாசனா தோஷ அஷ்வேகத்தினால்

தனக்காகப் பிள்ளைகள் முதலியவர்களிடத்துப் பிரியமா நின்றுப் பேத யுக்தியாம்.

பி - ஆத்மாசுகவடிவ மென்பதற்கு அநுபவமியாது?

உ - தனது சுகத்திற் கானியுண்டாகுத செய்யும்புத்திர மித்திர களத்திராதிசுளை, நிராகரித்துத் தன்னிடத்திற்றான் மிசப மிரீதியாயிருப்பதுவே அநுபவமாம்.

பி - நானென்னும் ஆத்மா எவ்வளவுகாலமாக அஞ்ஞான காரியமாய பஞ்சகோசாதிகளை யநுபவிக்கின்றது?

உ - ஆத்மா நித்த, புத்த,சுத்த,முத்த, அசங்க,அப்பிரமேய, அசல, அராமய, அமிருத, ஆநந்தவடிவமாக விருத்தலின், அதற்கு அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமாய பஞ்சகோசாதிகளு மென்று மில்லையாம்; ஆயினும் மோகவசத்தால் அஃது அஞ்ஞான காரியமான பஞ்சகோசாதிகளை அநுபவிப்பது போன்று விளங்குகின்றது. அஞ்ஞானம் சொருபத்தாலநாதிபாகவும்,அதன் காரியங்கள் பிரவாகத்தா லநாதியாகவு மிருத்தலின், ஆத்மா எவ்வளவு காலமாக அஞ்ஞானகாரியமாய பஞ்சகோசாதிகளை யநுபவிக்கின்றது. என்று வினாவுதல் வேதாந்த சாஸ்திர மரியாதையை யறியாமையை விளக்குகின்றது. மேலும்,

இக்கேள்வி கடபடாநிகள் நிறைந்துள்ள இருட்டறைபிரிவிருக்கும் புருடணப்பார்த்துத் தாங்களைத்தனை நாளாயிதனை யநுபவித்து வருகிறீர்களென்றும், ஸ்படிகத்திற்குச் சிகப்பு வர்ணத்தைப்பூசி, ஒ ஸ்படிகமே நீ யிந்தச் சிகப்புநிறத்தை யெததனை காலமா யநுபவித்து வருகிறுபென்றும், ஆகாயத்திற் றென்றும் நீலாதிவர்ணங்களைக் குறித்து ஆகாயத்தை நோக்கி நீ எத்தனை காலமாக நீலாதி வர்ணங்களை அநுபவித்து வருகிறு பென்றும், மஞ்சள்காமலை யுடைபவன் சங்கைப்பார்த்து ஒ சங்கை! இந்த மஞ்சள்வர்ணத்தை எவ்வளவு நிவசங்களா யநுபவித்து வருகிறு பென்றும் கேட்பதுபோலுமாம். இன்னும் இது மித்தியா சொ்ந பமாயுள்ள அஞ்ஞானாதிகள், சத்திய சொருபமாயுள்ள ஆத்மாவைப்பார்த்து ஒ ஆத்மாவே! நீ பஞ்சகோசாதிகளை எத்தனைகாலமா யநுபவித்து வருகிறுபென்றும், வந்தியபுத்திரன் அருந்ததியை யொத்த ஒரு பதிலிரதையை நோக்கி நீ எவ்வளவு தினங்களாக வியபிசாரஞ் செய்து காமவின்பத்தை யநுபவித்து வருகிறுபென்றும் வினாவுதல் போலுமாம்.

இக்கேள்வி மிகவும் பரியாசமாயிருக்கின்றது. அது கோர்ட்டாருக்கே நன்றாய் விளங்குமென்று கூறிமௌனமாக விருந்தனன். அதுசுண்டு கோர்ட்டார் பிரதிவாதி வகீலாகியகோரமுட புத்தி என்பவனைப்பார்த்து நீர் செய்கிற கிராசினால் அரிசியைக் குத்தக்குத்த அது வெள்ளையாவது போன்று, விவேகனுடைய வுண்மை நன்கு விளங்குகின்றது. இனி நீர் பிரசனைகளை நிறுத்திச் சும்மாயிருமென்று சொல்லி, வாதிதரப்பில் வந்த இரதச்சாக்ஷி மிக்கயோக்கியதையுடையவனென்று தீர்மானித்து நீர் போகலாமென்று கூறி மற்றச் சாக்ஷிகளில் இரண்டாவது சாக்ஷியாகவுள்ள வைராக்கியனை அழைக்கும்படி சேவகர்கட்கு ஆக்ஞாபித்தனர்.

வாதி தரப்பு.

2—வது சாட்சி.— வைராக்கியன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பிராக்ருத மெனவே தங்கட் பேசிடும் பெண்டு பிள்ளை தராக்குஞ் சுவர்ண மாதி சத்திய மலவென் றோர்ந்து நிராகரித் தருளை நாடி நிகரற்று நிலைத்து வாழும் விராகனும் வாதி பக்கல் விளம்பிய சாட்சி சொல்வாம்.

தான்பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே காலென்று சாதிக்கும் கோரமுட புத்தியென்னும் பிரதிவாதி வகீலெழுந்து நின்று வைராக்கியனைக் கோர்ட்டார் முன்பழைத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்து,

பி - உமது பெயரென்னை ? கோர்ட்டார் முன்பு உண்மையாக விளம்பும்.

உ - என்னுடைய நாமதேயம் வைராக்கியன்.

பி - நீர் யாருடைய குமாரர்?

உ - நான் விவேகனுடைய குமாரன்.

பி - உமக்கு நானென்னும் ஆத்மா தெரியுமா?

உ - தெரியும்.

பி - நானென்னும் ஆத்மா இப்போது எவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கின்றது?

உ - கற்பிதாசாரமாகிய தங்களுடைய விருதயத்திற் பிரகாசிக்கின்றது. கற்பிதாசாரங் கெட்ட விடத்து அஃதெங்குஞ் சிதம் பர(ஞாநாகாச) மாகவிளங்குவது நன்றாய்த் தெரியும்.

பிரதிவாதிவசில் கோபங்கொண்டு கண்கள் சிவக்கக் கோர்ட்டாபைப் பார்த்து, இந்தச்சாஷி மிகுந்த மோசக்காரன்; இவன் முதலில் பிரமசரிய மென்னும் ஆச்சிரமத்தி லிருந்து அது பூர்த்தியாவதற்கு முன்னரே அதனை விட்டு மகா யோக்கியனைப்போலக் கிருகஸ்தாச் சிரமத்திற்குவந்து, அக்கினிசாஷியாய் ஒருபெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு, அவளிடத்தில் மக்கள் பலரைப்பெற்று, பேராசையால் மிகவுங் கஷ்டமடைந்து, ராணவிமுதலியோரிடத்துப் பேரன்புடையவனைப் போன்று காட்டி, பலகுருட்டு வேஷம் பூண்டபிரயித்து, சிறிதுகால மங்கிருந்து திருடனைப்போன்று ஒரு வரோடுஞ்சொல்லாமல் தேசாந்தாந் சென்றொளித்தவன். இவனுடைய மனையான் குழைந்தைகளுடன் சென்று பல தேசங்களிலுந் தேடிப்பிறகொரு தேசத்திலிவனைக் கண்டு பிடித்து, உம்மையே கதியாகவெண்ணி யிருந்த எங்களைத் திசுக்கற்றவ ராகவிட்டு இங்கேன் தனித்தோடி வந்தீரென்றுவினவ, வேளைக்குத்தக்கபடி திருடன் வேடம்போடுவதுபோல உங்களுக்குச் சம்பாதித்துப்போட வெனக்குச் சக்தியில்லாமையால் தேசாந்தரம் போனெனென்று சொன்னான். அதற்கு அவர்கள், நீர் சம்பாதினைச் செய்தெங்களுக்குப் போடவேண்டியதில்லை; ஆம்மா விட்டிலிருந்துகாலங்கழியுமென்று பன்முறைவேண்டிக் கொண்டதற்கு, இவன்மோக்ஷசுகத்தையது சுலபமா யிங்கிருந்து அநுபவிக்கப் போகின்றேனென்றான். அதையவர்கள் கேட்டுப் பிரர்த்தியக்ஷமாயும் நிசமாயுமுள்ள விஷயசுகத்தை விட்டுப் பரோக்ஷமாயும் சுத்தப் பொய்யாயுமுள்ள மோக்ஷசுகத்தை விரும்புதல், கையிலிருக்கும் பாயசத்தை ஒழுக விட்டு முழங்கையை நக்குவதற்கு அபேக்ஷித்து வினை சிரமங் கொள்வது போலாம்; கையிற் சிக்கியகனியை விட்டு எட்டுதற்கரிய பழத்திற்குத் துறவி போடுவதுபோலா மென்றுகூறி, கேவலமாக நினைத்துச் சீச்சியென்று சொல்லவாரம் பிப்பதற்கு முன்னரே, இவன் உங்களை யான் மனப்பூர்த்தியாக விட்டுவிடவில்லை;

வம்ஸாம் ஐவபுரஸநா ரஜ்ஞதபூரிஷயிவவிணிகா॥

ஸர்வேஷாம் தோஷரத்நாநாம் ஸுஸமுத் கிகயாநயா
துக்கச்ச்ருங்கலயாநித்ய மலமஸ்து மமஸ்திரியா”

(இ-ள்). ஜன்மமென்னுங் குளத்தில் சித்தமென்னுஞ் சேற்
றிற் சஞ்சரிக்கும் புருஷரென்னும் மீன்களைத் தூர்வாசனை யென்
னுங் கயிற்றிற் பிணைத்து ஸ்திரீக ளென்னுந் தூண்டிமுள்ளைப்
போட்டு மன்மதவலைஞன் பிடித்து மோகாக்கினியிற் சமைக்கின்
றான்; துக்கசொருபமாகிய ஸ்திரீகள் புருஷர்களுக்குக் கால்விலங்
குப் போன்றவர்கள்.

மகாவாக்ய ரத்நாவளி.

† “ஆதிமத்பா வஸானேஷு துக்கம் ஸர்வ மிதம்யதஃ,
ஸ்திரீயந்தயக்த்வா ஜகத்யக்தம், ஜகத்பக்த்வாஸு கீபவேத்

(இ-ள்). ஸம்சாரத்திற்கு மூலமாய்ப் பெண்ணாகவந்த மனை
யாளிடத்துக் காலத்திரயத்திலும் துக்கமே சம்பவிக்கும். ஸ்திரீ
யை விட்டால் ஜகத்து நீங்கிவிடும், ஜகத்தை விட்டால் சுகமடை
வார்கள்.

துவாதச மஞ்சரி.

* - நாரீஸ்தபர நாபிதேசம் த்ருஷ்ட்வா மாஹா மோஹா
வேசம்,

ஏதந்மாம்ஸவ ஸாதிவிகாரம் மநஸி விசிந்தய வாரம் வாரம்.

(இ-ள்). ஸ்திரீகளுடைய ஸ்தனத்தைப் பார்த்து விகாரப்படு
கிறவர்கள். அது இுள்ள மாம்சத்தையும், நாபிஸ்தானத்திலுள்ள மல
முத்திராதிகளையும் சினை நீர் நிரம்பிய குடல்களையும் சிந்திக்கில்
வெகு விகாரமுள்ள அவர்களிடத் துண்டாகிய பிராந்தி நீங்கி
விடும்.

ஸவெஷாம் டொஷரதாநாநாம் ஸுஸமுதிக்கயாநயா
஁ஃவஹ புஹயாநித்ய லேஷு லேஷுபா

† ஸுலிஷ்யாவஸா நெஷு ஁ஃவ ஸவஹி஁ யதஃ
ஹிபஹிஹ ஜமத்யுக் ஜமத்யுக் ஸுலீஹவெஷ

* நரீஸ்தாநபரநாஹ்ஷெஸந் ஹா லோஹோஹா
வெஸம், வனதநாஸவஸாஹிவிகாரம் லேஷுவிவிஹயவாரம்
வாரம்”

பதிபசு பாசவிளக்கம்.

காமத்தா லிர்திரன் கலக்க மெய்தினுன்
காமத்தா லிராவணன் கருத்த ழிந்தனன்
காமத்தால் கீசகன் கவலை யுற்றனன்
காமத்தா லிறந்தவர் கணக்கி லார்களே.

ஆசையாற் சந்திர னங்கந் தேய்ந்தனன்
ஆசையாற் சவுபரி யறிவை நீக்கினுன்
ஆசையா னராசுர னாவி போக்கினுன்
ஆசையால் வாலியு மழிந்து போயினுன்.

பத்திரகிரியார்.

ஆறாத புண்ணி லழுந்திக் கிடவாமல்
தேறாத சிந்தைதனைத் தேற்றுவது மெக்காலம்.

தாயுமானவர்.

உந்திச் சுழியா லுளத்தைச் சுழித்தகன
தந்தித் தனத்தார் தமைமறப்ப தெந்நாளோ.

குதசங்கிதை.

யௌவன பருவத் தழகுவாய்ந் தண்ணூர் தடிபார் தெழு
முலை யாரைச், செவ்விதி னுய்தல் கடிமணம் புணர்தல் சிறப்பு
நா டொறுமவர்க் கியற்றல், வெவ்வித வூட லொழித்தனல் லாடை
விளங்கிழை யாதிக ணேட, லொவ்வுற வவற்றைப்பாதுகாத் திடுத
லாதியி னுறும்பல துன்பம்.

பட்டினத்துப் பிள்ளை.

நாவார வேண விதஞ்சொல்லு வாருனை நான்பிரிந்தாற்
சாவேனென் றேயிருந் தொக்கவுண் பார்கள்கை தான்வறண்டாற்
போய்வாரு மென்று நடுத்தலைக் கேகுட்டும் பூவையருக்
கீவார் தலைவியோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே.

ஞானவாசிட்டம்.

வந்துறு போதி னன்றாய் வரியளிச் சிறகு போலச்
சந்ததஞ் சலித்துத் தள்ளற் கரியதாம் போகந் தன்னை
முத்துநோய் மரண மூப்பு முதலவார் துயர்கட் கஞ்சிச்
சிந்தையில் விரும்பே னெங்ஙன் சேர்வரும் பதத்தைச் சேர்வேன்.

இங்ஙனமுள்ள பிரமாணங்களால் சம்சாரம் துக்கவடிவமா மென்பது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கும். இவ்வாறாய சம்சாரத்தை இச் சிப்பது நாயானதுசுகொட்டில் வெந்துலர்ந்துசாரமற்றள லும்பைக் கண்டு அதிற்சார மிருப்பதாகப் பிரமித்து நெடுங்காலங் கடித்து, தனது தந்தங்களி லிருந்துவரும் ரக்தத்தைச் சுட்கரல்லியத்தின் கண்ணுண்டாகிய ரக்தமென்று பிரமிப்பது போலாம். அது பின் னும் பின்னுங் கடிக்கத் தன்பற்களி லிருந்துவருகின்ற இரக்தத் தினால் அதிகபாதையை யடைந்து அந்தளலும்பைக் கடிப்பதை விட்டுச் சிரமத்தை நிவாரணஞ் செய்து கொள்வது போலாம் ஒருவன் சுந்தியாசம் பெறுவது. இந்த வீன சம்சாரத்தின்கண் அதிகப்பிரிய முடையவன் நரகத்திலும் பிரியமுடையவனுவன், அசார சம்சாரத்தில் சாரமிருப்பதாகக் கருதி இரவும் பகலுங் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு நாளுக்குநாள் தேகஞ் சுட்கித்து, பெரும்புண்ணிய வசத்தால் சம்சார கஷ்டங்களுக்கு மூலகாரண மாயுள்ள மனைவியின் வடிவத்தை மலமூத்திரக் கேணியாகவும், இரக்த மாமிசத் தொட்டியாகவும் பார்ப்பவன் எப்படி அவனை நேசிப்பான்?

ஸ்திரீயின் முகமானது சுந்தரமாயின், அதனை யழகுசெய்ய மஞ்சள் கந்தந்திலக முதலியன தேடுவதேன்? கண்கள் சுந்தரமா யின், அவற்றிற்கு மையிடுவ தெற்றிற்கு? வாய் சுவாசனை யுடைய தாயின், தாம்பூலாதிகளைப் போடுவதேன்? சரீரம் அழகா யின், சித்திரவர்ண பச்சைகள் குத்துவதேன்? தேகம் நாற்ற மில்லாத தாயின், அதனைக் கறுப்புச் சிட்டக்கல் முதலிய வற்றால் யானைகளைத் தேய்ப்பது போன்று சீக்காய், இலுப்பைப் புண்ணுக்கு, சப்பு முதலிய வற்றால் தேய்த்துக் கழுவவ தெற்றிற் கு? அவர்களுடைய வாக்கியங்கள் மதுரசபாவ முடையனவாயின், சங்கீத சாயித்தியங்களைக் கேட்பதேன்? அவர்களுடைய வடி வங்கள் சுந்தரமாயிருப்பதாயின், அவற்றை ஆடையாபரணங் களால் அலங்கிருதஞ் செய்வ தெற்றிற்கோ? புனுகு, சவ்வாது, சந் தனம், அத்தர் முதலியன பூசி மகிழ்வதேனோ? இவ்வாறு அதி ஹேயமாயும் மிகதோஷமாயு முள்ள ஸ்திரீவடிவங்களை யெடுத்தி யம்புதற்குஆயிரம்வாயும் இரண்டாயிரம் நாவுமுடைய ஆதிசேஷ னாலும் முடிவுறுமோ? கோர்ட்டா ரவர்களே தயவு செய்து இந்த நியாயங்களை யோசித்துத் தருமமார்க்கமாகத் தீர்மானிக்கவேண்

பெனப் பிரார்த்திக்கிறேன் என்று மிகவணக்கமாக நின்றுக் கோர்ட்டார் வைராக்கியன் சொன்ன வார்த்தைகளையும் அவற்றிற் கியைந்த வாறுகக்கூறிய சுருதியுத்தி யதபவங்களையும் ஆலோசித்துப் பார்த்து, இந்தச்சாட்சி மிகுயோக்கியன், சத்தியவாதியென்று தீர்மானித் தெழுதி, நீர் போகலாமென்று கூறி, பிறகு சேவகர்களை நோக்கி மற்றச் சாட்சிகளை யழையுமென்றார்.

வாதி தரப்பு.

3—வது சாட்சி—சமனென்பவன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இம்மையு மறுமை யுஞ்சே ரின்பத்தை யிகழ்ந்து வெய்ய மும்மலங் களையு மற்று மோனமெய்ஞ் ஞான மாந தம்மையுங் கண்டா ருள்ளந் தழைத்தேங்கு மாளு கின்ற சேம்மல்முன் சமனும் வந்து செப்பிய சாட்சி சோல்வாம்.

வாதிதரப்பின் முன்னுடைய சாஷியாகவந்த சமாதிகை சம் பத்தி யென்ற வர்களைத் தான் பிடித்ததைச் சாதிக்குங் கோரமுட புத்தியென்னும் பிரதிவாதி வகிலழைத்துப் பிரமாணஞ் செய் வித்துக் கோர்ட்டார் முன்னிலைந் செய்யும் பிரசனை வருமாறு:

பி - உங்களுடைய பெயரென்ன?

உ - சமன், தமன், சமாதானன், உபாதி, திதிட்சை, கிரத் தை யென்பனவாம்.

பி - நீங்கள் யாருடைய பிள்ளைகள்?

உ - வைராக்கிய னுடைய பிள்ளைகள்.

பி - உங்களுள் முதன்மையானவர் யார்?

உ - சமன்.

பி - (சமனைப்பார்த்துப் பிரதிவாதிவகில்) உமது பெயரென்ன?

உ - சமன்.

பி - உமக்கு நானென்னும் ஆத்மா தெரியுமா?

உ - நன்றாகத் தெரியும்.

பி - எவ்வாறறிவீர்?

உ - இந்தக் சேசில் பிரதிவாதிசனாக வந்த பரம சத்தருக்கள் நிரமூலமாப்படி செய்த உத்தர ஸ்ணத்திருநூன் பார்தாண்டனைப்போல விளங்கும் நானென்னும் ஆத்மாவை நன்றாயறிவன்.

பி - அஃது உமது சத்தருக்களுள்ள விடத்தில் விளங்காது இல்லாதவிடத்தில் விளங்குவதற்குக் காரண மென்ன?

உ-ஞானப்பிரகாச பாஸ்கரனாகிய நானென்னும் ஆத்மாவை வருஷகாலத்தி லெழுகின்ற மேகங்களைப் போல அவர்கள் மறைத்து வருகிறார்கள். இதுவுமன்றித் தூர்வாசனைக ளெல்லா முடைய அவர்கள் குலோப்பு, வால்சையிட்டு, ரார்தல் முதலிய வற்றில் அழுக்குக்கள் சேர்ந்து அவற்றிலுள்ள சோதியை மறைப்பதுபோல அந்தக்கரணத்தில் சேர்ந்து ஆத்ம சோதியை மறைக்கின்றார்கள், அதனால் ஆத்மா செவ்வதாக விளங்கா திருக்கின்றது. அந்த நானென்னும் ஆத்ம சாக்ஷாத்காரப் பிரதிபலர்களைப் பிரகிருதிதத்துவ விவேசனமென்னும் ஐஞ்சாமாருதத்தினால் கெடுத்தால்,மேகாவரணம் நீங்கிய சூரியனைப்போலஅதுவிளங்கும், ஞானபாஸ்கரனாகிய நானென்னும் ஆத்மா யாவருக்கும் எளிதில் விளங்குவதன்று. அன்றியும்,குலோப்பு முதலியவற்றின் மீதுள்ள அழுக்குக்களைத் துணியால் துடைத்துப் போக்கிய விடத்துஅவற்றிலுள்ள தீபம் செவ்வையாக விளங்குவது போல, சத்குரு உபதேச சதாசார அநுஷ்டானங்களால் மலினவாசனா யுக்தர்களாகிய அச்சத்தருக்களை யொழித்த விடத்துச் சுயஞ் சோதியாகிய நானென்னும்ஆத்ம சோதி நன்கு விளங்கும்.

பி - ஆத்மாவிற்கு அவர்களால் நேர்ந்த கெடுதியென்ன? பிரபல ராக்கதர்களில் அவர்களெவர்களைப் போன்றிருப்பவர்? அவர்களிருக்கு மிடங்களில் ஆத்மா ஏன் விளங்குவ தில்லை?அதை நன்றாக யாவருக்குந் தெரியுமாறு சொல்லும்?

உ-அவர்கள் சந்ததியார்களுள் இராகமென்பவன் இராவணே சுரனையும் இரணிய கசிபனையும், காமமென்பவன் நரகாசுரனையும், மதமென்பவன் கார்த்த வீரியனையும், மற்சரனென்பவன் சிசுபாலனையும், ஈர்ஷையென்பவன் இரணியாக்ஷனையும், அகுபை யென்பவன் பெளண்டரீக வாசுதேவனையும், இடம்ப னென்பவன் அபூர்வராஜனையும், தர்ப்ப மென்பவன் தசமுக ராவணனையும், அகங்கா

ரன் முதலியோர் மதுகைடவன் நாகாசரன் முதலிய பிரமுகரையும் ஒப்பர். அநந்தகோடி புஜபல பாக்கிரம முடைய அதிருர்களை இராவணன் முதலியோர் கொலைசெய்தாற் போன்று மிகவேழைபாகிய இந்த முழுட்சு வென்னும் வாதியை நீங்களியாவருமொருமித்துக்கூடிக் கெடுப்பதோர் ஆசசரியமன்று. அன்றியும் ரஜோ தமோ குணநிருத்திகளாய உமது மனைவிமார்களும் விபசாரிகளைப் போல ஒரு விஷயத்தைவிட்டு மற்றொரு விஷயத்தை யவலம்பித் திருத்தலினால் பதிவிரதைகள் குடிவாங்குகளின் கூட்டத்தில் பிரகாசியாமைபோலச் சித்தான ஆத்மா, ஜடமாகமுடிய ராஜஸாதி விருத்தி கூட்டங்களிற் பிரகாசியாது. அளித்தை முதலியவற்றால் சத்துவ மறைந்துள்ள சித்தத்தில் ஆத்மா எவ்வாறு பிரகாசிக்கும்.

பி - ஆத்மா சொப்பிரகாச சுகஸ்வரூப சபாவமாயின், சர்வப் பிரதேசங்களிலுஞ் சுகமேன் பிரகாசிப்பதில்லை?

உ - நீரின் சிதளந் தீரின் சம்பந்தத்தால் தோன்றுமை போல, மூடகுரோத விருத்திகளின் சம்பந்தத்தால் ஆத்மசுகந் தோன்று திருக்கின்றது.

பி - ஆத்மசுக மெப்போது தோன்றும்?

உ - புத்தியின்சத்துவ குணத்தால் வைராக்ஷியமாகிய சாந்த விருத்தியில் ஆத்மாகம் நன்குவிளங்கும். அச்சாந்தவிருத்திவாய்த் தபோதுதான் ஆத்மா சச்சிதானந்த வடிவ மென்பது செவ்விதாகவிளங்கும். மேலும், வியாபிசாரத்தால் வருந்திங்கை புள்ளவா றறிந்தவர் ஒருகாலும் விபசாரஞ்செய்ய விரும்பாமை போலத் தத்துவ விசாரத்தால் மூடகுரோத விருத்திபால் வருந்திங்கை புள்ளவா றறிந்தவர் ஒருபோதும், அவ்விருத்திகளின் வபமாவ தில்லை. சாந்த விருத்தியைப் பெறுதவர்க கிவ்வுண்மை விளங்காது என்று கூறியடக்கமாக நின்றான் கோர்ட்டார் மனவடக்க மென்னும் சமன் கூறியவற்றைக் கவனமாகக் கேட்டு இவர்கொல் லிய வசன மெல்லாம் அங்கிகாரஞ் செய்யத்தக்கன வாமென்று தீர்மானித்து, நீர் போகலாமென்று கூறி, பிறகு தமனைன்னுஞ் சாட்சிபை விசாரிக்க ஆக்ஞாபித்தனர்.

வாதி தரப்பு.

4—வது சாட்சி - தமனென்பவன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நிலந்தரு முயிர்க ளாயு ணீங்கிட வேமனாய் வந்த
புலந்தரு துன்ப மன்றிப் புகலிட மில்லை யென்று
வலந்தரு புந்தி யாலே வலித்தந்தப் புலன்கள் வென்ற
நலந்தருந் தமனும் போற்றி நவின்றிடுஞ் சாட்சி சொல்வாம்.

தமனென்பவன் கோர்ட்டார் முன்னர் நின்றவுடன்பிரதிவாதி வகிலாயுள்ள கோரமுட புத்திபென்பவ ரெழுந்து நின்று கோர்ட்டாரைப் பார்த்து முன்பு சாட்சியாகவந்த சமனென்னுஞ் சாட்சி சித்தத்தின் ராகாதிப் பிள்ளைகளை எப்படி கொன்றானோ, அப்படியே தமனென்னுமிவனும் ஞானேந்திரிய கருமேந்திரியங்களின் விருத்திகளாகிய பிள்ளைகளைச் சற்றும்யோசியாது கொலை செய்த குலபாதகன். அங்ஙனமவன் கொல்வதற்குக் காரணம் யாதோ? அதனைக் கோர்ட்டாரே விசாரிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பி - தமனென்பவனைக் கோர்ட்டார் பார்த்து இப்போது பிரதிவாதி வகில் சொல்லிய வற்றிற் கென்ன சமாதானஞ் சொல்லுகிறீர்?

உ - சப்த, ஸ்பரிசு, ரூப, ரச, கந்தங்க ளென்பவற்றை விஷயமாகவுடைய சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய சத்துருக்கள் மிகுபராக்கிரமங்க ளுடையவர்களாய்ப் பிரிவினாதிப்பிரஹ்ம பரியந்தமுள்ள ஜீவகோடிகளைப் பலவகைத் துன்பங்களுக் குட்படச் செய்து கேடுறச் செய்கின்றார்கள். அவர்களுள் ஒவ்வொருவர் செய்யும் துர்மார்க்கங்களுட் சிலவற்றை இங்கெடுத்துக் கூறுகின்றேன்.

சுரோத்தி ரேந்திரிய வாபத்துக்கள்

பாகவதம்.

† க்ராம்ய கீதம் நச்ருணு யாத்யதிர் வநசரஃ க்வசித்,

கிட்சேத ஹரிணாத் பத்தாந் ம்ருகயோர் கீத மோஹிதாத்

(இ - ள்). வேசிகளின் அதிமதுரகீதா கானங்களைக் கேட்பவர்கள் அவசியமவர்களின் பாசபந்தங்களி லகப்படுவர்; மாந்

† ஸ்ரூஷீதம் ந ஸ்ருணுயாஜ்யதிவநவநஃ க்ஷுவிஸி

ஸ்கிஞ்சதஹரிணாடி ஐநாந் ஸமயோடிதகோஹிதாஃ॥

கள் தீவர்த்திகளைப் பார்த்தும், வேட்டைக்காரர்கள் செய்கின்ற கண்டாநா தத்தைக் கேட்டும் பிரமித்து மெய்ம்மறந்து நிச்சேட்டையாய் நின்று வேட்டைக் காரர்களது வசத்தில் வெகுசுலபமாய்க் பட்ட டிம்சை யடைவது சகலரும் அறிந்த விஷயமேயாம்.

ஞானவா சிட்டம்!

“படாமூர்க்க மாமனமே வினாயத் தோன்றிப் பருக்கின்ற செவித்தொழில்கள் பயின்று சந்தந், தொடர்கின்ற புத்தியினு லசுண மாபோற் றுஞ்சுறவேண் டாம்” என்றும், வள்ளலார் சாஸ்திரம் “சத்தத்தா லசுணமாயும்” என்றும் கூறுவதும், ரிஷிய சிங்க மகாரிஷி பிறந்தது முதல் ஸ்திரீகளைப் பார்க்காதவ ராயிருந்தும் ரோமபாதனால் ஏவப்பட்ட (வாசவனிதா) தாஜினங்களின் மதா கான லோலராகி அந்த ஸ்திரீகளுக்கு வசியமாய் அவர்களின் பின் றொடர்ந்து வனத்தைவிட்டுப் புரத்திற்சென்றொரு ராஜகன்னிகை யைக் கடிமணம் புரிந்தார் என்றும்.

† - பசர்வேத்தி சிசர்வேத்தி காநரசம்பணி.”

(இ-ள்). சுரசாயித்ய சங்கீத காநரசத்தினால் பசுக்களும், சிசுக்களும், சர்ப்பங்களும் பாவசமாகி மெய்ம்மறந்து அன்னியர்க்கு வசியமாய் மகாவாபத்திற் குள்ளானேன. என்றும் முள்ளன வற்றால் சுரோத்தி ரேந்திரியத்தினும் பரமசத் துருவாயிருப்ப தெதுவாம்! இஃது லக்மறிந்த தன்றோ.

துவக் கிந்திரியத் துன்பம்.

பாகவதம்.

† ததாபி புவநீம் பிச்சுர் நஸ்ப்ருயாசேத் தாரயீமபி
ஸ்ப்ருசன் கரீவபத்யேத கரிணயா அங்கசங்கதஃ

(இ - ள்). பாகர்கள் கொண்டுவரும் பெட்டை யானைகளின் அங்கஸ்பரிசு சுகலேசத்தை யபேட்சித்து ஆண்யானைகள் கட்டுப் படுகின்றன; கட்டுப்படுவதுமன்றி அந்தப் பாகர்களால் பலவுபத்தி ரவங்களை யு மடைகின்றன. ஆதலால் அங்கனாமணிகள் அங்கஸ்பரி சம் சகல வந்தத்தங்களுக்கு மூலமாமென்றறிந்து சுவதரும நிட்

† வஸுவெஹிஸிஸுவெஹிவிவதிமாநரஸம்மணி

தபாவி யுவதீலிக்ஷாமஹுஸுஸெஜாரவீலி, ஸுஸாங்
கரீவஸ்யெதகரிணயா சுமஸம்மதஃ

டர்களாகிய சன்னியாசிகள் ஸ்கிரீகளைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் தூரமாயோடி விடவேண்டும்; அவர்களுடைய தரிசனமே கூடா தென்றால், அவர்களுடைய பரிசம் சொப்பனத்திலும் ஆகாது.

ஞானவாசிட்டம்.

“தோலின் தொழிலை மேவி, யடர்பரிச முகமா மதனாற்பனப் படியாகப் பிடிக்ககன்பா மியானை போல, மடமைவிசு மூர்க்கமா மனமேயென்று மாறாத வாபத்தை மருவவேண்டாம். வள்ளலார் “பரிசுத்தாற் றந்தி மாயும். என்றுள்ளவற்றை நோக்குமிடத் துப் பரிசுத்தால் வரும் துன்பத்தின் தொகுதி நன்கு விளங் கும். மேலும், ஸ்திரீகளுடைய ஆலிங்கன சம்போகசேட்டை களா லுண்டாகுஞ் சுகமே ஸ்பரிசா நந்தமாம் இந்தப் பரிசாநந்த விச்சையினால் படமுடியாத பாடுபட்ட வர்களையும் அதனா லிறந்த வர்களையும் அளவிட்டுச் சொல்லுதல் முடியுமா? அவர்களுள் சிலரையிங்குக் கூறுகின்றேன். பூவத்தில் (1) இந்திரன் அகலி கையின் சையோகத்தினால் கௌதம மகாரிஷியின் சாபத்தை யடைந்து தேகமெல்லாம் யோனிக ளுடையவனுய்ப் பிரவ்ஷ் னானான். (2) மகாபல பராக்கிரமங்களுடைய சுந்தோப சுந்தர் களென்னும் இராக்கதர்கள் அந்நியோந்திய மித்திரர்களா யிருந் தும், திலோத்தமையின் சையோகத்தை யபேட்சித்து, பிரபல யுத்தம் புரிந்து எமபுரிகளேகினர். (3) சகலவேத பராங்கத னான இராவணேசுவரன் சிதையின் அங்கப் பரிசுத்தை விரும்பி பூரீராமரால் புத்திர மித்திராதி சதுரங்கபலசேனைகளுடன் அதமா னான். (4) கீசுகன் துரோபபதையின் பரிசுவிருப்பினால் பீமனால் மடிந்தான். இவ்வாறு அநேகரிற்றந்தனர். பொதுவாக நோக்கு மிடத்தில் குலாங்கனைகளின், சம்போகங்களினால் புருஷர்கள் தினேதினே பலவினராய்ப் புத்திமாந்தியமடைந்து, வியாதிக்கிரஸ் தராய் அபமிருத்தியுக் காளாகின்றனர். இந்தத் துவக்கேந்திரியீ விபாபாரத்தா லுண்டாகுந் துக்கத்திலும் வேறெது பயங்கர மானது?

இரசேந்திரிய கஷ்டம்.

பாகவதம்.

* “ ஜிஹ்வா யாந்தி ப்ரமாதிர்யா ஜநோஸவி மோஹிதஃ
ம்ருத்யு ம்ருத்யச்ச ஸத்புத்திர மீநஸ்து படிசையதா,,

* ஜிஹ்வாயானி லு ஜாயிந்யாஜனோஸவிமோஹிதஃ।

ஜெதுஜெதுஹ ஸஜுஜிஜேகஸு வயிஸெயபுயா ||

ஞானவாசிட்டம். “வெய்ய மனமே நாவின் விருத்தி மேவியெளிதருந்தி யுணவுகளின் மணத்தி னாலே, யிரைதூண்டிற் கவர் மீன்போ லிறக்க வேண்டாம்.” என்றும், வள்ளலார் “பற்றியா ரிர தத்தாலே பாணிமீ னங்கள் மாயும்” என்றும் கூறுவதைக்கூர்ந்து நோக்கினால் சுவையுள்ள பசுஷணங்களின்மீ தாசைகொள்வது மரணத்திற்கு மூலமாமென்பது நன்கு விளங்கும். இரசேந்திரிய சாபல்லிய முடையவன் அநந்ததுக்கங்களைத் தவறா தனுபவிப்பான், மீன்கள் இரசமாதூரிய விநோதங்களால் தூண்டி முள்ளின் கணகப்பட்டுச்சாதல் பிரசித்தமல்லவா? மதுரமாகிய பதார்த்தங்கள் பார்வைக்கு யுத்தமாய்க் காணப்படினும், அவற்றை விட்டுவிடுதலே நலமாம். சுவையுள்ள வுணவின் மிகுதியாலன்றோ வியாதிகள் பல வுண்டாகின்றன.

ஜிஹ்வா (நாக்கு) சாபல்லியமுடையவன் தப்பாது பவரோகச் சேற்றிற் புரளுவன். அவன் புத்தி யுத்ததைலப்படி கூடும்? கெடுதியுண்டாக்கு மிந்திரியங்களுள் பல முடையது ரசேந்திரியமாம். நாக்கின் துவார மதுர பதார்த்தங்களி னிரசங்களை யுட்கொள்ளும்போது அவைஇந்திரியக்கூட்டங்களுக்குன்மத்தமுண்டாக்குகின்றன. இந்த ரசேந்திரியத்தை ஜயிக்காத விடத்துப் பவரோகம் நீங்குவது மிகக் கஷ்டமாம்.

இதுவேயுமன்றி இந்த விரசேந்திரியம் சட்ரசங்களுக்குச் சபலத்துவமடைந்து சகல ரோகங்களையும் விருத்தி செய்து ஆயுள் கூழிணிக்குமாறுசெய்து அகாலமரண முண்டாக்குகின்றது. இது லோகாநுபவமாம். மனிதர்களிவ்வாறு நாசமடையச் செய்கின்ற விந்த நாக்குச் சகல வார்த்தைகளுக்கு மாதாரமாயிருக்கிறது. இது காலதேச வர்த்தமானங்கட் கிபையச் சமயோசித வார்த்தைகளாலே செளக்கிய சிரேயசுகளை யுண்டாக்குவதை விட்டுப் பெரும்பான்மையாகக் கெட்ட வாக்கியங்களால் லோகா பவாதம், பகை, திரஸ்காரம், பிராணவானி முதலியனவற்றை யுண்டாக்குகின்றது.

† “சத்யம் ப்ருயாத் ப்ரயம் ப்ருயாத், நப்ருயாத் சத்யம்ப்ரயம்.”

(இ-ள்). சத்தியம் பேசவேண்டும்; பிரியமாகப் பேசவேண்டும்; சத்தியமானபோதிலும் உலகத்திற் கப்பிரயமானவற்றை வசனித்தலாகாது.

† ஸத்யம் ஸ்ருயாக் லியம் ஸ்ருயாக் நஸ்ருயாக் ஸத்யே லியு:।

என்பதைக் கருதிப் பண்டிதர்கள் எவ்வளவு சாக்கிரதையாக வார்த்தையாட ஆரம்பித்த போதிலும், நாக்குத்தனது சுபாவிக் குணங்களினால் அவர்கட்குத் தவறுதலை யுண்டாக்குகின்றது; பிறர்க்குத் திருப்தியு முண்டாக்குகின்றது. இக்காரணங்களாற்றான் பெரியோர்கள் வாக்கு மவுனத்தையும், மனோமவுனம் காட்டமவுனம் என்பனவற்றோடு அவலம்பிக் கின்றார்கள்.

ஞானவாசிட்டம்.

வாக்கு மவுனஞ் சொற்றடையாம் வலிந்தந்திரிய மடக்கு வித்தல் ருக்கு கரண மவுனமதான் தனது சேட்டை யெலாம்விடுதல் வீக்குங் காட்ட மவுனமதாம் விளங்குஞ் சித்த வியாபார நீக்க மில்லா மூவகையாய் நிகழ்த்து மவுன மிவையாகும்.

என்று கூறுவதால், மனோஜயத்திற்கு இரகசேந்திரிய நிக்கரகம் முக்கிய காரணமாமென்று தெரிகின்றமையால், எதையும் மவுனமாகவே யுச்சரித்தல் வேண்டும். சருதிகளு மவ்வாறே சொல்லுகின்றன.

வராகோபநிஷத்.

† “சத்ய சித்தந மகண்ட மத்வயம் ஸர்வ த்ருச்ய ரஹிதம் நிராமயம், யத்பதம் விமல மத்வயம் சிவம் தத்ஸதாகமிதி மௌந மாச்ரய”

(இ-ள்). சத்யசித்தந அகண்டாத்வயமாயும், திருசியங்களல்லாததாயும், கல்மஷங்களற்றதாயும், சுத்தமாயும், இரண்டாவதற்றதாயும், மங்களகரமாயு மிருப்பது எந்தப் பிரஹ்மமோ அது நானென்று எப்போதும் மவுனத்தை யாச்சிரயித்துக்கொண்டிரு.

‡ “ஜந்ம ம்ருத்யு ஸுகதுக்க வர்ஜிதம் ஜாதிரீதி குல கோத்ர தூரகம், சித்விவர்த்த ஜகதோஸ்ய காரணம் தத்ஸதாக மிதி மௌநமாச்ரய.”

† ஸத்யவிஜ்ஞநஸிவஸிவம் ஸவ்ஜ்ஞாநஹிதம் நிராபியம், யத்பதம் விஜ்ஞாநம் சிவம் தத்ஸதாகமிதி மௌநமாச்ரய.

§ ஜந்மபூத்யுஸாவஜ்ஜகதோஸ்ய ஜாதிரீதிகுலமொது தூரகம், விஜ்ஞாநம் தத்ஸதாகமிதி மௌநமாச்ரய॥

(இ-ள்). பிறப்பிற்றுப்பு சுகதுக்கமற்றதாயும் ; ஜாதி நீதி குல கோத்திர மற்றதாயும்; ஜகத்திற்கு விவர்த்தோபாதான காரணமாயுமிருப்பது எதுவோ அந்தச் சித்நானென்று மெளனத்தை ஆசிரயஞ் செய்வாய்.

()-“பூர்ண மத்வய மகண்ட சேதநம் விஸ்வபேத கலநாதிவர்த்திதம். அத்விதீய பரஸ்சிதம் சகம் தத்ஸதாகவிதி மௌநமாசிரய.”

(இ-ள்). பூர்ணமாயும், இரண்டாவதற்றதாயும், அகண்டசேதநமாயும், பிரபஞ்சபேத சம்பந்தாதிக ளற்றதாயும், அத்துவிதீயமாயும், பாசச்சிதம் சகம் (அம்சமுடையது) ஆயுமிருக்கிற அந்தப் பிரஹ்மம் நானே பென்றெற்போதும் மௌனத்தை யாச்சிரயிப்பாய்.

நாயுமான சுவாமிகள்.

சும்மாயிருக்கச் சுகஞ்சுக மென்று சுருதி யெல்லாமம்மா நிரந்தரஞ் சொல்லவங் கேட்டு மறிவின்றியே பெம்மான் மௌனி மொழியையுந் தப்பியென்பேதைமையால் வெம்மாயக் காட்டி லலைந்தேனந் தோவென் விதிவசமே.

என்று கூறுவதால், நாவடக்க முடையாரே நலமெலாம் பெறுவாரென்பது நன்குவிளங்கும். ஆகையால், நாவடக்கமா யொழுகுவது பரம சிரேயஸாம்.

கிரானேந்திரியத் துன்பம்.

ஞான வாசிட்டம்.

“நளினவித யத்துருயிர் நெறிபோய்த் தந்த நாட்டத்தாற் கட்டுண்ணே னனைவண் டேபோல்”

என்று கூறுவதால், கிரானேந்திரியத்தால் வருந்துன்பமினி துவிளங்குவதாம். சுகந்த தூர்க்கந்தமென்னு மிருவகைக்கந்தத் துள் சுகந்தத்தையே பிரானிகள் விரும்புகின்றன, சில ஜீவராசிகள் தமக்குப் பழக்கமாயுள்ள சில வாசனைகளைச் சுகந்தமாய் அது பவித்து வருகின்றன. சில ஜீவராசிகளாவற்றைத் தூர்க்கந்த மென்று நிவிர்த்திக்கின்றன. சாதாரணமாக ஜீவகோடிகள் தமக்குப் பிரியமாகிய வஸ்துக்களை அவற்றின் வாசனைகளினால் தெரிந்து கொண்டு அவையுள்ள விடத்திற்கேகிப் பேராசையால் மிகுதியாகவுண்டு அதனாவிறந்துவிடுகின்றன. கிடகங்களென்னும் வண்டி

() “வருணபூஷ்ய லேவம் ஸ்வெதநம் விஸுவேஷகௌநாடி வஜிபூதம், சுலிதீபவாஸஸூயம் ஸகந்ததூஷமபிதிஸேநாஸூய”

னங்களுள் சில வாசனாவசமாய்ப் புஷ்பங்களின் மகாரந்தங்களை யுண்
டு சண்பக புஷ்பத்திற் விழுந்திருக்கின்றன. ஈக்களுள் சில வாச
னாவசமாய்க்கட்டுடங்களிற்குமுந்து அவற்றுள் விழுந்திருக்கின்றன.
எறும்புகள் தேன், நெய் முதலிய பாத்திரங்களைச் சூழ்ந்து அவற்
றில் விழுந்து மடிக்கின்றன. மூஷகாதிகள் மாமிச வுணவை யபே
க்ஷித்து அவற்றின் வாசனைகளால் ஆத்திரமடைந்து அவை வைத்
துள்ள போன்முதலிய வற்றிலகப்பட்டுப் பிராணணையிழக்கின்றன.
இவ்வாறே மனிதரும் வாசனாயுக்தமாயும் அபத்தியபத்தியத்திற்
கேதுவாயுமுள்ள பதார்த்தங்களை யுண்ணவிரும்பி அவற்றை யிஷ்ட
டப்படி வயிறு நிரம்பவுண்டு பலவித ரோகங்களைப் பிடிக்கப்பட்டு
வருந்துகின்றனர். ஆதலால், சன்மார்க்கரோ வெனின், கந்தேந்
திரிய விஷய வியாபாரங்களுக் கிடங்கொடாது சகலேந்திரியங்
களையும் ஜயித்து ஆத்மா ராமராயும், சுகசொருபராயு மிருப்பார்.
இர்தப் பஞ்சவிஷ யேந்திரியங்களையும் ஜயித்தவரே பிரமாந்த
மடைவாரேயன்றி மற்றையர் அடையார்.

விவேககுடாமணி

“சப்தாதிபி பஞ்சபி ரேவபஞ்ச பஞ்சத்வமாபு ஸ்வகுணேர் நிப
த்தா, குரங்க மாதங்க பதங்க மீந்ப்ருங்காரர: பஞ்சபிரஞ்சிதகிம்”
தோஷேண தீவ்ரோவிஷய: க்ருஷ்ண ஸர்பவிஷாதபி,
விஷம் நிஹந்தி போக்தாரம் த்ரஷ்டாரம் சட்சுஷாப்யயம்”
“விஷபாசா மஹாபாசா த்யோவ முக்தஸ்ஸு துஸ்த்பஜாத்,
ஸவவ கல்பதே முக்த்யை நார்ப: ஷட்சா ஸ்தர்வேத்யபி”

“உலவுபாம் பாளை விட்டி லுருமீன் வண்டிவ் வைந்து

மொவிமுதற் புலனென் றென்றி லுவந்தத லிறக்கு மாயின்
புலனிலை யைந்தி னும்மால் பொருந்திய புருடன் சேரும்

“ஸஹாதிஹி: வ்ஹி ரௌவா வ வாக்ஷராவ: ஸும
நெணநிபுஷ்டா: காரம ராதம வதம் தீநஹுமாதா: வ்
வஹிராவிதிக்”

“ஷோஷேண தீவ்ரோவிஷய: க்ருஷ்ண ஸவபு விஷாடிவி

விஷம் நிஹந்தி பொக்தாரம் த்ரஷ்டாரம் சக்ஷுஷாப்யயம்”

“விஷயாஸா ஷஹாபாஸா ஷோவ ஸுக்ஷு ஸுஸுஜாஸ

ஸவவ கல்பதே ஸுநெகூ நாதா: ஷடாஸவெஷிவி”

பலவிதத் துன்பந் தன்னைப் பகர்ந்திட முடியு மோசொல்.
தவ்விய புலன னைத்துந் தன்னுடைத் துகளி னாலே
வெவ்விய கருநா கத்தின் விடத்தினுங் கொடிதே யாகுங்
கவ்விய வவ்வி டந்தான் கடித்தலுற் றவனைக் கொல்லும்
தவ்விய புலனி னைந்தோன் தன்னையுங் கொல்லு மன்றே,
பரவிய புலன்க டம்மை பற்றிப் வாசை யாகு
முரவிய மாபா சத்தை யுள்ளவா றறுத்த வன்ற
னருமையா முத்திப்பேற்றை யடைந்திடச் சதுரன்மற்றேன்
கருதிய வாறு நூல்கள் கற்கு னுஞ் சதுர னன்றல்.

ஞானவாசித்தம்.

உரைத்தவசு னைங்கனிநு விட்டின் மீன்றே
ஞோசையு ரெனியிரத நாற்ற மென்ன,
நிரைத்தவிவற் றென்றென்றான் மாபந்து போகு
நிலையழிக்கு மவைவையந்து நேரே கூடிக்,
கரைத்தலுறு பவர்க்கின்ப மெங்கே யுன்றன்
கட்டுக்கு வாதனை யே கயிற்றுச் சாலம்,
புரைத்தெழுநெஞ் சேயதுவே போகு மாகிற்
பொருளில்சய மஃதுனக்குப் புகலுங் காலே.

சிவஞான வள்ளலார்.

ஒதிய வசுண மாதிரி பொன்றென்ற லழிபா நிற்குங்
காதிலை றெக்கான் மூங்காற் கண்ணின னாவா லீர்தச்
சாதமா னுடர்க ளெல்லா மஞ்சினற் சாகா நிற்பர்
போதமே விட்ட காலம் புலன்வழி பேரகா ரன்றே.
ஐம்பு லன்வழி யோடிமா னுடரெலா மழிவ
ரைம்பு லன்வழித் தாவிமே லமரரு பலைவா
ரைம்பு லன்வழி யடைத்தவன் யேகியே யன்றி
யைம்பு லன்வழி யடைத்தவ ருலகினில் யாரே.

வேமந்ந சிவயோகி.

காதானது சதா சத்தவடிவத்திற்குநே யிழுக்கின்றது; சர்ம
மானது சதா சீர்தோஷணங்களிலே யிழுக்கின்றது; நாவானது
சட்ரசங்களுக்கிழுக்கின்றது; மூக்கானது சுகந்ததூர்ச்சுந்தங்களுக்
கிழுக்கின்றது; கண்ணானது பஞ்சவர்ண ரூபங்களிலே தள்ளு

கின்றது. இந்த ஐந்துடன் கூடிய உடம்பின்பற் றெழித்துத் தன் னை யறிந்து சுகித்தல் தகுதியா மென்றுங் கூறியிருக்கிறார். இப் பிரமாணங்களாலும் இந்திரியங்களின் கொடுமை நன்குவிளங்கும். இந்திரியங்களின் கொடுங்களை நன்றாக வுணர்ந்தவர்கள் விஷபங் களைச் சுகமாக வெண்ணுவரோ? இப்பிரபஞ்சத்தில் ருண சேஷ மும், சத்துரு சேஷமும் வைத்தல் கூடாதென்று பெரியார் பணித்திருப்பதனால், இந்த ஞானேந்திரியங்க ளென்னும் குலபா தக சத்துருக்களை நிர்மூலஞ்செய்வது நியாயமாம்; நிர்மூலஞ்செய் யாதுவிடின் உலகம் சேஷமமடையாது. ஆகையால் அவர்களைக் கொல்வதால் புண்ணியம் வருமேயன்றிச் சிறிதும் பாபம் வரா து என்று பலவாறுகத் தனது நியாயத்தைச் கூறியடக்கமாக நின் றான். இப்படி தமன் வாதித்ததைக் கோர்ட்டார் மிகச் சந்தோ ஷத்தோடுகேட்டு இவன் மிகயோக்கியனென்று தீர்மானித்து நீர் போகலாமென்றுகூறி, உபரதியை விசாரிக்க வாரம்பித்தனர்.

வாதிதரப்பு.

5—வது சாட்சி - உபரதியென்பவன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழ் ஷேஷயாசிரிய விருத்தம்

சபதபம் விரத மாதிச் சாற்றுஞ்சட் கரும மீரு
யுபஜன்மந் தருவ தல்ல லொழித்திடா தோழிக்கு மந்த
விபுதனக் கபய முற்று மெய்மமையார் ஐட்ஜி முன்னர்
உபரதி முமுட்சுப் பக்க முரைத்திடுஞ் சாட்சி சொல்வாம்.

பி. பிரதிவாதி தரப்பு வகில் எழுந்து நின்று கோர்ட்டார் சன்னிதானத்தில் உபரதியென்பானையழைத்துப் பிரமாணஞ்செய் வித்து உம்மாலன்றோ சகல கருமங்களுங் கெட்டொழிந்தன; அப்படிச்செய்யலாமா? அதுபெரும்பாவ மல்லவா? கர்மத்துரோகி யென்று பேரெடுத்தேதேனோ? கர்மத்தாலன்றோ சித்தி முத்தி களுண்டாகின்றன?

உ. (அந்தமாதா கோரமுட புத்தியென்னும் பிரதிவாதி வகி லைப் பார்த்து) யாவர்க்கும் கருமத்தால் துக்கமும், கருமத்தியா கத்தால் சுகமும் உண்டாகின்றன. கருமத்தின் ஆரம்பத்திலும் மத்தியிலும் அந்தத்திலும் துக்கமேயுண்டாகின்றது. இது யாவர்க்

கும் அதுபவமாம். அங்ஙனமிருக்க, நான் கருமத்தைக்கெடுத்தது
அதிசயமும்ன்று, தோஷமும்ன்று. கருமத்தால் முத்திபெற்றோ
ரொருவருமில்லை. கர்மத்தால் முத்தியடைவது திண்ணமாயின்,
கரும பலன்களான ஈவர்க்காதுபோகங்களை யதுபவித்துப் பிறகு
பூமியில்வந்து ஜனன மெடுப்பதேன்? கருமமே முத்திப்பேற்றைத்
தருவதாயின், அதை உபரிடநாதிகள் நிஷ்பிரயோசன மென்று
கூறுமா? சுருதி யுத்தி யதுபவமில்லாத வசனம் சபைக் கேற்குமா?

கைவல்யோப நிஷத்.

† “நகர்மண நப்ரஜயா தநேந த்யாகே ஸகே அமுர்தத்வ
மாநக:”

(இ-ள்). அமிர்தத்வமாகிய மோட்சம் காமங்களாலும், புத்தி
ரர்களாலும் அளவிறந்த திரவிய தானங்களாலு முண்டாவ தில்லை.

பகவத் கீதை.

‡ - அநேக சித்த விப்ராந்தா மோகஜால ஸமாவ்ருதா,
ப்ரஸக்தா காமபோகேசு பதந்தி நரகேசுசௌ.”

(இ-ள்). சித்தப் பிராந்தியை யுடையவர்கள் காமியகரு மாறுட்
டானங்களாற் காலத்தைக் கழித்து நரகத்தை யடைகின்றனர்.

சிவகீதை.

* - நகர்மண மதுஷ்டாநை ஸ்தாஸாந தாநாபிவா,
கைவல்யம் லபதே மர்த்யா: கிந்து ஜ்ஞானேந கேவலம்.

(இ-ள்). கைவல்யிய (மோட்ச) மானது கேவலம் ஞானத்தி
னற் சித்தியாகுமேயன்றி, ஸ்நானம் சந்தி, சபதபம், தாநாதிகளாற்
சித்தியாது.

† நகரீணா ந ப்ரஜயா மெந த்யாமெநெகேசுஜீதகூ
ஜாநக:”

‡ கெநக விது விஷ்ணோரோஹஜாமஸரோவ்யுதா:
புஸதா காமோமெஷு வதனி நாகேஷுமெள

* நகரீணா மதுஷ்டாஸாந தாநாபிவா வா ।
கெவலம் ஹதே கத: கிந்து ஜ்ஞானெந கெவலம்

விவேக சூடாமணி.

§ - நயோகேந நஸாங்க்யேந கர்மணாநொ நவித்யயா,
ப்ரஹ்மாத்மை கத்வ போதேந மோக்ஷஸ்வரீத்யதி நார்பதா.

ஒங்கிய பரசி வைக்கிய முணர்ந்திடு மியோகத் தாலுஞ்
சாங்கிய மதத்தி னாலுஞ் சார்ந்திடு மியோகத் தாலும்
விங்கிய கன்மத்தாலும் வேறுபா சனையி னாலு
மோங்கிய முத்திப் பேற்றை யொன்றுவ தென்று மில்லை.

ஞானவாசிஷ்டம்.

தவமகந் தீர்த்தஞ் சேவை யருச்சனே தான மாதி
வவமயக் கத்தா னீணை லிலங்குபோ லவத்தா வாழ்வர்
பவமுறு மிவற்றை விட்டுப் பரிசுத்த பரம போதங்
கவரறப் பற்றி யெல்லாக் காதலு நீக்கி நிற்பாய்.

தாயுமான சுவாமிகள்.

பத்திரெறி நிலைநின்று நவகண்டபூமிப் பரப்பைவல மாகவர்
தும், பரவையிடை முழ்கியும் நதிகளிடை முழ்கியும் பசிதாக மின்
றியெழநா; மத்தியிடை நின்றுமுதிர் சரகுபுனல் வாபுவினை வன்
பசித னக்கடைத்தும், மவுனத்தி ருந்துமுயர் மலைநுழைவு புக்கி
யும் மன்னுதச நாடி முற்றுஞ்; சுத்திசெய் தும்மூல ப்ராணனோ
டங்கியைச் சோமவட் டத்த டைத்தும், சொல்லரிய வழுதுண்டு
மற்பவுடற் கற்பங்க டோறுநிலை நிற்க விறு; சித்திசெய் துஞ்ஞா
ன மலதுகதி கூடுமோ சித்தாந்த முத்தி முதலே, சிரகிரிவி
ளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே சின்மயா நந்த குருவே.

சிவஞானதீபம்.

சாத்திரம்புத் தகம்பூசை சமயமதந் தருக்கந் தந்திரமந் திர
யோகந் தவவிரதஞ் சீல, மேத்தரிய பாவனையெண் சித்திகளே மு
தலா மெப்பயனு முத்திவிலக் கெனவொருசொல் லதனால், தீர்த்
தவன்மெய்த் தேசிகனு மவனருளாலகலாச்; சித்தமல மறுத்துலகிற்
றீமைநன்மை செயினும், வாய்த்தகதி ரவன்செயல்போ லிசைந்
திசையா தொழுகும் வண்மையரே மெய்ஞ்ஞான வுண்மைநிலை
யனரே.

§ நயொமெந நஸாங்வேந கரீணாநொ நவிய்யா
ஹ ஹாநெதககூ ஹொயெந ரொக்ஷஸ்யிதிநாந்யயா'

சூத சங்கிதை.

கருமமே யநுட்டிப்போர் கண்ணிலா வொருவன் மற்றோர் கண்ணி லாணை, வெருவினுணை யாக்கொடுசென் றெதிருநூக பத் தழுந்த விழுதலேபோல், தருதுயர்மோ கத்தாலே பிரளிருத்தி யாய்ச் சமுசா ரத்தில் வீழ்வார, மருவதனான் ஞானமன்றிக் கரு மத்தி னுற்பந்த மாய்வு ருதே.

இப்பிரமாணங்களால் கருமம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோத மின்றியதாம்; ஞானத்திற்கு விரோதமா மென்பது விளங்கும். “ஞான மலது கதிஊடுமோ” என்றுபெரியார் பணித்தவாறு ஞானமே முத்திக்கேதுவா யிருத்தலின், அஞ்ஞான விருத்திக்கே துவாய கர்மம் முத்திக்கேதுவாகாது. கிணற்றில் விழுந்து அதில் முளைத்திருக்கும் கோரைப்புல்லைப் பிடித்துக் கொண்டு தொங்குகிற புருடனொருவன்தான் மேலேயேறி வருமாறு ஒருதயானு வானவன் விட்டகயிற்றினை யுறுதியாகப் பிடித்துக்கொண்டு அப் புல்லை விட்டுவிட்டால் மேலேவந்துவிடுவான்; அங்ஙனஞ் செய்யாதிருப்பானாயின், அவனொருபோதும் மேலே வரமாட்டானல்லவா? அதுபோல அஞ்ஞானமாகிய கிணற்றில் விழுந்து அதிலுற்பத்தியாயுள்ள கருமமென்னுங் கோரைப்புல்லை யுறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்டு ஜன்மநி துவந்துவங்களை யறுபவித்துத்துன்புகின்ற வன்தான் முத்தியடையுமாறு கைத்திரியாதி குணங்களுடைய தத்துவஞானி உபதேசித்த மெய்ஞ்ஞானமாகிய கயிற்றை யுறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டு கருமத்தை விட்டுவிட்டால், முத்தியென்னும் நிலைக்குவந்து விடுவான்; அங்ஙனஞ் செய்யாதிருப்பானாயின், அவனொரு போதும் மோட்சமடைவ தில்லையாம். மேலும், அமாவாசையிருளுக்குவிரோதமில்லாத மேகாவரணம் அந்தகாரத்தைக் கெடுக்காமல் மேலும் மேலும் அவ்வந்தகாரத்தை யபிவிருத்தி செய்வதுபோல அஞ்ஞானத்திற்கு விரோத மில்லாத கருமசமு தாயமும் மயக்கத்தைக் கெடுக்காமல் மேலும் மேலுமதனை யபிவிருத்தி செய்வதாகவிருத்தலால், கருமத்தினு லொருபோதும் அஞ்ஞானம் போவதின்றும். அஞ்ஞானத்தை யபிவிருத்தி செய்யும் கருமத்தினால் முத்தியுண்டா மென்பது மலடிமகன் அளவிறந்த வரக்கரைவென்று அமராபதியை யாளுகின்ற னென்பது போலவாம்.

ஆத்மபோதம்.

† - அவிரோதி தயாகர்ம நாவித்யாம்வி நிவர்த்தயேத்,
வித்யா வித்யாம் நிகந்த்யேவ தேஜஸ் திமிரஸங்கவத்”

(இ-ள்). சேற்றைச்சேற்றினால் கழுவுக்கூடாமை போலக் கரு மசமுகத்தினால் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குதல் கூடது; ஆனால், சுயம் பிரகாச ஞானம் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியா யிருத்த வின், அஃது இருட்கூட்டத்தைச் சூரியப்பிரகாசம் நாசஞ்செய் வதுபோல அஞ்ஞானத்தை நாசஞ் செய்யும்.

என்றந்த சாஸ்திரங்கள் கூறுவது பொய்யாமோ? உப சார்தியின் பொருட்டுச் சர்வகருமங்களையும்விட்டு மகாமவுன முற் றசைவறவிருக்கு மென்னைக் கருமத் துரோகியென்று பிறர் கூறு வது மயக்க புத்தியேயாம். இஃது ஐம்பெரும் பாதகங்களைக்கணக் கின்றிச் செய்பவன், நிர்மல சித்த முடையாணைப் பார்த்து ஓபாபீ? என்றுவிளித்துப்பழித்துரைப்பதுபோலாம், என்கூறியுள்முசப் பட்டு நின்ற வுபரதியைக்கோர்ட்டார் நோக்கி, இவள் கார்க்கியோ அல்லது மைத்திரேயியோ என்றையுற்று அம்மாரீங்கள் போகலா மென்று கூறி, சிரத்தையை விசாரணை செய்ய வாரம்பித்தனர்.

வாதி தரப்பு.

ஆளுவது சாட்சி - சிரத்தை யென்பவள் விசாரணை.

அறுகீர்க் கழ்நெடிலடி யாசிரிய வீருத்தம்.

பெருத்தசார் வாக ராதிப் பேசும்வா தங்க ணீங்கப்
பரத்துவத் தீர்ப்பளிக்கும் பதியெனுஞ் சட்ஜி முன்னர்த்
தேரித்தவே தாந்த நூலுந் தேசிகன் மொழியு நம்புஞ்
சிரத்தையும் வாதி பக்கஞ் செப்பிடுஞ் சாட்சி சொல்வாம்.

கோர மூடபுத்தி யென்னும் பிரதிவாதி வகிலெழுந்து,
கோர்ட்டார் முன்பு சாட்சியாகவந்த சிரத்தையென்பவனைப் பிரமா ணஞ்செய்வித்துக் கேட்குங் கேள்வியாவது;

பி. ஏ! பெண்ணணங்காய்? நீ சகலசாஸ்திராபிப்பிராயங்களை யுமறிந்த பெரியோர்களையும், சகலபந்து ஜனவாச்சல்யத்தையும்,

† சுவிரொயிதயா கடுகநாவிஷ்டாஃ விநிவத்யுயேசு!
விஷ்டாவிஷ்டாஃ கிஹனெஷுவ தெஜஸ்திரிஸம்வவசு ॥

சர்வசாஸ்திராபி மானத்தையும், இயமநியம ஆசனப் பிராணாயாமங்களையும், ஈசரபக்தி முதலியசர்வ கர்மோபாசனைகளையும் விட்டுச் சோரநாயகனைத் தெய்வமாக நம்பிக்கெட்டவனன்று?

உ. (அதற்குச் சிரத்தை பிரதிவாதி வகில் முகத்தை நோக்கி) ஆத்மாநுபவங்களை விளக்கிவைக்கின்ற வேதாந்த சாஸ்திரங்களையும், ஆத்மநாதனாகிய சந்த்ரு சுவாமிகளையும் நம்பியபான் சோரநாயகனை நம்பிக்கெட்டவளாவனோ? பனா! பனா! மிகுநன்றாயிருக்கின்றது; நான்கெட்டதொரு போதுமின்று; என்னைவிகவாசித்தவர்க் கொருபோதும் கேடுண்டாகாது. இங்கு வேதாந்த லட்சணத்தைச்சொல்லுகிறேன்; அதனைக் கவனித்துக்கேட்க வேண்டும். வேதமென்றாலும், சுருதியென்றாலும், ஆம் நாயமென்றாலும் ஒன்றேயாம் - இதற்குப்பிரமாணம் கீழ்வருவனவாம்.

† “விதந்த்யநேந தர்மாதர்மா விதிவேத:.,

(இ-ள்). தர்மாதர்மம், காமமோட்சங்களை விளக்கிவைப்பதனால் வேதம்.

‡ - “வேதய திதிவேத:.” (இ-ள்). அறிவிக்கின்றமையால் வேதம்.,

* - “சுருயதே தர்மாதர்மாதி கமந யேதி ச்ருதி:.,

(இ-ள்). தர்மாதர்மங்கள் இதன் சகாயத்தால் கேட்கப்படுகின்றமையால் இது சுருதியாம்.

\$ - “சுருயத இதிச்ருதி: (இ-ள்). கேட்கப்பட்டவதால் சுருதியாம்.

† - “ஆம் நாயதே பாரம்பர்யேணேத் யாம் நாய:.,

(இ-ள்). பரம் பரையாக அப்பியசெக்குப் படுகின்றமையால் இஃது ஆம் நாயமாம்.

பிரஹ்ம வித்தையை விரித்துரைக்கும் வேதத்தின் சிரோபாகம் உபநிடதமென்றும், வேதாந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

† விஷ்ணுநெந யஜூயஜூவிதிவெடி:।

‡ வெடியதீதி வெடி:

* ஸ்ருத்யதே யஜூயஜூவிகுநவநதக் ஸூதி:

\$ ஸ்ருத்யதஹி ஸூதி:

¶ ஸ்ருத்யதே வாரம் வயெடுணேதூஜாய:

† - “ பிரத்யக்ஷேண ந மித்யாச யஸ்தூபாதொ நவிக்யதே ஏதம் விதந்திவேதேந தஸ்மாத் வேதஸ்ப வேததா”

(இ-ள்). பிரத்தியட்சத்தாலும், அநுமானத்தாலும் எவருமெளி திலறிய முடியாதவஸ்துவைக் தெளிவாய்க்காட்டுஞ் சொன்மயக் கருவியாயுள்ளது வேதமாம். என்று பூர்வ மீமாஞ்சை வார்த்தைக மாதி வகுத்தருளிய பட்டபாதாக்கூறியிருக்கின்றார். ஜோதிஷ்டோ மம்முதலியன சுவர்க்காதி சுகங்களைத்தரும், சுன்குடித்தல் முதலி யனபெரும்பாதகத்தையுண்டாக்கும்என்றற்றொடக்கத்தூரகமியங் கள் பிரத்யட்ச அநுமானங்களால் அறியப்படா; ஆகவே, அவற் றைக்காட்டுவதுவேகமென்பதாயிற்று. அவ்வேதம் அளித்திபாவ சபபட்ட ஜீவர்களின் அறிவாற்றலுக்கு எளிதிலெட்டாத விஷ யங்களைத்தெரிவிக்கும் பெருங்கருவியாகின்ற ஞானத்தை எடுத் துப் புகட்டுவதாம்.

வராகோபநிஷத்.

† - “ ஆசார்ய சாஸ்திர மார்கேண ப்ரவிச்யா சுஸ்திரோபவ.

(இ-ள்). ஆசார்யன், சாஸ்திரம் என்னு மிந்தமார்க்கத்தில் சிக்குரமாகப் பிரவேசித்து அதில் ஸ்திரமாகவிரு.

* - குருசாஸ்திர ப்ரமாணஸ்து நிர்ணீதம் தாவதாசரா.,

(இ-ள்). குருவினாலும், சாஸ்திரங்களாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற விதியை யாசரி.

முத்திகோபநிஷத்.

§ - நிஸ்வாச பூதாமெ விஷ்டேணர் வேதா ஜாதாஸ்ஸு விஸ் தாஃ, திலேசு தைலவக் வேதெ வேதாந்தஸ்ஸுப்ரதிஷ்டிதஃ,

† ப்ரத்யக்ஷணாநுபித்யாய யஸ்தூபாஷொந விஷ்டெ |
வனதம் விஷ்ணி வெஷெந கஸ்டாஷெஷு வெஷதா”

† சூயார்யு ஸாஸ்திரோமெபுண ப்ரவிஸ்யாஸுஸ்திரோபவ |

* மாருஸாஸ்திர ப்ரோணெஸு நிணீதம் தாவதாஸாஃ

§ நிஸாஸ ஹதாநெ விஷெஷாஷெஷாஜாதாஸுவிஸுராஃ
திவெஷு நெதவவெஷெஷெஷாஸுப திஷிதஃ

‘வேதோ நாராயணஸ்ஸக்ஷாத் ஸ்வயம்பூர்தி சுத்ருயஃ,
வேதஸ்ய சேசவராத் மத்வாத் தத்ர முஹ்யந்தி ஸூரயஃ’,

(இ-ள்). ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய மூச்சுக்களால் சதுர்வேதங்
களும் பிறந்தபடியால் அந்தவேதங்களும் நாராயண சொரூபமே.
எள்ளினிடத்துத் தைல மிருப்பதுபோல அந்தச் சதுர் வேதங்க
ளின் முடிவில் ப்ரஹ்மைக்கியஞானம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.
அந்தவேத சிரசே வேதாந்தங்க ளென்றும் உபநிடதங்களென்
றுஞ் சொல்லப்படும்.

யோகசிகோபநிஷத்.

† - வேதசாஸ்திர புராண நாம் ஸ்வாயங்கர்த்தாபநிஷயதி’

(இ-ள்). வேதசாஸ்திரபுராணங்களுந்குக்கர்த்தா பரமாத்மா
வேயாம்.

அந்தப்பரமாத்மாவின்னிடத்திருந்து சுவாசம் வெளிப்படு
வதுபோலச் சதுர்வேதங்களும் வெளிப்பட்டன; அந்தப்பர
மாத்மா விராட்புருஷனென்றும், ஹிரணிய கருப்பனென்றும்,
ஈசானென்றும், விஷ்ணுவென்றும், சிவனென்றும், ஆதிபுருஷ
னென்றும் அந்தப் பெயர்களாற் சொல்லப்படுகின்றது. அந்தப்பர
மாத்மாவருளிய வேதங்களை முக்கியப் பிரமாணங்களாகப்பெரி
யார் கொள்வர். வேதத்திற் கன்னியமாகச் சொல்வதெல்லாமிங்
குப்பிரமாணங்களாகா.

சூதசங்கிதை.

வான்கரு தியமறை வழியை விட்டுமேற்

ருன்கரு துதல்சது ரன்று தன்கையில்

தேன்கமழ் திரளையைச் சந்திச் சந்தியால்

கூன்கையிற் விழுந்துளி கொண்ட தன்மையே.

பொருள்கொண்ட மறைநின்று புக்கின்ற துணரார்

மருள்கொண்ட சமயங்கண் மதிக்கொண்ட கதியா

யருள்கொண்ட பரவின்ப மடைகின்ற வவர் போ

விருள்கொண்ட பொருள் கண்ட வவரன்றி யிவரார்.

“ வெஷோ நாராயணஸூக்சாஸுபம் ஸூரிரிதி ஸூஸூ_வஃ
வெஷஸு வெஸூராஸு ஸூக்சாத்_வ ஸூஹு_வனிலஸூரயஃ”

வெஷஸூ_வஸூ_வவூராணாநா_வ ஸூபங்கத_வஸூ_வவிஷி_வதி

காதும்வா தியர்களாலே கலியுகத் துள்ளோர் கெட்டு
வேதமோ தியவாசெய்யார் மிருத்சொல் வதுவுஞ் செய்பார்.

தருமம் தறிவில்பா சாண்டர் தங்கள்
மருவலார் வேதமா வாககி யப்பொருள்
கருதிடா ரதுகர மணிபிற் காட்டிங்
குருவையும் வழிபடார் துதர்க்க மைவலார்.

என்னுள்ளவாற்றல் வேதத்திற்கு மாறுபட்டன பிரமாண
மாவதில்லை யென்பது நன்மு விளங்கும். ஸ்ரீவகா நுண்ணியம், ஈகர
பத்தி, பாசவைராக்கியம், பிரமஞான மென்னும் இந்நான்கையுஞ்
சொளுபமாகக்கொண்டு ஆளுநற்கலவி யறிவடக்கமுதலியநற்குணங்
களுடையவராய், ஸ்வப்பிரஹ்மைகூடிய திரசயத்தால் ஆத்மஞானத்
தில் நிலைத்தவராய், சிஷ்யனுடைய புத்தியிற் றேன் றும் ஸ்ரீவே
கரபேதம், ஸ்ரீவர்களின் பரஸ்பரபேதம், ஸ்வஜடபேதம், ஈகர
ஜடபேதம் ஜடஜடபேதம் என்னும் ஐவகைய பேதங்களுையும்,
பேதப்பிராந்தி, கர்த்தருதவ போகதருத்வப் பிராந்தி, சங்கப்பிராந்
தி, விகாரப்பிராந்தி, ஜகதின் சக்திபத்வப்பிராந்தி யென்னும்
ஐவகைப் பிராந்தியையும், நாநானித புத்திகளால் நிராகரித்து,
அத்வயமாயிர், அவித்தைபாதி மலரகிதமாயு முள்ள ஆத்ம
சொளுபத்தை ஐயத்திரிபின்றி உள்ளவாறு தரிசிப்பித்துச் சகல
சம்சாரத்தையும் மித்தயாவடிவமாக்கி அறிவிக்கரைத்து அறி
வாகாரமாகவே சிஷ்யனை நிலைக்கச் செய்வரெவரோ அவரே
குருவாவர்; ஞானமின்றிச் சடைவடைத்துக் கொண்டும், மொட்
டையடித்துக்கொண்டும், விபூதி நாமம், உருத்திராக்கவடம், துளசி
வடமுதலிய சின்னங்களைப் பிறர்ப்பார்த்து மருளுமாறு தரித்
துக் கொண்டும், அப்படி பேதமது சிஷ்யர்களைச் செய்வித்துக்
கொண்டுமிருப்பவர்கள் “வேட நெறிகில்லார் வேடம்பூண்டென்ப
யன்” என்று பெரிபார்பணித்தவாறு கேவலம் வேடதாரிகளைப்பா
வர்; அவர்கள் ஒருகாலத்தம் உண்மையான குருவாகமாட்டார்.
சம்சாரமாகிய முதலேவாயினின்று விடுவிக ஈன்றவரும், தத்துவ
போதனை செய்கின்றவருமா யுள்ளவரே குருவாவர். குரு
வென்னும் பதத்தில், கு - என்பதன் பொருளநதகாரமாம், ரு -
வென்பதன் பொருள் அதனை பொழிப்பதாம். சிஷ்யனுடைய
அஞ்ஞானத்தை பொழிக்கும் திறமையற்றவர் குருப் பட்டம்
விழைந்து பொருள் பரிக்கத் திரிதல் புனி பசுத்தொலைப் போர்க்
துத் திரிதல் போலவாம்.

சுடர்களுடைய பேதபுத்திபைக் நிகழ்த்தியபடி, செய்து
புத்தி சாமர்த்தியங்களால் ஒழித்து அப்பேதபுத்தியை யுண்டு
பண்ணி, ஸகஜாமருஸ்க சிவராஜ ஸீயாகசுக ஸமாதிவாயிலாக ஆத்
மசாட்சராத் காரத்தை யுண்டுபண்ண, பரமாத்மாவை குருவாகவர்
தாடியால் குருவினிடத்து ஈசுவரனிடத்து வைக்கும் பத்தியினும்
அதிக பத்திவைத்து அவரை வணங்கி அவரை சிவமெனக் கருதல்
வேண்டும்.

ஸீயாகுகோபநிஷத்.

† - குருநர்பரஹ்மா குருந்ரிஷ்ணு குருநீதவன் ஸதாசாயுத
நகுரோரதிக கச்சிக திரிஷுலீலாகேஷு வித்யதே
தவ்யசஞ்ஞேப தேஷ்டாரம தேநிசம் பரமேவமம்
பூஜபேத பரபா பகத்பா தஸ்யம் ஞாந பலம்லபேத .

(இ-ள்). குருவே பிரம்மா, குருவே லிஷ்ணு, குருவே பெப்
போதும் நாசமற்ற தேவன். இம்முன் ஸகங்கனிலை, குருவைக்
காட்டினும் சிசேஷ்டனொருவனுமில்லை. தவ்யசஞ்ஞானத்தை யுப
தேசிக்கிறவராகியும், பரமேவமமாகியுமிருக்கிற குருவை அநி
பத்தியுடன் பூசிக்கவேண்டும், அப்படி பூசிக்கிறவனுக்கு ஞான
மென்னும் பலனுண்டாகிறது

சூதசங்கித.

புகழும் தயையாற் பரமவத் துவித புண்ணிய ஞானங் கொடுத்தத்
துகழூர் தெய்வச் சிவநாதர் தெரிவிப் பவனை குரு வாவா
னிகழும் பரிசில் ஸாவவனை சிவனைன் னுரைத்து மெமமறையு
மகழு மலத்த சாரின்ப மடைய நாயு மமரீரே.

திருமந்திரம்

குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவமாகிக் கோனுமாய் நிறகுங்
குருவே புரையுணர் வற்றீதார் கோவே

† மஹாஸூக்தா மஹாவிஷ்ணு மஹாபெஷஸுஷாஸு
நமஹாஸுயிகு கலிதாஸு ஹொகெஷு விஷுதே [த:
ஷிஷுஜோமொவ ஷெஷுராம ஷெஸிகு வஸுஷெஸுராம
வகுஜபெசு வரபாஹசு தஸுஜோமஹாஸுஷெசு.

ஞானசாரம்.

தேனார் கமலத் திருமா மகள்கொழுநன்
 றுனே குருவாகித் தன்னருளான் - மானிடர்க்கா
 வின்னிலத்தே தோன்றுதலால் யார்க்குமவன் றுளிணைய
 யுன்னுவதே சால வுறும்.

மெய்ம்மொழி.

பிறிந்திடக் கடைந்த வெண்ணெய் பின்புமோ ரதனைக்கூடிற்
 செறிந்திடா வாறு போலத் தேகமுந் தேகி தானும்
 பிறிந்திடப் பார்த்த பின்பு பெயர்த்ததி னிற்பி னுங்கேள்
 செறிந்திடா வாறு செய்யுந் தேசிகன் றேசி கன்றான்.

குதசங்கிதை.

ஈச னுக்கப ராத மியற்றிடின
 மாசி றேசிக னெண்ணுபு மாற்றிடும்
 பேசு தேசிகற் குப்பிழை செய்யினத்
 தேசிக னன்றித் தீர்ப்பவ ரில்லையே.

என்றற் றொடக்கத்துப் பிரமாணங்களைச் சிறிதேனுங் கவனி
 யாது வாழ்நாளே வீணாளாகக் கழிக்கும் மூடர்கள் அநாத்ம சாஸ்
 திரங்களையும், அநாத்ம சாஸ்திரஞ்ஞர்களையும் ஆதரவாகப் பிடித்
 து, குடிலாங்களைக் (விபசாரிக)ள்நாழிகைக்கொரு நாயகனைக் காசுக்
 காசைப்பட்டுப் பிடிப்பதுபோலக்கடலைப் போன்றுமாறுஞ் சித்த
 விருத்தி யுடையவராய் மாயாபரவசர்களாய் நாழிகைக்கொருசாஸ்
 திரத்தையும், நாழிகைக்கொரு குருவையும் மாறிமாறிப் பிடித்து
 அவஸ்தைகளடைந்து, குருகாணிக்கை முதலியவற்றின் நிமித்த
 மாய் மனஸ்தாப மடைந்து, காடுகளில் மேயும் ஆடுகள் போன்று
 ஓரிடத்தார் திருப்தி யுறாது, பித்தம் பிடித்துத் திரிகின்றார்கள்.
 அவர்களைக் கேட்குங் கேள்வியை என்னைக் கேட்பது தகாது.
 தாங்கள் யாருக்காக வகிலாக வந்தீரோ அவர்களே தாங்கள் வின
 விய வினாக்களுக்குரியவர்கள். ஒதுக்குண்டிலையுஞ் சணங்கன் தன்
 ஹினகாரியத்தை பெண்ணிப்பாராது, சிங்காசனத்தில் சக்ரவர்த்
 தியின் றொடை மீதுமகாவூர்ந்ததாக விற்றிருக்கும் இராஜஸ்திரீ
 யைப் பரிகாசஞ்செய்வது போலிருக்கிறது என்னைத்தாங்கள்பரி
 காசஞ்செய்வதென்று கூறி, அந்தர்முகமாகவமைந்து நின்றான்.
 கோர்ட்டார் சிரத்தை கூறியவற்றைக் கவனமாகக்கேட்டு நன்கு
 மதித்து சுமமாநீங்கள் போகலாமென்றுகூறி, சமாதானனை விசா
 ரிக்கவாரம்பித்தனர்.

வாதிதரப்பு.

7-வது சாட்சி-சமாதானம் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அடைவுற வருள ளிக்கு மாபலத் தரசன் முன்பு
விடையங்க ளகன்ற சித்தம் விட்சேப மடைந்தி டாது
தடைசேயும் விருத்தி தன்னைத் தனுவெனப் பெற்று வாய்நன்
நடைகோள்ச மாதா னன்று னவின்றிஞ் சாட்சி சொல்வாய்.

கோர்ட்டார் சமுகத்தில் சாட்சியாகவந்தசமாதானனைக்கேர
முட புத்தி யென்னும் பிரதிவாதி வகில் பிரமாணஞ் செய்வித்து,

பி. நீர் சதா ஸ்திரீபுமான்களுக்கு வருங் கோபாலேசங்களை
மத்தியஸ்தர்கள் சமாதானஞ்செய்வது போன்று சித்தாகாரமான
விருத்தியையுண்டாக்கி ஜீவனை ஏகாசமாகும்படிசெய்து வருகின்
றீரல்லவா? இங்ஙனஞ்செய்வது குண்டிணி மீயவலா துமன்றோ?

உ---ஆம்; ஆம். அதுதவறன்று, தங்கள் குண்டிணி மீயலையா
மென்றது தகுதியுடையதாகாது. பிரதிவாதிகள் தங்கள் தாய்மார்
களையும், தங்கள் மருமகன் மார்களையும், தங்கள் மனைவிமார்களையும்,
தங்கள் தங்கைமார்களையும், கண்டவருக்கெல்லாம் எப்போ
துஞ்சேர்த்து ஜீவனஞ்செய்துவருவதை இந்தக்கோர்ட்டாபுன்பு
சொல்ல எனக்குச் சமயம் வாய்த்தது. நாரதரைப்போன்றுநானும்
வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு தக்கவிடத்தைப்பார்த்துக் கொண்டி
ருந்தேன்; தக்கவிடமின்று சம்பவித்தமையின் சொல்லுகிறேன்.
பிரதிவாதிகள் தங்கள் தாயாகிய அவித்தையைச் சுழுத்தியவஸ்தை
யின்கண்பிராக்குனிடத்து அவனது சுகார்த்தமாகச்சேர்த்து வை
ப்பதும், ஜாக்கிராவஸ்தையின்கண் தங்கள் மனைவிமார்களாகிய
இராகத்து வேஷதிகளையும், குமாத்திகளாகிய சுரோத்திரமுத
லிய இந்திரியாதிகளையும், சத்தாதிவிஷயங்களிடத்திலும், விசுவனி
டத்திலும், தமது சுகார்த்தமாகச்சேர்த்து வைப்பதும், சொப்பன
வஸ்தையின்கண் தங்கள் சகோதரிகளாகிய மனோவிருத்திகளைத் த
மதுசுகார்த்தமாக ஆண்டுள்ள விஷயங்களோடும், தைசதனோடுஞ்
சேர்த்துவைப்பதுமுலகறிந்த விஷயமேயாம். அவ்வாறு செய்வதா
லன்றோ அவர்கள் ஜீவிக்கின்றார்கள். அவர்கள் பலவிதமாகச் செய்
பும்துர்மார்க்கச் செயல்களைமறைத்து, என்னைத்தாங்கள் குண்டிணி

யென்றது குணமாமா? “தன்குற்ற நீக்கப் பிறர்குற்றங் காண்கிற
பின், என்குற்ற மாகு மிறைக்கு” என்று நாயனார் கூறியுள்ளதைத்
தாங்கள் கவனிக்கவேண்டும். சித்தவிரூத்தியை சிதாந்தாகார
மாக வடச்சூம் நான் ஒநீர்போதும் குண்டிணியாகேன், சித்தவிரூத்
தியாகிய மணமகளை ஜீவனாகிய மணமகனுடன் சேர்த்து சொருபா
நுபவமென்னுஞ் சுகமநுபவிக்குமாறு சமாதானஞ்செய்வது தூ
மார்க்கமாமா! மானமுற்றுப் பலரோடு தங்கள்மனைவி முதலிபவா
களைப் புணர்வித்து மகிழ்வுறும் பிரதிவாதிகள் செய்கையன்றோ
தூர்மார்க்கமாகும்? எனது செய்கை நன்மை தருவதாமென்பது
அறியீர்போலும்! இவ்விடயங் கோட்டாருநகரத் தெரிந்திருந்த
போதிலும் இச்சபையி லுள்ளவருக்குத் தெரியுமபடி சில வெறித்
துக்கூறுகிறேன்.

விஷத்தை விஷத்தினாலும், அயுசுதை அபத்தினாலும், அம்
பை அப்பினாலும் கெடுப்பது போன்று அசுத்தமான சங்கற்பத்
தைச்சுத்தமான சங்கற்பத்தாற் கெடுக்கவேண்டும். விடயவாசனை
காரணமாகக் கடலிலெழு மலை போலையானது, மனத்தினின் றெ
ழுஞ் சங்கற்பத்தைவிடேகத்தால் அடிக்கடி கெடுத்துக்கொண்டே
வருமிடத்து அசுசங்கற்பம் நானுக்கு நான் குறைந்து கொண்டி
வரும். அவ்வாறு குறைந்து கொண்டு வருமிடத்து மனத்தின
அசுத்தவாசனை பெல்லாம் ஒழிந்துபோம். போகவே, சுத்தவாச
னைமிகும், சுத்தவாசனை மிகுமிடத்துச்சாரதவிரூத்திபேதலைபெரி
த்திருக்கும். சார்தவிரூத்தியுள்ளமனம் போட்ட விடந்நீகா
சையின்றிக்கிடக்கும் பொன்போன்று சிறுத்தின விடத்தினின்று
பிறழாதிருக்கும். சார்தவிரூத்தி யுள்ளமனம் விஷபத்திலுவர்ப்
புற்றுநின்றலின், அது நின்றற்கிடம் ஆத்மாவேயாம். அசுத்தசங்கற்
பம் ஆத்மாவேநோக்கி நின்றபோது பிணஞ்சுடுதடி. ஈற்றில்
அனல்மயமாய் விடுதல்போன்று ஆத்மகாரமாய் விடுதற்குச் சுத்
த சங்கற்பமே காரணமாம். சுத்தசங்கற்பத்தாற் கெடுக்காதவிடத்
து அசுத்தசங்கற்பங் கெடாதாகலின், சங்கற்பத்தைச் சங்கற்பத்
தாற்றான் கெடுக்கவேண்டும் அவ்வாறு செய்தாற்றான் மனோஸ்ய
முண்டாகும். அம்மனம் ஆத்மாவில் இலயப்படுங் காலத்துக் “கள
ங்கமற்ற கண்ணாடி தன்முன் வேரோர் களங்க மற்ற கண்ணாடி
காட்டுமீபோது, விளங்கியதன் மயமாகிய யபேதமாகி விகற்பமின்
றி நிருவிகற்ப மாளுற்போல” வகாசமாய் விளங்கும். அவ்வாறு

விளங்கிவின்ற விடக்கான் பாவனாகையாம்; அகனாற்றான் ஆத்மசா
க்ஷாத்காரம் சித்திக்ரதம்; அதுநித்தித்தாயுறான் அவிசாரபற்றைக்
கெடுதல்வாயிலாக மோக்ஷமகையாம். ஆதலால், சத்தசங்கற்பம்
அசத்த சங்கற்பத்தின் மேட்டிற்குக் காரணமாகி நுத்தலைபன்றி
ஆத்மாவில் இலபயபிகல் முலமாதந்தன் கேட்டாகும் தானேகா
ரணமாகி நுத்தலால், அகனாலயபொருநெடுநிபு பின்றும், மனே
லபமுண்டாநுர்வரை சத்த சங்கற்ப மொழிபாது மேலும், அசத்
தசங்கற்பம் முற்று மொழிந்த விடக்குச் சத்தசங்கற்ப முண்டா
தற்குக் காரணமின்றாயின், அசத்தசங்கற்பத்தின் ஒழிவே சத்த
சங்கற்பத்தினொழிவிற்குக் காரணமாகி நுத்தலின், சங்கற்பத்தாயு
றான் சங்கற்பத்தைக் கெடுக்கவேன்றி மென்க. சங்கற்பவடிவமாகிய
மனத்தை நிஷ்களத்தீஜாமயமாய் விளங்கும் அகண்டாகாரபரப
ரற்றமத்தில் கரைந்து விடச்செய்வதுவே பரமபத மென்றும்,
சர்வதுக்க நிவிர்த்திபென்றும், பாபநந்தப்பிராப்திபென்றும், மோ
க்ஷமென்றும், ஜீவசிரஸ்நமைகைய மென்றும் சொல்லப்படும்.

பைங்கனோபநிஷத்,

† மநஸோஹுத மஹிவே த்வைதம்நை வேபலப்பதே,
யதாயாத் யுன்மஹி பாவஸ் ததாததாரமப்பதம்,,

(இ-ள்). மனதானது உணர்வாவாம் (விநுத்திய பர நிலைமை
பை) அடைந்தால், துவைதம் ஓருநிலை தான் காணப்படுமதில்லை,
எப்போது உன் மணி பாவம்வருகிறதோ அப்போது அதுவேதான்
பரமபதம்.

(த்யானபிஞ்ஞப நிஷத்.)

† யம்மகஸ்தரி ஜநத் ஸ்நுஷ்ட ஸ்திதிவ்ஸை காரந்ருத்
தம்மநோ விலயம்பாதி தத்விஷ்ணோ பரமம்பதம்.,

(இ-ள்), எந்தமனம், ஏன் அலகத்தினுடைய சிநுஷ்ட ஸ்திதி
லபகாரிபங்களைச் செய்கிறதோ அந்த மனம் லாபித் துபிபானால்,

† உநஸோஹுத மஹிவே த்வைதம்நை வேபலப்பதே
யதாயாத் யுன்மஹி பாவஸ் ததாததாரமப்பதம்.,

* உநஸோஹுத மஹிவே த்வைதம்நை வேபலப்பதே

தநுமோ வியபா யாதி கஜ்ஜெஹோ வரஜெஹோ.

அதுதான் விஷ்ணுவின் பரமபதம். (வியாபகப்பிர ஹ்மத்தி னடைவா கிய மோகூதம்.)

மண்டல பிராஹ்மணோப நிஷத்.

* பரமசாந்திம் ஸ்வீக்ருத்பமநஃ ப்ரசார சூர்யம் பரமாத்மசி லீநம்பவதி! பயஸ்ரவாநந்தரம் யேநுஸ்தக்ஷீரமீவ ஸாமீவர்த்திரப வர்கெ பரிஷ்டே மநோநாசம்பவதி, ததேவாமஸ்கம்.,,

(இ-ள்). சிரேஷ்டமான சாந்தியையடைந்த மனம், சலன மற்றதாய்ப் பரமாத்மாவின் ஈடுதில் லபமடைகிறது. கறத்தபிறகு பசுவின் முலைப்பால் நஷ்டமாவது. போல் இந்திரிய கூட்டமில் லாம் நஷ்டமானால் மனோநாச முண்டாகின்றது. இதுவே அம் நஸ்கமாம்.

தேவி காலோத்திரம்.

நருத்தடங்கின் முத்திபது கையகலிற் கட்டாகும்
விரித்தபொரு விதுவென்ன வறிவுடைய மேதக்கோர்
திருத்தசூரல் லறிவாலே சித்தத்ததைத் திறம்பாம
லருத்தியா - னிலைதிருத்து மதுவரின் பபனாமல்.

அத்வய தாரகோப நிஷத்.

† - குருவேவ பரம் பரஹ்ம குருவேவபராகதி:
சூரபகஸ்த் வநதகாரஸ்யாத் ருசப்தஸ் தந்நிரோதக:,
அந்தகார நிரோதித்வாத் குருரித்யபி தீயதே.,,

(இ-ள்), குருவேவரப்பிரஹ்மம்; குருவேயடையத்தகுந்த சிரே ஷ்டமானகதி; குருவென்னும் பதத்தில், கு-என்னுமெழுத்து அஞ் ஞானம் என்னும் அர்த்தமுடையது, ரு - என்னுமெழுத்து அனை விலக்குவதென்னு மர்த்தமுடையது. அஞ்ஞானமாகிய னிருட்டைப் போக்குவதனாவது குருவென்று சொல்லப்படுகிறது.

† வரஜோகிர லீக்யத்யுகம் வ் வாரஸுருநா வரஜாத்மி
மீநம்வதி, வபஸ்யவாநாதாந்யநுஸ்தக்ஷீரமீவஸவெஷ்டி
யவமேஷ்வரிநஷ்டஜெநாநாஸாமவதி, தஜெவாநிநஸ்யு.

மாஸுரேவ வரஸ்வ ஹ்மாஸுரேவவராமதி:
மாஸவஸுரப காரஸ்யாஸு ருஸவஸுஸ்ரோயக:
சுஸகாரதிரோயிக்ஷாஸு மாஸு ருநித்யுவிபதே.

ரிஷ்டாநுபூதி.

அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே சரியை கடந்தோனும்
அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே கிரியை முடிந்தோனும்
அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே யோக தற்பரனும்
அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே ஞானி யதிசூரன்.

தாயுமானவர்.

சினமிறக்கக் கற்றாலுஞ் சித்தியெலாம் பெற்றாலும்
மனமிறக்கக் கல்லாற்கு வாயென் பராபரமே.

ஞானவாசிட்டம்.

தன்னுடைய விவேகமெனும் பெருங்காற்றாற் சங்கற்ப முகி
லைத் தள்ளி, மன்னுசரற் காலத்தின் வானம்போ னின்மலத்தை
மருவா நிற்கு, முன்னுடைய சங்கற்ப மெனுமழுக்கை புன்னுலே
புனக்கு மாற்றித், துன்னிமிகு தெளிவுற்றுப் பரமாத் தக்கடவிற்
றுனேந்து வாழ்வாய்.

பிரபுலிங்கலீலை.

கெடுக்க வல்லதுங் கெட்டவர் தங்களை
யெடுக்க வல்லது மிம்மன மென்றதை
யடக்க வல்லவ னைய பவக்கடல்
கடக்க வல்லவ னுவன் கடிதரோ.

மனத்தை யடக்க மனந்துணை யாகும்
பிணைத்துணை யின்றது பெற்றன னாயிற்
றனிச்சிவ மேயொரு தானென வாழ்வ
னினைத்து மறந்து நிலத்துழ லானே.

குறுந்திரட்டு.

உன்னையே யல்லா லொருதுணை யுளதோ வுனையொழிந் திறை
கழ லடைந்தேன், பொன்னையே பெற்றும் பொதிந்திடக் கூறைப்
பொறிந்திடப் பொறியிலார் மாலே, யென்னை வந்திங் குடன்
படத் தழுவி யெம்பிரான் றிருநடன் கழற்கே, மன்னுபே ரன்பே
மருவுநன் னெஞ்சே வையகத் தரியதே தெமக்கே

என்றற் றொடக்கத்துப்பிரமாணங்களால் இது நன்கு விளங்கும்.
இனி விரித்துச்சொல்லவேண்டுவதில்லை. சர்வசக்தியுள்ள கோர்ட்

டார் இதைக் கவனித்துக் கருணை புரியவேண்டுமென் றுண்முக மாகி நின்றான். அந்த வசனங்களைக் கோர்ட்டார் கேட்டு, சிந்தித்து நோக்கி இவர் மிகப் பெரியவரா யிருக்கலாமென்று தீர்மானித் து நீர் போகலாமென்று கூறி, பிரதிவாதி வகிலே நோக்கி மற்றச் சாட்சிகளையும் விசாரியுமென்றார்.

வாதிதரப்பு.

எட்டாவது சாட்சி - விசுவாசன் விசாரணை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நிசியாமஞ் ஞான கன்ம நிகழல கேழும் விட்டுச்
சுசியாமெய்ஞ் ஞான மென்று சொல்லுல கேழி லேறிச்
சுசியாயெஞ் ஞான்று மோங்கித் தன்னிக ரற்று வாழும்
விசுவாசன் கோர்ட்டார் முன்பு விளம்பிய சாட்சி சொல்வாம்.

கோரமுட புத்தியென்னும் பிரதிவாதி வகிலெழுந்து கோர்ட் டார்முன் விசுவாசனை யழைத்துப் பிரமாணஞ் செய்வித்து,

பி - நீர் பிரபஞ்சத்தில் யாவருமெப்போதும் அனுபவித்து வருகின்ற பீஜ சாக்கிரம், சாக்கிரம், மகாசாக்கிரம், சாக்கிரசொப் பனம், சொப்பனம், சொப்பன ஜாக்கிரம், சுழுத்தி யென்னும், (அஞ்ஞான) சப்த பூமிகளினின்றும் நீங்கி யோகிகளும், ஜோகிகளு ம், சோம்பேறிச் சாமிகளுமாகிய பைத்தியக் காரர்கள் வசிக்கும், சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, அசம் சத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியமென்னும் அவாந்தர சப்தபூமிகளை நம் பிக்கெடுகின்றீரல்லவா? ஐயோ கையிலுள்ள பாயசத்தை யொழுக விட்டு முழங்கையில் வடிந்துவருகின்ற அதன் சிறுபாகத்தையுண் ண நாக்கை நீட்டி நீட்டி முயல்வது போலவன்றா விருக்கின்றது உமது செய்கை! அனுபவத்திற்கு வாராதவிஷயங்களை நம்பிநீரேன் அதமனாதல் வேண்டும்! இப்படியுங் கெட்டுப்போவாருண்டா? இஃ தறிவினமன்றோ? நீரெப்போது கரையேறுவீரோ? இந்தக்கோர்ட் டார் முன்வந்த பிறகும் நீர் கெடுவது சரியாமா? கோர்ட்டார் கூறுமாறு நடந்துகொள்ளும்.

உ - சாணியுண்ணும் புழுவிற்குக் சர்க்கரையின்சுவை பெப்படி தெரியும் என்பதற்கிணங்க, சற்சாஸ்திர விசாரமும், சற்சன சாங்

கத்தியமும், சற்குரு சேவையுமில்லாதவர்கள் மூடமாயும், துக்க வடிவமாயும், நாகதல்லிய மாயுமுள்ள பீஜ சாக்கிர முதலிய பூமியில் வசிக்கின்றார்கள். இப்பூமி யேழனுள் பீஜசாக்கிர முதலியவாறும் கரும ஜன்னியமாம். சுழுத்தியென்னுமேழாம்பூமி அந்தப் பூமிகளுக்கு மூலமான அஞ்ஞானத்தை யுபாதியாகவுடைய ஆன்மா மாத்திரமிருக்கும் ஸ்தானமாம். அவ்வாறிருக்கு மவற்றைத் தாங்கள் மகா கௌரவமாகச் சிலாகிப்பது வியப்பாயிருக்கின்றது. அப்பூமிக ள்தோகதியை யடைவிப்பனவாம். அவற்றின் சொருபங்களை வெளிப்படையாகக்கூறுகின்றேன்; சித்த சாவதானமாய்க்கேட்டல் வேண்டும்.

அஞ்ஞானபூமிகளின் லட்சணம்.

மஹோப நிஷத்.

† “பீஜசாக்ரத் ததாஜாக்ரந் மஹாஜாக்ரத்ததைவச, ஜாக்ரத் ஸ்வப்நஸ்ததா ஸ்வப்நஃ ஸ்வப்நஜாக்ரத் ஸுஷுப்திமம், இதிஸப்த விதோமோஹு புநரேஷபரஸ்பரம்.,,

(இ-ள்). பீஜசாக்கிரம், ஜாக்கிரம், மகாசாக்கிரம், ஜாக்கிர சொப்நம், சொப்பநம். சொப்பந ஜாக்கிரம், சுழுத்தியென்னும் இவ்வேழமும் மோகபூமிகளாம். இவை, ஸுனற்றுகொன்று காரணங்களாயிருக்கின்றன.

கைவல்லிய நவந்தம்.

முந்தவகண் டத்தெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுதான் முதல் வித் தாகும், இந்தவறி விற்பண்டில் லாவகந்தை முளைபோலா மிது ந னாவாம், வந்துவந்து பிறவிதொறு மகமமதை வளருமது மகாந னாவாம், நந்துமகங் கொடுநனவின் மனோராச்சி யஞ்செயலெ நனாக் க னாவே.

உண்மிறங்கி மனோராச்சி யஞ்செயல்சொப் பனமெனும்பே ருடைய தாகும், பண்டிகனாக் கண்மெறந் ததைமீண்டு நினைப்பது

† ஸீஜஜாமுதயா ஜாமுதஹாஜாமுதயெவய ।

ஜாமுதவஸயாஸவஸவஜா முதஸுஷுப்திமம் ॥

ஐதிஸவவியொரோஹுஃபுநரெஷபரஸ்பரம் ।

சொப் பனநனுவாம். மண்டுமிருண் மூடுவது சுழுத்தியா மஞ்ஞான வகைகள் சொன்னோம்.

என்றுள்ள பிரமாணங்களின்படி அஞ்ஞான பூமிகளின் தன்மையை விளக்குகின்றேன்.

1 - வது பீஜசாக்கிரம்:—கீழேமூலகத்தி லொன்றாய், அதலமென்னும் பெயருடையதாய், கீழ்வயிற்றிடமாய், சுவேதவர்ணமாய், திரிசுணாத்மகப் பிரகிருதியோடுகூடிய அகண்டசச்சிதாநந்தபரப்பிரஹ்மத்தினிடத்தெழுந்த அறிவு, பின் வருவனவற்றிற்குப் பீஜரூபமாயிருப்பதால், அது பீஜசாக்கிர மெனப்படும். இது நெடுந்திக்கு நூதனுவத்தை யென்றுஞ் சொல்லப்படும். அன்றியும், சிருஷ்டியினாரம்பத்தில் மாயையோடுகூடிய சேதனத்திலின்றெழுந்த ஆபாச சேதனமே பிரதமாவத்தையா யிருத்தலின் பீஜசாக்கிரமாம். இது தேகோத்பத்தியின் பின்னுண்டாய் விருத்தியாகா நிற்கும்சித்தஞ் ஜீவன்முதலியபெயர்கட்கும், ஆர்த்தங்கட்கும், அவற்றின் செயல்களுக்கும் காரணபூதமாய் நின்றல் பற்றிப் பிரசித்தமாகப் பீஜசாக்கிரமென்று கூறப்படுகின்றது.

ஞானவாசிட்டம்.

சித்திலே நின்றோ ரறிவு பேரின்றிச் செறிமல மின்றிமேல் வந்து, வர்த்தியா நிற்குஞ் சித்த சீவாதி வருபெயர் செயல்களுக்கிடமாய், வித்துரு பமதாய் நின்றிடு மதனால் விதைநன வாழுதற்பதமே. என்பதிக் கறியத் தக்கதாம்.

2 - வது ஜாக்கிரம்:—கீழேமூலகத்தி லொன்றாய், விதலமென்னும் பெயருடையதாய் பிருஷ்ட (புட்ட) பாகவிடமாய், கறுப்பு வர்ணமாய்ப் பீஜசாக்கிர அறிவில் யானெனதென்னும் அகமமதைகள், பிரபஞ்சாபி முகப்பட்டுச் சூட்சுமமாகவெழுவதே ஈக்கிரமாம். இது நனவென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ஞானவாசிட்டம்.

இதுவென தெனப்பண் டிலாமையா னெய்தா யெழுந்துள்வறுதியே நனுவாம். என்பதிக் குணரத் தக்கதாம்.

3 - வது மகாசாக்கிரம்:—கீழேமூலகத்தி லொன்றாய், சுதலமென்னும் பெயருடையதாய், தொடையி லிருப்பதாய், பச்சை வர்ணமாய், லோகவாசனை முதலியவற்றால் பிரவிருத்தியடிகரித்து,

பலவகைப்பட்ட விபரீத பாவனைகளால் அறிவினிடத்து அகமம
தைகள் திடதரமாயுண்டாதலே மகா ஜாக்கிரமாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

இதுதனை யொழிய விவனவ னுனை விதுவது வென்னதென்
றெண்ணு மிதுமுதற் பிற்தொ டர்ச்சியாய்ப் பலர்க்கு மிந்தநிச்
சயம்பெரு நனுவாம். என்பதிற்கு நோக்கத்தக்கதாம்.

4 - வது சாக்கிர சொப்பனம்:—கீழேமூலகத்தி லொன்றாய்,
தராதல மென்னும் பெயருடையதாய், முழங்காவிடமாய், (இராக்
கதர் பிறப்பதற்கிடமாய்) முன்னர் அறிந்துள்ள விடயத்தைப்
பற்றியாகிலும் அறியாத விடயத்தைப் பற்றியாகிலும், அதன
தன்மபமாக நின்று மனோராச்சியஞ்செய்தலே சாக்கிர சொப்பன
மாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

அறிந்துள தெனினு மறியலா தெனினு மமுந்துறத் தான
து வாசிச், செறிந்துள நனவிற் சித்தராச் சியமே செய்வது நனாக்
கன வாகும். என்பதிங் கறிதற்பாலதாம்.

5-வது சொப்பனம்:—கீழேமூலகத்திலொன்றாய், மகாதல
மென்னும் பெயருடையதா, கண்டைக்காவிடமாய், பருவதமய
மாய், சாக்கிரதையு மறிவுமில்லாமல் கூணகாலத்தில் அநேக விட
யங்களைக் கண்டறிந்தன மென்றுசுந்திப்பதே சொப்பனமாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

அற்பகா லத்தி லனேகமாஞ் செயல்கண் டறிந்தன மெனும்
கனவழிந்து, முற்படு செயலை நினைவது கனவாம். என்பதிங்குண
ரற்பாலதாம்.

6-வது, சொப்பன சாக்கிரம்:—கீழேமூலகத்தி லொன்றாய்
இரசாதலமென்னும் பெயருடையதாய்க் கணுக்காலி விருப்பதாய்,
சொப்பனங்கண்டு மறந்த விஷயத்தை மீண்டுஞ் சுந்தித்து நினைப்
பது சொப்பன ஜாக்கிரமாம். சொப்பனத்திற் கண்டபொருள்
சொப்பனசாக்கிர மெனினு மொக்கும்.

ஞானவாசிட்டம்.

முந்துகண் டதனைநா ளகன்று பிற்படக் காணும் பொருள்
களை மறந்து, பெரும்பொழு துணர்வுற நோக்கும். சொப்பன நன

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

7-வது சுழுத்தி:—கீழேமூலகத்திலொன்றாய், பாதாளலோக மென்னும் பெயருடையதாய், உள்ளங்காலி லிருப்பதாய், மேற் கூறிய ஆறவத்தைகளும் நீங்கி மேலநுபலிக்கத் தக்க சுபாசுபகர் மங்களின் சமஸ்கார மிருத்தற்கிடமாய் அஞ்ஞானவடிவ இரு ளால் மூடப்பட்டுச் சடமாயுள்ள அவத்தை சுழுத்தியாம்.

அறுவகை யவத்தை யகற்றிய சீவ னடைந்துள வவத்தை நி
னியற்கை, யறுசட மாகி மேல்வருந் துயர்஁ ருணர்வுள தாமிது
சுழுத்தி. என்பதிக் குணரத் தக்கதாம்.

ஞானபூமிகளின் லட்சணம்.

மகோபநிஷத்.

‡ முக்திஸ் தஜ்ஜோய மித்யுக்தா பூமிகாஸப்த காத்பரம்,
ஜ்ஞாநபூமிஸ் ஸுபேச்சாக்யாபரதமாஸமுதாஹ்ருதா, விசாரணத்
விதியாது, த்ருதீயாதநுமாநஸி, ஸத்வாபத்திச் சதூர்திஸ்
யாத்ததோஸம் ஸக்திநாமிகா, பதார்த்தபாவநா சஷ்டி ஸப்தமீ
தூர்யகாஸ்ம்ருதா, ஆசாமந்தஸ்திதா முக்திரிஸ்பாம் பூயோ
நசோசதி.

‡ உகிஸுமெய்யுதிதுகா ஹரிகாஸவகா தூம் ।
 ஜகநஹரீஸுமெய்யாஸா ப்யரீஸுமெய்யாஸா ।
 விவாரணாவிதீபாத துதீபாதநுமலி ।
 ஸகாவததிதாதுபித்யுததொஸஸகிநாரிகா
 வடாயுதாவநா வடிவ ஸவதிதபுமஸுதா ।
 சூலாரி தலிதாரிசுரஸுமெய்யொநொயதி ॥

என்று சுருதி கூறியவாறு சுபேச்சை, விசாரணை, ததுமா
நசி, சத்துவாபத்தி, அசம்சத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியமென
ஞானபூமிகள் ஏழாம். அவற்றுள்

1-வது சுபேச்சை:—சுபேச்சைக்கிடம் நாபியாம். முற்பிறப்
பிலாவது இப்பிறப்பிலாவது செய்துள்ளநிஷ்காம கருமோபாசனை
களால் முறையே பரிசுத்தமும், வகாக்கிரகமும் பொருந்திய சித்த
முடைய புருஷனுக்குச் சாதனசதுஷ்டய முண்டாய் ஆத்மாவை
யறியவேண்டுமென்றுண்டாகுந் தீவிரவிச்சையே சுபேச்சையாம்.
பூலோகத்தில் மனிதர் வாசஞ்செய்யு மிடமுமாம். இப்பூமியில் மந்
தப் பிரக்ஞையும் அகங்காரமு மில்லையென்பார்.

ஞானவாசிட்டம்.

நவையுறுமோ கத்தோடு நாமடைவ தென்னே நல்லோரா
னன்னுலா னன்று ஞானச்,சுவைபெறுது நிராசையினுமென்றுநா
டல், சுபம் விரும்பலாகும். என்று கூறுவதிங் கறிதற் பாலதாம்.

2-வது விசாரணை:—ஆன்மாவை யறியவேண்டு மென்னுந்
தீவிரவிச்சையால் சற்குருவையடைந்து விதிப்படி வணங்கி அவர்
வாயிலாகச் சீவப்பிரஹ்மங்களி னபேதத்தையுணர்த்தும் வேதாந்
த வாக்கியங்களைக் கேட்டு அவ்வாக்கியங்களின் பொருள் நன்
ருகமனதிலமையும் நிமித்தம் பலவிதயுக்திகளால் மநஞ்செய்தல்
விசாரணையாம். இதற்கிடம் வயிறு; உலகத்தில் புவரலோகமு
மாம். இவ்வுலகத்தில் யக்ஷ ராக்ஷஸ, கந்தர்வ, கின்னர, கிம்புருட,
சித்தர், முனிவர்கள் வாசஞ்செய்வர்.

ஞானவாசிட்டம்.

இந்தச் சுபேச்சை முற்றிக், கவையுறல் லோரியற்கை
யாசாரங்கள் கைவருதல் விசாரமாக் கருதல்வேண்டும். என்று
கூறுவதிங் கறிதற்பாலதாம்.

3-வது தனுமானசி:—சொருபசாட் சாத்காரத்தின்பொருட்
டுச் சிரவணமநவாயிலாக நிச்சயித்த பிரஹ்மான்மவைக்கிய அர்த்
தத்தை யிடைவிடாது சிந்தித்தலாகிய நிதித்தியாசனத்தால் பகர்
முகமாகிய தூலமனத்திற்கு அந்தர்முக மென்னும் சூக்குமத்தன்
மையுண்டாதல் தனுமானசியாம். இதற்கு மார்பு இருப்பிடமாம்;
உலோகத்தில் சுவர்க்கலோகமுமாம். இதிறேவர்கள், வசுக்கள்,

உருத்திரர்கள், ஆதித்தர்கள் வாசஞ்செய்வார்கள். அன்றியுமிது சந்திரலோகத்திற்கும், பிதூர்லோகத்திற்கு மிடமாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார மென்ற விரண்டுநிறை தலும்விடயத் திச்சை மாற்றி, நினைவுகவி வதுசித்தம் சிறுகலாகும். என்று கூறுவதின்கறிதற்பாலாம். இப்பூமிகள்மூன்றுஞ் சாக் கிராவத்தையாம்; புநர்ஜம்மவேதுவாம்.

4-வது சத்துவாபத்தி:—சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களால் ஐயந்திரிபின்றிச் சொருபசாட்சாத் காரமாகிய நிருவிகற்பஸ்திதியுண்டாவதுபற்றிச் சித்தத்தில் சொருபசத்தையினை வுண்டாதல் சத்துவாபத்தியாம். இதற்கிடங்கமுத்து, இதுவே மகாலோகமாம். இங்குப்பிரு குமுதலியவர்களும் வசிப்பவர். மேற்கூறிய மூன்று பூமிகளின் அப்பியாசத்தினால் மனம் சங்கல்ப ரகிதமாய் இந்திரிய விஷய விபாபரங்களற்றுப் பரப்பிரஹ்மநிட்டையைப்பெற்றிருக்கு மிப்பூமியில் உலகம் சொப்பனம்போலக்காணப்படுதலின், இது சொப்பனாவத்தையாம். இவ்வதுபவ முடையவன் பிரமவித்தாவன். பிரம்மவித்து பிரஹ்மத்தை (தானாக) அறிந்தவன்.

5-வது அசம்சத்தி:—நிருவிகற்பசமாதியப்பியாசத்தின் பரிபக்குவத்தினால் உடம்பினிடத்து எவ்வாற்றினும், யானெனதென்னும் பற்றொழிந்து ஒன்றினும் ஆசக்தியுண்டாகாதிருத்தல் அசம்சத்தியாம். அசம்சத்தி-சம்பந்தமின்மை, இதற்கிடம் முகமாம். இதுவே ஜனரலோகமாம். இங்குச் சனகாதிகள் வசிப்பர்; மேல்நான்கு பூமிகளின் அப்பியாசத்தினால் விஷயசங்கற்ப திரிகுண ரகிதமாயும் சுத்த சத்துவப்பிரதானமாயுமுள்ள பிரமநிஷ்டைஸ்திரமாயிருக்கும். இது சுழுத்தியவஸ்தையாம். இந்த நிலையிலிருப்பவன் பிரமவித்வானாவன்.

ஞானவாசிட்டம்.

சிறக்குஞ் சற்பா வந்தானே சேட மாக நின்றிடுவர், பறக்குஞ் சித்த மிறத்தலினுற் படர்ந்த விகற்ப மெலாந்தோன்று, உறக்குஞ் சுழுத்திப் பதமென்ன வுரைக்கு மைந்தாம் பூமியிற்போய், நிறக்கும் விசேட மனைத்துமற நிற்ப னென்று நிலைமட்டில்.

ஞானவாசிட்டம்.

இருமை யென்னு மிருள்போயுள் ளெரியா நின்ற பேருணர்
வோ, னருமை யான சமுத்தநிலை யாகி நிற்ப னனவரதம், பொ
ருள் லுண்ணோக் குடனிற்பன் புறத்திற் றொழிவிற் புரிந்தேயு,
மொருமை யுபசார் தத்தாலே யுறக்க மிருந்தோன் போற்றெரி
வன். என்று கூறுவதிண் டறிதற்பாலதாம்.

6-வது பதார்த்தபாவனை:—நிருவிதற்பசுமாதி யப்பியாசத்
தின் முதிர்ச்சியால் தேகாதி சகலபதார்த்தங்களும் அதிஷ்டான
பிரஹ்மவடிவமாகத் தோற்றுதலால், எப்பதார்த்தத்தின் அபாவ
முண்டாகின்றதோ அது பதார்த்தபாவனையாம். இதற்கிடம் புரு
வமையமாம்; தபோல்லாகமுமாம். இதில் வைராக்கியமுடையோர்
வசிப்பர். இவர்களை பிரஹ்மாவின்மானசபுத்திரர்களாவர். மேற்
கூறிய ஐந்து பூமிகளின் அப்பியாசத்தினால் அந்தர்பகிர்மத்திய
திருசியங்களற்றுச் சர்வவாசனையும் கூடியமாய், அந்நியமின்றி
யாவுந்தானையாய் விளங்கும் இது துரியமாம். இந்த நிலையிலிருப்
பவர் பிரஹ்மவித்வரியனாவர்.

ஞானவாசிட்டம்.

அழுந்து துரிய மெனுநாமத் தாரூர் பூமியடைந்தொழுகி
னெழுந்து பலவா தீனையிலொ யிப்பூ மியிலே பரிச யிப்ப
னுழைந்து நானென் பதுமென்னு ததுவு முளது மில்லாதுங்
கழிந்து வெறிதே தீனையிலொப் கானு னிருமை யொருமைகளை.

செறியு முடிச்சு மைய மும்போய்ச் சீவன் முத்த சபாவத்
தால், வெறிது வீடன் றியும்வீடு வினைந்தோ வியத்தின் விளக்
கொப்பான், பிறிவில் விண்ணில் வெறுங்கடம்போற் பிறிது புற
னுட் சூனியமா, யெறியுங் கடவி னிறைகடம்போ லெங்கும் புற
னுண் னிறைந்திருப்பன். என்று கூறுவதிங் குணரத்தக்கதாம்.

7-வது துரியம்:—ஞானரு ஞான ஞேயமென்னுந் திரிபுடி
யுள்ள நான்காம்பூமி, ஐந்தாம்பூமியைப்போன்று பாவவடிவமாக
வும் ஆறாம்பூமியைப்போன்று அபாவவடிவமாகவும் தோன்றுது,
தன்னாலும் பிறராலும் எழுதவில்லாத சொருபத்தில் நிலைத்தமன
தின் நிலையே துரியமாம். இதற்கிடம் கபாலமாம். இது சத்திய

லோகமுமாம். இங்குச் சர்வலோகங்களு மிருக்கின்றன. மேற்கு நிய அப்பியாசமுதர்ச்சியால் சகலமுந்தன் சொரூபமாம்; அகண்ட சச்சிதானந்த பாப்பிரஹ்மந்தானேயாம். இதனைத் தூரியாதீத மென் றும், விதேகமுத்தி என்றும் சொல்வதுண்டு. இந்நிலையிலிருப்பவன் பிரஹ்மனித் வரிஷ்டனாவன். இவ்வேழுபூமிகளுள் முதல்மூன்று பூமியுந்தத்துவஞானத்திற்குச் சாதனமாம்; நான்காவது பூமி தத்துவஞானவடிவமா யிருத்தலின், ஜீவன்முத்தி விதேக முத்திகளுக்குச் சாதனமாம்; ஐந்தாவது ஆறுவது ஏழாவதுபூமி கள்ஜீவன்முத்தியின விலக்ஷண ஆர்த்தத்திற்குச் சாதனமாம். இங் குக்கூறிய பூமி யேழுனுள்முதல் மூன்று பூமியிலும் வசிப்பவன் முழுட்சுவாவன்; நான்காம்பூமியில் வசிப்பவன் பிரஹ்மவித்காவன்; ஐந்தாம் பூமியில் வசிப்பவன் பிரஹ்மவித்வானாவன்; ஆறும்பூமி யில் வசிப்பவன் பிரஹ்மவித்வரியானாவன்; ஏழாம்பூமியில் வசிப்ப வன் பிரஹ்மவித்வரிட்டனாவன். இவ்வேழுபூமியும் ஒன்றற் கொ ன்று அதிசயமாக விளங்குவனவாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

நிறைந்தவிவை யாறாலும் பேதம் போக்கி நிலைபெறுதற் சபாவத்தே நிறற் றானே, மறைந்தபொருள் வெளியாக்குந் தூரிய மாகு மாசமுசீ வன்முத்தர் வழியீ தாகும்.

சொன்னதன்மே லுடவிற்ற முத்தர் மேவுந் தூரியாதீ தப் பதமார் தூரியச் செல்வந், தன்னுணர்வாற் றையறிந்த பெருமை சான்ற தலைவனெய்தலுறு தன்மை யாகு, மன்னியனிப்பதமடைந் த சீவன்முத்தா மகிழ்ச்சிமருக் கத்கழுந்தார் மரபி னாலே, யன்னி யர்சொல் வழிதுயில்விட் டெழுந்தார்போல வகுத்தனசெய் குவர் செய்யா ராகி வாழ்வார்.

இஞ்ஞான பதமேழு மிகவுர்ப்புந்நி யெய்தினர்க்கல் லதுதோ ன்றா விவற்றை யெய்தி, லஞ்ஞான மிலேச்சனே யெனினுந் தேகி யதேகியெனி னும்முத்த னைய மில்லை, மெய்ஞ்ஞான மென்பதுதன் மனத்தின் கட்டு விடுதலிது பெறிவிதுவே விடு பேறாம், பொய்ஞ் ஞானம் கானவினீர் முதலா மோகம் பொய்யெனப்போ மடமையுமபொய் யென்னிற் போகும்.

தனையறியு நிட்டையுளோர்க் கெய்த லாகுந் தத்துவபூ மிக ளறிந்த தலைமைமேலோர், நினையவுந்தா முவுமுரியார் பொறிக

ளென்னு நெடும்பகைவென் றோரழியா நிலையினின்றோர், அணை தருபல் லுயிரிறைஞ்ச மேலாய் வாழுஞ் சுரேந்திரரு நரேந்திரருந் துரும்பாய்த தோன்று,மனையபெரும் பதம்பெற்றோ ரவரே யாகு மல்லதோர் பவக்கடவி லமிழந்தா நிற்போர்.

கைவல்லிய நவந்தம்.

சீவன்முத் தரைச்சே வித்தோர் சிவனய நெடுமா லான
மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ் செய்து சன்ம
பாவன மானு ரென்று பழமறை முழங்கு மிப்பால்
மேவருஞ் சீவன் முத்தர் விதேகமுத் தியுநீ கேளாய்.

எவனு கிலுமிந்தத் தூரியா நீசத்தி லேழாம் பூர்யி லிருந்தா
னே, லவனு ரதன்சுகன் சிவன்மா லயன்முத லறிவோ ரனுபவ
சுகபோதம், விவகா ரதிர்சய மிதுவே யனுபவ மெனமுன் சொல்
லிய விவகாரி,யுவமா னமுமறி மகனே யவனடி யுதிரும் பொடி க
ளென் முடிமேலே.

என்றிவ்வா றளவிறந்த பிரமாணங்களால் புகழப்படும்
ஞானபூமிகளேழும் ஒன்றற்கொன்று கோரசம்சார துக்கார்ணவ
மக்கின ஜனங்களை மேலுக்குத் தூக்கி யெடுத்துக் காப்பாற்றுஞ்
சாமர்த்திய முடையனவாம் அங்ஙனமாக ஊர்த்துவகதியை
யடைவிக்கும் ஞானபூமி யெங்கே? அதோகதியை யடைவிக்
கும் தூர்ச்சேட்டை சுபாவமாகிய அஞ்ஞான பூமியெங்கே?
இவற்றின் தாரதம்மியங்களை யிந்தக் கோர்ட்டிற்கு வந்திருக்கும்
விவேகிக ளறிந்தே யிருப்பார்கள். இப்படி யிருக்க, பிரதிகட்சி
வகில் சிறிதேனும் முன்பின் சிந்தித்துப்பாராது அஞ்ஞான
பூமிகளைச் சிலாகித்தது தகுதியுடையதன்று. கோர்ட்டார் இவ்
விவாதங்களைத் தீர்க்காலோசனைசெய்து தீர்ப்பளித்த வேண்டி
மென்று சொல்லி மவுனமாயிருந்தான். சர்வஞ்ஞான சற்குருப்
பிரபு சாட்சிகளின் வாதங்களை நன்றாயோசித்து விசுவாசன் கூறி
யது சுருதியுத்தி யனுபவமுடையதென்று தீர்மானித்து, விசுவா
சனேநோக்கி நீபோகலாமென்று கூறி, இனிச் சாட்சிவிசாரணை
யநாவசியகமாம். வகில்களிரங்கி செய்யலாமென்று ஆக்ஞாபித்தார்.
அங்ஙனமவர்க ளீரங்கி செய்யவாரம்பித்தனர்.

கோரமுடபுத்தி யென்னும்
பிரதிவாதிவகீல் செய்யுமீரங்கி.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரிய விருத்தம்.

என்னுடைச் சாட்சி யாலு மியம்பிய சுருதி யுத்தி
மன்னநு பவங்க ளாலும் வழக்கினைக் கெலித்தே னென்று
மன்னவன் முன்ன நின்று மகிழ்கோர மூட புத்தி
யென்னும்வக் கீலீ ரங்கி யியம்புதல் சொல்ல லுற்றும்.

தான்பிடித்த முயலுக்கு மூன்றேகாலென்று சாதிக்குரியல்
புடைய கோரமுடபுத்தி யென்னும் பிரதிவாதி வகீலெழுந்து,
அசலபரப்பிரஹ்ம சொரூபராமெழுந்தருளியிருக்கும் கோர்ட்டார்
முன் நின்று நமஸ்கரித்து, என்னுடைய சாட்சிகளாலும், ரிகார்ட்டு
டுக்களாலும், அவர்களியம்பிய சுருதி யுத்தி யதுபவ வசனங்களா
லும், வாதுவகீல் வாதித்த ஈரங்கி வசனங்களாலும், எங்கள்
பக்கமே ருஜுவாயிருத்தலால், வாதிகொண்டுவந்த வழக்கைத்
தள்ள, உபநிடதமாதிதஸ்தாவேஜுகளை நிகரகித்து, அவற்றின்
பேதங்களையும் வாதி சாட்சிகளின் பேதங்களையும் குறித்து விளங்
கும்படி மனுவசெய்து கொள்வது யாதெனின்,

வாதிதரப்பு சாசனங்களாகிய சுருதிகள் முதலில் கருமா
றுஷ்டானத்தால் ஈச்சுர கிருபையுண்டாகு மென்றும், அதனால்
சித்தசுத்தியுண்டாகுமென்றும், அதனால் நித்தியாநித்ய வஸ்து
விவேக முண்டாகுமென்றும், அதனால் சார்த சமதமாதிசட்குண
ஐச்வரியங்க ளுண்டாகுமென்றும், அவற்றால்மு முட்சத்தவம்லபிக்
குமென்றும், அதனால் சற்குருதரிசனமும், சதுர்விதசச்சுருஷை
களும், சிரவண மநநிதித்யாசன சமாதிராதனங்களு முண்டாகு
மென்றும், அதற்குமேல் சற்குரு கடாட்ச முண்டாகுமென்றும்,
இவையன்றிச் சாதனாந்தரங்க ளெவையுமில்லையென்றும், ஓரி
டத்தில் ஆத்மா ஏகமென்றும், மற்றோரிடத்தில் பலவென்றும், ஓரி
டத்தில் பந்தமோட்சங்களுண்டென்றும், மற்றோரிடத்தில் பந்த
மோட்சங்களில்லையென்றும், இப்படி பலவிதமாகப் பித்தங்
கொண்டவனைப்போல உளறுகின்றன. பந்தமோட்சங்களுக்கு
ஆத்மா விலட்சணமா யிருத்தலால் பந்த நிவிர்த்தியாகிய
மோட்சத்தைப்பற்றி மேற்கூறிய பிரயாசைகளெவையும் வேண்
டுவதில்லையே. ஆத்மாவுக்குப் பந்தம்யதார்த்தமாகவிருக்கின்றதெ

னின், அது காக்கையின் கறுப்புப்போன்று ஒரு காலத்தும் போவதன்றும். போகத்தகாததைப் போக்குமயல்வது அறியாமை யின் முதிர்ச்சியாம். இவ்வாறந்த விரோதங்களிருக்கின்றன. ஆதலால், வாதியின் பிரியாதைத்தள்ளிவிட்டு எப்போதும் போலப் பிரதிவாதிதனின் அதுபவப் பிரகாரம் வித்தியாசமில்லாது பாமான் கருமீமுடபக்த நென்பவர்களுக்குக் கீழ்க்கோர்ட்டார்செய்ததீர்ப்பை யங்கிகரித்து இந்தக் கோர்ட்டாருந் தீர்ப்புச் செய்வது சுலபமாம். அவ்வாறேயிந்த மேல் கோர்ட்டாருந் தீர்ப்பளிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம். இதற்குமேலப்பிவிருந்தால் அவர்கள் ஆனவரையில் பார்ப்பர்; இந்த வாதிகளை லேசாகவிடார். இதற்குமே லப்பிலில் லாமையால் இவர்கள் பக்கம் தீர்ப்பளிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேனென்று பிரதிவாதிவகில் கூறி, நின்ற மாத்திரத்தில், வாதிவகிலே முநது செய்யு மீரங்கி வருமாறு:—

வாதிவகில் செய்யுமீரங்கி.

எண்சீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

சீரிலகு பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்புச் செய்திலகுஞ் சற்குரு வாஞ்சட்ஜி முன்னர், தாரிலகு முமுட்சென்னும் வாதி பக்கல் சாட்சிகளுஞ் சுருதியுத்தி யறுப வத்தா, னேரிலகு ருசுவாயிங் குள்ள தென்றே மெழிற்குக் கிராகியசாத் விக புத்திப், பேரிலகு வகிலவரு மெழுந்தீரங்கி பேசியதை அலகறியப் பிறங்கச் சொல்வாம்.

ஸ்ரீமத் பரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்புக் கோர்ட்டாராய், அசல பரப்பிரஹ்ம சொருபாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார சற்குருப்ரபு சக்ர வர்த்தியாய் விளங்குஞ் சட்ஜி அவர்கள் திவ்யசமுகத்தில் பிரதிவாதிகள் நிகார்ட்டுகளையும், அவர்களின் சாட்சிகளையும், பிரதிவாதி வகிலவர்கள் கிராசுகளென்னுந் தருக்கப் பிரசனைகளையும் கோர்ட்டாவர்கள் பார்த்தும், கேட்டும் விசாரித்தவளவில் அவை சுத்தப் பொய்யாய்ப் போயின. எங்கள் தரப்புச் சாட்சிகளாலும், நிகார்ட்டுகளாகிய உபநிடதாதிப் பிரமாணங்களாலும் ருசுவாயிருக்கும் விஷயங்கள் கோர்ட்டாருக்குப் பூரணமாய்த்தெரியும். இன்னமும் பிரதிவாதிவகில் பயமற்று எதிர்வாதஞ் செய்வதை நோக்குமிடத்து அஃது இளங்கன்று பயமறியாது துள்ளிக்குதிப்பதுபோன் றிருக்கின்றது. பிரதிவாதி

களுக்காதார மில்லாதிருப்பதை யறியாதவராய் அவர்கள் து வகில் தைரியமாகப் பேசுகின்றதைக் குறித்து இச்சபையிலுள்ளவ ருடன் யானும் பேராச்சார்ய மடைகின்றனன். தருமதேவதை சொருபமாகவிளங்குங் கோர்ட்டாரவர்கள் ஏழைகளின் மீதுதயவு செய்து எனது ஈரங்கிவசனங்களைக் கேட்டுத் தீர்ப்பு சொல்லும் வரையிலிந்தப் பிரதிவாதிகள் சுழுத்தி யென்னுங் காட்டிலும், மூர்ச் சையென்னுங் குகையிலும் ஓடி ஒளித்துக்கொள்ளா வண்ணம் அவர்கட்குப் பதுமாசனமுதலிய லிலங்குகளைக் காலிற்பூட்டிச், சின்முத்திரையென்னும் விலங்கைக் கையிற்பூட்டி, நாசாக்கிர திருஷ்டியென்னும் பாதுகாவலில்வைக்கும்படி அருன்புரியவேண் டு மென்று பிரார்த்தித்தார். அதற்குக் கோர்ட்டார் தீர்மானத் தை யெதிர்பார்க்க வேண்டுமேயென்றி இப்போது தாங்களிவ்வாறு கேட்பது கூடாதென்று கூற, பிறகு வாதவகில சூட்சுமக்கிராகிய சாத்விகாம்சபுத்தி கோர்ட்டாருக்கு நமஸ்கரித்துச்சொல்லத் தொடங்கினார்.

கேவல பரமாத்ம சொருபமாகிய அகம்பதலசுஷியார்த்தத் தில் அஞ்ஞானம், விட்சேபம்; ஆவரணம் என்பனவும், வேறெந்த விதமான சங்கல்பங்களும் காலத்திரயத்திலுமில்லை. காலத்திரயத் திலு மில்லாதவை போவதெப்படியோ? இருந்தாலன்றோ போம். வியவகாரத்தின்கண் தேகமே தானாய்க் கருதியிருக்குங்காலத்தில் சொப்பன வுலகம் போன்று சுகத்திருக்கின்றது. அதில் சிவர்களி ருக்கின்றார்கள், ஈசுவர னிருக்கின்றா னென்னும் வியவகாரம் நிகழ்கின்றது. சுகஜீவபரமென்னு மூன்றுந் தன்னை யுள்ளவாற்றி யாக்காலத்திருப்பனவாம். அவை தன்னில் விழித்தப்போது தமக் கென வடிவமின்றி யொழிந்துபோம். சுகஜீவபரம் பரமார்த்தி கப் பொருளென்னும் பிரார்தி நீங்குதற் பொருட்டுச்

சுருதிஸ்மிருதிகள்

நிஷ்காமகருமாறுஷ்டானத்தினால் ஈசுரகிருபை கிடைக்கு மென்றும், அதனால் சித்தசுத்தி யுண்டாகுமென்றும், அதனால் நித்தியாநித்திய வத்துவிவேகாதி சாதன சதுஷ்டய சம்பத்துண் டாகு மென்றும், பூரணமாக அநதச் சாதன சதுஷ்டயத்தை யு டையவனே அதிகாரியாமென்றும், அவ்வதிகாரியே தாபத்திரய துக்கத்தினற் தபிக்கப்பட்டவனாய்ச் சிவசொருபமாகிய தேசிக ரிடஞ்சென்று சம்சாரதாபத்தை நீக்கப்பிரார்த்திக்க வேண்டுமென்

றும், குருவான் அன்போடு உன்னை நீயறிவையாகில் உனக்கொரு
கேடுமில்லை தன்னை யறியாமையினால் ஜனனமரணத்திப் பிரவாகம்
தொன்றுதொட்டுவருகின்றது; அதனை அத்தியாரோப அபவாதயுக்
தியினால் கெடுத்து முக்திபடைக்கல வேண்டும்; சிதாத்ம சொரூப
மாகிய தன்னி லீருந்து தன்னை மறைக்கும் அஞ்ஞானம் முக்குண
முடையதாம்; அம்மூன்றனுள் சத்துவத்திற் சேர்ந்த பிரஹ்மம்
ஈசுவரனும்; இரஜோகுணத்திற் சேர்ந்த பிரஹ்மம் ஜீவனும்; தமோ
குண சகிதப் பிரஹ்மம் ஆவரண விட்சேபமாம்; ஆவரணத்தால்
ஆத்மாநாத்மாக்களின் பேதந் தெரிவதில்லை; மறைப்பது ஆவரண
மாம்; தோற்றுவிப்பது விட்சேபமாம்; முக்குணங்களை யற்பமாக
வுடைய விட்சேபத்திலிருந்து பஞ்சபூதங்களுண்டாயின; அவை
சூக்துமபூதமாம்; அந்தச்சூக்துமபூதங்களிலிருந்து சத்துவகுணத்
தின் சமஷ்டிவியஷ்டிகளினால் அந்தக்கரணமும் ஞானேந்திரியங்க
ளுமுண்டாயின; இரஜோகுணத்தின் வியஷ்டி சமஷ்டிகளினால்
கருமேந்திரியங்களும் பிராணாதி வாயுக்களும் உண்டாயின;
தமோகுணத்திலிருந்து சூட்சும (அபஞ்சி கரண) பூதங்களுண்டா
யின; அவற்றின் பஞ்ச கரணத்தால் ஸ்ரூலபூதங்க ளுண்டா
யின வென்றும், விவேக (சுத்த) மாயையினால் அவிவேக(அசுத்த)
மாயையைக்காலிலுள்ள சேற்றை சசுத்தஜலத்தினால் கழுவிப்போக
சுவதுபோலப் போக வேண்டுமென்றும், இச்சுத்தாசுத்தமாயை
களாலே ஜீவர்களுட்குச் சப்தாவஸ்தைக ளுண்டாகின்றன வென்
றும், அவைதசமதிருஷ்டாந்தத்தால் ஜீவனிடத்தில் விளங்குமென்
றும், தசமந்தானே தன்னைப்பத்தாமவென் றறிந்ததுபோலத்
துவம்பத விசாரவாயிலாகப் பஞ்ச கோசங்களை நேதிநேதி
பென்னும்வாக்கியத்தினால் நிவிர்த்திசெய்து சச்சிதானந்த தேவீசா
மபமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அறிவையறிய மற்றுரறிவில்லையென்
றும், மகாவாக்கிய மந்திரோப தேசஞ்செய்யும் வாக்கியங்க
ளில் வாச்சிபத்திற் பேதமேயன்றி லட்சியத்தில் எவ்விதப்பேதமு
மில்லையென்றும், சீடன் கூடஸ்த பிரஹ்மங்களை ஐக்கியப்படுத்தி
அறுபவித்தானென்றும், மறுபடியும் அஞ்ஞான சந்தேக விபரீ
தங்களான பிரதிபந்தங்களினால் ஞானம் ஸ்திரப்படமாட்டாதென்
றும், சிவணமனை நிதித்தியாசனத்தினால் அந்தப் பிரதிபந்தங்க
ளாய முத்தடைகளும் நிவிர்த்தியாகிப் பிரஞ்ஞானம் ஸ்திரப்பட்ட
பிரமஞானிகள் பிரம்மவித்து, பிரம்மவித்வரன் பிரம்மவித்வரி
யான் பிரம்மவித்வரிஷ்டனென நால்வகைப்படுவரென்றும், இந்த

நால்வரில்பிரமவித்து அஞ்ஞானிகளைப்போலத்தனக்குரியவருணச்
சிரம தருமக்கிரியைகளை லோகோபகாரமாய் வியவகரித்தபோதி
லும், யாதொரு சம்பந்தமுமற்ற ஆகாயம்போல அசங்கனாவிருப்ப
னென்றும், சஞ்சிதகருமங்கள் சலசபத்திரத்தில் ஜலமொட்டா
வாறுபோல அகர்த்தாவா புள்ளவர்களை யொட்டாவென்றும்,
பிராரப்தகருமங்கள், காலாதீதமாய்க் கஷ்டப்படுத்திவிந்த ரணங்க
ளாவிரும்போதவற்றை யனுபவிப்பதுபோல ஜீவன் அநுபவிக்க
வேண்டுமென்றும், பிராரப்தாநுபவத்தாலுண்டாகிய பாபபுண்ணி
யங்களைத் துஷணே பூஷணே செய்யுமவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வாரென்
றும், தத்துவஞானம் வந்தவுடனே பிரகாசத்தைக்கண்ட விருள்
போன்று காரணசரீரம் நஷ்டமாய் விடுமென்றும், நூலசரீரம் பிரா
ரப்தநாசத்தில் உடைந்த கடம்போல ஸ்தூலபூதங்களிலயமாகு
மென்றும், கடாகாசம் கடமுடைந்தவுடனே மகா காசமாவது
போல விதேகமுத்தி யடைவர்களென்றும் கூறும். இங்ஙனங்கூறி
யசுருதிஸ்மிருதி வசனங்கள்யாவும் ஆகாயமறியாதவனுக்குக் கிண
றெடுத்து ஆகாயத்தைக்காட்டுவதுபோலன்றி வேறன்று, வாஸ்
தவத்தில் இந்தப் பிரதிசுட்சிகளும் நாமரூப தேகேந்திரியாந்தக்க
ரண திருசியப் பிரபஞ்சமும், கானல்நீரும் இப்பி வென்னியும், வந்
தியாபுத்திரனும், கடடையிற் கள்வனும் போலக்காலத்திரயத்தி
லும் தங்கள் திருவடியின் மீதுணைபாடி மித்தையேயன்றி நிஜ
மன்று, பிரஹ்ம சொரூபமாகிய ஆத்மாததததையன்றி மற்றொது
வும் கூர்ந்துபார்த்தா விலலா தொழியும். * “சர்வங்கல்விதம் பிர
ஹ்ம்” பரமார்த்ததோ நகசசிதஸ்தி “பிரகஞானம் பிரஹ்மோகம்”
தஸ்மாத் பிரஹ்மவியதிரித்தம் ஸர்வம் பாதிதமேவ பரபிரஹ்ம்”
என்று சுருதிகூறுவதால், நானென்னும் பிரக்ஞான சொரூபமா
கிய ஆத்மாவே சத்திய மென்று பிரமாணஞ் செய்துநின்றான்

கோர்ட்டார் இதுகாறும் கெட்டவை மிகச்சந்தோஷகரமா
யிருக்கின்றனவென்று மனதிலெண்ணி, பிரதிவாதிவகிலையழைத்

* ஸவடூவ லிஜம் ஸ்ரஹ்
வாரோயடூதொமகூரிலிஹி
பு ஜகந்ஸ்பெஹூஹம்
தஸூசு ஸ்ரஹ்விதிரிகூம் ஸவடூம்
வாபிதலேவபரவஹ்.

து, பிரதிவாதிகளுக்கு நானென்கிற ஆத்மசொத்தை யுரியதாகக் கொள்ள யாதொரு சம்பந்தமும் வாஸ்தவத்தி லேற்படவில்லை; அவர்கள் சமாதானமாய்ப் போய்விடுவது நன்றும். இல்லாவிட் டால் நானென்கிற ஆத்மார்த்தத்தை யவர்களிடத்திலிருந்து வேறுபடுத்தி அவர்களைப்புத்திரமித்திரகளத்திரா திகளுடன் மாண் டவ்யமகாரிஷியைக் கழுவி லேற்றியவாறு கழுவி லேற்றத்தண்டனை விதிக்கப்படும்.

ஆதலால், இவ்விரண்டி லெது சம்மதமென்றார். பிரதிவாதி கள் கோர்ட்டாரைப்பார்த்து நாங்கள் சமாதானமாக மாட்டோம், எங்கள் பிராணனை வாங்கினாலும் நாங்கள் பரமார்த்தத்தைக் கொ டுக்கமாட்டோம் என்று முன்புகழுவி லேறியிறந்த சமணர்களைப் போன்று சொன்னார்கள். அது கேட்டுக்கோர்ட்டார் இவர்கள் மிக வனியாயக்காரர்கள்; பிரமேந்திராதியராய கீழ்க்கோர்ட்டார் இவர் களிடத்திற் கர்மோபாசனை யோகங்களை இலஞ்சமாகப் பெற் றுக்கொண்டு வா தியினுடையதியாயமானவியாஜ்ஜியத்தைத்தள்ளி விட்டார்களென்றறிந்து இதுபரமார்த்த நியாயத்தீர்ப்புக்கோர்ட்டு; இதற்குமேல் அப்பீல் கோர்ட்டில்லை என்று கூறினார். சகலதியா யங்களையும்கண்டுபிடித்தசற்குருப்பிரபு சக்கிரவர்த்தியாகிய ஜட்ஜி யவர்கள் சர்வசித்தாந்த வேதாந்தசமரஸ ரகசியமாகிய தீர்ப்பை யாவருமறியுமாறு சொல்வாராயினார்.

ஜட்ஜி தீர்ப்புச்சோல்ல ஆரம்பித்தல்.

அறுசீர்க் கழ்நெடிடடி யாசிரிய விருத்தம்.

பூவுல காதி யாகப் புகழுல கெல்லா மோங்கிக்
கேவல சகல மற்றுக் கிளர்பரி பூர்ண னாகிப்
பாவலர் துதிக்க நாளும் பரமசற் குரவ நென்னும்
காவல னாரம் பிக்குங் கனதீர்ப்பைக் கழற லுற்றும்.

அநந்த கலியாண குணகண சகிதோந்தராயும், வேதாந்த சித்தாந்த சமாஸ சன்மார்க்க சம்பூர்ணராயும், சுதந்தரசின்மய சுபாவ;சுவிசாரபரமார்த்தநியாயத்தீர்ப்புக் கோர்ட்டில் அசுலபரப் பிரஹ்மசொருப சாக்ஷாத்கார சின்மயசற்குருபிரபுச்சக்கிரவர்தித் யாயும் விளங்கும் ஜட்ஜியவர்கள் சன்னிதானத்தில் தாபத்திரயத் தால்வருந்தும்ஜீவனென்னும்வாதிபால் சத்துவகுண சகிதோந்த விவேகியான வகீல் வாபிலாகநானென்னுமாத்மார்த்தம் பிரதிகட்சி

காரர்களுக்குச் சம்பந்த மற்றிருக்குமாறு செய்ய வேண்டுமென்று பிரியாதர்ஜி கொடுக்கப்பட்டது.

அஞ்ஞானியின் புத்திரர்களான இகலோக காமியர்களுள் ஒரு வனுபாமரனும், பரலோக காமியர்களுள் ஒருவனுன கருமியும், தேவதார்தரங்களுள் ஒருவனுன மூடபக்தனும் என்னு மிம் மூன்று பிரதிவாதிகளாலுங் கோரமூடபுத்தி யென்னும் வகில் வாயிலாக ஆன்சர்(விடை)கொடுக்கப்பட்டது. பிரதிவாதிகளின் சாட்சிகளை ஆரம்பத்திலிருந்து அந்தம்வரையில்விசாரணை செய்த தில்அவர்களுடைய தஸ்தாவீஜுகளும் அவர்களுடைய சாட்சிகளும் சுத்தப்பரட்டானவை யென்று வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்கிற்று.

வாதிதரப்புச் சாட்சிகளும் அவர்களுடைய யோக்கியதைகளும், அவர்களுடைய வாக்குமூலங்களும், யுக்தியநுபவங்களும், உபநிஷத் கீதாவசிஷ்டாதிகளின் பிரமாணங்களும், பூர்வாசாரியர்களாய் சுக வாமதேவ வசிஷ்ட வான்மீகாதி பகவத் சொருபர்களின் அநுபவங்களுக்குச் சம்பந்தமாகிய விசேஷத்தைக் குறித்துத் தக்கதிருஷ்டாந்தத்தோடுசொல்லியவற்றின் சம்பந்தங்களும், வாக்குச் சாதுரிய மரியாதைகளும், ஆத்மாவைக் குறித்துச் சொல்லிய நிர்தாஸ்துதிகளும், ஈங்கிசமயத்தில் வாதிவகில் வசனித்த ஒவ்வொரு அதிசயாநந்தாநுபவ சத்திய சங்கதிகளும் கேட்கப்பட்டன. இவை யெல்லாம் உண்மையாக விருப்பதால், வாதிபட்சந் தீர்ப்புச் சொல்லப்படுகின்றது:—

முதல்பைண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.

தற்கால தாவா சொத்தாகிய ஆத்மார்த்தம் ஒருவருக்கும் பிரத்தியேக பாத்தியம் எந்தவிதத்து மில்லாமலே சமத்துவமாகியும், அசங்கமாகியும், இருக்கிறதா? அல்லது ஏகதேசமாய் மற்றொருவருடைய பாத்தியத்திற்குட்பட்டிருக்கிறதா? என்னும் முதல் பைண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—

நானென்னும் ஆத்மா அறிவேன்னும் ஞானசொருபமாயிருப்பதனாலும், அதற்கன்னியமாக அஞ்ஞானமாதி தேகேந்திரிய திருசியப் பிரபஞ்ச பரியந்தமுள்ள சகல வஸ்துக்களும் அனாதம் (ஜட) சொருபமா யிருப்பதனாலும், புருஷனால் கடபடாதிகளா ளப்படுமேயன்றி, அந்தப்புருஷன்கடபடாதிகளாலா ளப்படாமையி

னாலும், சொப்பன பதார்த்தங்களைத் தானறிவதன்றித் தன்னை யந்தப் பதார்த்தங்கள் அறியாமையினாலும், எப்போதும் நானென்னும் ஆன்மா ஒருவருடைய ஆளுகைக்குட்பட்டிருக்கும் பாத்தியமுடையதன்றும். வெள்ளரிக்காயை நரிபுசியாமைபோல அஃதொன்றோடும் பற்றின்றி யிருத்தலின், இந்த ஆத்மார்த்தமானது அசங்கமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

2 - வது பைண்டு இசவுக்குச் சமாதானம்.

மேற்படி வாதி பிரியாது கொண்டுவருவதற்கு அருகனாவனென்பதற்குச் சம்சயமில்லை. அஃதெப்படியெனின், கூடித்திரியவைசிய சூத்திர சண்டாளராதி ஜனங்கள் பெளருஷேயப்பிராஹ்மணத்துவத்தைக் குறித்து, வியாச்சியஞ் செய்ப முடியாமையாக விருந்தபோதிலும் பிராஹ்மணன் பிராஹ்மணத்துவத்தைக் குறித்து வியாச்சியஞ்செய்யஅருகை விருப்பதுபோல, நானென்னும் ஞான சொரூபனாகிய சிவன் தேகாதிபஞ்ச கோசங்களை நானென்று சொல்வதற்கு நியாயமில்லாமற் போனாலும் அவற்றைப்போல ஜடமாகாது சித்தாக விருப்பதன வந்த வாதி தாவா கொண்டுவருவதற்கு அருகனாயிருக்கிற நென்று கோர்ட்டார் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கின்றனர்.

3-வது பைண்டு இசவுக்குச் சமாதானம்.

இந்தப்பிரியாது காலநிருணய சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படுமா? படாதா? என்னும் முன்னுரவது பைண்டு இசவுக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—

இராசாங்க சட்டத்தில் காலநிருணயத்தைக் குறித்துச் சில விதி சில வஸ்துக்களுக்கு மாத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன; தெய்வசொத்துக்களுக்குக் காலதோஷங்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. வாஸ்தவமாக ருசுவில் கொடுக்கப்பட்ட சில சொத்துக்களுக்கு மாத்திரம் காலநிருணய சட்டமுண்டு. ஒருவன் தன் சொத்துக்களைக் களவாடினவனை யந்தச் சொத்துக்களால் கண்டு பிடித்துத் தாவா கொண்டுவரின், அப்போதச் சொத்துக்களுக்குக் காலதோஷங்களுண்டாவதில்லை. களவாடின சொத்தை நான் கொடுக்கமாட்டே நென்றால்திருடனை விடுவதுண்டோ? நியாயாதிபதிகள் அவனைத் தண்டிப்பது மன்றி அந்தச் சொத்தை எந்த விதத்திலாகிலும் வாங்கி யுடையவருக்குக் கொடுப்

பாரன்றோ? அதுபோல இங்கு நானென்னும் பிரஞ்ஞான சொருபமாகிய தெய்வீக சொத்தை அஞ்ஞானாதிகள் ஒருவரும் அறியாமல் சோறிசெய்திருப்பதனால், இந்தப்பிரதிவாதிகளிடத்திலிருந்து இப்போது நானென்னும் ஆத்ம சொத்தைவாங்கிக் கொடுப்பதற்குக் காலதோஷமதனிடத் தட்டிசெய்ய மாட்டாதென்று கோர்ட்டார் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர்.

4-வது பைண்டு இசுவுக்குச் சமாதானம்.

இந்தக் கோர்ட்டாருக்கு விவாத சொத்தைப் பிரதிவாதிகளிடத்திருந்து வாங்கி வாதியினிடத்திற் கொடுக்கலாமா? கொடுக்கலாகாதா என்னும் நான்காவது பைன்டேசுக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—

இந்தக் கோர்ட்டாருக்கு அந்தச் சொத்தை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு அதிகாரமிருக்கிறதேயன்றி மற்றொருவர்க்கும் அதிகாரமில்லை. அஃதெங்கனமெனின், கவர்னர், கலெக்டர், முதலிய ரிவினியூ வகுப்பார்களுக்கு ஒருவர் சுவாதீனத்திலிருக்கும் சொத்தை வாங்கி மற்றொருவருக்குக் கொடுக்கவதிகாரமில்லாமேபோல, கருமாச்சுநாதர்கள், பக்தர்கள், யோகிகள் முதலியவர்களுபாசிக்கும் மாயாகற்பிதராகிய ஈச்சராதிகளுக்கு நானென்னும் ஆத்ம சொத்தை வாங்கிக் கொடுப்பதற் கதிகாரமில்லை; அவர்களுக்கதிகாரமில்லை பென்பதற்குப் பிரமாணம் சுருதி ஸ்மிருதி புராணேதிகாசங்களாம்.

அவை, சீவர்களுக்குச் சிவன்முதலிய தேவர்கள் அவர்கள் செய்த உத்கிருஷ்ட கருமோபாசனைகட் கேற்றவாறாகத் தத்தம் லோகபதவிகளையும், அட்டமாசித்திமுதலிய போக போக்கியங்களையும் தருகின்றாரென்று கூறுகின்றனவேயன்றி, அஞ்ஞானமும், அதன்காரியங்களாய் சகஜீவாதிபேதங்களும் சஞ்சிதாதிகருமங்களும், ஜனனமரணாதி சம்சாரதுக்கங்களும், காலாதீத மின்றிப் பிரவாகம்போல அநாதியாய்த்தொடர்ந்துவந்திருப்பதனால் அவற்றைக் கெடுத்தற்கு அவற்றிற்கு வியதிரேகமாய் விளங்கும் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரமாயோங்கும் பிரஹ்மஞானத்தைக் கொடுக்கின்றாரென்று கூறவில்லை. ஆதலால் அந்தப்பிரஹ்ம ஞானத்தை யபேக்ஷித்தவர்கள் சற்குருப்பிரபுச் சக்கிரவர்த்தியின் சரணகடலங்களைத் தஞ்சமாகவடைந்து அவர் கூறும் ஞானோபதேசத்தா

லுச்சீவிக்க வேண்டுமென்றும், முக்கியாதிகாரிகளான சனகாதி முனிசுரீபதி ஈச்சுரணைப் பிரஹ்மஞானோப தேசஞ் செய்யுமாறு பிரார்த்திக்க அவரந்த ஈச்சுரூபத்தை மறைத்துத் தட்சிணாமூர்த்தங் கொண்டு சற்குருவாகத் தோன்றி அந்த முனிபுங்கவருக்கு உபதேசித்தா ரென்றும், சுருதியாதிகள் கூறுவதால், கவர்னர்முதலிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சமானர்களாயுள்ள ஹரிஹரப் பிரமேந்திரர்களுக்குப் பிரஹ்ம சொரூபமாகிய ஆத்மார்த்தத்தை ஒருவரிடத்தி லிருந்து வாங்கி மற்றொருவரிடத்திற் கொடுக்க அதிகாரமில்லை, கவர்னர் முதலிய உத்தியோகஸ்தருக்கு ஒருவருடைய சதந்திர சொத்துக்களை அவரிடத்திலிருந்து வாங்கி மற்றொருவருக்குக் கொடுப்பதற்கு அதிகார மில்லாவிடினும் மேல்கோர்ட்டாருக்குச் சர்வாதிகாரமு மெப்படி யிருக்கிறதோ, அப்படியே சத்தியஞானந்த சொரூபமாய் விளங்கும் சற்குருப்படிச் சக்கிரவர்த்தியென்கிற ஜட்ஜியவர்களுக்கு நானென்னும் ஆத்ம சொத்தைப் பிரதிவாதிகளிடத்தி லிருந்து வாங்கி வாதியினிடத்துக் கொடுக்க அதிகார மிருக்கிறது.

5-வது பைண்டு இசவுக்குச் சமாதானம்.

பிரதிவாதிகள் கிரமமாய் விவகரிக்கும் பகஷத்தில் அவர்களைத் தண்டிக்க நியாயசட்ட மிடந்தருமா? தரமாட்டாதா? என்னும் ஐந்தாவது பைண்டேசுக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—

சம்சார பந்தத்திற்குக் காரணமாயிருக்கும் அஞ்ஞானமென்னுமிருட்டுக்கு, மெய்ஞ்ஞானமானது பிரசண்ட மார்த்தாண்டனாக விருக்கிறதென்று சுருதி கூறுவதால், சற்குரவ னுபதேசத்தாலுண்டாகிய ஞானபாது இருட்டை யொத்த அஞ்ஞானதியரை யொழிப்பதற்குச் சட்டவிரோத மின்றென்று பெறப்படுகிறது என்றற்றொடக்கத்து விஷயங்களைத் தீர்க்காலோசனை செய்தெழுதிய தீர்ப்புச் சொல்லப்படுகிறது.

நியாயத்தீர்ப் பென்னுஞ் ஜட்ஜிமெண்டு.

எழுசீர்க்கழி நெடி லடி ஆசிரியல் நுத்தம்.

நலந்திகழும் வடலூர்ச்சிற் றம்பலத்தே நடனமிடுங் குருப்ரபுச் சக்ர வர்த்தி, நிலந்திகழும் துரியாதீ தத்தோங்கி நியாயாதி பதியென வே நிலைத்து நாளும், பொலந்திகழஞ் சுகவாம தேவாதி புடைகுழப் பிரணவசிங் காத னத்தில், வலந்திகழ வமர்ந்தருளான் முழுட்ச வேன்னும் வாதிபக்கல் தீர்ப்பளித்த வகையைச் சொல்வாம்.

சகல வல்லமைகளுமுடைய பிரக்ஞான குணகணசீலராகியும் ஸ்ரீ சற்குருப் பிரபுச் சக்கிரவர்த்தியுமாகிய ஜட்ஜிபவர்கள் நியாயத்தானத்தின் கண் எழுந்தருளி, உபயகட்சிக்காரரின் வாதங்களைச் சாவதான ஹிருதயத்தோடுந் நோக்கிக் கிரமமாக நியாயத்தீர்ப்பளித்தல் வருமாறு.—

சர்வ ஜந்துஜாலங்களின் அவஸ்தாத்திரயங்களிலும் அஹ மஹமென்று அடிக்கடி ஸ்மரணை செய்வது அல்லது நானென்று ஸ்மரிப்பது ஆன்மாவேபென்று சர்வவேதோபநிடத வாக்கியங்களுக்கோஷித்து வருதலின், அஃது அதற்குவியதிரித்தமாகக் காணப்படுகின்ற நாமரூபவடிவ சகத்தை அசத்தென்பது பற்றிச் சத்தென்றும், ஜடமென்பதுபற்றிச் சித்தென்றும், அநித்தியமென்பதுபற்றி நித்தியமென்றும், துக்கமென்பதுபற்றி ஆநந்தமென்றும், சகுணமென்பதுபற்றி நிர்க்குணமென்றும், ஆவரணமென்பதுபற்றி நிராவரணமென்றும், சாகாரமென்பதுபற்றி நிராகாரமென்றும், விஷயாநந்தமென்பதுபற்றி நிர்விஷயாநந்தமென்றும், பேதமென்பதுபற்றி அபேதமென்றும், பரோக்ஷமென்பதுபற்றி அபரோக்ஷமென்றும், துவிதமென்பதுபற்றி அத்துவிதமென்றும், ஆலம்ப மென்பதுபற்றி நிராலம்பமென்றும், அப் பிரகாசமென்பதுபற்றிப் பிரகாசமென்றும், கண்டமென்பதுபற்றி அகண்டமென்றும், அநேகமென்பதுபற்றி ஏகமென்றும், வியாவகாரிக மென்பதுபற்றிப் பாரமார்த்திக மென்றும், அவஸ்தாத்திரியமென்பதுபற்றித் துரியமென்றும் சங்கமென்பதுபற்றி நிச்சங்கமென்றும், நாமமென்பதுபற்றி நிர்நாமமென்றும், கண்டமென்பதுபற்றிப் பூரணமென்றும், அஞ்ஞானமென்பதுபற்றி நிரஞ்சன மென்றும், சலனமென்பதுபற்றி நிர்ச்சலனமென்றும், மிருத

மென்பதுபற்றி அமிர்தமென்றும், ஆதியந்த சகிதமென்பதுபற்றி ஆதியந்த ரஹிதமென்றும், பிரபஞ்சமென்பதுபற்றி நிஷ்பிரபஞ்சமென்றும். லட்சியமென்பதுபற்றி கிரீலட்சியமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வியவகாரங்கள் வியாவகாரிகதசையி லீருப்பனவாம். இதனையே அஞ்ஞானதசையென்பர். இந்த அஞ்ஞானதசையில் தேகாதிப்பிரபஞ்சம் சுகமாயும், சத்தியமாகவுங் காணப்படுகின்றது. இது விஞ்ஞானதசையில் அல்லது பாரமார்த்திகதசையில். * “ஸர்வங்கல்விதம் பிரஹ்ம விச்வமேவே தம்புருஷம்” ஸர்வம் விஷ்ணுமயஞ் சகதி! ‘வாசுதேவசர்வ மிதி ஸதஸத்தஹமர்சநா’ என்றற் றொடக்கத்துச் சுருதி புராணேதிகாசவாக்கிய விசாரத்தால் அநர்த்தஜடதுக்கமாயொழியும். நாமரூபதிருசியப் பிரபஞ்சம் திருக்காகியதனக்கு வேறாகியும் திருசியவியவகாரமுடையதாயும்வஸ்துதத் துவபரிசீலனகாலத்தில்தனக்கெனச் சொரூபமில்லதாயுமிருத்தலின், மித்தையெனப்படுகின்றது. பிரபஞ்சம்பொய் அல்லது மித்தையென்பதற்கு வந்தியாபுத்திரன், இரச்சுசர்ப்பம், கானல்ரீர், சொப்பனப்பிரபஞ்சம் முதலிய அறுபத்துநான்கு திருஷ்டாந்தங்கள் சுருதிமுதலியவற்றுள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிட்டுக் கூறிய நான்கும் வருமாறு:—

1-வது:-மலடிமகன் போன்று உலகம் கூர்ந்து நோக்கும் போது காலத்திரயத்திலுமில்லையாம். சட்டசராதி யிரதிரிபங்களுக்குக்கோச ரமாயுள்ள இந்தத் தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தை யெங்ஙனம் மலடிமகன் போன்ற தென்றுங் கூறலாமெனின், † “ திரிசியம் நஸ்யதி” என்றும் “உணருருஅசத்து” என்றும், பிரமாணங்களிருத்தலால், காணப்படுவது தனக்கெனச் சொரூபமில்லாத தென்று அறியத்தக்கதாம். தனக்கெனச்சொரூபமில்லாமையே இங்கு உசத்தென்பதற்சுப் பொருளாம் இதனால் திருக் சொரூபமே பரமார்த்தமென்பது (காலத்திரயத்திலு யிருப்பதென்பது) பெறப்படும்.

* സമഗ്ര പരിഷ്കരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പങ്കാളിത്തം,

ஸவக்ஷம் விஷ்ணுமாயம் ஜகத்சு,

காஸ்ட்டெவ்ஸெவ்ஸ்கி,

ஸடிஸ்தஹஜிபுநா

‡ உய்யுந்நயி

2-வது:-இரஜ்ஜு ஸர்ப்ப திருஷ்டாந்தத்தால் சகத்து மித் தையாமென்பது நன்கு விளங்கும். இர ஜ்ஜு-உடைய சர்ப்ப பங்காலத்திரயத்திலு மில்லாமையோன்று இத்திருசியப் பிரபஞ்ச முந்திருக்காகிய ஆத்மாவையன்றிக் காலத்திரயத்திலு மின்றும், இங்ஙனமிருப்பதே மித்தையாகின்றது.இதனால்பிரஹ்மமேசேடித் து நிற்பதென்பது பெறப்படும்.

3-வது:-கானல்நீர் திருஷ்டாந்தத் தாலிந்த உலகந்தோற்றிக் கொண்டிருக்கும் போதும் மித்தையாமென்பது நன்கு விளங்கும். கானல்நீர் தன்காரணத்தையன்றி யில்லையென் றறிந்தவிடத்தும் தோன்றுவதுபோல உலகமும் தன்காரண (சிவ) த்தையன்றி யில்லை யென்றறிந்தவிடத்தும் தோன்றுகின்றது. இதனால் உலகத் தோற்றத்திற்காதாரமான சிவம் மாறாதசத்தென்பது நன்குவிளங் கும்.

4-வது:-சொப்பனப் பிரபஞ்ச திருஷ்டாந்தத்தால் இச்சகத் து அறிவையன்றி யில்லையென்பது வெளிப்படையாக விளங்கும். சொப்பனப் பிரபஞ்சம் விழித்தகாலத்தில் தன்னைத்தவிரவி லாமைபோன்று, இந்த நாமரூபாத்மகப் பிரபஞ்சமும்,அதன் விவ காராதிலட்சணங்களும் தனது நிஜவடிவத்தை யறிந்தகாலத்தில் அசத்தியமாம். இதனால் தனக்கன்னியமென்பது வாஸ்தவமாக வின்றித் தான்மாத்திரஞ் சேடித்திருப்பதுவே பரமார்த்தமா மென்பது வெள்ளிடமலைபோல் விளங்குவதாம்.

ஆத்மாவுக் கன்னியமாய்ச் சகத்ரூபவஸ்து இருக்குமாயின், அது மித்தையாயிருக்குமன்றிச் சத்தியமாக விராதென்பதுமேலே காட்டிய திருஷ்டாந்தத்தால் நன்கு விளங்கும். சொப்பனப் பிர பஞ்சம்போலச் சர்வமும் நசிக்க ஆத்மாமாத்திரம் சேடித்திருக் கிறது.

* “ஸதேவ ஸோம்யோ இதமக்ரமாசித்” என்றுள்ளு ருதி யால் ஆதியில் சத்தே யிருந்ததென்று நிச்சயிக்கப்படுவதால், அந் தத்திலும் ஆத்மாவுக்கு வேறான சத்துஇருக்கு மென்பது சித்தி யாகு.

1. ஆரம்பம் பரிணாமம் விவர்த்த மென்னும் மூவகைக் காரி யத்தோற்றத்துள், ஆரம்ப பகஷ்யமிங்குக் கொள்ளுதல் கூடாது; ஆத்மா நிரவயமா யிருத்தலின்.

* “ஸுஷெவஸொரோயிடிஹோவீக்”

2. பரிணாமபட்சமு மிங்குக் கொள்ளுகல் கூடாது : பிரஹ்மம் நிர்விகாரமாயிருத்தலின்.

3. விவர்த்தபட்சம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். இரஜ்ஜுவில் தோன்றுஞ் சர்ப்பம் விசாரிக்கில் வாஸ்தவத்திலின்றும். இரஜ்ஜு சர்ப்பமாகவுமில்லை; இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பமிருக்கவுமில்லை. இல்லாமலே யிருந்தச் சர்ப்பத்தோற்றம் மயக்கியதென்பது நன்குவிளங்கும். இதுபோலப் பிரஹ்மம் சுகத்திற்கு விவர்த்தோபாதானமாம்; ஆரம்போபாதானமாயின், கடத்திற்குமண்ணையன்றிக்குலாலனும், தண்டசக்ராதிகளும், காரணமாயிருப்பதுபோல உலகத்திற்குப் பிரஹ்மமேயன்றி வேறு காரணமும் வேண்டியிருக்கும். அஃது அசங்கதமாம்; சுருதி விரோதமுமாம். ஆகையால் ஆரம்பவாத மங்கீகாரமாக மாட்டாது.

ஐகத்திற்குப் பிரஹ்மம் பரிணாமோபாதானமா மெனின், பால் தயிராவது போன்று, பிரஹ்மம் சொரூபமாறி ரூபாந்தரங்களை யடையவேண்டும்.

பிரஹ்மம் நிர்விகாரமாகையால், அது வேறுவடிவங்களை யடைவ தெப்போது மின்றும். ஆதலால் பரிணாமவாதம் பொருந்துவதன்றும்.

மேலிரண்டு வாதங்களும் பிரஹ்மம் உலக காரணமென்னும் நிச்சயத்திற்கு அநாதுகூலமா யிருத்தலின், விவர்த்தவாதமே கொள்ளத் தக்கதாம்.

கயற்றினிடத்தில் அரவு கற்பிதமாயிருப்பதுபோல உலகு பிரஹ்மத்தின்கண் கற்பிதமாம். உண்மையிலிருப்பது கிரவிகார நிச்சங்க நிர்ந்தொந்தமாய் விளங்கும் ஏகப்பிரஹ்மமேயாம்.

ஆதலாலெதுவும் (ஹகமென்னும்) ஆத்மார்த்தத்திற் கன்னியமாகாது; அது சுவ (தனது) ஸ்சொரூபமேயாம். ஆகையால் அதற்கன்னியமாக வொன்று வாஸ்தவமாக விருக்கின்ற தென்று பாவிப்பது அசாஸ்திரியமாம். தானென்னும் ஆன்மாவக் கன்னியமாக வொருபதார்த்தமுமில்லை யென்பது

† “நத்விதீயமஸ்தி—ஆன்மாவிற் கிரண்டாவதில்லை” என்

† நவீதீயஜிஷி

றும், † “நாஸ்தித்வைதம்—துவிதமில்லை” என்றும், * “குதொ விதிதே வேத்யம் நாஸ்தி—பிரஹ்ம சொருபந் தெரிந்து கொண் டிருத்தவின், எதனாலுந் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய தில்லை” என்றும், ‡ “ஏகமேவாத் விதீயம்—இரண்டாவதில்லாத வஸ்து வொன்றே” என்றும் † “ஏகமேவஸந் நெஹநா நாஸ்திகிஞ் சின—ஒன்றேயுள்ளது சிறிதேனும் அநேக மென்பதில்லை” என்றும், † “ஏக தைவாறுத்ருஷ்டவ்யம்—ஒரு விதமாகவே பார்க்கப்படுவதாம்” என்றும், * “வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம் மிருத்திகேத்யேவ ஸத்யம்—காரியமாயகடம் சொன் மாத்கிரமே; மண்ணேசத்தியம்” என்று முள்ள பிரமாணங்களா லும், மண்ணிலுண்டாகிய கடகலசாதிகளும், சுவர்னத்திலுண்டா கிய கடகமகுடாதிகளும், அயத்திலுண்டாகிய கட்காதிகளும் காரணத்திற்குப் பின்னமாகத் தோன்றினாலும், அவை விசார மூகத்தில் சொன்மாத்கிரமாக வாழிவதால் அவற்றிற்குப் பொ ருளில்லை யென்னும் யுக்தியினாலும் நன்கு விளங்குவதாம்.

பிரஹ்ம புராணம்.

† “புருஷஃ பரமாத்மாது யததொந்யதஸ்யதத், ஏவம்புத் வா சகத்ருபம் விஷ்ணோர்மாயாமயம் ம்ருஷா.”

(இ-ள்.) பூரணமென்னும் புருஷனே பரமாத்மாவாம்; அதற் கன்னிய மென்பதில்லை. இந்தப் பிரகாரந் தெரிந்து கொள்வதால் விஷ்ணுவின்மாயாவடிவமாகிய சகத்தெல்லாம் மித்தையாம்.

† நாவலிநெஷ்தம்

* கூதொவிதிதெ வெஷ்யம் நாவலி

‡ வனகரெவாஜீதீயம்

† வனகரெவஸநெஹநா நாவலிகிஷ்வந

† வனகரெஷ்வாநுஷ்யஷ்யம்

* வாஹரம்ஹணாவிகாரொநாஜெயம்ஜிதிகெத்யவஸத்யம்

† வுரூஷஃ வாரோதூதா யததொந்யதஸ்யதத்

வனவம் வுரூபா ஜித்யூபவம் விஷ்ணோர்மாயாமயம் ம்ருஷா

விஷ்ணு புராணம்.

† “விஜ்ஞாநபரமார்த்தோஸௌ த்வைதிநோதத்யதர்சிநஃ நித
கொபதேசேந தேநாத்வைதபரோபவத் ஸர்வ பேதாந்யபேதௌ
ஸததர்சததாத்மநஃ, ததாபிரஹ்ம ததோமுக்தி மவாபபரமாத்
விஜ்.”

(இ - ள்.) இந்த ஆத்மா யதார்த்த தத்துவத்தைப்பார்க்க
கின்ற அத்வைதிக்கு விஜ்ஞானத்தினால் சாத்திய சொரூபமா
யிருக்கிறது. ஒ! வித்துவானே? இந்தச் சமஸ்த ஜகத்தும் பேத
ரஹிதமாகிய வெரேவஸ்துவாகவே யிருக்கிறது. நிதாகனென்
னும் மகாரிஷி வாசுதேவ நென்னும் பெயருடைய பரமாத்
மாவின் சொரூப உபதேசத்தினால் அத்வைதத்தின் கண் ஆசக்தி
யுடையவனுான்; அந்த நிதாகன் சகல பேதங்களையும் தனக்
கபேதமாகப் பார்த்தான்; அதனால் அப்போதே பிரஹ்மசொரூப
மானான்; அதனால் சிரேஷ்டமாகிய முத்தியைப்பெற்றான்.

* “ஏகஸ் ஸமஸ்தம் யதிஹாஸ்திகஞ்சித் ததத்யுதோநாஸ்தி
பரந்ததோந்யத், ஸோஹம்ஸசத்வம் ஸசஸ்வபேத
தாத்மஸ்வரூபம் த்யஜபேதமோஹம்.”

(இ-ள்.) இங்குக் காணப்படும் பொருள்களெல்லாம் ஏகஸ்வ
ரூபனாகிய பகவானே; அவனுக்கு வேறானவையும் சிரேஷ்ட
மானவையுமில்லை. அந்தப் பகவானே நானும்; அந்தப் பகவானே
நீயும்; அந்தப் பகவானே இந்தச் சமஸ்தமும். ஆகையால் பேத
மிருக்கிறதுபோல மோகத்தைத் தருகின்ற ஆத்மாவின் கன்னியத்
தை விட்டுவிடும்.

† விஜ்ஞாநபரமார்த்தோஸௌ த்வைதிநோதத்யதர்சிநஃ ।
நிஜாயொவபெசெந தெநாநெ அதவரொஹஸு
ஸவபுஹொந்யுஹெசெந ஸததர்சததாத்மநஃ ।
ததாஸு ஹததொஃகி த்வாவ வராரிஜி॥

வனகஸுஸௌ யதிஹாஸ்தி கிம்வித
த்யுதோநாஸ்தி வரந்ததொந்யத் ।
வெரஹம்ஸகம் ஸவஸவபேத
தாத்மஸ்வரூபம் த்யஜபேதமோஹம் ॥

பராசரஸ்மிருதி.

† “அர்த்தஸ்வரூப நஜ்ஞாநா: பச்யந்தந் யெகுத்ருஷ்டய: கூடஸ்தோ நிர்க்குணோவ்யாபி சைதந்யாத்மஸ்வபாவத:”

(இ-ள்.) குத்தித வடிவுடைய அஞ்ஞானிகள் பிரபஞ்சத்தை ஒரு பதார்த்தமாகவும் தமக்கண்ணியமாகவும் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் ஆத்மாவாகிய கூடஸ்தன் சபாவமாயும், நிர்க்குணமாயும், சர்வவியாபியாயும் சைதன்னிய சொரூபனாகியு மிருக்கிறான்.

‡ “ஆகாசோவை நாமரூபயோர் நிர்வஹிதாதேய தந்தரா தத்ப்ரஹ்மா சர்வாநு பூரித்தேய ததநுசாஸநமிதி”.

(இ-ள்.) ஆகாசம்போல எந்த நாமரூபங்களையும் வகிந்தாது அந்த நாமரூபங்களுக் கெதுமுடிவாயிருக்கிறதோ அதுவே பிரஹ்மம். அந்தப்பிரஹ்மத்திற்கு முன்னுமில்லை, பின்னுமில்லை, உள்ளுமில்லை, வெளியுமில்லை. அஃது ஆத்ம சொரூபம். இந்த ஆத்மாவே நானென்னும் பிரஹ்மஸ்வரூபம். இந்தப் பிரஹ்மம் யாவருக்கும் அகமென்னும் அநுபவ ரூபமானது.

சுருதி ¶ “யத்ரா த்மவ்ய திரேகேந த்விஜீயம்யோ நுபச்யதி பிரஹ்மபூத: ஸவவேக வேதசாஸ்திர வுதாஹ்ருத:”

(இ-ள்.) இங்குத் தானென்னும் ஆத்மாவிற்கு வேறுக விரண்டாவது வஸ்துவை யெவனறியானோ அவனிப்போதே (இந்தச்சன்மத்திற்குள்ளே) பரப்பிரஹ்ம சொரூபனாகின்றான்.

என்று பிரஹ்மபுராண முதலியவை கூறுவதாலும், சத்தா மாத்மிரமாகிய தானென்னும் அகம் பதார்த்தத்திற்கு அன்னியமாக யாதொன்றும் எக்காலத்திலும் சத்தாக வில்லையென்றும் அதுவே பிரஹ்ம மென்றும் நன்றாக விளங்கும்.

† சுயபூஷனவநஜ்ஞாநா: வஸ்யுந்தெநுகுஷ்டபய: ।
கூடபூஷோநிம-பூணோவ்யாவிநெதந்யாத்மஸ்வபாவத: ॥

‡ சூகாஸொவெ .நாஜிந-பவயொநிபூஷபஹ்தா தெ
யஜ்ஞராதஜ ஹாலவபூநாஸ-புரிதெது ததநுஸாநமிதி ॥

¶ யதூதவ்யதிரெகேந ஜீயம் யொநாவஸ்யுதி
ஸ ஹப-புத: ஸயெவெதவெஸாஸ்யவாஹுடி:

ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகள்.

¶ நஸாங்கியம் நசைவம் நதத்பாஞ்சராத்தம், நஜைநம் நமீ
மாம்ஸகாதேர்மதம்வா, விசிஷ்டாநுபூத்யா விசுத்தாத்மகத்வாத்ந
தேகோ வசிஷ்ட சிவகேவ லோஹம் நபூமி: நதோயம். நதேஜோ
நவாயு: நகம் நேந்த்ரியம்வா நதேஷாம்ஸமுஹ: அநேகாந்திகத்
வாத் ஸுஷுப்த் யேகவித்ததேதேகோவசிஷ்ட சிவகேவலோ
ஹம்.

என்றருளிப்பவாறு சுழுத்தியில் சித்தித் திருக்கிறவனாயும்,
அத்விதீயனாயும், சர்வ துவிதத்திற்கும், பாதமிருப்பினும் தனந்
குப் பாதமற்றவனாயும், பரமாநந்த போதசொருபனாயும், தர்ம
மற்றவனாயும் அஹமாகார விருத்திக்கு விஷயமாயுமுள்ள நான்
பூமியன்று, ஜலமன்று, தேஜஸ் அன்று, வாயுவன்று, ஆகாச
மன்று, இந்திரியங்களன்று, அல்லது இந்திரியங்களின் கூட்டமு
மன்று; இவை யெல்லாம் சுழுத்தியில் வியபிசார மடைந்திருப்
பதாலென்றுணராது இவற்றைப் பொருளாகக் கொண்டிருக்
கும் (* “ஞாநவிஹீந ஸர்வமதேந முக்திர்நபவதி ஜந்மசதேந
என்றபடி)மதாபிமானிகளுள் தேகா காரமாய்ப் பரிணமித்தநான்கு
பூதங்களே துவம்பதார்த்த மென்னும்சார்வாகனும், இந்திரியங்கள்
தனித்தனியே † பொருளென்னும் சார்வாகர்களுள் ஏகதேசி
களும், சட்சராதினின் சமுதாயமே பொருளென்பவரும், மன
மே பொருளென்பவரும், பிராணனே பொருளென்பவரும்,
க்ஷணிக விஞ்ஞானமே பொருளென்னும் சுகதர்களும், சூனியமே
பொருளென்னும் மாத்மயீகர்களும் தேகேந்திரியங்களைக் காட்

¶ ந ஸாங்க்யம் ந சைவம் ந தத்பாஞ்சராத்தம் ந ஜைநம்
நமீஸாம்ஸகாதேர்மதம்வா விசிஷ்டாநுபூத்யா விசுத்தாத்மகத்வாத்ந
தேகோ வசிஷ்ட சிவகேவ லோஹம் நபூமி: நதோயம். நதேஜோ
நவாயு: நகம் நேந்த்ரியம்வா நதேஷாம்ஸமுஹ: அநேகாந்திகத்
வாத் ஸுஷுப்த் யேகவித்ததேதேகோவசிஷ்ட சிவகேவலோ
ஹம்.

* ஜ்ஞாநவிஹீந ஸவபுர்தேந ஸுக்திநபவதி ஜந்மசதேந

† பொருள்—ஆத்மா.

கருஅ

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு.

அஹம் ஆத்மா வேறென்பதையுள்ளபடியறியாது சொல்லும்திகம் பார் வைசேஷிகர் நையாயிகர், பிரபாகரர், பட்டர் சாங்கியர், யோகியர், சைவர் மீமாம்சர்களும், மற்றுமுள்ள மதஸ்தர்களும் கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயங்கள் பரமார்த்தமன்று. சுகத் காரணமாயும், அசுமகார விருத்திக்கு ஏதுவாயும், அத்விதீயமாயும், நிர்த்தர்மகமாயும், பரமாநந்த போத சொரூபமாயும், அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த பரப்பிரஹ்மமாயும் விளங்குவதே பரமார்த்தமா மென்று பெரியார் பணித்தவாறு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

இதற்கு உபபிடதாதிப் பிரமாணங்களும், வேதாந்த டிண்டிமங்களும் பிரமாணமாவதன்றிக் கீழ்வருவனவும் பிரமாணமாம்.

அருட்பா.

கிழக்குவெளுத் ததுகருணை யருட்சோதி யுதயங்
கிடைத்ததென துளக்கமலங் கிளர்ந்ததென தகத்தே
சுழக்குவெளுத் ததுசாதி யாச்சிரமா சாரஞ்
சமயமதா சாரமெனச் சண்டையிட்ட கலக
வழக்குவெளுத் ததுபலவாம் பொய்நூல்கற்றவர்தம்
மனம்வெளுத்து வாய்வெளுத்து வாயுறவா தித்த
முழக்குவெளுத் ததுகிவமே பொருளெனுஞ்சன் மார்க்க
முழுநெறியிற் பரநாத முரசுமுழங் கியதே.
சாதிஞ்ஞல மென்றுஞ் சமயமத மென்றுமுய
நீதியி லாச்சிரம நீட்டென்று-மோதுகின்ற
பேயாட்ட மெல்லாம் பிதிர்ந்தொழிந்த வேபிறர்தம்
வாயாட்டர் தீர்த்தனவே மற்று.

தாயுமானவர்.

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர் பொறிபுல
நடங்கு மிடமே—பொருளென்பர் சிலர்கரண முடிவென்பர் சிலர்
குணம் போனவிட மென்பர் சிலபேர், நாதவடி வென்பர் சிலர் விந்
துமய மென்பர்சிலர் நட்பு வேயிருந்த—நாமென்பர் சிலருருவ
மாமென்பர் சிலர்கருதி நாடிவரு வென்பர் சிலபேர், பேதமற
வுயிர்கெட்ட நிலையமென்றிவெர்சிலர் பேசினரு ளென்பர் சிலபேர்-
பின்னுமுன் னுங்கெட்ட சூனியம தென்பர்சிலர் பிறவுமே மொழி
வரிவையாற், பாதரச மாய்மனது சஞ்சலப் படுமலாற் பரமசுக

நிஷ்டை பெறுமோ— பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறை
கின்ற பரிபூரணநந்தமே.

ஆவிற்கும் வான்கடையிற் புல்விற்போர் போலவொன்றைப்
பாவிக்க மாட்டேன் பதியே பராபரமே.

தத்துவராய சுவாமிகள்.

வேதாக மங்கள் சொன்னபொருண் மெய்யேயறிவார்
போன்றிருந்து, பேதாபேதஞ் சாதிக்கும் பெரும்பேய் தனக்
கும் வாரீரே.

ஞானம் போலச் சிலசொல்லி நாடற்கரிய முத்தியினுந்,
தானுஞ் சிவமும் பாசமுமாஞ் சைவப் பேய்க்கும் வாரீரே.

சூதசங்கிதை.

மேவரு மறைக ளத்து விதமென விளம்பு மர்சொற்
றாவரும் பொருள்வே றன்மை தானென வுரைப்ப ரத்தாற்
சீவர்கள் பலருந் தானாய் நிற்பனந் தேவ தேவன்
பாவனை துவிதம் கொள்ளிற் பவமொழி யாது நாளும்.

விவேக சூடாமணி.

இகழுமித் துவித மியாவு மென்றுமே மித்தை யாகும்
புகழுமத் துவித மென்றும் போற்றிய பரமார்த் தந்தான்
மகனையிப் படியே நேராய் மறைமுடி வுரைக்கக் கண்டோஞ்
சுகசமுத் தியிலு நித்தஞ் சுத்தவத் துவிதம் கண்டோம்.

கற்பித வஸ்து வுக்குக் கருதிய வதிட்டா னத்தோ
டொப்பிய வபேதந் தன்னை யுள்ளவா ரறிஞ்ச ரெல்லாங்
கற்பித விரச்சு சர்ப்பங் கானனீர் முதலிற் கண்டா
ரிப்படி யிருக்க பேத மிசைந்திடல் பிரார்தியன்றோ.மேலும்,

* “நயோகேந நசாங்க்யேந கர்மணோ நவித்பாய,
ப்ரஹ்மாத் மைகத்வ போதேந மொக்ஷஸித்யதி நாற்பதா.”

* நயொமெநநவஸாஹெயுந கஸ்டுணாமொநவிஷ்யா ।

ஸ ஹாமெதுகஸ்வொயெந ஜோக்சுஃ லிப்யுதிநாந்யயா ॥

என்றுள்ள பிரமாணத்தின்படி பிரஹ்மாத்மைக்ய தத்துவ ஞானத்தினால் மோகமும் ஸித்திக்குமே யன்றி, மற்றைய ஸாங்கிய யோகாதி சாஸ்திர விசாரங்களினால் சித்தியாதாம்.

இவ்விஷயம் சுருதி முதலிய பிரமாணங்களால் தக்கவாறாக ஞானவாகியிருப்பதால், அஞ்ஞானி புத்திர்களாகிய பாமரன், கர்மி, மூடபக்த நென்னும் பிரதிவாதிக் கட்சிக்காரர் செய்கின்ற வியாஜ்யந்தூர்வியாஜ்யமா மென்று தள்ளப்பட்டது.

இனி அகண்ட பரிபூரணசத்தியஞாநாநந்தாநந்த பரப்பிரஹ்ம சொரூபமாகிய (அகம்பதார்த்த மென்னும்) ஆத்மாவை முழுட்சுவென்னும் வாதி நிராட்சேபமாய் நிரந்தரமு மனுபவித்தற் குரியவனாவன்.

இனி நானென்னும் ஆத்மார்த்தத்தைக் கர்த்திருத்வாதி வியவகார கற்பனைகளைச் செய்து எவர்களாயினும் பேராசையோடு அதுபவிக்கப் பிரயத்தனஞ் செய்வார்களாயின், அவர்கள் அஞ்ஞான திமிர சம்சார துக்கபங்க தூபமக்கினர்களா யிருத்தல் வேண்டுமென்றுந் தீர்மானம் செய்திருக்கின்றோம்.

எக்காலத்திலேனு மிந்தவிரோதிகளாகிய சடுர்மிகள் தோன்றி முன்போலவே தானென்பதற்குக் கோரமுட சம்சார துக்கங்களை வினைவிக்க முயல்வார்களாயின், அவர்கள் சுவிராந்தரத்தின்கண் சொலிக்கும் ஞானாக்கினியினால் சுட்டுப் பஸ்ம மாக்கப்படுவார்க ளென்று யாவருக்கும் வெள்ளியிடை மலை போலத் தெரியும்படி விளம்பரஞ் செய்திருக்கின்றோம்.

இந்தப் பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பைப் பரம சாது சிரோமணிகளாய்க் குருகுல வாசஞ்செய்து குருமுகமாய்ப் பூர்வாபர விரோதமில்லாது நன்றாய்ப் பக்தி சித்தையுடன் விசாரித்து அறிந்தவர்கள், பாரமார்த்திக சத்தாய் விளங்கும் நானென்னு மாத்மாவை, கர்த்திருத்வாதி பந்தமறச் செவ்வையாக வறிதற்குரியவராவர். நானென்பதன் பொருள்: சரீரத்திரய விலக்ஷணமாய், அவஸ்தாத்திரய சாட்சியாய், பஞ்சகோச வியதிரித்தமாய், சச்சிதாநந்த சுயம்பிரகாச அபரோகூட சாட்சாத்காரமாய்ப் பிரஹ்மபின்னமாய் இருப்பது; அநாத்மா அசத்து யென்றுந் தீர்மானஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

சர்வ சாரோபநிஷத்.

† “ஸதிதி சரோபநிஷதி லக்ஷ்யம் ஸத்யம், அஸதித்ய வாச்யம்ஸத்யம், த்ரிகாலா பாத்யம் ஸத்யம், த்ரிகாலாநுபூத்யம் ஸத்யம், யதஸ்திதத்ஸத்யம், ஏகமேவாத் விதீயம் ஸத்யம், ஸஜாதி விஜாதி பேதரஹிதம் ஸத்யம், ஸர்வகல்ப நாதிஷ்டா நம்வாஸத்யம்”.

(இ-ள்.) (மேலாகச சொல்லப்பட்டிருக்கிற) ‘சத்யம்’ எதுவென்றாலோ வேதங்களால் குறிக்கப்படும் லக்ஷியமான சத்துத்தான் சத்யம்; அசத்தென்றதைச் சொல்லக்கூடாதோ, அதுதான் சத்யம்; முக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படாத தெதுவோ அது சத்யம்; முக்காலத்திலுந் தொடர்ந்து எது இருக்கிறதோ அது சத்யம்; எது இருக்கிறதோ அது சத்யம்; இரண்டாவதில்லாம லொன்றாகவே யிருப்பது சத்யம்; சஜாதீய விஜாதீய பேதமற்றது சத்யம்; சகல கற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமாய் (இருப்பிடமாய்) இருப்பது சத்யம் என்றும்,

தேஜோபிந்தூபநிஷத்.

‡ “மாயாகார்யாதிகர நாஸ்தி மாயாநாஸ்தி பயம் நஹி, இதம் பிரபஞ்சம் நாஸ்த்பேவ நோத்பந்நம் நோஸ்தி தம்க்வசித்.” என்றும் கூறுவதும்,

சுருதிகள்.

* “நக்வம் நாஹம் நசாந்யம் ஸர்வம் பிரஹ்மைவ கேவலம், நதேகோநச கர்மாணி ஸர்வம் பிரஹ்மைவ கேவலம்” என்றும்,

† ஸதிதிஸூனதிவ தீதிஹ்யம் ஸத்யம், ஸஸதித்யவாயம் ஸத்யம், த்ரிகாலாவாயம் ஸத்யம், த்ரிகாலாநுபூத்யம் ஸத்யம், யதஸ்திததத்யம் ஸத்யம், ஏகமேவாத் விதீயம் ஸத்யம், ஸஜாதி விஜாதிபேதரஹிதம் ஸத்யம், ஸர்வகல்பநாதிஷ்டாநம்வாஸத்யம்.

‡ மாயாகார்யாதிகரநாஸ்தி மாயாநாஸ்தி பயம் நஹி, இதம் பிரபஞ்சம் நாஸ்த்பேவ நோத்பந்நம் நோஸ்தி தம்க்வசித்.

* நக்வம் நாஹம் நசாந்யம் ஸர்வம் பிரஹ்மைவ கேவலம், நதேகோநச கர்மாணி ஸர்வம் பிரஹ்மைவ கேவலம்.

† “ஸர்வம் கல்விதம் பிரஹ்ம்” “ஏகமேவாத் விதீயம் பிரஹ்ம்” “தத்வமஸி” “நேஹநா நாஸ்திகஞ்சந” என்றும் வேறு உபநிஷத்துக்கள் கூறுவதும், இத்தீர்மானத்திற்குத் தக்கவாதாரமாம்.

மாயையும் மாயாகாரியங்களும் மித்தை யென்றும், காலத்திரயத்திலும் வஸ்துவாந்தர மில்லையென்றும், நீ நான் ஆவன் இவன், அதுஇது வென்னும் வியவகாரங்களால் பேதம் வாஸ்தவமாக இருப்பதில்லை யென்றும் அறிந்து மஹா வாக்கியார்த்த விசாரத்தால் பரப்பிரஹ்மம் நானே யென்னுந் திட நிச்சயத்தோடு நிருவிகற்ப ஸகஜாமஸ்க சிவ ராஜயோக சுக சமாதி பெற்றிருப்பவன் சுகப் பிரஹ்ம ரிஷியைப்போன்று சத்தியோஜாத முத்தியைப் பெறுவான். இவனே ஜீவன் முத்தனாவன். இவனுக்குத் தான் விதேகமுத்தி சித்தியாம். மற்றையர்கள் வாமதேவ ரிஷி அநுசரித்த பிபிலிகா மார்க்கத்தில் சென்று அநேக ஜன்மங்களைப் பெற்று முடிவில் கிரமமுத்தியை யடைவார்களென்பது பூசற்குரு சக்கரவர்த்தி யென்னும் உத்தம நியாயாதிபதியின் பரமார்த்த தீர்த்தேச மென்னும் நியாயத் தீர்ப்பாம்.

யாவரும் இவ்வாறு சத்தியஞ்நாந்த பரப்பிரஹ்ம் சொருபமாயுள்ள ஆத்மாவை யுள்ளவாற்றிற்கு ஸகஜாமஸ்க சிவ ராஜயோகசுக சமாதியை யடைந்து நித்திய திருப்திபைப் பெற, சற்குரு ப்ரபு சக்ரவர்த்தி தீர்ப்புச் செய்த இந்தப் பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பையும் இதிலடங்கிய சுருதி முதலிய பிரமாணங்களையும் ஆதியந்தமாகப் படித்துணர்ந்த, உணர்ந்தவா ரெழுபடுவனவன் ஜீவன் முத்தனாவன். இதில் சந்தேகமில்லை. இந்த ஜீவன் முத்திப் பதவியை யடைந்தவரே தந்தியர்கள்; அவர்களை துக்காபாவ முற்றவர்கள்; அவர்களை கிருத கிருத்தியாகன்; அவர்களை பரமநந்தப் பிராப்தி யுற்றவாகன்; அவர்களை மஹாநுபாவர்கள்; அவர்களை மகாபுண்ணிய புருஷோத்தமர்கள்; அவர்களை சர்வகாமாப்தியை யடைந்தவர்கள். இவ்வாறு கூறியது சர்வ சாத்திர சம்மதமா மென்பது.

† ஸவ்யம் ஸுஹிம் ஸுஹ, வனகஸேவாஜிதீயம் ஸுஹ, -ககூஉலி, நெஹநாநாலி கிஹந.

பைங்களோபநிஷத்.

§ “நாஹம் ப்ரஹ்மேதி ஜானாதி தஸ்ய முகதா நஜாயதே”

(இ-ள்.) நானே பிரஹ்மமென் றறியாதவனுக்கு முத்தி யுண்டாகின்றதில்லை.

ஆத்மபோதம்.

* “நித்ய சுத்த விழுந்தைக மகண்டாநந்த மத்வயம், ஸத்யம் ஞானமநந்தம் யத்பரம் ப்ரஹ்மாஹ மேவதத்”.

(இ-ள்.) நித்தியமாயும், சுத்தமாயும், விழுந்தமாயும், வகமாயும், அகண்டாநந்தமாயும், அத்வயமாயுமுள்ள பிரஹ்மமேதுவோ அதுவே நானாகின்றிருக்கிறேன்.

சுருதி.

† “ஆநந்த ரூபோஹ மகண்டபோத” “பராத்மரோஹம் கருசித் பிரகாசக” “மேகாய தாவ்யோம நசஸ்ப்ரசந்தி ஸம்சாரது காநி நமாம்ஸ்ப்ருசந்தி”.

(இ-ள்.) நான் ஆநந்தரூபன், அகண்ட ஞானமுள்ளவன், சர்வசிரேஷ்டன், பிரகாசமான சித்தகனன், ஆகாசத்தை மேகம் எப்படி தொடுகிற தில்லையோ அப்படி சம்சார துகங்கள் என்னைத் தொடுவதில்லை.

பஞ்சதசி.

† “தந்யோஹம் தந்யோஹம் நிதயம் ஸ்வாத்மாந மம்ஜஸா வேத்மி, தந்யோஹம் தந்யோஹம் ப்ரஹ்மாநந்தோநிபாதி மேஸ்

§ நாஹம்வெஹதிஜானாதிதஸ்யுக்திநுஜாயதெ.

* நித்யஸுத்தவிஷ்ணுகுஹோயாநுஷீலயம்,
ஸத்யஜ்ஞானநந்தம் யத்பரம்வ ஹாஹஸேவதக.

† சூநுஷாநுவொஹஸிவ்வொயம் வராஹரொஹம்
வநவித் காலகுவேவாய காவ்யூரிநஸஸுஸாந்தி ஸம்ஸாரஹம்
வாநிநஸுஸாந்தி

† யநெந்யாஹம் யநெந்யாஹம் நித்யம் ஸ்வாத்மாநமெவ
யநெந்யாஹம் யநெந்யாஹம் வ ஹாநுஷீலவிவாதி நெ ஸுஷீலம் ।

பஷ்டம், தந்யோஹம் தந்யோஹம் துக்ம் ஸாம் ஸாரிகம நவீ
சேஷத்ய, தந்யோஹம் தந்யோஹம் ஸ்வஸ்யாஜ் ஞாநம் பலாயிநம்
க்வாபி, தந்யோஹம் தந்யோஹம் கர்தவ்யம் மெந்விதய தேகிஞ்
சித், தந்யோஹம் தந்யோஹம் ப்ராப்தவ்யப் ஸர்வமத்ய ஸம்பந்
நம், தந்யோஹம் தந்யோஹம் த்ருப்தேர்மே கோபமாபவேல்
லோகே, தந்யோஹம் தந்யோஹம் தந்யோதந்ய புந புநர்தந்ய;
அஹோபுண்யம் ஹோபுண்யம் பவிதம் பவிதம் த்ருடம், அஸ்ய
புண்யஸ்ய ஸம்பத்தே ரஹோவய மஹோவயம், அஹோ சாஸ்
த்ர மஹோ சாஸ்திர மஹோ குரு ரஹோ குரு: அஹோ
ஜ்ஞாந மஹோஜ்ஞாந மஹோஸுக மஹோஸுகம்”.

இதன்பொருள்.

எதனால் ஆத்மாவைச் சாட்சாத்தாக அறிகின்றேனோ, அத
னால் யான் தன்னியன், யான் தன்னியன்; எதனால் எனக்குப் பிர
ஹ்மாநந்தம் ஸ்பஷ்டமாகத் தோன்றுகின்றதோ, அதனால் யான்
தன்னியன், யான் தன்னியன்; எதனாலிப்போது சம்சாரசம்பந்தி
யான துக்கத்தினை யான்காணினோ, அதனால் யான் தன்னியன்,
யான் தன்னியன், அஃதாவது கிருதார்த்தன்; எதனால் எனது சொ
ருபத்தின் அஞ்ஞானம் எங்கேகாடிவிட்டதோ, அதனால் யான் தன்
னியன், யான் தன்னியன்; எதனாலெனக்குச் சிறிதுஞ்செய்யவேண்
டியதில்லையோ அதனால் யான் தன்னியன், யான் தன்னியன்; எத
னால் அடையத் தக்க சகலமும் அடையப்பட்டனவோ அதனால்
யான் தன்னியன், யான் தன்னியன்; என்னுடைய திருப்திக்கு

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் ஁ஃவஃஸாஸாரிகம் நவீக்ஷேஷ் |

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் ஸ்வஸ்யாஜ்ஞாநம் பலாயிநம் க்வாபி |

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் கர்தவ்யம் மெந்விதய தேகிஞ்சித் |

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் ப்ராப்தவ்யப் ஸர்வமத்ய ஸம்பந்நம் |

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் த்ருப்தேர்மே கோபமாபவேல் |

யநெந்ராஹம் யநெந்ராஹம் துக்ம் ஸாம் ஸாரிகம் நவீக்ஷேஷ் |

஁ஃவஃஸாஸாரிகம் நவீக்ஷேஷ் |

஁ஃவஃஸாஸாரிகம் நவீக்ஷேஷ் |

஁ஃவஃஸாஸாரிகம் நவீக்ஷேஷ் |

஁ஃவஃஸாஸாரிகம் நவீக்ஷேஷ் |

உலகத்தில் உவமை யாதுளது? எதுவுமில்லை; யான் தன்னியன், தன்னியன், தன்னியன், தன்னியன், தன்னியன், மறுபடியும் மறுபடியும், தன்னியன்; எனது புண்ணியம் அகோ (ஆச்சர்யம்) புண்ணியம் அகோபுண்ணியம் திடமாகப்பலித்தது, திடமாய்ப் பலித்தது; இப்புண்ணியத்தின் சம்பந்தியினால் யாம் அகோ யாம் அகோ; வேதாந்தமாகிய சாஸ்திரமகோ, சாஸ்திரம் அகோ; பிரஹ்ம நிஷ்டராகிய குரு அகோ, குரு அகோ; பிரஹ்ம வித்தையாகிய ஞானம் அகோ, ஞானம் அகோ; வித்தியாந்தமாகிய சுகம் அகோ, சுகம் அகோ.

வாசிஷ்டம்.

காயத்தின் வேறுகத தன்னைக் கண்டோன் காயமீ ரினுமறிவான் கன்னற் கட்டி, தீயிற்கா யினுமறிந்த போது மின்பந் தீராத வாறு போற் றெளிந்த ஞானி, காயத்தின் மோகத்தாற் பேதமாகான மணந்தபர புருடன்மேன் மனஞ்சேர் மங்கை, நேயத்தான் மனைத்தொழில்கள் செய்யுமா லோ னிகழ்தொழிற் செய் யினும் பரத்தின் நிலைமை நீங்கான்.

நானெனும் பொருள்கா ணாதோன் ஞானவா காயங் காணன்
நானெனும் பொருளைக் கண்டோர் ஞானவா காய மாவார்
நானெனு மகங்கா ரக்தார் ஞானலிண் மதியை முடி
நானெனும் பரம வாய்ப் பன்னமலர் விரியா தன்றே.

திருமந்திரம்.

தன்னை யறியாத தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை யறியாமற் றானே தென்கின்றா
தன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபின்
றன்னை யருச்சிக்கத் தானிருந் தானே.

சூதசங்கிதை.

கரைகரண துகட்ககோ சரமாயுஞ் சர்வலோ கத்தி னுக்கு,
முறைதருகா ரணமாயு யிருக்குமான் மாவையொளி ராடி தன்னி
ல், விரைதரத்தன் னுருநோக்கல் போன்மெய்யிற் பார்ப்பவனே
மேவு முத்தி, வரைதருமில் வதிகார சரீரத்திற் பாராதான் மரு
வும் பாசம்.

கைவல்ய நவந்தம்.

நானென வுடலைத் தானே நம்பினை நனேக சன்மம்
 ஈனராய்ப் பெரியோ ராகி யிருந்தவை யெலாமிப் போது
 கானவில் வெள்ளம் போலக் கண்டுசற் குருவி னாலே
 நானென வென்னைத் தானே நம்பியீ டேறி னேனே.

என்னபுண் ணியமோ செய்தே னேதுபாக் கியமோ காணேன்
 நன்னிலந் தனிலெ முந்த நாரணன் கிருபை யாலே
 தன்னிய னானே னானுத் தரியத்தை விசு கின்றேன்
 தன்னிய னின்னு நானே தாண்டவ மாடு கிறேன்.

என்றுள்ள பிரமாணங்களால் நன்கு விளங்கும். இவை கூறிய
 வாறு ஆரந்தித் திருப்பதே இரக ஜன்ம மெடுத்ததற்குப் பிர
 யோஜனமாம். சுருதி ஸ்மிருதி புராணதிகள் கூறியவாறு தன்னை
 யறிந்து சதாநந்தமாக விருப்பதே இந்நூலின் முக்கியப் பிரயோ
 ஜனமாம்.

வாழி விருத்தம்.

சீரிலகு மருட்சோதிச் செல்வனைன வேங்கித்
 திகழ்ராம விங்கனடி தினமும் வாழி
 பேரிலகு மரபிலங்கப் பின்னுதித்து வந்த
 பெரும்புகழா ளருணா லேசன் வாழி
 யேரிலகு மறைநான்கு மினிது ணாந்து
 இகபரமற் றொளிரருட்பே ரின்பர் வாழி
 நேரிலகும் பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு
 நிகைத்துலகி லெந்நாளு நீடு வாழி.

பரமார்த்த நியாயத் தீர்ப்பு

த ச க ம்.

1. ஓதுமண்ணிலே யுதகமிங்கிலே யொளிநுந்தேசிலே காவிலே
பூதவிண்ணிலே யிந்தியமிலே புகன்றவைகளின் றிரளிலே
யேதுமேனிப சாரமேனி யிறப்பதாவிச் சுழுத்தியில்
மீதியாயுள பூரணந்த மேனியான சிவோஹமே.
2. சாதியுமிலே யாச்சுமுமிலே ஜாதியாச்சும தருமமா
நீதியுமிலே தாரணையிலே நிதித்தியாசன யோகமே
ஆதியுமிலே கற்பனையப வாதவாச்சுய மாதலால்
நீதியாய்நிலே நின்றபூரண நித்தபோத சிவோஹமே.
3. தந்தைதாயிலே தேவருநிலே தங்குலோகங் களுமிலே
சந்தைவேதங்க வில்லையாகங்கள் சகலதீர்த்தங் களுநிலே
கொந்தமற்ற சுழுத்தியிறொட ராதுநீங்குத லான்மகா
நந்தபூரண சத்யகேவல ஞானநித்த சிவோஹமே.
4. பன்னுஞ்சாங்கிய சைவமுமிலே பாஞ்சராத்திர முமிலே
யுன்னுஞ்ஹமீ மாஞ்சையுமிலே யுலகுண்மற்ற மதமிலே
துன்னுஞானிக ளனுபவப்பிர சித்ததாய சொரூபமாய்ப்
பின்னமேயற நின்றபூரண ப்ரஹ்மமென்ற சிவோஹமே.
5. பாகுமேனிலேக் கீழிலைப்பா வுள்ளிலைப்புற முமிலே
யகலமேநி வில்குறுககிலே யாகுழக்கிலே மேற்கிலே
ககனமென்ன நிறைந்தகண்டசிற் ககனகேவல ரூபமாய்ச்
சுககனச்சுக தாதிர்பேத விநிசுத்த சிவோஹமே.
6. வெள்ளையுமிலே கருமையுமிலே வேறுபீத சிவப்பிலே
குள்ளமுமிலே நெடியதுமிலே குறைபெருத்தலு மில்லையே
தள்ளியித்தனை ரூபமுந்தவி ராதசோதி சொரூபமா
யுள்ளபூரண சத்யகேவல வுபாதினை சிவோஹமே.
7. சாத்திரந்தனை போதிபானிலே சாத்திரம்படிப் பானிலே
சாத்திரமிலப் பாடமுமிலே சாற்றுநீயிலே நானிலே
சாத்தியாதி ஜகத்திலேச்சல மற்றுமிஞ்சுத லான்மகா
சாத்திரப்பொரு ளானபூரண சாந்தரூப சிவோஹமே.
8. ஜாக்கிரமிலே சொப்பனமிலே சார்சுழுத்தி யிலையிதற் [ன்
ருக்குவிச்வனிற் றைசதனிலே தங்கும்பராக்யனு மில்லைமு

றுக்கையுமில்லையவையளித்ததை விகாரமாதலி னாலிவை
நீக்கிநின்றிடுந் தூரியபூரண நித்தஞ்ஞப சிவோஹமே.

9. ஆதினியாபக மாதலாலழி வற்றதத்துவ மென்றதால், சதசித்
தப்பொரு ளானதால் தன்னுள் வேறென்றைத்தொட ரா
ததால், சததமாயுள சிவமொழிந்திவண் சகமெனும்பொ
ரு ளேயிலை, யதுவிதென்றுரை செய்வதற்கரி தாமகண்ட
சிவோஹமே.
10. இல்லையேக மெனுஞ்சொ லுமிரண் டென்றுசொல்லுவ தெங்
ஙனேன, யில்லைகேவல மோடகேவல மில்லைசூனியா சூனியம்,
எல்லையற்றவ கண்டசிற்சுக வேசபூரண வஸ்துவாம், தொல்
லைவேத முடிப்பொருட்குத் தோன்றவெப் படியோதுவாம்.

—o—o—o—

விஜானாவிந்

ஸொ॥ நவஞிஃ நதெராய் நதெஜொ நவாயுஃ,
நவொநொஜ்யாவா நதெஷாஃ ஸஜிஞஹஃ,
சுநெகாணிக்ஷா துஷுஃபுக்ஷலிஜ,
ததெதெகொவஸரிஷஃ ஸிவகெவவொஹு ॥

(ச)

,, நவணடாஃ நவணடாஸுஜோவாந யஜிதா,
நதெயாரணாஜ்ஜாநதெயாமாடிபொவி,
சுநாதாஸ யாஹா ஜிபுராஸஹாநாசு,
ததெதெகொவஸரிஷஃ ஸிவகெவவொஹு ॥

(உ)

,, நஜாதா விதாவா நதெவாந தொகா,
நதெஷாந யஜ்ஜாந தீயடும் ஸ்வஹி,
ஸுஷுஃபுள நிரஸாஜிஸுநா தகக்ஷாசு,
ததெதெகொவஸரிஷஃ ஸிவகெவவொஹு ॥

(ஈ)

,, நஸாஃஷு நஸெஸவ நததூனாராதும்,
நதெஜெநம் நஜீஸாஸகாஜெஜிதாவா,
விஸரிஷாநுஹஞ்ஜு விஸாஜா தகக்ஷாசு,
ததெதெகொவஸரிஷஃ ஸிவகெவவொஹு ॥

(சு)

,, நவொய்யுடும் நவாயொ நவானுநுபொஹு,
 நபீயும் நதிபுடும் நவகுபுடா வராரிகு,
 வியபுராவககா டிவொடுகொடுப,
 துதெதெகொவஸிஷ்டு: ஸிவகெவதொஹு || (டு)

,, நபு^{யு}கும் நக^{டு}ஹும் நர^{டு}கும் நவீ^ததும்,
 நக^{டு}ஹும் நவீ^ததும் நஹு^{யு}ஹும் நபீ^{யு}யுடும்,
 சுரகுபவனயாஜொதி ராகாரககாசு,
 துதெதெகொவஸிஷ்டு: ஸிவகெவதொஹு || (சு)

,, நவாஸா நபா^{யு}ஹும் நஸி^{டு}ஷொநஸிகுடா,
 நபகும் நவாஹு நவாயம் ப^{டு} வஹும்,
 வரகுபாவ வொயொ விகு^{யு}ராவஹிஷ்டு:
 துதெதெகொ வஸிஷ்டு: ஸிவகெவதொஹு || (எ)

,, நஜா^{யு}தெ^{யு}ஸெவ^{யு} கொவாஸுஷ்டு:
 நவீ^{யு}ஸொநவா^{யு}தெ^{யு}ஸெ^{யு} ப^{யு}ர^{யு}கொவா,
 சுவி^{யு}டா^{யு}தககா^{யு}தி^{யு}பாணா^{யு}த^{யு}ர^{யு}ப,
 துதெதெகொவஸிஷ்டு: ஸிவகெவதொஹு || (அ)

,, சுவி^{யு}பககா^{யு}சு ஹி^{யு}தக^{யு}ப^{யு}பொ^{யு}மா^{யு}சு,
 வ^{யு}தவிக^{யு}ஹா^{யு}வா ட^{யு}ந^{யு}ப^{யு}ர^{யு}ப^{யு}கா^{யு}சு,
 ஜ^{யு}த^{யு}ஹ^{யு}தெ^{யு}த^{யு}தெ^{யு}ஸெ^{யு} த^{யு}த^{யு}ந^{யு}சு,
 துதெதெகொவஸிஷ்டு: ஸிவகெவதொஹு || (க)

,, நவெகும் த^{யு}த^{யு}ந^{யு}சு^{யு} லீ^{யு}தீ^{யு}யம் க^{யு}த^{யு}ஸு^{யு}ர^{யு}சு,
 நவா^{யு}கெவ^{யு}கும் நவா^{யு}கெவ^{யு}கும்,
 நப^{யு}கு^{யு}த^{யு}த^{யு}நவா^{யு}ப^{யு}த^{யு}தெ^{யு}தககா^{யு}சு,
 க^{யு}ய^{யு}ஸவ^{யு}ப^{யு}வெ^{யு}டா^{யு}த^{யு} வ^{யு}லி^{யு}க^{யு}ஸ^{யு}வீ^{யு} || (ல)

விலா^{யு}த^{யு}விலி^{யு}த^{யு} ஸ^{யு}வ^{யு}கு^{யு}ண^{யு}ட^{யு}.

வி^{யு}த^{யு}ந^{யு} ந^{யு}ள^{யு}கா^{யு}ஷ^{யு}சு^{யு}

ஸொ^{யு}. த^{யு}வொ^{யு}ய^{யு}த^{யு} டா^{யு}நா^{யு}லி^{யு} வி^{யு}ஸு^{யு}க^{யு}ஸ^{யு}வீ^{யு},
 ,, வி^{யு}டா^{யு}கொ^{யு}ப^{யு}ஜா^{யு}தி^{யு} வ^{யு}ரெ^{யு}த^{யு}ஹ^{யு}ஸ^{யு}வீ^{யு},
 வ^{யு}ரி^{யு}த^{யு}ஜ^{யு} ஸ^{யு}வ^{யு}டும் ப^{யு}டா^{யு}கொ^{யு}தி^{யு} த^{யு}க^{யு}யு,
 வ^{யு}ரம்^{யு} ஸ^{யு}ஹ^{யு}தி^{யு}த^{யு} த^{யு}தெ^{யு}வா^{யு}ஹீ^{யு} || (5)

“ டயாஸம்மாஸம் ஸ்ரஹ் நிஷம் ப்ரஸாஹ்ய,
ஸகிராஸ்யஹக்ர விசாஸ்யஸாஹஸ்ய,
யதாஹோதிதகம் நிஹியஸ்யவி ஆந்,
வாஸ்ஸ்ரஹ்நித்யம் ததேவாஹஸி|| (உ)

யடாநஞாடுவ புகாஸுரனும்,
நிரஸதவ வனம் வரினெடிசனும்,
சுஹம் வெஹவெடுக மயனாஸீயு,
வரம்பு ஹநிது குடுவாஹிஸி || (ங)

,, யஜ்ஞாந்தொஹாதி விஸுவஸேஷ்ட,
 ப்ரணவம் உ ஸஹோய ஞாதுப்ர ஸொயெ,
 ஜெநாஹமதீதம் விஸுவஸிவிஜேது,
 பரம்ஸஹநித்யம் தஜெவாஹஸீஸி || (ச)

„ சுநதெவிவாஹிவி-கூடம் நிர்ஹு
 ஸிவம்ஸஹீநம் யதோஹாரமஜே
 நிராகரேது ஜலமஜேதுவீநு,
 வரம்வஹநித்யம் ததேவாஹேஸி || (௫)

3, நிறெய்யெக்யுதெநெதி நெ தீதிவாரெக்யு
 ஸோயிஷிதாநாம் யஜாஹாதிவருணஸ்,
 சுவஸாதி யாதீத ரிஷெதகெக்யு,
 வாரம்ப ஹந்தித்வம் தஷெவாஹரிஷி || (சு)

யாநதெனென ஸாந்நிவிஷ்ட,
யயாநாதிவாநு தயாநாதி ஸவட்ட,
யயாநொவநெனெப நேதூதலெட்ட,
பாஸு ஹநிதும் தடுவாஹலெவி|| (எ)

யடாநதலிங்கா நிரூபு: வுமோஸ்யா,
 டிவிடிவிமாவ ஸ்ரீஸுபுபந்,
 தடாநஸுபுத துபநிதி,
 வரம்புஹநிதி திடுவாஹிவி || (அ)

விஜோநநளகாஃ வரிமுஷுகுதி தரொடிஜோந
 உயமவாஸிடி ஜோநாமஸாயவரிஹுது
 துஷாஃ விஷாஃவடிபாதி ஸயெவயநுஃ ||
 உதிஸ் திராஹுஸ வரிவாஜகஸ் உஸாகர
 ஹவதாஹாயாபவிரவிதத்

விஜயநகரநாள் சாஷி கம்
ஸம்வதாண்டு.

புரதஸுரண துட்டி.

செராபாதஸாரி ஹரிஸம் வஸுதாதக்யம்

ஸஹிதம் வாழீஹம்ஸ மதிஞார்யு ।

யதவஜி மரஸுஷுதி வெவெதிநித்யு !

தடி ஹ நிஷ ஹை ஹா வயவ-௮ தவஜ : ||

புத்தகத்திலிருந்து நல்லா வயலாடுகிறது !
வாஸாவினாதிநிலையாடி உருவாக்கி
புத்தகத்திலிருந்து நல்லா வயலாடுகிறது !

தநெவபெவஜிஜிவூத ஜாஹுராஹ் || ॥௨॥

வா தந்-போலி தலை வரகை-வண-
வகுமென-ஸநாதநவடி- வுருமொ-தோவ-

பயலிநிர்ஐமடிபொஷ சிவணசெருதள

நாளாவழி உழைவது சிறந்தது || ॥ ௩ ॥

மெய்யுறுதி

„ ஸோக துயரிடாபண்ணுயெக துயவிஹடுஷணு.

வாதுகொடுப்பதற்கு உத்தேசம் 11

பா^ஸதஸா^ஸண^ஸகு^ஸபு^ஸ ஸ^ஸவ^ஸகு^ஸண^ஸபு.

உ
இந்துலாசிரியரின் மீது
கா. சொரூபாநந்தமணி இயற்றிய
அக்ஷரமாலிகை.

நேரிசை வேண்பா.

சோகொண்ட ஸ்ரேத்திரத்திற் றோர்கச்சி மாநகர்வாழ்
நார்கொண்ட ஸ்ரீராமா நந்தன்மேல்—நோர்கொண்ட
வட்சரத்தின் மாலிகையை யன்புடனே யான்கூட
வட்சரன்முன் காப்பா னறிநது.

இ—ம் சஹரானு தா—ம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

ராமாநந் தேந்திர ராமநந் தேந்திர
ராமநந் தேந்திர ராமநந் தாஹர.

1. அண்டமும் பிண்டமு மாண்டப்ர தாபனே
யண்டிவந் தேனெனையாள்வாய் சுதீபனே. ராமா
2. ஆரண வாகம மறிந்திடா அன்பனே
காரண காரியங் காட்டிடு நண்பனே. ராமா
3. இன்பமுந் துன்பமு மில்லா யிறையோனே
யன்பெனும் பிடியினு ளமரு மறையோனே. ராமா
4. ஈசசு ரேசர்க ளிறைஞ்சிடு நேசனே
வாசா மகோசர மாசும்ப்ர காசனே. ராமா
5. உருவமு மருவமு மாகிய வுண்மையே
யிருண்மய நீக்கிமே லேற்றிடு நன்மையே. ராமா
6. ஊச லாடுமன மோய்ந்தரு ளோங்கிட
நாச மிலாதெனை நயந்தென்றுந் தாங்கிட. ராமா
7. எந்தையே வந்தெனை யென்று மனைந்திடாய்
சந்ததந்தனியமு தனித்தினிமணர்ந்திடாய். ராமா
8. ஏகாந்த சுகந்தந் தெனைமன்றி லேற்றிடாய்
மோகாந்த காரத்தில் மூழ்காமற் காத்திடாய். ராமா

9. ஐம்புலக் கள்வரை யகற்றுமணித் தோளா
வாநந்தத் தாண்டவ மாடுமலர்த் தளா. ராமா
10. ஒருமொழி தனைத் துளகினைக் காட்டினாய்
கருவற வெனுட்சதா கனிந்தமு தூட்டினாய் ராமா
11. ஒங்கார பஞ்சரத் தோங்குமா மதியமே
யீங்கார வென்னுள மெழுமரு ஞாயமே. ராமா
12. ஒளவ்வியம் பேசினு னழிந்திடா தருளை
செவ்வெனச் சேர்த்திடச் செய்தசெம் பொருளே. ராமா
13. அஃதென விஃதென வலைந்துநா னேடி
வஃகித் துயரத்தால் வெம்பினேன் வாடி. ராமா
14. கமலா சனன்மால் கண்டிடாச் சோதியே
நிமலா நந்தத்தை நிதமருள் நீதியே. ராமா
15. கப்போல் வளைத்துநான் ஞானசொ ரூபனே
யெப்போது மின்ப மேற்றென்பர தாபனே. ராமா
16. சமதம குணங்களைத் தன்யனே தருவாய்
இமயவர் பெருமானே யிக்கணம் வருவாய். ராமா
17. ஞானாஞ் ஞானி நாசன நாயகா
மோனா நந்தமா மூர்த்தியே தாயகா. ராமா
18. டம்ப மிகுந்துநான் டமருக பாணியே
யம்புவி யிற்றூழ்ந்தே னம்புவி வேணியே. ராமா
19. நண்ணும் வினைகெட நாளுமே யாளாய்
விண்ணுமண் ணெங்கும் விளங்கும்பொற் றுளா. ராமா
20. தண்ணருள் கொண்டெனைத் தழுவுந் தயாபரா
விண்மணி யாயெங்குங் விளங்குங் குணகரா. ராமா
21. நானு மணிமய பூஷண நாதா
நானு ரெனத்தேடு நண்பர்ச மேதா. ராமா
22. பரம்குரு பாகர பார்வதி மனோஹரா
சரணபத் மந்தரத் தடையேனோ ஹரஹா ராமா
23. மனாலய னுசனே மனோன்மணி நேசனே.
வினாலய னுசனே சின்மய தேசனே. ராமா

24. யெதிராஜ வள்ளலின் னிணையடி போற்றினேன்
விதிவழி சாராமல் விலக்கிடாய் சாற்றினேன். ராமா
25. ரவிமதி யொளிர்முக ரஞ்சித போதா
குவிமுலை யுமைபணி குஞ்சித பாதா. ராமா
26. லாவண் யாம்புருத லலித ஸதாசிவ
காருண் யாவெனைக் காக்கும்பிர தாபவ. ராமா
27. வடலூர்ச் சிற்சபை வாழ்சபா பதியே
திடமார் ஞானந்தந் தீர்தயா நிதியே. ராமா
28. வாழ்வருட் சபையில் வளர்ந்திடுந் தருவே
தாழ்விலா தோங்கிடுந் தன்மய குருவே. ராமா
29. லங்காதி பன்விழ ரணக்களஞ் சென்று
சிங்கா சனங்கொண்டோன் சேவிக்குங் குன்றே. ராமா
30. ராமலிங் காம்புருத மீந்தநற் நியாகி
ராமா நந்தசிவ ராஜாமா யோகி. ராமா
31. நவநவக் காட்சிகள் நலமுட னளித்த
சிவசொழு பாநந்தன் சிந்தையுட் களித்த. ராமா

திச்சலராமாநந்தன் நீள்கழல்கள் வாழி

அக்ஷரமாலிகை

மகாமகோபாத்தராய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் வெளியீடு

அடையாறு, சென்னை.

